מחזור לשלש רגלים

לחג השבועות

במנהג פולין

מדויק היטב ומבואר היטב בתבנית הני׳ והמחזו׳
ומסודר על פי דפוסי ישנים

עם תרגום ענגליש

ובכל הענינים הנהוגים ובכל התפלות
כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי לו
באשר עיניכם תחזינה.

ווין, ווינא

שנת תרס״ו לפ״ק

בבית מסחר הספרים י״א. שלעזינגער

FOR

FORM OF PRAYERS

FOR THE

FEAST OF WEEKS,

ACCORDING TO THE CUSTOM

OF THE

GERMAN AND POLISH JEWS.

WITH AN ENGLISH TRANSLATION CAREFULLY REVISED

BY

SAMUEL SUMMER.

VIENNA 5660—1900.

PUBLISHED BY JOS. SCHLESINGER

I. SEITENSTETTENGASSE 5.

LIBRARY
MAY 1 9 1999
UNIVERSITY OF TORONTO

CONTENTS.

	Page
I.	
Afternoon Service for the Eve. of Pentecost .	1
Evening Service for the First Day of Pentecost	[illegible]
Kiddush	[illegible]
Mourners' Kaddish	22
Morning Service for Pentecost	[illegible]
Kedushah	67
Hallel .	70
Akdamoth	84
Reading of the Law—First Day	91
Haftarah	99
Additional Service—First Day	109
Afternoon Service	152
II.	
Evening Service for Second Day of Pentecost .	155
Kiddush	168
Morning Service for the Second Day	170
Reading of the Law—Second Day	235
Haftarah	245
Additional Service .	257
Memorial of the Departed	251

מחזור לחג השבועות

THE FORM OF PRAYERS

FOR THE

FEAST OF PENTECOST.

Before entering the Synagogue say the following

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

After entering.

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא
בֵיתֶךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־
הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ׃
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה
אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ | יְיָ עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

מה How goodly are thy tents, O Jacob! thy tabernacles, O Israel! And in the greatness of thy benevolence, will I enter thy house; in reverence of thee, will I bow down towards the temple of thy holiness. O Lord! I have loved the habitation of thy house and the dwelling-place of thy glory. I therefore will worship, bow down, and bend the knee before the Lord, my maker. And I will offer my prayer unto thee, O Lord! in an acceptable time: in thy abundant mercy, O God! answer me in the truth of thy salvation.

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ. אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ. אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ. בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃

כי לך יי הוחלתי. אתה תענה אדני אלהי: שמעה תפלתי יי. ושועתי האזינה. אל־דמעתי אל־תחרש: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי:

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יי נלך: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: יי בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה: אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:

איתא בגמ' ברכות דף ל"ד ע"ב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואח"כ מתפללין דהיינו בשהו שעה להעיר נפשם על התפעלות ולהכין לבבם בטהרת הרעיון להביאם בשעיהם להתפלל עליו במחשבה טהורה וע"כ נהגו חסידי עליון ולכן יעשה דברים אחרים בהתפללו בהרבה פסוקים קודמים ליכנס אמנם אחר אמירת פסוקי מה טובו לאמר פסוק זה:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:

ויכוון מעט ויאמר תפלה זו:

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר ואפר. ואיני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול כמה פעמים. אוי לי איך אשא פני לעמוד לפני המלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמיו וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו כמו שנאמר קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו:

פרשת הקרבנות

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ
אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר
רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ.
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־
חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד
הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־

אשרי Happy are they that dwell in thy house: they will be always praising thee, Selah. Happy is that people whose God is the Lord.

David's Psalm of praise.—I will extol thee, my God, O king: and I will bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and I will praise thy name for ever and ever. Great is the Lord, and greatly to be praised; and his greatness is unsearchable. One generation shall praise thy works to another, and shall declare thy mighty acts. I will speak of the glorious honour of thy majesty and of thy wondrous works. And men shall speak of the might of thy terrible acts: and I will declare thy greatness. They shall abundantly utter the mamory of thy great goodness and shall sing of thy righteousness. The Lord is gracious and full of compassion; slow to anger and of great mercy. The Lord is good to all: and his tender mercies are over all his works. All thy works shall praise thee, O Lord! and thy saints shall bless thee. They shall speak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power. To make known to the sons of men his mighty acts, and his glorius majesty.

His kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endureth throughout all generations. The Lord upholdeth all that fall, and raiseth up all those that be bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their meat in due season. Thou openest thine hand, and satisfiest the desire of every living thing. The Lord is righteous in all his ways, and holy in all his works. The Lord is nigh unto all them that call upon him, to all that call upon him in truth. He will fulfil the desire of them that fear him: he also will hear their cry, and will save them. The Lord preserveth all them that love him: but the wicked will he destroy. My mouth shall speak the praise of the Lord; and let all flesh bless his holy name for ever and ever. And as for us, we will bless the Lord from this time forth, and for evermore. Hallelujah, praise the Lord.

אדני O Lord open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

ברוך Blessed art thou, O Lord! our God and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, the great God! powerful and tremendous, the most high God! bountifully dispensing benefits, the Creator of all things; who remembering the piety of the fathers will send a Redeemer to their posterity for his name sake in love.

דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־
יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ
יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם
קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

השׁ"ץ אומר חצי קדיש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים.
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מלך O King, thou art our Supporter, Saviour and Protector. Blessed art thou, O Lord! the shield of Abraham.

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה Thou, o Lord! art for ever powerful; thou restorest life to the dead, and art mighty to save.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל Sustaining by thy benevolence the living and by thine abundant mercies animating the dead; supporting those that fall, healing the sick, setting at liberty those that are in bonds; and performeth thy faithful words unto those that sleep in the dust. Who is like unto thee, O Lord most mighty? or who may be compared with thee? the King who killeth and again restoreth to life, and causeth salvation to flourish.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O Lord, who reviveth the dead.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:)

קדושה לש"ץ.

Read. We will sanctify thy name in the world, as thy sanctifiers in the heavens above; as it is written by the hands of thy prophet, and one called unto another and said.

חזן נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישים אותו בשמי מרום. ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר:

Cong. Holy, Holy, Holy, O Lord of Hosts! the whole earth is full of his glory. —

ק"ה קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

Read. And against each other with blessings they say:

חזן לעמתם ברוך יאמרו:

Cong. Blessed be the glory of the Lord, from his place.

ק"ה ברוך כבוד יי ממקומו:

Read. And in thy holy word thpu hast written, saying:

חזן ובדברי קדשך כתוב לאמר:

Cong. The Lord shall reign for ever, thy God in Zion from generation to generation. Praise ye the Lord.

ק"ה ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה Thou art holy, and holy is thy name, and the saints praise thee daily, Selah Blessed art thou, O Lord! holy God!

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה Thou favourest mankind with knowledge, and teachest him understanding. And let us be favoured with knowledge, wisdom and understanding, Blessed art thou, O Lord, the favourer of knowledge.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

השיבנו Return us, O our Father! to the observance of thy law, and draw us near, O our King! to thy service, and convert us, to thee, by perfect repetance. Blessed art thou, O Lord! who vouchsafest repetance.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סלח Forgive us, we beseech thee, O our Father! for we have sinned; pardon us, O our King! for we have transgressed; for thou art ready to pardon and forgive. Blessed art thou, O Lord! who art gracious and ready to pardon.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

ראה O look upon our afflictions (we beseech thee) and plead our cause; and redeem us speedily for the sake of thy name; for thou art a mighty Redeemer. Blessed art thou, O Lord! who redeemest Israel.

רְאֵה (נָא) בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רפאנו Heal us, o Lord! and we shall behealed; save us,

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ

לדור Read. Unto all generations we will declare thy greatness, and to all eternity we will sanctify thy holiness; and thy praise, O our God! shall not depart from our mouths, for ever and ever: for thou art, Almighty! a great and holy King. Blessed art thou, O Lord! the God most holy.

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

shall be healed; save us, and we shall be saved; for thou art our praise. O grant us a perfect cure for all our wounds; for thou art an omnipotent King! a merciful and faithful Physician. Blessed art thou, O Lord! who healeth the diseases of his people Israel.

ברך O Lord, our God! bless this year for us, as also every species of its fruits for our benefit; and bestow a blessing upon the face of the earth; O satisfy us with thy goodness, and bless this year as other good and fruitful years. Blessed art thou, O Lord, who blesseth the years.

תקע O sound the great cornet as a signal for our freedom; host the banner to collect our captives, so that we may all be gathered together from the four corners of the earth. Blessed art thou o Lord! who gathereth together the outcasts of his people Israel.

השיבה O restore our judges as aforetime, and our counsellors as at the beginning; remove from us sorrow and sighing. O Lord! reign thou alone over us in kindness and mercy; and justify us in judgment. Blessed art thou, O Lord! the King, who loveth rightheousness and justice.

ולמלשינים O let the slenderers have no hope; all the wicked be annihilated speedily, and all the tyrants be cut off

ונושעה, כי תהלתנו אתה.
והעלה רפואה שלמה לכל
מכותינו כי אל מלך רופא
נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה
יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה
הזאת ואת־כל־מיני תבואתה
לטובה. ותן ברכה על פני
האדמה. ושבענו מטובך.
וברך שנתנו כשנים הטובות.
ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו
ושא נס לקבץ גליותנו וקבצנו
יחד מארבע כנפות הארץ.
ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו
ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה
ויועצינו כבתחלה והסר ממנו
יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה
יי לבדך בחסד וברחמים
וצדקנו במשפט. ברוך אתה
יי מלך אוהב צדקה ומשפט:

ולמלשינים אל תהי תקוה
וכל עושי רשעה כרגע יאבדו
וכלם מהרה יכרתו והזדים
מהרה תעקר ותשבר ותמגר

quickly; humble thou them quickly in our days. Blessed art thou, O Lord! who destroyest enemies and humblest tyrants.

וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים O Lord, our God! may thy tender mercy be moved towards the just, the pious, and the elders of thy people, the house of Israel; the remnant of their scribes, the virtuous strangers, as also towards us; and bestow a good reward unto all those who faithfully put trust in thy name; and grant that our portion may ever be with them, so that we may not be put to shame; for we trust in thee. Blessed art thou, O Lord! who art the support and confidence of the just.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם O be mercifully pleased to return to Jerusalem, thy city: and dwell therein, as thou hast promised. O rebuild it shortly, even in our days, a structure of everlasting fame, and speedily establish the throne of David thereon. Blessed art thou, O Lord! who rebuildest Jerusalem.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת־צֶמַח O cause the offspring of thy servant David speedily to flourish; and let his horn be exalted in thy salvation; for we daily hope for thy salvation. Blessed art thou, O Lord! who causest the horn of salvation to bud.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע Hear our voice, O Lord, our God! O have compassion and mercy upon us, and accept

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים

וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו. ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:

our prayers with mercy and favour; for thou art omnipotent. Thou hearkenest to prayers and supplication, and from thy presence, o our King! dismiss us not empty; for thou hearest the prayers of thy people Israel in mercy. Blessed art thou, o Lord! who hearkenest unto prayers.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

רצה Graciously accept, o Lord, our God! the people Israel and have regard unto their prayers. Restore the service to the inner part of thine house, and accept of the burnt-offerings of Israel and their prayers with love and favour. And may the service of Israel thy people be ever pleasing to thee.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

O that our eyes may behold thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, o Lord! who restoreth his divine presence unto Zion.

*) מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו

מודים We reverentially acknowledge that thou art the Lord our God, and the God of our fathers for evermore: thou art our strength, the support of

---

מודים דרבנן

*) מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו. כן תחינו ותקימנו ותאסוף גליותנו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

מודים We reverentially acknowledge that thou art the Lord our God, and the God of our fathers the God of all creatures; our Former the Former of the beginning. All blessing and thanksgiving be ascribed unto thy great and holy name, for thou hast preserved us alive and supported us; even so grant us life be gracious and assemble our captives at the courts of thy sanctuary, to observe thy statutes and to perform thy holy will with an upright heart for with gratitude we confess thee. Blessed be God, to whom appertaineth all greateful praises.

לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

life and the shield of our salvation; from generation to generation will we render thanks unto thee and relate thy praise, for our lifes are ever in thine hand, and our souls always depending on thy care: thy miraculous providence, which we daily experience, and for thy wonders and thy goodness which are at all times, evening, morning and at noon exercised over us. Thou art good, for thy mercies never fail; thou art merciful, for thy loving kindnesses are withthout end; wherefore we put our trust in thee.

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

ועל And for all these mercies, may thy name, O our King! be continually praised, and exalted for ever and ever.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

וכל And all the living shall for ever give thanks unto thee, and in truth praise thy name. O Omnipotent! our salvation and help. Blessed art thou, O Lord! for goodness is thy name and unto thee it is proper to give thanks.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

שלום O give great peace unto thy people Israel for evermore, then thou art the king, the Lord of peace. May it please thee to bless thy people Israel at all time and hour with thy peace.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

ברוך Blessed art thou, O Lord! who blesseth his people Israel with peace.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח
לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש״ץ חוזר התפלה עם קדושה, ואומר קדיש שלם.

סדר ערוב תבשילין

י"ט שחל בע"ש לא יבשלו בתחלה לשבת בקדרה בפ"ע. אכן ע"י ערוב מבשל בתחלה. ועירוב זה עושין אותו בפת ותבשיל, ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר ושיעורו בכזית ומצוה על כל אדם לערב, ונוטלו בידו ומברך ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

ברוך Blessed art thou. O Lord, who hath sanctified us with his commandments and commanded us the command of Erub.

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרֵא לָנָא לְמֵיפֵא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַצְלוּיֵי וּלְאַדְלָקָה שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָּנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא: לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

בהדין By means of this Erub be us allowed to bake, to cook, to warm the meats, to roast, to light and to do generally all necessity from this festive Friday for the Sabbath, as us as all other Israelites who live in this place.

סדר ברכת הדלקת הנרות

On the eve of the Sabbath shall be kindled at first and thereupon said the ברכה but on the eve of a festival will be said firstly the ברכה and then kindled

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
שֶׁל (לשבת שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם טוֹב:

If the Eve happens on Friday the following will be said

קבלת שבת.

לכו O come let us sing unto the Lord; let us shout to the Rock of our salvation. Let us approach his presence with thanksgiving, and joyfully sing hymns unto him. For the Lord is a great God, and a great king above all gods. In whose hand are the depths of the earth; and the summit of the hills is his also. The sea is his, for he made it; and his hands formed the dry land. Come, let us bow down, bend the knee, and prostrate ourselves before the Lord, who hath made us. For he is our God, and we are the flock of his pasture, and the

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ
נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ:
אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה.
נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ:
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ.

his hand; even this day if ye will hearken to his voice. Harden not your hearts, as in the day of strife, and temptation in the wilderness. When your fathers provoked me, and proved me; though they saw my wondrous work. Forty years was I grieved with this generation, and said, it is a people of an erring heart, for they have not considered my ways. Then I swore in my wrath, that they should not come to the place of my rest.

שירו Sing unto the Lord a new song; let the earth sing unto the Lord, sing unto the Lord, bless his name: proclaim his salvation from day to day. Declare his glory among the heathen, his wonders among all people. For the Lord is great, and exalted in praise; he is to be revered above all gods. For all the gods of the gentiles are idols; but the Lord hath made the heavens. Splendour and

הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כִּמְרִיבָה, כְּיוֹם מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחָנוּנִי גַּם־
רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר
עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם, וְהֵם
לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי, אִם
יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

שִׁירוּ לַיי שִׁיר חָדָשׁ,
שִׁירוּ לַיי כָּל־הָאָרֶץ׃
שִׁירוּ לַיי בָּרְכוּ שְׁמוֹ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ, סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי ׀
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיָי ׀ שָׁמַיִם עָשָׂה

majesty are in his presence; in his sanctuary, triumph and beauty. Ascribe unto the Lord, O ye families of the people; ascribe unto the Lord glory and triumph; ascribe unto the Lord the glory due unto his name; bring an offering, and enter into his courts. Worship the Lord in holy attire; let all the earth tremble before him. Declare ye among the heathen, that the Lord reigneth; h heath also fixed the foundation of the world, that it might not be moved: h will judge the people in rectitude. Let the heavens rejoice, and the earth be glad; let the sea roar, and all it contains. Let the field be joyful, and all that is therein: then shall all the trees of the wood shout: because of the presence of the Lord, for he cometh: he cometh to judge the earth, he will judge the world in righteousness, and the people with his faithfulness.

97 The Lord reigneth: the earth is glad; the numerous isles rejoice. Clouds

הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ׃
שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ
מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃
אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט
יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ
יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־
בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־
יָעַר׃ לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי
בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ.
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃
צז יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ
יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן

and thick darkness are round about him: righteousness and justice are the basis of his throne. A fire goeth forth before him, and burneth up his enemies round about. His lightnings enlightened the world; the earth saw, and trembled. The mountains melted like wax at the presence of the Eternal; at the presence of the Lord of the whole earth. The heavens proclaim his righteousness: and all the nations see his glory. Confounded be the worshippers of graven images; even they who glory in idols; all gods prostrate themselves before him. Zion heard and rejoiced, and the daughters of Judah were glad; because of thy judgments, O Eternal! for thou, O Lord! art high above all the earth: thou art exceedingly exalted above all gods. They who lowe the Lord, hate evil. He preserveth the souls f his saints, and delivereth them from the hands

וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו׃ צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃
אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ
בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה
וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים
כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ.
וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי
פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח ׀ צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה
יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הָאָרֶץ.
מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל
אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו. מִיַּד רְשָׁעִים

of the wicked. Light is sown for the righteous, and gladness for the true-hearted. Rejoice in the Lord, O ye righteous; and give thanks unto his holy name.

מזמור A Psalm. — Sing unto the Lord a new song, for he hath done wondrous things; his right hand and his holy arm hath gained him the victory. The Lord hath made known his salvation; and manifested his righteousness in the sight of the gentiles. He hath remembered his mercy and truth to the house of Israel; all the extremities of the earth have seen salvation of our God. Shout unto the Lord all ye inhabitants of the earth. Burst forth into joy, shout and sing praise. Sing unto the Lord with the harp; with the harp, and the voice of psalm; with trumpets, and the sound of cornets, make a joyful noise before the Eternal, the King! Let the sea, and its full domains, roar; the terrestrial globe, and they who dwell therein! Let the floods clap the hand, let the mountains be joyful together,

יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק
וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה:
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ
לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה,
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה
צִדְקָתוֹ. זָכַר חַסְדּוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ.
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ
לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:
נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד
הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי־יְיָ

before the Lord; for he cometh to judge the earth; in righteousness will he judge the world and the people with equity.

99 The Lord reigneth! the gentiles tremble! he dwelleth above the cherubim; the earth totters! The Lord is great in Zion: he is high above all people. Let them praise thy name, for it is great, awful and holy! The power of the King is, that he loveth justice: thou hast established equity, thou hast executed justice and righteousness in Jacob. Extol ye the Lord our God, and prostrate yourselves at his footstool; holy is he! Moses and Aaron among his priests, and Samuel among those who called on his name; they called on the Lord, and he answered them. Out of the pillar of cloud he spake unto them; they observed his testimonies, and the statute which he gave unto them. Thou didst answer them,

כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים
יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל
וְרָם הוּא עַל־כָּל־
הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא׃
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב,
אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים׃
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ, קֹרְאִים אֶל־
יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד
עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ
עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם

O Eternal, our God! though thou wast a forgiving God to them, though thou didst take vengeance of their bad actions. Extol ye the Eternal, our God! and worship at his holy mount; for the Eternal, our God! is holy.

מזמור A Psalm of David. — Ascribe unto the Lord, O ye sons of the mighty, ascribe glory and might unto the Lord. Ascribe unto the Lord the glory due unto his name; worship the Lord in holy attire. The voice of the Lord is upon the waters; the God of glory thundereth; the Lord is upon many waters, The voice of the Lord is powerful; the voice of the Lord is full of majesty. The voice of the Lord breaketh in pieces the cedars, yea, the Lord breaketh the cedars of Lebanon. He also maketh them skip like a calf; Lebanon and Shiryon like young unicorns; the voice of Lord cleaveth

אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם
עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ׃

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ
לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל
יְהוָה עַל־הַמָּיִם. אֵל־
הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְהוָה
עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־
יְהוָה בַּכֹּחַ. קוֹל יְהוָה
בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־
אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן
כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־
יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת
אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל

flames of fire; the Lord shaketh the wilderness; the Lord shaketh the wilderness of Kadesh. The voice of the Lord causeth the hinds to calve, and maketh bare the forests; and in his temple all speak of his glory. The Lord sat on the throne at the time of the deluge; yea; the Lord reigneth, King for ever. The Lord giveth victory unto his people; the Lord will bless his people with peace.

מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

סס המחבר ברלשי החרוזות שלמה הלוי.

הס"ן מגנן בכפימה:

לכה Come, my beloved, to meet the bride; the presence of the sabbath let us receive. Come, my beloved, &c.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃

Keep and remember (the sabbath-day: both words the one peculiar God cause us to hear, with one expression, the Eternal is a Unity; and his name is Unity; to him appertaineth renown, glory, and praise. Come, my beloved, &c.

לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה׃ לכה

Come, let us go to meet the sabbath-day, for it is the fountain of blessing; in the beginning of old was it appointed; for though

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם

last in creation, yet it was first in the design of God. Come, my beloved, etc.

O thou sanctuary of the King! O royal city! arise and come forth from thy subversion; thou hast dwelt long enough in the abode of calamity, for he will now pity thee with kindness. Come my beloved, etc.

Snake off the dust; arise, O my people! and adorn thyself with thy beautiful atirre; for by the hand of Jesse, the Bethlemite, redemption draweth nigh to my soul. Come, my beloved, etc.

Rouse thyself, rouse thyself; arise, shine, for thy light is come. Awake, awake, utter a song; for the glory of the Lord is revealed upon thee. Come, my beloved, etc.

O be not ashamed, neither be thou confounded, O Jerusalem! why art thou cast down? why art thou disquieted? in thee, the poor of my people, shall take refuge, and the city schall be built on her own heap. Come my beloved, etc.

They who spoil thee, shall become a spoil; and

נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יי עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שׁאסָיִךְ.

they that swallow thee up, shall be removed far away; the God will rejoice in thee, as the bridegroom rejoiceth in his bride. Come, my beloved, etc.

וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה׃ לכה

On the right and on the left wilt thou be extended, and the Eternal wilt thou revere; through the means of a man, the descendant of Pharez, will we rejoice and be glad, Come, my beloved, etc.

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה׃ לכה

בואי O come in peace, thou crown of the husband; also with joy and mirth, in the midst of the faithful and beloved people. Enter, O bride, enter, O bride! Come, my beloved etc.

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה׃

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃

מזמור A Psalm of Song for the Sabbath day. — It is a good thing to give thanks unto the Lord, and to sing praises unto thy name, O Most High! to shew forth thy loving kindness in the morning, and thy faithfulness every night; upon an instrument of ten strings and upon the psaltery, upon the harp with a solemn sound. For thou, Lord! hast made me glad through thy work: I will triumph in the works of thy hands. O Lord! how great are thy works, and thy thoughts are very deep. A brutish man knoweth not; neither doeth a fool understand this. When the wicked spring

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין

up as the grass, and when all the workers of iniquity do flourish: it is that they shall be destroyed for ever. But thou, Lord! art Most High for evermore. For lo, thine enemies O Lord! for lo, thine enemies shall perish: all the workers of iniquty shall be scattered. But mine horn shalt thou exalt like the horn of a unicorn: I shall be anointed with fresh oil. Mine eye also shall see my desire on mine enemies: and mine ears shall hear my desire of the wicked that rise up against me. The righteous shall flourish like the palmtree; he shall grow like a cedar in Lebanon. Those that be planted in the house of the Lord, shall flourish in the courts of our God. They shall still bring forth fruit in old age: they shall be fat and flourishing; to show that the Lord is upright; he is my rock, and there is no unrighteousness in him.

» Te Lord reigneth, clothed with majesty; the Lord hath clothed and girted himself with power; he hath also fixed the unalterable order of the universe. Thy throne, O Lord! is estalished from all antiquity: thy existence is from all eternity. Though the floods, O Lord! lift up their voice, and the floods raiseup their vaves; yet, mightier than the voice of the assembled waters, than the powerful billows of the ocean, art thou in thy eminence, O Lord! Thy testimonies are exceeding stable, holiness will grace thy house, O Lord! unto the utmost length of days.

אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים
קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר
יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת
אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן
בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ
יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם
רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם
אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְיָ
לְאֹרֶךְ יָמִים׃

מעריב ליל ראשון של שבועות.

During the time the Reader chaunts ברכו the Congregation say יתברך.

ברכו Bless ye the Lord, who is ever blessed.

(* ברכו את יי המברך:

Congregation answer.

ברוך Blessed be the Lord, who is blessed for ever and evermore.

ק״ה ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך Blessed art thou, O Eternal, our God! King of the universe, who with thy word causeth the twilight of the evening, with wisdom openeth the gates of the heavens, and with understanding altereth the seasons, changeth the times, regulateth the stars, and placeth them in their circular motion in the firmament, according to thy will. Thus hast thou created day and night; thou rollest the light apart, because of the darkness; and the

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את־הזמנים ומסדר את־הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני־אור.

יתברך Blessed, praised, glorified, extolled, and exalted, shall be the holy name, of the Supreme King of Kings! blessed is he; for he is the first and the last, and besides him there is no God. Extol him who causeth the uppermost sphere to move by his name JAH! Rejoice before him; for his name is exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Blessed be the name of the Lord from henceforth and for evermore.

(* יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על־כל־ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:

darkness because of the light: and passeth away the day and bringest night; and maketh a division between day and night. Eternal! Lord of Hosts! is thy name. O Omnipotent, living, and ever-existing God! reign over us, continually, and for evermore.

הפיוט הזה מיוסד על ראשי פסוקים של עשרת הדברות וכלל עמהם כבין בלבניתם
וירד משה ואחר ראשי הפסוקי׳ ערוך סדר א״ב ובסופו חתום יוסף הקטן בר שמואל.

וירד אביר יעקב נורא עלילה. וידבר. בטוי עשרת הדברות בהמולה. אנכי. גלה והאיר לעמו תחלה. דור מעביר יום ומביא לילה: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

וירד The mighty God of Jacob, he who is tremendous in works, descended, and spake the words of the ten commandments with a loud voice: «I am the Eternal thy God!» Thus he manifested himself at first, and enlightened his people; he the most beloved, causeth the day to pass away, and bringeth on night. Blessed art thou, O Lord! who bringeth on the evening.

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים | אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך.

אהבת With eternal love hast thou loved the house of Israel, thy people; thou hast taught us laws, commandments, statutes, and judgments; therefore, O Lord, our God! when we lie down, and when we rise up, we will discourse of thy statutes, and we will rejoice in the words

of thy law, and in thy commandments for ever and ever; for they are our life, and the prolongation of our days, and in them we will meditate day and night. Therefore, we beseech thee, withdraw not thy love from us for ever.

ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל־תסיר ממנו לעולמים:

לא Thou shalt not have the likeness of any thing vain and shameful; thou shalt not take in vain, nor profane the inscrutable and holy name; ever to remember the precepts, and the dignity of the amiable sabbath; the Most Gracious will also remember the promise of his everlasting love unto us. Blessed art thou, O Eternal! thou lovest thy people Israel.

לא יהיה לך. הבל תבנית אליל נכלם. לא תשא. ותמיר קדשת שם נעלם. זכור. וריזות משפטי נעם וסלסולם. הנון יזכר לנו אהבת עולם: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

שמע Hear, O Israel, the Lord our God! the Lord is one.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד:

ברוך Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃

words which I command thee this day, shall be in thy heart. And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt speak of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way; when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be as frontlets between thy eyes. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates.

והיה And it shall come to pass, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the Lord your God, and to serve him with all your heart and with all your soul: then will I send rain for your land in its due season, the first rain, and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, thy wine, and thine oil. And I will give grass in thy fields for thy cattle, and thou shalt eat and be satisfied. Take heed of

yourselves, lest your heart be deceived, and ye turn aside, and serve other gods, and worship them. For then the Lord's wrath will be kindled against you, and he will shut up the heavens, that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye shall perish quickly from off the goodly land which the Lord giveth you. Therefore, shall ye lay up these my words in your heart, and in your soul, and bind them for a sign upon your hand, and they shall be as frontlets, between your eyes. And ye shall teach them to your children, speaking of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt write them upon the

הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה | אַף־יְהוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם | מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם | אֶת־דְּבָרַי
אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם | אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם | אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת

door-posts of thy house, and upon thy gates.

בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

למען That your days may be multiplied, and the days of your children, in the land which the Lord sware unto your fathers, to give them, as the days of heaven upon the earth.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

ויאמר And the Lord spake unto Moses, saying, speak unto the children of Israel, and bid them to make themselves fringes on the borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders a thread of blue. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the Lord, and do them; and that ye seek not after the inclinations of your heart, and the delight of your eyes, in pursuit of which ye have been led astray. That ye may remember,

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם | אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים

and do all my commandments, and be holy unto your God. I am the Lord your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I am the Lord your God.

אמת All this is truth and certainty, and irrefutable; that the Eternal is our God, and besides him there is none; we (Israel) are his people whom he hath redeemed from the hands of kings: he is our King, who hath delivered us from the power of tyrants; he is the Almighty, who hath avenged us on our adversaries, and who gave a just reward unto all our enemies; who doeth great things, which cannot be investigated; yea, wonders and miracles without number; who did keep us alive, and suffered not our feet to slip; he caused us to tread on the high places of our enemies, and exalted our horn over all our adversaries. For our sake, he performed

לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל־זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים. מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל־איבי נפשנו. העשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו. המדריכנו על־במות אויבינו וירם קרננו על־כל־שונאינו. העשה לנו

miracles, and was revenged on Pharoah; he performed prodigies and tokens in the land of the children of Ham; who in his wrath smote all the first-born in Egypt, and brought out his people Israel from amongst them unto perpetual liberty, and conducted his children between the divisions of the Red Sea. Their pursuers, and their enemies, he caused to sink in the deep; his children did see his mighty power; they praised his name, and with pleasure and cheerfulness they acknowledged him their Sovereign. Moses and the children of Israel, sang unto thee.

נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו
בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ
וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
עָנוּ שִׁירָה:

טוביה Moses ascended to heaven, and brought down the perfect law, on the feast of the weeks. The Creator himself descended, and gave the mighty law to his people, in the midst of dreadful thunder. All the trees of the forest

טוֹבִיָּה לַמָּרוֹם עָלָה,
וְהוֹרִיד דָּת כְּלוּלָה.
בְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת:
יָרַד צוּר בְּעַצְמוֹ. וְנָתַן
עֹז לְעַמּוֹ.
בִּרְעָמִים וּסְעָרָה:

were seized with dread and fear, as were the hills and mountains. He instructed the holy people in the order of the revolutions of the year, and the months and the accounts of the hours. He loved them above all nations, and brought them near to Mount Sinai; he, the God of salvation! He who dwelleth on high, bear them on eagles' wings; he, the support of the nethermost worlds. When the rebellious nations heard of the glorious beauty of his people, they trembled in their tents. They were put to shame, and covered their heads: the Creator doomed them to slaughter, when he took vengeance on them. The glorious expanse (heaven) that is compared to a garment, and the hillock of the extended earth (Mount Sinai), were joined together. The Most Righteous turned the mountain (סיני) over the beautiful

כָּל עֲצֵי הַיַּעַר. אֲחָזוּם חִיל וָסַעַר.
וְהָרִים וּגְבָעוֹת:
לִמְּדָעַם קְדוֹשִׁים. סֵדֶר תְּקוּפוֹת וָחֳדָשִׁים.
וְחֶשְׁבּוֹן הַשָּׁעוֹת:
מִכָּל אוֹם חִבְּבָם. וּלְהַר סִינַי קֵרְבָם.
אֵל | לְמוֹשָׁעוֹת:
נְשָׂאָם בְּכַנְפֵי נְשָׁרִים. שׁוֹכֵן בְּרוּם אֲוִירִים.
וּמִתַּחַת זְרוֹעוֹת:
סוֹרְרִים בְּעֵת שָׁמְעָם. צְבִי תִּפְאֶרֶת עָם.
יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת:
עֲלוּבִים חָפוּ רֹאשָׁם. יְהַרְגָה | צוּר הִקְדִּישָׁם.
בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת:
פְּרִישַׁת הוֹד שַׂלְמָה. וּרְקוּעַת גַּבַּה אֲדָמָה.
שְׁתֵּיהֶן | נוֹגְעוֹת:
צַדִּיק הַר כְּפָה. עֲלֵי

and amiable people as a pavilion; they stood as under a canopy. The chosen people inclined their ears to hear the upright statutes and judgments. The Most High, in his tender mercy, guarded them from the power of all their oppressors, and from evil decrees. He sent signs and wonders; and caused them to inherit the law that was engraven with wisdom and knowledge. He exalted their name on high, to appoint them for a name and praise, according to the blessing of the cup of salvation.

גָּאָה וְיָפָה. כְּגִנְגִּית
וְכִירִיעוֹת:
קְשׁוּבֵי עַם בְּחִירִים. חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים.
לְאֹזֶן הַשְׁמָעוֹת:
רָם בַּחֲסָדָיו שְׁמָרָם.
מִכַּף כָּל צוֹרְרָם.
וּמִגְּזֵרוֹת רָעוֹת:
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים.
וְהִנְחִילָם דָּתוֹת
חֲרוּתִים.
בְּחָכְמָה וּבְדֵעוֹת:
חזן תִּפְאַרְתָּם הִגְדִּיל |
לְמַעְלָה. לְתִתָּם לְשֵׁם
וְלִתְהִלָּה. כְּבִרְכַּת
כּוֹס יְשׁוּעוֹת:

ישועות Their Redeemer and Deliverer shewed them great salvation; he crowned and glorified them with the law of יקותיאל (Moses); they uttered song and thanksgiving to God; Moses and the children of Israel, glorified and praised him, and with

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הֶרְאָם
פּוֹדֶה וְגוֹאֵל. וְעִטְּרָם
וְהִנָּם בְּדַת יְקוּתִיאֵל.
שׁוּחִים רֹן וְהוֹדָיָה
לָאֵל. פֵּאֲרוּ וְשִׁבְּחוּ
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם:

gladness, song, and abundant joy, they unanimously proclaimed.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

מי Who is like unto thee, O Lord! among the mighty! Who is like unto thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

מלכותך Thy kingdom thy children beheld, when thou didst divide the sea for Moses.

כַּבֵּד. הוֹרִיךְ בְּדִבּוּר חֲמִישִׁי הִשְׁמִיעָם. לֹא תִרְצָח. קְרוּצֵי חוֹמֶר לְהַכְרִית בְּזַעַם. לֹא תִנְאָף. טוֹבַת חֵן וְסָרַת טַעַם. נֶצַח צוּר יִשְׁעֲךָ הַמְלִיכֵהוּ בְּרוֹב עָם: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

כבד Honour thy parents, he caused them to hear in the fifth commandment: thou shalt not murder, and destroy maliciously those that are formed out of clay; thou shalt not commit adultery with the fine graceful woman, void of discretion; in the multitude of the people shalt thou ever proclaim the kingdom of the eternal Creator of thy salvation. This is the Rock of thy salvation! thus they proclaimed and said.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יי The Lord will reign for ever and ever.

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

ונאמר And it is written, for the Lord hath redeemed Jacob, and delivered him from the hand of him that was stronger than he.

לא Thou shalt not steal in secret, by laying in ambush in the courts; thou shalt not bear false witness, to aid wickedness and violence: thou shalt not covet thy neighbour's abundance, nor his precious desirable things. Israel's King and Redeemer existeth for ever and ever. Blessed art thou, O Lord, who art the King, Rock, and Redeemer of Israel.

השכיבנו O Lord, our God! cause us to lie down in peace, and raise us up, O our King! in perfect health. O spread thy pavilion of peace over us, uphold us with thy good counsel, and help us for thy name sake. Protect us, and remove far from us, foes, pestilence, war, famine, and grief; and remove the enticer (satan) from being about us; and conceal us under the

לא תגנב. במסתרים. לישב במארב חצרים.
לא תענה. רוע חמס הוות עד שקרים.
לא תחמד. שפעת ריע וחפצים יקרים. מלך ישראל וגואלו קים לדור דורים: ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים. ופרוש עלינו סכת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיך

shadow of thy wings; for thou, O God, art our guardian and deliverer; thou, O Omnipotent! art a merciful and gracious King! Preserve our going forth and coming in, to life and peace, now and for evermore. O spread over us the tabernacle of thy peace.

תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

וכל And the whole nation perceived and heard the thunders, unanimously agreeing to accept both the hard and also the easy to be observed commandments: for which he who doeth great things causeth them to dwell securely; thus may he spread his peace over all the congregation of Israel. Blessed art thou, O Eternal! who spreadeth the tabernacle of peace over us, and over all his people Israel, and over Jerusalem.

וְכָל הָעָם רוֹאִים. וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת. אֲגוּדִים יַחַד לְקַבֵּל חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת. לָבֶטַח הוֹשִׁיבָם עֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת. כֵּן יִפְרוֹשׂ שְׁלוֹמוֹ עַל כָּל מַקְהֵלוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

וידבר And Moses declared the solemn feasts of the Lord, unto the children of Israel.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חצי קדיש

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה Thou hast chosen us from all people; thou hast loved us, and hast delighted in us, and	אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ

*) Translation see above in מנחה.

exalted us above all nations, and sanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy service, O our King! and hast called us by thy great and holy name.

מכל־הלשונות, וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת: *)

If the Eve of the Holy-Day happens on the Saturday Night, the following is added before ותתן לנו.

ותודיענו Thou, O Eternal, our God! causest us to know thy excellent judgments, and didst teach us statutes, how to act agreeably to thy will; thou, O Eternal, our God! didst also give us perfect ordinances, a law of truth, and wholesome statutes, and precepts; thou causest us to possess joyful seasons, holy days and festivals, for free-will offerings; thou causest us to inherit the sanctity of the sabbath day, and the dignity of the festivals, and commandest the solemnization thereof. Thou, O Eternal, our God! hast made a division between holy and not holy, between light and darkness, between Israel, and other nations, between the seventh day and the six working days; thou didst also discriminate between the sanctity of the sabbath-day, and the sanctity of other holy days, and consecrated the sabbath-day in preference to the six working days: thou also separatest thy people Israel, and didst sanctify them with thy holiness.

*) ותודיענו יי אלהינו את־משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ותתן־לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה, ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול. בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת את־עמך ישראל בקדשתך: ותתן לנו

ותתן And with love hast thou given us, O Lord, our God! (on the sabbath, say, sabbaths for rest, and) solemn days for joy: festivals and seasons for gladness; even (on the sabbath, say, this day of rest, and) this day of the feast of weeks the season of the donation of our law; a holy convocation (in love) in commemoration of the departure from Egypt.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, mayest thou be pleased to grant that our memorial, and the memorial of our fathers, the memorial of the Messiah, the son of David, thy servant, and the memorial of Jerusalem, thy holy city, and the memorial of all thy people, the house of Israel, may ascend, come, approach, be seen, accepted, heard, visited, and remembered in thy presence for the obtaining a happy deliverance, with favour, grace, and mercy to life, and peace, (on the sabbath, say, on this sabbath-day, and) on this day of the feast of weeks. O Lord our God! remember us thereon for good: visit us with a blessing,

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים
לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג
הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן
תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ
זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד
וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ
וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.

save us, that we may enjoy a happy life; and by thy words of salvation and mercy spare us. Have compassion on us, and save us, for unto thee our eyes are fixed: for thou art the God and merciful King.

והשיאנו O Eternal God! cause us to receive the blessings, of thy solemn feasts, to a happy life, peace, joy, and gladness as thou hast been pleased to declare that thou wilt bless us. O sanctify us with thy commandments; and let thy law be our portion. O satisfy us with thy goodness: rejoice us with thy salvation, and purify our hearts to serve thee in truth; and cause us, O Lord, our God! to inherit with joy and gladness, thy holy festivals; and grant that all Israel, who sanctify thy name, may rejoice thereon.

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ

Blessed art thou, O Lord! who sanctifieth Israel and the seasons.

אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

---

*) Translation see above in מנחה.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ־לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

The Reader says קדיש שלם.

קִדּוּשׁ לֵיל רִאשׁוֹן שֶׁל שָׁבוּעוֹת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe; Creator of the fruit of the vine.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם

ברוך Blessed art thou O Eternal, our God! Sovereign of the universe, who hath chosen us from among all people, and didst exalt us above all nations, and didst sanctify us with thy commandments; and with love hast thou given us, O Eternal, our God! solemn feasts to rejoice, with festivals and times

for gladness; his day of the feast of weeks, the season of the donation of our law, a holy convocation, a memorial of the departure from Egypt: for thou hast chosen and sanctified us above all people; and thy holy festivals hast thou caused us to inherit with joy and gladness. Blessed art thou, O Eternal: who sanctifieth Israel, and the seasons.

חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל־העמים. ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

If the Last Night of the feast happens at the conclusion of the Sabbath, say the following.

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe, Creator of the radiance of the fire

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe, who hath made a distinction between holy and not holy; between light and darkness; between Israel and other nations, between the seventh day and the six working days. Thou didst also discriminate between the sanctity of the sabbath day, and the sanctity of the other holy days and consecratest the sabbath-day in preverence to the six working days; thou also separatest thy people Israel, and didst sanctify them with thy holiness. Blessed art thou, O Eternal; who maketh a distinction between holy and holy.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את־עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe, who hath preserved us alive, sustained us, and brought us to enjoy this season.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה׃

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם׃ ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים׃ הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃

על־כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן־הארץ. והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל־בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל־רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל־לשון׃ לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד׃ כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד׃ ככתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד׃ ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד׃

קדיש יתום.

קדיש יתום.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ארון ש״לב.

תפלת שחרית

שיר תהלה

יש בו ב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות בדלת וכן בסוגר, ונתיסד כנגד י״ג העקרים.

יגדל אלהים חי
וישתבח נמצא ואין
עת אל־מציאותו: אחד
ואין יחיד כיחודו.
נעלם וגם־אין סוף
לאחדותו: אין לו דמות
הגוף ואינו גוף לא
נערוך אליו קדשתו:
קדמון לכל דבר אשר
נברא. ראשון ואין
ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל־
נוצר. יורה גדלתו
ומלכותו. שפע נבואתו
נתנו. אל אנשי סגלתו
ותפארתו: לא קם
בישראל כמשה עוד

יגדל Let the living God be magnified and be praised; he exists, and there is no period to his existence. He is unity, and there is not. unity like unto his unity; he is concealed, yea, also there is no end to his unity. He hath no bodily likenses, nor is he corporeal, his holiness is incomparable. He was the antecedent to every thing which was created, he is the first. and there is no beginning to his beginning. Behold, he is the Lord of the Universe, to all that is formed, shewing his magnificience and his kingdom. The inspiration of his prophecy he gave unto his peculiar and glorified people. Yet never hath there arisen in Israel a prophet like unto Moses. who he-

held the similitude of his glory. A law of truth hath the Almighty given his people, by the hand of our prophet, the faithful of his house. The Almigthy will never change nor change nor alter his law, for evermore there is none out his. He observeth and knoweth all our secrets, he beholdeth the end of every thing before it is begun. He rewardeth every saint according to his work, he yeldeth to the wicked evil according to his wickedness. He will send at the end of days our anointed to redeem those who hope at that for his salvation. The Almighty will quicken the dead, with the multitude of his mercy. Blessed be his name and his praise, for ever and ever.

נביא ומביט את־
תמונתו: תורת אמת
נתן לעמו אל. על־יד
נביאו נאמן ביתו: לא־
יחליף האל ולא ימיר
דתו. לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו.
מביט לסוף דבר
בקדמתו: גומל לאיש
חסד כמפעלו. יתן
לרשע רע כרשעתו:
ישלח לקץ ימין משיחנו.
לפדות מחכי קץ
ישועתו: מתים יחיה
אל ברוב חסדו. ברוך
עדי־עד שם תהלתו:

שיר מורכב יתד וב׳ תנועות ויתד וב׳
תנועות כדלת וכן בסוגר:

אדון Universal Lord! who the sceptre sway'd ere creation's first wond'rous form was framed: when by his will divine, all things were made, then—King, Almighty, was his name proclaim'd! when all shall cease, and this world's

אדון עולם אשר מלך
בטרם כל־יציר נברא: לעת
נעשה בחפצו כל אזי מלך
שמו נקרא: ואחרי ככלות
הכל. לבדו ימלוך נורא:
והוא היה והוא הוה. והוא

system o'er, then he tremendously alone will reign.

Who was, who is and will evermore, in most refulgent glory still remain sole God! unequall'd and beyond compare: without division or associate; without commencing date, or final year — omnipotence is his, and regal state.

He is my God, my living Redeemer, my shelt'ring rock in a distressed hour; my refuge, my standard and protector, my lot's disposer, when I seek his power; into his hands my spirit I consign, whilst wrapt in sleep, and when again I wake; and with my spirit my body I resign; — the Lord's with me, no fears my soul shall shake.

יהיה בתפארה: והוא אחד
ואין שני. להמשיל לו
להחבירה: בלי ראשית בלי
תכלית ולו העז והמשרה:
והוא אלי וחי גואלי. וצור
חבלי בעת צרה: והוא נסי
ומנוס לי. מנת כוסי ביום
אקרא: בידו אפקיד רוחי.
בעת אישן ואעירה: ועם
רוחי גויתי. יי לי ולא אירא:

ברוך Blessed art thou, O Lord! our God, King of the Universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to cleanse our hands.

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו
על נטילת ידים:

ברוך Blessed art thou, O Lord! our God, King of the Universe, wo hath formed man in wisdom; and created in him pipes, tubes, veins, and arteries. It is certain and known before the throne of thy glory that if but one of them was opened, or stop-

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר יצר
את האדם בחכמה
וברא בו נקבים נקבים
חלולים חלולים: גלוי
וידוע לפני כסא כבודך
שאם יפתח אחד מהם
או יסתם אחד מהם
אי אפשר להתקים

ped, it would be impossible for any to exist, or abide before thee. Blessed art thou, O Lord, who healeth all flesh, and worketh wonderfully.

ברוך Blessed art thou, O Lord! our God, King of the Universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to study the words of the law.

והערב O Lord! our God, we beseech thee to make the words of thy law pleasant in our mouths, and in the mouths of thy people, the house of Israel; so that we, our offspring, and the offspring of thy people, the house of Israel, may all know thy name and study thy law for its sake. Blessed art thou, Lord! who teacheth the law to his people Israel.

ברוך Blessed art thou, O Lord! our God, King of the Universe, who hath chosen us from all nations, and hath given us his law. Blessed art thou, O Lord! the giver of the law.

וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יברכך The Lord bless and preserve thee; the Lord make his face shine upon thee, and be gracious unto thee; the Lord lift up his countenance upon thee, and give thee peace. These following are commandments which are without limitation, vis. The corners of the field, the first ripe fruits, and the appearance of every male, gracious bethowings, and the attentive study of the law. These are commandments which when man performs, he enjoys the interest off in this world, and the principal is remaining for the world, to come, as following. Honoring father and mother, gracious bestowings, early attendance to the college morning and evening, hospitality to strangers visiting the sick, promoting of marriage, conducting the dead to their graves, to be devout in prayers, and making friendship between parties; but the study of the law of God is equivalent to them all.

יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

אלו דברים שאין להם שעור הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה:

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קימת לעולם הבא. ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת אורחים ובקור חולים והכנסת כלה והלוית המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחברו ותלמוד תורה כנגד כלם:

אלהי My God! the soul which thou hast given me is pure; thou hast created, formed and breathed it into me; thou dost also carefully guard it within me; wilt hereafter take it from me, and restore it unto me in futurity. All the while that the soul con-

אלהי. נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד

tinues within me, I acknowledge before thee, O Lord! my God, and the God of my ancestors, that thou art Sovereign of all works, and Lord of all souls. Blessed art thou, O Lord; who restoreth the souls unto the dead carcasses.

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who giveth to the cock instinct to distinguish between day and night. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe who hath not made me a heathen. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who hath not made me a slave. Blessed art thou, our God! King of the Universe who hath not made me a woman.

(The Women say: Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who hath made me according to thy will).

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who openeth the eyes of the blind. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who clothest the naked. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who looseth those who are bound. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who raiseth those that are bowed down.

לבא: בכל־זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות: ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:

ב״א י׳ אלהינו מלך העולם

איש אומר. שלא עשני אשה: | נשים אומרת. שעשני כרצונו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who expandeth the earth above the waters. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who provideth for my want. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who ordaineth the steps of man.

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who girdeth Israel with might. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who crowneth Israel with glory. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who giveth strength to the weary. Blessed art thou, O Lord, our God! King of the Universe, who removeth sleep from mine eyes and slumber from mine eyelids.

ויהי And may it be acceptable in thy presence, O Lord! our God, and the God of our fathers, to accustom us in thy law, and cause us to cleave to thy precepts; and lead us not into the power of sin, transgression, in quityi temptation or contempt. Suffer not the evil imagination to have dominion over us,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ

מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

and remove far from us evil men and wicked associates and works; humbling our imagination that it may be subservient unto thee. O grant us this and every day, grace, favour, and mercy, in thy sight, and all that behold us, and grant us mercy for our good. Give us an inclination to good and good works. Blessed art thou, O Lord! who bestoweth gracious favours on his people Israel.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

יהי רצון May it be acceptable in thy presence, O Lord! my God, and the God of my fathers, to deliver me this and every day from bold and impudent faces; from evil man, from evil associates, from evil neighbours, from evil occurences, and from every hindrance, which is destructive; from a severe judge, whether he be or ot a son of the covenant.

לעולם Man should ever fear God, as well in public as in private; confess and declare the truth, as it is in his heart; let him rise early and pray:

רבון Creator of all worlds! we persume not to present our supplication before thee for our righteousness, but for thine abundant mercies. What are we? What is our life? What is our help? What is our righteousness? What is our goodness? What is our pewer? What is our might? What then shall we say in thy presence, O Lord, our God, and the God of our fathers? are not the mightiest heroes as nought before thee? and men of renown, as though they had not existed? wise men, as if they were without knowledge? and the intelligent, as if void of understanding! for the majority of their actions is emptiness; the days of their life, but vanity in thy presence, even the pre-eminence of man over the beast, is nought; for all is vanity.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אבל But we are thy people, the children of thy covenant, the children of Abraham thy beloved, to whom thou didst swear on Mount Moriah, the seed of Isaac his only son, who was bound upon the altar, the congregation of Jacob thy first-born son, who from the love wherewith thou didst love him; and the joy wherewith thou didst rejoice in him, hast called his name Israel and Jeshurun.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

לפיכך We, therefore, are in duty bound to give thanks unto thee; to praise, glorify, bless and sanctify thee; and to offer praise and thanksgiving to thy name. O happy are we! How goodly is our portion! How pleasant is our lot! How beautiful is our inheritance! O happy are we, that we rise early in the morning, and attend late in the evening; and proclaim twice daily

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ׃ אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם׃

שמע Hear, O Israel! the Lord our God is one God

Blessed be the name of the glory of his kingdom for evermore.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אתה Thou art the same before creation! and thou art the same after creation. Thou art one in this world, and in the future. Sanctify thy name through those who also sanctify thy name; sanctify thy name in thy world; and trough thy salvation, exalt and raise on high our horn of salvation. Blessed art thou, O Lord! sanctifying thy name publicly.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

אתה Thou art the Lord, our God, in heaven, and on the earth, and in the highest heaven. Verily thou art the first, and thou art the last, and besides thee, there is no God. O gather together those who hope

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ

in thee from the four corners of the earth; that the whole world may know and acknowledge, that thou alone art God over all the kingdoms of the earth. Thou hast made the heavens and the earth, the sea and all that is in them: and who is it among all the works of thy hands, either celestial or terrestrial, that can say unto thee, what doest thou? Heavenly Father! we beseech thee to be gracious unto us, for the sake of thy great name, by which we are called; and confirm unto us, O Lord! our God, what is written: At that time I will assemble you, and at the time when [I] assemble you, surely I will apoint you for a name, and a praise among all the people of the earth: when I cause your captivity to return before your eyes, saith the Lord.

מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בָּעֶלְיוֹנִים
אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים. שֶׁיֹּאמַר
לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־
שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא
אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יְיָ׃

שמות ל׳ י״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

במדבר כ״ח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ

וידבר And the Lord spoke unto Moses, saying, command the children of Israel and say unto them: My offering and my bread which my fire consumes for a sweet savour unto me, shall ye observe to offer unto me in its due season. And thou shalt say unto them, this is the offering made by fire, which ye shall offer unto the Lord, for a continual burnt offering. The one lamb shalt thou offer in the morning, and the other lamb shalt thou offer at even, and a tenth part of an ephah of flour fora meat-offering, mingled with a four parth of a hin of beaten oil. It is a continual burnt-ofering which was ordained in Mount Sinai for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the Lord. And a drink-offering thereof shall be the

רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

fourth part of a hin for the one lamb; in the holy place shalt thou cause the strong wine to be poured unto the Lord for a drink-offering. And the other lamb shalt thou offer at even, as the meat-offering of the morning, and as the drink-offering thereof, thou shalt offer it, a sacrifice made by fire of a sweet savour unto the Lord.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ושחט And he shall kill it on the altar northward before the Lord. And the priests (Aaron's sons) shall sprinkle his blood about the altar.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

שמות ל׳ ל״ד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת. הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְד וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר

מָנֶה. הַקּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חסר אחת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט

תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואליבא דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת. ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות. והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות. והטבת שתי נרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לנסכין. ונסכין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיכין. ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה. אב״ג ית״ץ
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. קר״ע שט״ן
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. נג״ד יכ״ש
ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם. בט״ר צת״ג
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך. חק״ב טנ״ע
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. יג״ל פז״ק
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות. שק״ו צי״ת

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן

וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

בשבת מוסיפין.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וביום On the Sabbath say: And on the Sabbath day, two lambs of the first year without spot; and two tenth deals of flour for a meat-offering mingled with oil, and the drink-offering thereof. This is the burnt offering of every Sabbath, besides the continual burnt offering, and its drink-offering.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל

דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות. כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא־לו
לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית
מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על
יסוד דרומי. ונאכלין לפנים מן־הקלעים לזכרי כהנה
בכל־מאכל ליום ולילה עד חצות: העולה קדש
קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט
ונתוח וכליל לאשים: זבחי שלמי צבור ואשמות.
אלו הן אשמות אשם גזלות אשם מעילות אשם
שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים מן־
הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד
חצות: התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל־
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע.
ונאכלין בכל־העיר לכל־אדם בכל־מאכל ליום ולילה
עד־חצות. המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: שלמים
קדשים קלים שחיטתן בכל־מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל־העיר לכל־
אדם בכל־מאכל לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם
כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: הבכור והמעשר והפסח קדשים
קלים שחיטתן בכל־מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
אחת. ובלבד שיתן כנגד היסוד: שנה באכילתן הבכור
נאכל לכהנים והמעשר לכל־אדם ונאכלין בכל העיר

בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֵן: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵירוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

כשעת בדיקת הציצית יאמר פסוקים אלו:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ | יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

קודם עטיפת הטלית יאמר:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ בְּיִחוּדָא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל

ציצית כדי לקים מצות בוראי ככתוב ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם: וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה כך אזכה שתתלבש נשמתי בטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצוה זו תנצל נפשי רוחי ונשמתי ותפלתי מן החיצונים:

ולאחר זה יתעטף מעומד ויברך ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד׳ פסוקים אלו :

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה מצות ציצית זו כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי״ג מצות התלוים בה. אמן:

קודם ברוך שאמר אומרים מזמור זה:

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא־שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני. יי העלית מן־שאול נפשי חייתני מירדי־בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו: בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל־אמוט לעולם: יי ברצונך העמדת להררי־עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא ואל־אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל־שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה־עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי

וְתְאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: קדיש יתום.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת.

ברוך Blessed is he who only spoke, and the world existed, blessed is he.

Blessed is he who created the world in the beginnig. Blessed is he who sayeth and performeth. Blessed is he who ordaineth and established. Blessed is he who hath compassion on the earth. Blessed is he who hath compassion on all creatures. Blessed is he who rendereth a good reward to those that fear him. Blessed is he who liveth for ever and existed everlastingly. Blessed is he who redeemeth and delivered: blessed is his name. Blessed art thou, O Lord, ur Good! King of the universe, Almighty, Father. Merciful! who art praised by the mouth of thy people, extolled and glorified by the tongue of thy pious ones and servants, and therefore with the songs of David, thy servant, will we praise thee, O Lord, our God! With thanksgivings and

songs of praise will we magnify, extol and glorify thee, and make mention of thy name, and acknowledge thee for our King, our God! the only One who livest eternally, the King, whose great name is extolled and glorified for ever and ever, blessed art thou, O Lord! King adored with praises.

הודו Give thanks unto the Lord, call upon his name, make known his deeds among the people. Sing unto him, sing psalms unto him; talk ye off all his wondrous works. Glory ye in his holy name; let the heart of them rejoice that seek the Lord. Seek the Lord and his strength; seek his face continually. Remember his marvellous works that he hath done, his wonders, and the judgments of his mouth; O ye seed of Israel his servant, ye children of Jacob, his chosen ones. He his the Lord our God; his judgments are in all the earth. Be ye mindfully always of his covenant, the word which he commanded to thousand genera

נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ
מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי
הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ
לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ:
דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר

tions; even of the covenant which he made with Abraham, and his oath unto Isaac, and confirmed the same to Jacob for a law, and to Israel, for an everlasting covenant saying: Unto thee will I give the land of Canaan, the lot of your inheritance when ye were but a few, even a few, and strangers in it; when they went from nation to nation, and from one kingdom to another people, he suffered no man to do them wrong; yea, reproved kings for their sake, saying: Touch not mine anointed, and do my prophets no harm. Sing unto the Lord all the earth; shew forth from day to day his salvation. Declare his glory among the heathen, his marvellous works among all nations. For great is the Lord, and greatly to be praised; he is also to be feared above all gods. For all the gods of the people are idols, but the Lord made the heavens.

אשר כרת את־אברהם
ושבועתו ליצחק:
ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם:
לאמר לך אתן ארץ
כנען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר
כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל־גוי
וממלכה אל־עם אחר:
לא־הניח לאיש לעשקם
ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי
ובנביאי אל תרעו:
שירו ליי כל־הארץ
בשרו מיום־אל־יום
ישועתו: ספרו בגוים
את־כבודו בכל־
העמים נפלאתיו: כי
גדול יי ומהלל מאד
ונורא הוא על־כל־
אלהים. כי כל־אלהי

Glory and honour are in his presence, strength and gladnes are in his place. Give unto the Lord, ye kindreds of the people; give unto the Lord glory and strength. Give unto the Lord the glory due unto his name, bring an offering and come before him; worship the Lord in the beauty of holiness. Fear before him, all the erth: the world also shall be stable, that it be not moved. Let the heavens be glad, and let the earth rejoice; and let them say among the nations, the Lord reigneth. Let the sea roar, and the fullness thereof; let the fields rejoice, and all that is therein. Then shall the trees of the wood sing out at the presence of the Lord: Because he cometh to judge the earth. O give thanks unto the Lord, for he is good: for his mercy endureth for ever. And say ye save us, O God of our salvation, and gather us

הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד
וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיהוָה
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם
וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ
עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־
בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ:
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן

together and deliver us from the heathen, that we may give thanks to thy holy name, and glory in thy praise. Blessed be the Lord God of Israel for ever and ever, and all the people said Amen and praised the Lord. Exalt ye the Lord our God, and worship at his footstool, for he is holy; exalt ye the Lord our God, and worship at his holy hill, for the Lord our God is holy. But he being full of compassion, forgiveth iniquity, and destroyeth not; yea, many a time turneth he his anger away, and stirreth not up all his wrath. Withhold not thou thy tender mercies from me. O Lord! let thy loving kindness and thy truth continually preserve me. Remember, O Lord! thy tender mercies and thy loving kindness for they have been ever of old. Ascribe ye strength unto God, excellency is over Israel and his strength is in the heavens, O God! thou art tremendous from thy holy places, the God

הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן־העולם ועד העולם ויאמרו כל־העם אמן והלל ליי: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא־ ישחית והרבה להשיב אפו ולא־יעיר כל־חמתו: אתה יי לא־תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים על־ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך

of Israel is he that giveth strength and power unto his people, blessed be God. O Lord, God! to whom vengeance belongeth, thou God to whom vengeance belongeth; shew thyself. lift up thyself, thou judge of the earth; render a reward to the proud. Salvation belongeth unto the Lord; thy blessing is upon thy people. Selah. The Lord of hosts is with us: the God of Jacob is our refuge Selah. O Lord of hosts! blessed is the man that trusteth in thee. Save, Lord: and answer us, O King! in the day of our calling. Save thy people and bless thine inheritance; feed them also, and lift them up for ever. Our soul waiteth for the Lord: he is our help and our shield, for our heart shall rejoice in him, because we have trusted in his holy name. Let thy mercy, O Lord, be upon us, according as we hope in thee. Shew us thy mercy, O Lord! and grant us thy salvation. Arise for our help, and redeem us for thy mercy's

אל ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך
אלהים: אל־נקמות יי
אל נקמות הופיע:
הנשא שפט הארץ
השב גמול על־גאים:
ליי הישועה על־עמך
ברכתך סלה: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בטח בך:
יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו: הושיעה
את־עמך וברך את־
נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם: נפשנו חכתה
ליי עזרנו ומגננו הוא:
כי־בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטחנו:
יהי־חסדך יי עלינו
כאשר יחלנו לך: הראנו
יי חסדך וישעך תתן־

case. I am the Lord thy God, who brought thee out of the land Egypt, open thy mouth wide, and I will fill it. Happy is that people that is in such case; yea, happy is that people whose God is the Lord; but I have trusted in thy mercy, my heart shall rejoice in thy salvation. I will sing unto the Lord, because he hath dealt bountifully with me.

לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

למנצח To the Chief Musician a Psalm, of David. The heavens declare the glory of God and the firmament sheweth his handy work. Day unto day uttereth speech, and night unto night sheweth knowledge. There is no speech nor language, where their voice is not heard; their line is gone out through all the earth, an their words to the end of the world; in thema hath he set a tabernacle for the sun. which is as bridegroom coming out of his chamber. and

יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ

יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ | טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים | מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים | מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם | מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ

rejoiceth as a strong man to run a race. His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it and there is nothing hid from the heat thereof. The law of the Lord is perfect, conevting the soul; the testimony of the Lord is sure, making wise the simple. The statutes of the Lord are right, rejoicing the heart; the commandment of the Lord is pure, enlightening the eyes. The fear of the Lord is clean, enduring for ever, the judgments of the Lord are true and righteous altogether. More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold; sweeter also than honey and the honey-comb, moreover by them is thy servant warned; and in keeping them there is great reward. Whe can understand his errors? cleanse thou me from secret faults. Keep back thy servant also from presumptuous sins, let them not have dominion over me then shall I be upright, and I shall be innocent from thegreat transgression,

Let the words of my mouth, and the meditations of my heart be acceptable in thy sight, O Lord! my strength and my Redeemer.

לדוד A Psalm of David when he disguised his reason before Abimelech, who then drove him away and he departed. I will bless the Lord at all times; his praise shall be conti nually in my mouth. My soul shall boast itself in the Lord; the humble shall hear it, and be glad. O magnify the Lord with me, and let us extoll his name together. I sought the Lord, and he answered me and delivered me from all my fears. They looked unto him and were enlightened, and their faces were not ashamed. This poor man cried, and the Lord heard him; and saved him from all his troubles. The angel of the Lord encampeth round about those who fear him and delivereth them. O reflect and see that the Lord is good; happy is the man who trusteth in him. O fear the Lord, ye his saints, for there is no want to those who fear

לְרָצוֹן׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃

him. Young lions do lack and suffer hunger; but they who seek the Lord shall not want any good. Come, ye children, hearken unto me! I will teach you the fear of the Lord. Who is the man that desireth life, and loveth many days, that he may see happines? Keep thy tongue from evil and thy lips from speaking guile. Depart from evil, and do good; seek peace, and pursue it. The eyes of the Lord are upon the righteous, and his ears are open unto their cry. But the anger of the Lord is against those who do evil, to cut off their remembrance from the earth. But the righteous cry, and the Lord heareth, and delivereth them from all their troubles. The Lord is nigh unto the broken-hearted: and saveth those who are of a contrite spirit. Though many afflictions overtake the righteous: the Lord will deliver him from them all. He guardeth all his bones, so that not one of them is broken. The evil of the wicked will slay him, and they who hath

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ.
וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ
כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים
שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ
אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים
לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ
מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע
וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם
וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל־
צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־
שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם:
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב
וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ:
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:

the righteous shall not escape guiltiness. The Lord redeemeth the soul of his servants; and none of those who trust in him shall be condemned.

תפלה למשה A Prayer of Moses, the godly man. Lord thou hast been our dwelling-place in all generations. Before the mountains were brought forth, or ever thou hadst formed the earth and the world; even from everlasting to everlasting, thou art God Thou turnest man to destruction; and sayest, return ye children of men. For a thousand years in thy sight are but as yesterday when it is past, and as a watch in the night. Thou carriest them a way as with a flood, they are as a sleep in the morning, they are like grass which groweth up. In the morning it flourisheth and groweth up, in the evening it is cut down and withereth. For we are consumed by thine anger, and by thy wrath are we troubled. Thou hast set our iniquities before thee, our secret sins in

תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פֹּדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ. בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ

the light of thy countenance. For all our days are passed away in thy wrath, we spend our years as a tale that is told. The days of our years are three-score years and ten; and if by reason of strength they be four-score years, yet is their strength labour and sorrow; for it is soon cut off, and we fly away. Who knoweth the power of thine anger? even according to thy fear, so is thy wrath So teach us to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom. Return, O Lord! how long? and let it repent thee concerning thy servants. O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days. Make us glad according to the days wherein thou hast afflicted us, and the years wherein we have seen evil. Let thy work appear unto thy servants, and thy glory unto their children.

And let the beauty of the Lord thy God be upon us, and establisch thou the

לִמְאֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בִּגְבוּרֹת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן, כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ

work of our hands upon us, yea, the work of our hands establish thou it.

ישב He who dwelleth within the secret place of the Most High, shall abide under the shadow of the Almighty. I say of the Lord, who is my refuge and my fortress, my God, in whom I trust, that he will surely deliver thee from the fowlers's snare, and from the destructive pestilence. He will cover thee with his pinion and under his wings thou wilt find refuge, his truth shall be thy shield and buckler. Thou shalt not be afraid of the terrorrs of the night, nor of the arrow that flieth by day; nor of the pestilence that stalketh in the darkness; nor of the destruction that waseth at noon of day. On thy side a thousand shall fall, and ten thousand at thy right hand, but it shall not come nigh unto thee. Thou shalt only behold with thy eyes and see the retribution of the wicked. Because thou hast made the Lord, who is my refuge, even the Most High, thy

כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן
בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר
לַיי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי
אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא
יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר
הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה
וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא
מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף
יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל
יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד
צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ
אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק
בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה
יי מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ
מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי

Zu Band III, IV. V.

stronghold. No evil shall befall thee, neither shall any plague approach thy dwelling. For he will give his angels charge concerning thee, to guard thee in all thy ways. They shall bear thee on their hands, lest thou dash thy foot against a stone. On the fierce lion and asp shalt thou tread: the young lion and the serpent shalt thou trample under foot. Because he hath fixed his desired upon me, therefore will I deliver him: I will set him on hight because he hath known my name. When he calleth upon me I will answer him. I will be with him in trouble I will deliver him an grant him honour. With length of days will I satisfy him, and grant him my salvation. (Repeat the last verse.)

הַלְלוּיָהּ Praise the Lord praise ye the name of Lord, praise him. O ye servants of the Lord. Ye that stand in the house of the Lord, in the courts of the house of our God. Praise ye the Lord, for the Lord is good: sing praises unto his name, for it is pleasant. For the Lord hath chosen Jacob unto himself, and Israel for his peculiar treasure

מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן
תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס
כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ: אֲשַׂגְּבֵהוּ
כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ:
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֹרֶךְ

יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יי הַלְלוּ עַבְדֵי יי:
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יי
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יי זַמְּרוּ
לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל יי וַאֲדֹנֵינוּ

For I know that the Lord is great, and that our Lord is abowe all gods. Whatsoever the Lord pleased, that did he in heaven and in earth, in the seas and all deep places. He causeth the vapours to ascend from the ends of the earth, he maketh lightnings for the rain, he bringeth the wind out of his treasures. Who smote the first-born of Egypt, both of man and beast. Who sent tokens and wonders into the midst of thee, O Egypt! upon Pharaoh, and upon, all his servants. Who smote great nation and slew mighty kings: Sihon, king of the Amorites, and Og, king of Bashan, and all the kingdoms of Canaan, and gave their land for an heritage, an heritage unto Israel his people. Thy name, O Lord! endureth for ever, and thy memorial, O Lord! throughhout allgenerations. For the Lord will judge his people, and he will repent himself concerning his servants. The idols of the heathens are silver and gold, the work of men's

מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים
וְכָל־תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה
נְשִׂאִים | מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה
מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח
אוֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין יְיָ עַמּוֹ
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה

ידי אדם: פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא
יראו: אזנים להם ולא
יאזינו אף אין יש־רוח
בפיהם: כמוהם יהיו
עשיהם כל אשר בטח
בהם: בית ישראל ברכו
את־יי בית אהרן ברכו
את־יי: בית הלוי ברכו
את־יי: יראי יי ברכו
את־יי: ברוך יי מציון
שכן ירושלים הללויה:

hands. They have mouths, but they speak not; eyes have they, but they see not. They have ears, but they hear not; neither is there any breath in their mouths. They that make them, are like unto them: so is every one that trusteth in them. Bless the Lord, O house of Israel; bless the Lord, O house of Aaron. Bless the Lord, O house of Levi; ye that fear the Lord, bless the Lord. Blessed be the Lord out of Zion, which dwelleth at Jerusalem. Praise ye the Lord!

הודו ליי כי־טוב
כי לעולם חסדו:

הודו O give thanks unto the Lord, for he is good; for his mercy endureth for ever.

הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:

O give thanks the God of gods; for his mercy endureth for ever.

הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:

O give thanks to the Lord of Lords; for his mercy endureth for ever.

לעשה נפלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו:

To him who alone performeth great wonders, for his mercy endureth for ever.

לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:

To him who with understanding made the heavens; for his mercy endureth for ever.

לרקע הארץ על־המים
כי לעולם חסדו:

To him who stretched out the earth above the waters for his mercy endureth for ever.

To him who made great lights; for his mercy endureth for ever.

לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Who formed the sun to rule by day; for his mercy endureth for ever.

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

The moon and stars to rule by night; for his mercy endureth for ever.

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To him who smote the Egyptians in their first-born; for his mercy endureth for ever.

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

And brought Israel from among them; for his mercy endureth for ever.

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

With a mighty hand and a stretched-out arm; for his mercy endureth for ever.

בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To him who divided the Red Sea into parts; for his mercy endureth for ever.

לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

And caused Israel to pass through the midst of it; for his mercy endureth for ever.

וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

But overthrew Pharaoh and his host in the Red Sea; for his mercy endureth for ever.

וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To him who led his people through the wilderness; for his mercy endureth for ever.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To him who smote great kings; for his mercy endureth for ever.

לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To him who slew mighty kings; for his mercy endureth for ever.

וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Even Sihon king of the Amorites; for his mercy endureth for ever.

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

And Og, king of Bashan, for his mercy endureth for ever.

And gave their land for an inheritance, for his mercy endureth for ever.

Even an inheritance to his servant Israel: for his mercy endureth for ever.

Who remembered us in our low estate; for his mercy endureth for ever.

And redeemed us from our opressors; for his mercy endureth for ever.

Who giveth food to all flesh: for his mercy endureth for ever.

O give thanks unto the God of heaven; for his mercy endureth for ever.

לג Rejoice in the Lord, O ye righteous: for praise is comely for the upright. Praise the Lord with harp, sing unto him with the psaltery, and an instrument of ten strings, sing unto him a new song, play skilfully with a loud noise, for the word of the Lord is right, and all his works are done in truth. He loveth righteousness and judgment, the earth is full of the goodness of the Lord. By the word of the

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ
לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ
נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר
דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם

Lord were the heavens made, and all the host of them, by the breath of his mouth. He gathereth the waters of the sea together, as a heap. He layeth up the depth in storehouses. Let all the earth fear the Lord, let all the inhabitants of the world stand in ave before him. For he spake, and it was done; he commanded, and it stood fast. The Lord bringeth the counsel of the heathen to nought; he maketh the devices of the people of none effect. The counsel of the Lord standeth for ever, the thougts of his heart to all generations. Blessed is the nation whose god is the Lord; and the people whom he hath chosen for his own inheritance. The Lord looketh from heaven; he beholdeth all the sons of men. From the place of his habitation he looketh upon all the inhabitans of the earth. He fashioneth their hearts alike; he considereth all their works. There is no king saved by the multitude of a host; a mighty man

נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי
הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת
תְּהוֹמוֹת יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־
יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת
גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם
בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־
בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיּוֹצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר
לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ׃

is not delivered by much strength. A horse is a vain thing for savety, neither shall be deliver any by his greath strenght. Behold, the eye of the Lord is upon them that fear him, upon them that hope in his mercy, to deliver their soul from death, and to keep them alive in famine. Our soul waiteth for the Lord, he is our help and our shield. For our heart shall rejoice in him: because we have trusted in his holy name. Let thy mercy, O Lord be upon us, according as we hope in thee.

מזמור A Psalm of Song for the Sabbath day. — It is a good thing to give thanks unto the Lord, and to sing praises unto thy name, O Most High! to shew fort thy loving kindness in the morning, and thy faithfulness every night: upon an istrument of ten strings, and upon the psaltery; upon the harp with a solemn sound. For thou Lord! hast made me glad through thy work: I will triumph in the works of thy hands. O Lord! how great are thy works, and thy thoughts are very deep. A brutish man knoweth not:

שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ
בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר

neither doth a fool understand this. When the wicked spring up as the grass, and when all the workers of iniquity do flourish: it is that they shall be destroyed for ever. But thou, Lord! art Most High for evermore. For lo, thine enemies, O Lord! for lo, thine enemies shall perish: all the workers of iniquity shall be scattered. But my horn shalt thou exalt like the horn of a unicorn: I shall be anointed with fresh oil. Mine eye also shall see my desire on mine enemies, and mine ears shall hear my desire of the wicked that rise up against me. The righteous shall flourish like the palm-tree: he shall grow like a cedar in Lebanon. Those that be planted in the house of the Lord, shall flourish in the courts of our God. They shall still bring forth fruit in old age: they shall be fat and flourishing: to show that the Lord is upright: he is my rock, and there is no unrighteousness in him.

"The Lord reigneth, clothed with majesty; the Lord

לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם
עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם
לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ | יְיָ כִּי־הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי
בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי
בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ:
עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי
וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ

hath clothed and girted himself with power; he hath also fixed the unalterable order of the universe. Thy throne, O Lord! is established from all antiquity: thy existence is from all eternity. Though the floods, O Lord! lift up their head, though they lift up their voice, and the floods raise up their waves; yet, mightier than the voice of the assembled waters, than the powerful billows of the ocean, art thou, in thy eminence, O Lord! Thy testimonies are exceedingly stable; holiness wil grace thy house, O Lord! unto the utmost length of days.

יהי The glory of the Lord shall endure for ever; the Lord rejoiceth in his works. Blessed be the name of the Lord from henceforth, and for evermore. From the rising of the sun unto the going down thereof, the Lords name is praised. High above all the nations is the Lord, and his glory is above the heavens. Thy name, O Lord! endureth for ever; and the memorial of thee, O Lord! throughout all generations. In heaven hath the Lord prepared his throne; and his kingdom hath dominion over all.

לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃

Let the heavens be glad, and the earth rejoice; and they shall say among the nations. „The Lord hath reigned“; the Lord reigneth; the Lord hath reigned; the Lord shall reign for ever and ever. The Lord is king for ever and ever; the heathen have perished out of his land. The Lord frustrateth the counsel of the nations; he annihilateth the devices of the people. Various are the imaginations in the heart of man; but it is the counsel of the Lord alone that shall stand. The counsel of the Lord alone that shall stand for ever; and the purposes of his heart to all generations. For he spoke, and it was done; he commanded and it was established. For the Lord hath chosen Zion; he hath desired it for his habitation. Because the Lord hath chosen Jacob unto himself, and Israel for his peculiar treasure. For the Lord will not abandon sis people, neither will he forsake his inheritance. But he being merciful, forgiveth iniquity, and destroyeth not; yea,

יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יי מָלָךְ: יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יי הִיא תָקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יי עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ

ולא יעיר כל־חמתו׃
יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו׃
אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה׃
אשרי העם שככה
לו. אשרי העם שיי
אלהיו׃
קמה תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד׃ בכל־יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד׃
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר׃ דור לדור ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו׃ הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך
אשיחה׃ ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדולתך אספרנה׃ זכר
רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו׃ חנון ורחום יי ארך
אפים וגדל־חסד׃ טוב יי לכל
ורחמיו על־כל־מעשיו׃ יודוך
יי כל־מעשיך וחסידיך
יברכוכה׃ כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע

he frequently turneth his anger away, and awakeneth not all his wrath. Save us, O Lord! hear us, O king! when we call[a].

אשרי Happy are they that dwell in thy house: they will be always praising thee, Selah. Happy is that people whose God is the Lord.

David's Psalm of praise. — I will extol thee, my God, O king; and I will bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and I will praise thy name for ever and ever. Great is the Lord, and greatly to be praised; and his greatness is unsearchable. One generation shall praise thy works to another, and shall declare thy mighty acts. I will speak of the glorious honour of thy majesty and of thy wondrous works. And men shall speak of the might of thy terrible acts: and I will declare thy greatness. They shall abundantly utter the memory of thy great goodness and shall sing of thy righteousness. The Lord is gracious and full of compassion; slow to anger and of great mercy. The Lord is good to all: and his tender mercies are over all his works. All thy works shall praise thee, O Lord! and thy saints shall bless

thee. They shall speak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power. To make known to the sons of men his mighty acts, and the glorius majesty of his kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endureth throughout all generations. The Lord upholdeth all that fall, and raiseth up all those that be bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their meat in due season. Thou openest thine hand, and satisfiest the desire of every living thing. The Lord is righteous in all his ways, and holy in all his works The Lord is nigh unto all them that call upon him, to all that call upon him in truth. He will fulfill the desire of them that fear him; he also will hear their cry, and will save them. The Lord preserveth all them that love him: but the wicked will he destroy. My mouth shall speak the praise of the Lord; and let all flesh bless his holy name for ever and ever. And as for us, we will bless the Lord from this time forth; and for evermore. Hallelujah, praise the Lord.

הללויה Praise ye the Lord. Praise the Lord, O my soul. While I live, will I praise the Lord; I will sing praises unto my God while I exist. Put not your trust in princes, nor in the son of man, in whom there is no help. His breath goeth

לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך מלכות כל־עולמים וממשלתך בכל־דור ודר׃ סומך יי לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים׃ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את־אכלם בעתו׃ פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון׃ צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו׃ קרוב יי לכל־קראיו לכל אשר יקראהו באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יי את־כל־אהביו ואת כל־הרשעים ישמיד׃ תהלת יי ידבר־פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד־עולם הללויה׃

קמו הללויה הללי נפשי את יי׃ אהללה יי בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם שאין לו תשועה׃ תצא רוחו

forth, he returneth to his earth; in that very day his thoughts perish. Happy is he that hath the God of Jacob for his help, whose hope is in the Lord his God; who made heaven and earth, the sea and all that therein is; who keepeth truth for ever, who executeth judgment for the oppressed; who giveth food to the hungry. The Lord looseth the prisoners; the Lord openeth the eyes of the blind; the Lord raiseth them that are bowed down: the Lord loveth the righteous; the Lord preserveth the strangers; he relieveth the fatherless and the widow, but the way of the wicked he turneth upside down. The Lord shall reign for ever; even thy God, O Zion! unto all generations. Praise ye the Lord.

הללויה Praise ye the Lord: for it is good to sing praises unto our God; for it is pleasant, and praise is comely. The Lord doth build up Jerusalem, he gathereth together the outcasts of Israel. He healeth the bro-

יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃
אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃
עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ
מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים. יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים.
יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְיָ
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם
וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ
רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קי הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב
זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים
נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי

ken in heart, and bindeth up their wounds. He telleth the number of the stars; he calleth them all by their names. Great is our Lord, and of great power, his unterstanding is infinite. The Lord lifeth up the meek, he casteth the wicked down to the ground; sing unto the Lord with thanksgiving, sing praise upon the harp unto our God, who covereth the heaven with clouds, who prepareth rain for the earth, who maketh grass to grow upon the mountains he gives to the beast its food and the young ravens which cry. He delighteth not in the strength of the horse, he taketh not pleasure in the legs of a man. The Lord taketh pleasure in them that fear him, and in those that hope in his mercy. Praise the Lord, O Jerusalem, praise thy God, O Zion. For he hath strengthened the bars of thy gates, he hath blessed thy children within thee. He

לֵב. וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם:
מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא:
גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ.
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ: עֱנוּ
לַיְיָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין
לָאָרֶץ מָטָר. הַמַּצְמִיחַ
הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי
עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא־
בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ.
לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו
אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ.
שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם | אֶת־
יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן:
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ.
בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ:

הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם
חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד
מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר.
כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים
לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב
רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד ׀
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֻקָּיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא
עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ.
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי

maketh peace in thy borders, and filleth thee with choicest food. He sendeth forth his commandment upon earth; his word runneth very swiftly. He giveth snow like wool: he scattereth the hoarfrost like ashes. He casteth forth his ice like morsels; who can withstand his frost? he sendeth out his word, and melteth them; he causeth his wind to blow, and the waters flow. He showeth his word unto Jacob, his statutes and his judgments unto Israel. He hath not dealt so with any nation, as for his judgments, they have not known them. Praise ye the Lord.

הללויה Praise ye the Lord from the heavens; praise him in the heights. Praise ye him all his angels; praise ye him all his hosts. Praise ye him sun and moon; praise him all ye

stars of light. Praise him ye heavens of heavens, and ye waters that be above the heavens; let them praise the name of the Lord; for he commanded, and they were created. He hath also established them for ever and ever: he hath made a decree which shall not pass. Praise the Lord from the earth, ye dragons and all deeps. Fire and hail, snow and vapour, stormy wind fulfilled his word. Mountains and all hills, fruitful trees and all cedars, beasts and all cattle; creeping things, and flying fowls. Kings of the earth, and all people, princes, and all judges of the earth. Both joung men and maidens, old men and children. Let them praise the name of the Lord; for his name alone is excellent, his glory is above the earth and heaven. He also exalteth the horn of his pe-

אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן

ople, the praise of all his saints; ever of the children of Israel, a people near unto him. Praise ye the Lord.

הללויה Praise ye the Lord Sing unto the Lord a new song and his praise in the congregation of saints. Let Israel rejoice in him that made him: let the children of Zion be joyful in their King. Let them praise his name in the dance; let them sing praises unto him with the timbrel and harp. For the Lord taketh pleasure in his people, he will beautify thee meek with salvation. Let the saints be joyful in glory, let them sing aloud upon their beds. Let the high praises of God be in in their mouth, and atwo-edged sword in their hand; to execute vengeance upon the heathen, and punishments upon the people; to bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron; to execute upon them the judgements written: this honour have all his saint• Praise ye the Lord

הללויה Praise ye the Lord Praise God in his sanctuary, praise him in the firmament of his power. Praise him for his mighty acts, praise him according to his excellent greatness. Praise him with the sound of the trumpet; praise him with the psaltery and harp.

לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ לַיי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יי בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:

Praise him with the timbrel and dance; praise him with stringed instruments and organs. Praise him upon the loud cymbals. Praise him upon the highsounding cymbals. Let every thing that hath breath, praise the Lord. Praise ye the Lord.

הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב:
הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

ברוך Blessed is the Lord for evermore. Amen and Amen. Blessed be the Lord out of Zion who dwelleth at Jerusalem. Hallelujah! praise ye the Lord!

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן |
וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

ברוך Bless be the Lord God, the God of Israel! who only doeth wondrous things, and blessed be his glorious name for ever; and let the whole earth be filled with his glory. Amen and Amen.

בָּרוּךְ | יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ |
אָמֵן | וְאָמֵן:

ויברך And David blessed the Lord before all the congregation, and David said. Blessed be thou, Lord God of Israel our Father, for ever and ever. Thine, O Lord! is the greatness,

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ
לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר
דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה

and the power, and the glory, and the victory, and the majesty, for all that is in the heaven and in the earth is thine: thine is the kingdom, O Lord! and thou art exalted as head above all. Both riches and honour come of thee, and thou reignest over all, and in thine hand is power and might. And in thine hand it is to make great, and to give strength unto all. Now therefore, our God, we thank thee, and praise thy glorious name. Thou, even thou art Lord alone, thou hast made heaven, the heaven of heavens with all their host, the earth and all things that are therein, the seas and all that is therein, and thou preservest them all, and the host of heaven worship thee. Thou art the Lord our God who didst chosen Abram, and broughtest him forth out of Ur of the Chaldees, and gavest him the name of Abra-

וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי
הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ
וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יי
לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל־
אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת־כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם
לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה
הוּא יי הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים
וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:

ham, and didst find his heart faithful before thee.

וכרות And madest a covenant with him, to give the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, and the Perrizites, and the Jebusites, and the Girgashites, to give it, I say, to his seed, and hast performed thy words, for thou art righteous, and didst see the affliction of our fathers in Egypt, and didst hear their cry by the Red Sea; and didst display signs and wonders upon Pharaoh, and on all his servants, and on all the people of his land; for thou knewest that they dealt proudly against them; so didst thou get thee a name, as it is this day. And thou didst divide the sea before them, so that they went through the midst of the sea on the dry land, and their persecutors thou threwest into the deep, as a stone into the migty waters.

וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃ וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ׃ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־
יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמשֶׁה
עַבְדּוֹ:

ויושע Thus the Lord saved Israel that day out of the hand of the Egyptians: and Israel saw the Egyptians dead upon the sea shore. And Israel saw that great work which the Lord did upon the Egyptians, and the people feared the Lord, and believed in the Lord and his servant Moses.

אָז יָשִׁיר־משֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי
וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ
יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו
טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה

אז Then sang Moses and the children of Israel this song unto the Lord and spake saying: I will sing unto the Lord, for he hath triumphed gloriously; the horse and his rider hath he thrown into the sea. The Lord is my strength and song, he is become my salvation; he is my God, and I will prepare him an habitation, my fathers God, and I will exalt him. The Lord is a man of war; the Lord is his name. Pharao's chariots and his hosts hath he cast into the sea; his chosen captains also are drowned in the Red Sea. The depths have covered them; they sank into the bottom as stone. Thy right hand, O Lord! is become

glorious in power; thy right hand. O Lord hath dashed in pieces the enemy. And in the greatness of thine excellency thou hast overthrown them that rose up against thee; thou didst send forth thy wrath, which consumed them as stubble. And with the blast of thy nostrils the waters were gathered, together, the floods stood upright as an heap, and the depths were concealed in the heart of the Sea. The enemy said, I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil: my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them. Thou didst blow with thy wind, the sea covered them; they sank as lead in the mighty waters. Who is like unto thee, O Lord! amongst the gods? who is like thee, glorious in holiness, fearful in praises, doing wonders? Thou stretchest out thy right hand, the earth swallowed them. Thou in thy mercy hast let forth the people which thou hast redeemed, thou hast guided them in thy strength

נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח ׀ חֲרֹנְךָ
יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ
כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ
תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי
תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה
בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלּוֹת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ
בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃

unto thy holy habitation. The people shall hear, and be afraid: sorrow shall take hold on the inhabitants of Palestine. Then the dukes of Edom shall be amayed; the mighty men of Moab trembling shall take hold upon them: all the inhabitants of Canaan shall melt away. Fear and dread shall fall upon them; by the greatness of thine arm they shall be as still as a stone till thy people pass over, O Lord! till the people pass over which thou hast purchased. Thou shalt bring them in and plant them, in the mountain of thine inheritance: in the place, O Lord! which thou hast made for thee to dwell in, in the sanctuary, O Lord! which thy hands have established. The Lord shall reign for ever and ever, the Kord shall reign for ever and ever. For the kingdom is the Lord's and he governeth the nations. And deliverers shall go up to mount Zion to judge the mount of Esau, and the kingdom shall be the Lord's. And the Lord shall be King over all the earth; on

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ
רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי
כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־
יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ:
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר
נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: יְהוָה
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יי
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי
לַיי הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־
הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיי
הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ

that day the Lord alone shall also be acknowledged; and his name shall also be one. And in thy law it is written thus: Hear, O Israel! the Lord our God, the Lord is one.

נשמת The breath of all living bless thy name, O Lord, our God! the spirit of all flesch, continually glorify and extol thy memorial, O our King! thou art God from eternity to eternity, besides thee, we acknowledge neither king, redeemer or saviour, thou redeemest, deliverest, maintainest, and hast compassion over us, in all times of trouble and distress, we have no king but thee. Thou art God of the first, and God of the last, the God of all creatures, the Lord of all productions; thou art adored with all manner of praise, who governeth the Universe with tenderness, and thy creatures with mercy. Lo! the Lord neither slumbereth nor sleepeth, but rouseth

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר

those who sleep, awakeneth those who slumber, causeth the dumb to speak, looseth those that are bound, supporteth the fallen and raiseth up those who droop, and therefore, thee alone do we worship. Although our mouths were filled with melodious songs, as the drops of the sea; our tongues with shouting, as the roaring billows thereof; our lips with praise, like the wideextended firmament; our eyes with sparkling brightness, like the sun and moon; our hands extended like the towerning eagles; and our feet as the hinds for swiftness; we nevertheless are incapable ofrenderingsufficient thanks unto thee, O Lord, our God! and the God of our fathers, or to bless thy name, for one of the innumerable benefits which thou has conferred on us and our ancestors. For thou, O Lord, our God didst redeem us from Egypt

ישנים והמקיץ נרדמים
והמשיח אלמים
והמתיר אסורים.
והסומך נופלים. והזוקף
כפופים. לך לבדך
אנחנו מודים. אלו פינו
מלא שירה כים.
ולשוננו רנה כהמון
גליו. ושפתותינו שבח
כמרחבי רקיע. ועינינו
מאירות כשמש וכירח.
וידינו פרושות כנשרי
שמים. ורגלינו קלות
כאילות: אין אנחנו
מספיקים להודות לך
יי אלהינו ואלהי
אבותינו. ולברך את־
שמך. על־אחת מאלף
אלף אלפי אלפים
ורבי רבבות פעמים
הטובות שעשית עם
אבותינו ועמנו:

and release us from the house of bondage, in time of famine didst thou sustain us, and in plenty didst thou nourish us. Thou didst deliver us from the sword, saved us from pestilence, and from many sore and heavy diseases hast thou withdrawn us. Hitherto thy tender mercies have supported us, and thy kindness hath not forsaken us. O Lord, our God! forsake us not in future. Therefore the members of which thou hast formed us, the spirit and soul which thou hast breathed into us, and the tongue thou hast placed in our mouths, lo! they shall worship, bless, glorify, extol, reverence, sanctify and ascribe sovereign power unto thy name, our King! every mouth shall adore thee, and every tongue shall swear unto thee, unto the every knee shall bend,

ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו. ומדבר מלטתנו. ומחלים רעים ונאמנים דליתנו: עד־הנה עזרונו רחמיך. ולא עזבונו חסדיך. ואל־תטשנו יי אלהינו לנצח: על־כן אברים שפלגת בנו. ורוח ונשמה שנפחת באפנו. ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את־שמך מלכנו: כי כל־פה לך יודה וכל־לשון לך תשבע. וכל־ברך לך תכרע. וכל־קומה

every rational being shall worship thee, every heart shall revere thee, the inward part and reins shall sing praise unto thy name, as it is written—all my bones shall say, O Lord! who is like unto thee? who delivereth the weak from him that is too strong for him the poor and needy from their oppressor, who is like unto thee? who is equal unto thee? who can be compared unto thee? great, mighty and tremendous God! most high God! possessor of heaven and earth! We will praise, adore, glorify and bless thy name. So saith David—Bless the Lord O my soul! and all that is within me, bless his holy name.

לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־
לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ
לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב
כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה
יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי
מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ
וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־
לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
כָּאָמוּר לְדָוִד | בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי
אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

O God!

Who art mighty in thy strength! who art great by thy glorious name! mighty for ever, tremendous by thy fearful acts. The King! who sitteth on the high and exalted throne, inhabiting eternity, most exalted, and holy is his name; and it is written. rejoice in the Lord, O ye righteous, for to the just praise is comely. With the mouth of the upright shalt thou be praised! blessed with the lips of the righteous; extolled with the tongue of the pious; by a choir of saints shalt thou be sanctified.

ובמקהלות And in the congregation of many thousands of thy people, the house of Israel, shall thy name, O our King! be glorified in song, throughout all generations! for such is the duty of every created being, towards thee, O Lord, our God! and the God of our fathers, to render thanks. to praise. extol, glorify, exalt, ascribe glory. bless,

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם: וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר

לברך לעלה ולקלס על כל־
דברי שירות ותשבחות דוד
בן־ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו
האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ, כי לך נאה
יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיר ושבחה הלל וזמרה עז
וממשלה נצח גדלה וגבורה
תהלה ותפארת קדשה
ומלכות ברכות והודאות
מעתה ועד עולם: ברוך
אתה יי אל מלך גדול
בתשבחות אל ההודאות אדון
הנפלאות הבוחר בשירי זמרה
מלך אל חי העולמים:

magnify, and adore thee, with all the songs and praises of thy servant David, the son of Jesse thine anointed.

ישתבח Thy name shall be praised for ever, Almighty, great, and holy King, in heaven and earth: for unto thee, O Lord, our God! and the God of our fathers, appertaineth song and praise; hymn and psalm; strength and dominion: victory, power and greatness; adoration and glory; holiness and majesty; blessing and thanksgivings from now and for evermore. Blessed art thou, O Lord, Almighty King! glorified with praises; most worthy of thanksgivings, Lord of miracles, who delighted in the songs of psalmody; King! Almighty and Eternal.

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא כרעותה וימליך
מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל־בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא מן כל־ברכתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

During the time the Reader says ברכו the Congregation say יתברך.

ברכו Bless ye the Lord, who is ever blessed.

*) בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ה

ברוך Blessed be the Lord, who is blessed for ever and evermore.

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך Blessed art thou, O Eternal, our God! King of the universe! who formeth the light, and createth darkness; preserveth all in concord, and createth all things; even the eternal light in the treasure of everlasting life: he commanded light from darkness, and it was.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

הפיוט הזה נבנה על הפסוקים במשלי ח׳ כ״ב עד סוף א״ב ומבלם בכלם הרוזים ולחריהם עדות הכתובים הנזכרים, והם נחלקים כפי נורך הענין והסקרות, ובסוף הסדר חתום בם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

אדוי The Lord brought me up; he caused me to dwell by him; he delivered me to man for their possession; he God, my Creator. When he delineated the structure of the world, he took counsel of me for what was needful; was dandled on

אָדוֹן אִמְּנַנִי. אֶצְלוֹ שִׁעַשְׁעַנִי. אָדָם הִקְנַנִי. יְיָ קָנָנִי:

בִּנְיָן בְּעָרְכוֹ. כִּי אֵין עֶרְכּוֹ. בְּשַׁעֲשׁוּעַ בִּרְכּוֹ. רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

his knee, in the beginning of his way. Him I followed: dwelt in his shadow; ond was his delight; the first of his works. He preserved my law, to benefit my beloved, with the knowledge of that which was hidden from all eternity. With my words to explain the refined law, that is wonderful to be expounded, have I been appointed from the beginning. I existed in the mighty heavens, and was delightfully acc-ptable; being called into existence 'ere ever the earth was. I am crowned with splendour, and mingled with merits; I can boast of myself, that even before floods I was brought forth. To search the times, the concavity of the world, and the depths of the heavens; these subjects were all engraven in me, when there were no fountains. Before he spanned the heavens, and formed the princes of fire and water (the angels); he caused me to exist two thousand years before them. And before the mass of waters. My foundation was laid, my pillars

גשתי לרגליו. גרתי
בצליו. געגועי עליו.
קדם מפעליו:

דתותי עלם. הודי
להועילם. דעת הנעלם.
מאז מעולם:

הגיגי לארוש. המזקק
לפרוש. הנפלא
לדרוש. נסכתי מראש:

ואהיה בערץ.
ושעשועי ירץ. וקדמני
במרץ. מקדמי ארץ:

והר נכללתי. וזכיות
נבללתי. זאת
נתהללתי.
באין תהומות חוללתי:

חקר עונות. חללי
ומעונות. חקו בי ענינות.
באין מעינות:

טפוחי שמים טפסרי
אש ומים. טרמני יומים.
נכבדי מים:

were fixed, and my hangings were arranged on all four sides, before the mountains were settled. I am all in all, also the element of every individual thing: my measure is an orb; before the hills, was I brought forth. He imparted systems unto me, whereby I was enraptured; even before he created the terrestrial globe or the out-line thereof. He appointed his lot and portion to receive my precepts, before he had joined the limits, or formed the highest part of the dust of the world. He enlightened me with the thirty-two degrees of amiable wisdom, when he prepared the heavens. He shewed me hidden things, and called me to his counsel: as a supporter of his triumph, I was there. By my causel he ordained the guidance of the world, and adorned it with a circle, when he set a compass upon it. He formed the earth lax; that it might receive the

יְקָרוֹתַי נִבְּעוּ. יְתֵדוֹתַי נִקְבָּעוּ. יְרִיעוֹתַי רֻבָּעוּ.
בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ:

כְּלָלוֹת נִכְלַלְתִּי. כֵּן פְּרָט נִתְלַלְתִּי. בְּמִדָּתִי גָּלַלְתִּי.
לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלְתִּי:

לִישַׁת מוֹעֵצוֹת. לְדוֹין בְּרִיצוֹת. עַד לֹא עָשָׂה קְצוֹת.
אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

מִצְוֹתַי לְקַבֵּל. מָנָה וְחֵבֶל. מְדַבְּקִים לֹא גֻבַּל.
וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:

נוּי שְׁלשִׁים וּשְׁתַּיִם. נֹעַם נְתִיבוֹתַיִם. נֵהֵר בִּי שְׁפַתַּיִם.
בַּהֲכִינוֹ שָׁמָיִם:

סְפוּנוֹת הֶרְאַנִי. סוֹדוֹ קְרָאַנִי. סֶמֶךְ לִגְאוֹנִי.
שָׁם אָנִי:

עֲצָתִי תְּחוּג. עוֹלָם

command of heat and cold; he weighed the depth upon the face of the abyss. He viewed at a distance the joyful chirping of my students; my steps were not straitened, when he straightened the heavens. He fixed them, not to be moved; and enlightened their darkness; and with his mighty voice from above, congealed them. They raged tumultuously and were led into the trenches, he bounded the deep with sand that the world might not be overflowed by the springs of the abyss. He smoothed the earth and beautified its sweetness; it (the sea) returns when it bursts forth, for he set a limit to the sea. When he founded the world, he appointed me for wisdom and understanding; even before it was filled with creatures or the water existed. The elements were united, and their fulness strengthened: they perse-

נָהוּג. עֹמֶד בְּמָחוּג.
בְּחַקּוֹ חוּג:
פְּצוּמָה לְהוּם. פָּקַד קִיר וָחוּם. פֶּלֶס לִתְהוּם.
עַל פְּנֵי תְהוֹם:
צוֹפִיָּה לְמֶרְחַקִּים. צִפְצוּפֵי מְשַׂחֲקִים. צְעָדַי לֹא דוֹחֲקִים.
בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים:
קְבוּעָם מִזּוּז. קְדִירָתָם לְהָזוּז. קְרִישָׁתָם לְפַזּוּז.
מִמַּעַל בְּעֱזוּז:
רוֹגְעִים בְּנָהוּם. רְגָבִים יְגִיחוּם. רִתֵּק חוֹל לִתְהוּם.
עֵינוֹת תְּהוֹם:
שִׁוָּה אַרְקוֹ. שִׁפֵּר מִתְקוֹ. שָׁב בְּהִנָּתְקוֹ.
בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ:
תֵּבֵל כְּשַׁכְלְלוֹ. תּוּשִׁיָּה שָׁת שִׂכְלוֹ. תְּכוּנִים קֹדֶם מִלֹּא.
מַיִם לֹא:

vered forcibly in his service, and did not pass by the command of his mouth. And for the faithful of the earth, he favoured his creation: for their righteousness, may he withhold destruction, as when he appointed the foundation, of the earth.

שתות חברו. מלואם הוגברו. עבודתו יוגברו ופיו לא יעבורו:
חזן ועל נאמני ארץ. בריתו התרץ. צדקם חשוך קרץ. בחקו מוסדי ארץ:

סימנא שמעון בר יצחק חזק ואמץ חתום בראשי החרוזים אלא שבקרובה בראש כל חרוז תיבה אחת מפסוק ואהיה אצלו אמון וגו׳ במשלי סי׳ ח׳.

ואהיא And I dwelt in the hiding-place of his power, even in his palace.

חזן ואהיה שכונה. קו״ה בחביון עז ארמון:

אצלו I was peculiar with him, hidden in his treasures.

חזן אצלו מיוחדת. קו״ה בתוך גנזיו לטמון:

אמון I was brought up by him, till given to those that were borne from the womb; and who are full of precepts as a pomegranate.

חזן אמון עמוסה. קו״ה מלוי מצות כרמון:

ואהיא And I was betrothed to the children of him, who peeled the poplar, hazel, and chesnut tree.

חזן ואהיה ועודה. קו״ה לבני פצל לבנה ולוז וערמון:

חזן שעשועים נחליאל מתנה ממדבר לזמון. יום באו לסיני נוחלי דת אמון. יום רדו מלאכי צבאות בהמון. משחקת ידידות על נשמעת כפעמון.

לְפָנָיו. צַגּוּ מְלָכִים בִּפְרַשׁ. בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן.
בְּכָל עֵת הֲשַׁבּוּ מִישַׁר מוֹאָב וְעַמּוֹן.
מִשַּׁחֲקַת קַלְקָלוֹן פָּארָן וּבוּז וְאַרְמוֹן.
בְּתֵבֵל חִמְדוּנִי קִבְּלוּנִי הוֹלְכֵי יְלֵל יְשִׁימוֹן.
אַרְצוֹ זָרַח אוֹרִי וְנָדַף רֵיחִי כְּאַפַּרְסְמוֹן.
וְשַׁעְשְׁעֵי קְדוֹשֵׁי חוֹרֵב וְגָרוּ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן.
יְיָ אֶת אֱלֹהֵי קְדֻשָּׁה וּכְבוֹד כָּל יְשִׁימוֹן.
בְּנֵי מַעְלָה מוֹרָאוֹ יַעֲרִיצוּן וְיַעֲצִימוּן.
אָדָם נֶצַח תְּהִלָּתוֹ יַקְדִּישׁוּן וִירוֹמְמוּן.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם

המאי׳ Who with mercy enlighteneth the whole earth and those who dwell therein: and in his goodness, every day constantly reneweth the work of the creation. How great are thy works, O Lord! in wisdom hast thou made them all; the earth is full of thy possessions. Thou art the only King, who is extolled, praised, glorified, and exalted, ever since the creation. Thou art the everlasting God! in the abundance of thy mercy have compassion on

us. O Lord! thou art our strength, the rock of our fortress, the shield of our salvation, be thou our defence. The Blessed God is Omniscient; he hath made and established the radiance of the sun; he who is good hath formed that which is for the glory of his name, he hath encircled with luminaries the seat of his strength, chiefs of holy bands extolling the Almighty, continually declare the glory of God, and his holiness. Blessed be thou, O Lord our God! for all the praiseworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou hast formed: they shall glorify thee for ever.

עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ.
מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ
גְּדָל־דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל
זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת
צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל
מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תתברך Blessed be thou, O our Creator, King, and Redeemer! Creator of holy angels. Praised shall be thy name for ever, O our King! Creator of officiating angels, and whose ministering angels are all established in the highest sphere; causing with reverence; and unanimity, their voice to be heard, proclaiming the dictates of the living God, and the sovereign of the universe. Those beloved, chosen, and mighty spirits, all performing the will of the master

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים
וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה
יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים
כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים
וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה

with sacred fear and reverence, all their mouths chaunt holiness and purity; and with song and psalmody, continually blessing, praising, glorifying reverencing, hallowing and ascribing sovereign power unto the name of God, the great, mighty, and tremendous, King! who alone is holy. They also, all willingly receive from each other the yoke of the kingdom of heaven: and give permission to one another to sanctify their Maker with a tranquil spirit, pure language, and sacred harmony: they altogether cry aloud, and with awful fear, proclaim

קדוש Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts! the whole earth is full of his glory.

רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה. קדושה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

אופן   סימן חתום בראשי חרוזות שמעון.

ועתה And now, O ye children, sing gloriously to the king, who is crowned and adorned with your beautiful song: and with the honour and glory of your pure praise, as with the glorious, awful, and majestic crown and diadem.

שמעו Hearken to me, and speak of his mighty

ועתה בנים. שירו למלך בתפארת מפואר. ברקמי שיר מעוטף ומעוטר ומתואר. בהוד והדר ושבח מבואר. בעטרת גאות וכתר נורא ותפאר:

שמעו לי. מללו. עוזו

נורא פלאי גדלו. ששמו ערב לו. וזכרו נעים להללו. והיכלו נחמד לו. וכבודו נהדר לו. והודו נאה לו. ומשרתיו מנעימים לו:

strength, and wonderful greatness; for his name is pleasant to him, and his memorial is beautiful to praise him with; his palace is desirable to him; and his glory is honourable to him; his honour is suitable to him, and his servants praise him melodiously.

ואשרי עבדיו המשמיעים בקול שבחו. כי ערבים לפניו ומקבלים נבחו. שמעיאל השר משמיעם בכחו. לשתק המון מעלה ברון בני אורחו:

ואשרי Happy are his servants, who cause the voice of his praise to be heard: for they are pleasant before him, and acceptable his presence; the angel שמעיאל makes proclamation with all his might, to silence the heavenly host with the song of the children of the oriental (Abraham).

דרכי. וחובי תרת קדשה למקרה אוירים. המשגב ומכתר בכתרי כתרים. פאר מלכים תהלה לבחורים. מפחדו יחילו איתנים צורים:

דרכי It is a duty incumbent on me, to sanctify him who laid the beams of heaven in the air; who is exalted and crowned with the crown of crowns; the glory of the kings is the praise of his chosen; in dread of him the mighty rocks tremble.

ישמרו. נכספים

ישמרו May those be

preserved, who desire to dwell in the courts of his little sanctuary to reverence and sanctify him in dread and fear; after two words, they make mention of his holy name, to make known to all that they are the holy seed.

לחצרות מעט מקדשו. בפחד ויראה להעריצו ולהקדישו: חי אחר שתי תיבות מזכירים שם קדשו. להודיע לכל כי הם זרע קדושו:

והחיות And the angels shall sing, the cherubs glorify, the seraphim exult in song, and the angels bless the Lord; and the face of every angel, ophan and cherub; also the seraphim; opposite each other, they sing praise, and say:

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירנו ואראלים יברכו. פני כל־חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך Blessed be the glory of the Lord from his residence.

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל To the blessed God, they shall offer harmonious songs. To the King! the living and ever existing God! shall they utter hymns, and cause praises to be heard, for he alone worketh mighty things, and maketh new ones; he is the Lord of battles, he soweth righteousness, and causeth salvation to spring forth: the Creator of all medicine, tremendous in praises, and Lord of wonders: and who in his goodness every day constantly reneweth the work of the creation: as it is said, to him who made great luminaries, for his mercy endureth for ever; a new light shalt thou cause to shine on Zion, and

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות. בעל מלחמות זורע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל־יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה

may we speedily enjoy its splendour. Blessed art thou, O Lord! the former of lights.

אהבה With abundant love hast thou loved us. O Lord, our God! and with exceeding great mercy hast thou compassion over us, O our Father! and our King! for the sake of our ancestors, who trusted in thee; to whom thou didst teach the statutes of life: thus also be gracious unto us, and teach us, we beseech thee. O our Father of mercies, continually shewing mercy, O be gracious unto us, and enlighten our hearts, that we may be able to understand, fully comprehend, hearken, learn, teach, keep, execute, and accomplish all the words of the doctrine of thy law in love. O enlighten our eyes through the law, and cause our hearts to cleave unto thy precepts: unite also our hearts to love and revere thy name, that we may not be confounded for ever: we have trusted in thy holy, great, mighty and tremendous name; we rejoice and are glad in thy salvation. Therefore bring us back in peace from the four corners of the earth, and lead us securely to our land, for thou art the Omnipotent who worketh salvation; and hast made choice of us in preference to every people and language; and thou hast in truth brought us near unto thy great name; to give praise unto thee, and acknowledge

לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה שמך ולא נבוש לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ. ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל־עם ולשון. וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת. להודות לך וליחדך

באהבה: ברוך אתה יי הבוחר
בעמו ישראל באהבה:

thee as a unity. Blessed art thou, O Lord! who with love hath chosen his people Israel.

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־
מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־
השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם
וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין
עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
על־מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר

נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

יש לצרף אלהיכם לאמת. אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע הה״ף.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

אמת True, and certain; firm and stable; right, and faithful; lovely, and dear; desirable, and pleasant; reverent and excellent; regular, and acceptable; good, and beautiful, is this word unto us, for ever and ever. It is true, that the everlasting God is our King! the Rock of Jacob, and shield of our salvation. He endureth from generation to generation, his name also abideth; his throne is established, and his kingdom and truth endure for ever. His words also are living, permanent, faithful and desirable for ever, even unto all ages; as well those which he hath spoken concerning our ancestors, as those concerning us, our children our generations, and the generations of the seed of Israel thy servants, both the

first and the last for ever and ever. It is a statute that shall not pass away. It is true, that thou art the Lord our God: and the God of our fathers, for ever and ever. Thou art our King, and the King of our fathers; for the sake of thy name, hasten, to redeem us, as thou didst redeem our ancestors. It is true that we have ever been called in love by thy great name, there is no other God besides thee.

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ
מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ
אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא
בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

זירה   ע״פ א״ב וס״תאה חתום שמעון בר יצחק חזק.

אנכי I am the Lord thy God, didst thou cause them to hear, and they were terrified; accept my sovreignty, ye will not repent it; hearken to instruction, and be wise. Let not your hope be in strange gods, that ye commit evil; ye shall not diminish ought from my service; be wise and recede not therefrom. Thou shalt not subject thyself to punishment by profaning my name; then shalt thou be delivered from sorrow and pain: happy is the man that hearkeneth to me. Remember and keep the sabbath day, then shalt thou find atonement and redemp-

אָנֹכִי שִׁמַּעְתָּנוּ תְּאֵימוּ.
קַבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא
תֶאְשָׁמוּ. שִׁמְעוּ מוּסָר
וַחֲכָמוּ:
לֹא יִהְיֶה מִקְוֵיכֶם זָר
וְתָרֵעוּ. וּמֵעֲבוֹדָתִי בַּל
תִּגְרְעוּ. וְאַל תִּפְרָעוּ:
לֹא תִשָּׂא עוֹנֶשׁ
לְחַלְּלִי. וְתִנָּצֵל
מִמַּכְאוֹב וּמֵחֳלִי. אַשְׁרֵי
אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי:
זָכוֹר. וְשָׁמוֹר אֶת יוֹם.
וְתִמְצָא כּוֹפֶר וּפִדְיוֹם.

tion, to watch daily at my gates. Honour thy parents,and as I have assured thee, thou shalt enjoy long life and health, to wait at the side posts of my gates. Thou shalt not murder any living soul, that thy portion may be in life; for they that seek me shall find eternal life. Thou shalt not commit adultery; it is a consuming fire; but he who avoids her shall be satiated with my delicacies, and shall obtain favour from the Lord. Thou shalt not steal the substance of another man: for the enjoyment of another man's labour is vanity, and he who sinneth against me wrongeth his own soul. Thou shalt not beare witness to pervert justice; those that slander shall inherit the shadow of death; for they that incure my hatred, love death. Thou shalt not covet to multiply desirable things; but let thy love be knit to the testimony;

לשקד על דלתתי יום יום׃

כבד. נא הוריך במבטחי. ותאריך ימים ותהיה חי. לשמור מזוזות פתחי׃

לא תרצח. בנפש מחיים. ויהי חלקך בחיים. כי מצאי מצא חיים׃

לא תנאף. רשף בזוני. מרחיקה ישבע עדני. ויפק רצון מיי׃

לא תגנב. יגיע איש לאישו. כי עמלו לריק יחישו. וחוטאי חומס נפשו׃

לא תענה. צדק לעות. מלשני יירש צלמות. כל משנאי אהבו מות׃

לא תחמד. חפצים הרביתה. תעודה קשר

for wisdom alone buildeth her temple. It will satisfy thee more than all thy substance, for its nature is exceedingly precious: she hath hewn out her seven pillars. Be strong and of good courage in her circle, gird thyself with the fear of thy Creator, and he will be thy help.

אֲהֻבָתָהּ, חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:
וְכָל קִנְיָנְךָ שָׂבְעָהּ, יְקָר מְאֹד טִבְעָהּ, חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה: חזן חֲזַק וֶאֱמַץ בִּגְזָרָהּ, בְּיִרְאַת צוּרְךָ לְהִתְאַזְּרָהּ, וְהוּא יִהְיֶה לְּךָ לְעֶזְרָה:

עזרת Thou O Lord! hast been the help of our fathers from everlasting: a Shield and a Saviour unto their children after them, throughout all generations. Thy throne is in the invisible height of the universe, and thy judgments and righteousness extend unto the remotest boundaries of the earth. Happy is that man who hearkeneth unto thy commandments: and layeth up thy law and word in his heart. Verily, thou art Lord of thy people, and a mighty King to plead their cause. Indeed, thou art the first, and thou art the last, and besides thee, we have neither King, Redeemer, nor Saviour. O Lord, our God! thou didst redeem us from Egypt, and didst deliver us from the house of bondage. All their firstborn didst thou slay, but thy first-born didst thou redeem: thou didst divide the Red Sea, but drownedst the proud: thy beloved people passed through the sea, but the waters covered their

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם

enemies, so that not one of them escaped. For this the beloved praised and glorified thee, O God! and they dearly beloved uttered psalms, songs, and praises; blessings and thanksgiving unto thee, O King! living and eternal God! high and exalted, great and tremendous! he delivereth prisoners, redeemeth the meek, and helpeth the poor; and who answereth his people, when they supplicate him. Praise be to the most high God! blessed and ever blessed be he. — Moses and the children of Israel, sang a song unto thee with great joy; and they all said: —

אחד מהם לא נותר: על־זאת שבחו אהובים ורוממו אל, ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות. ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא. גדול ונורא. משפיל גאים. ומגביה שפלים. מוציא אסירים. ופודה ענוים. ועוזר דלים. ועונה לעמו בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון. ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי Who is like unto thee, O Lord! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles?

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:

שירה Those that were redeemed, sang a new song unto thy great name; upon the sea shore they all a unanimously praised, and acknowledged thee King! and said:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על־שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:

יי The Lord shall reign for ever and ever.

יי ימלך לעלם ועד:

צור O thou, who art the Rock of Israel, arise, and help Israel: and redeem according to thy promise, Judah, and Israel. Our redeemer, the Lord of Hosts! the Holy One of Israel is his name. Blessed art thou, O Lord! who hath redeemed Israel.

צור ישראל קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי גאל ישראל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ׀ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב

וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

יוסף נ״ע א״ב

ארץ מטה ורעשה. בסהר שלישיה תגעשה. גויה חיתם נרעשה. דוד בשורה ותתרעשה. הוד אפרנו נטה. ועל גבנון אותו הטה. זה סיני גאות עטה. חידתו בעל אברה הועטה: טהר צות שלישי. ישרים הרגיל לפלשי. חזן כתב שלישים שלשי. לעת געה בחודש השלישי:

חזן גורלי תמוך לגונני. פן באתי לגני. חזן עזרי

ארץ The earth shook and quaked; in thee third month it was seized with trembling, and was anxious for the lives of its inhabitants; it beheld my beloved God, and was moved. He bowed his glorious palace, and, inclined it on the summit of the mount Sinai: even this Sinai he made triumphant when he bore the law on his arm. The pure prophetical princo, revealed me, and made me familiar to the upright nation; and divided me into three parts, when the third month drew nigh.

גורלי He supported and shielded me with the law for my lot; he said, I came to my garden; he is my help and shield, he takes me into his pro-

tection. Blessed art thou O Lord! the Shield of Abraham.

ומגני. במגנו לגונני:
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים.

חי From the mount he suddenly called Moses to his heavenly abode; he, that is sanctified in the seven heavens; he led him to reveal to him the mysteries of the law. When he was appointed a faithful prince in the house of God, he rejoiced, and was glad in taking for a spoil what dwelt in his house; while he yet stood in the porch of heaven, they (the angels) locked the doors against him. They said, what is mortal man, to be noticed in such a high degree, as to bring down from above the glorious security? But he stepped forward, and prevailed against them and was applauded; the Creator commanded his messenger to ascend, when he drew nigh, and ascended God caused the words

מן ההר למעוניו. מהר וקרא לענו. נקדש שבעה בעננו. נהגו לפענח לו ענייניו: שר ונאמן בהושת לבית. שש ודן שלל נות בית. עודנו בפרוזדור הבית. עליונים נעלו בעדו בית: פצו מה אנוש להזכר במעלה. פאר מבטחה להוריד ממעלה: חי צעד וגבר ועלה ונתעלה. צוה צור לציר עלה ונגש ועלה:

קהל אלהים הועיל משחקים. בטל אמרי

חקים, יו מִמְּרחקים.
נקוקים יקים:

of his statutes to drop from heaven, as the dew. with which he will reanimate even those who sleep in the clefts of the rock (the dead). Blessed art thou, O Lord! who revivest the dead.

ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדוש The holy one shone from Paran. and descended with thousands of angels; he caused Mount Sinai to be tranquil when he taught the law thereon. The Most High came down with two and twenty thousand angels, to crown the tribe whose number was also twenty-two thousand. He shewed his law in Paran and Seir, and when they refused to accept it, God scattered them. Then he came with myriads of holy angels; the Lord was majestic among them on mount Sinai; he trained me to the law, with its wisdom he guided me; his promise to Abraham he concluded with the word אנכי (I): he therefore began the decalogue with the word אנכי (I am).

קדוש הופיע מפארן.
רד באלפי שנאן. סין
השית שאנן. ודתו בו
שנן: רם רד במרכבות
בעשרים ושנים אלף.
להכתיר מטה ספור
בעשרים ושנים אלף:
שנן בפארן ושעיר.
ואותם אל הסעיר:
ואתה מרבבות קדש.
אדני בם סיני בקדש:
תורה הנבי. תושיה
אנבי. יו תכלית פין
אנכי. לכן פתח באנכי:

ימלוך The Lord reigneth for ever; thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah!

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה.

ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל אל נא.

ואתה But thou, Most Holy! abidest among the praises of Israel; we supplicate thee, O Omnipotent!

אנכי I spake to the patriarchs by the name of almighty God, and said tomy world aforetime, it is sufficient: and on mount Sinai, I explained it (my name) to my beloved people, when they willingly submitted to my dominion, saying, beware that thou have no other God besides me. Thou shalt not take my name in vain, and be accounted guiltless before me. Remember, and keep (the sabbath) for they are my two witnesses. Honour thy parents: for they who honour them, honour me. Thou shalt not even be suspected of committing adultery, lest thou be punished assuredly. Thou shalt not steal, then shalt thou be blessed, until there be not sufficient room to store it. Thou shalt not bear false witness against those who are the witnesses of my unity. Thou shalt not covet any thing, but my desirable things: these are the elements of my laws and commandments; they bear testimony of me, and instruct that there is none besides me, and that I am the Almighty God.

אנכי בשם אל שדי.
פצתי מאז לעולמי די.
ובבשן בארתיו בפרוש
לידידי. כשקבלו עול
מלכותי עבדי. השמר
לא יהיה לך אל אחר
מבלעדי. לא תשא את
שם לשוא ותנקה עדי.
זכור ושמור כי הם שני
עדי. כבד הוריך כי
כבודם כבודי. לא
תרצח תאר מעשה
ידי. לא תנאף אף
בספק פן תענש בודאי.
לא תגנב ותתברך עד
בלי די. לא תענה
עדות שקר בעדי. לא
תחמד כי אם מחמדי.
אלה הם עדי. סהדי
מעדי. מורי שרידי.
ראו כי אין בלעדי.
ואני אל שדי:

חי O thou who livest and existest eternally; and art tremendous, exalted, and holy.

אז In the Assyrian character, the Hebrew language, and the Egyptian dialect, didst thou cause the Hebrew daughter (the nation) to inherit thy law. Thou didst cause the Beth to precede the Aleph in the beginning of the creation: because the Aleph was ordained from all antiquity, for the delivery of the purchase of the first created thing. The world was established with the second letter, to inform us, that there is a second world; but אנכי (I am) begins with the first letter; to shew, that he is one, and that there is not a second. He explained it (the law) to his people face to face: and on every point are ninety-eight explanations. The Lord saw and declared it; he prepared it, and also searched it, for

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

סי״הנוח התוס ברלבי הקרווה אלעזר ברבי קליר.

אָז בִּכְתָב אַשּׁוּרִית. וּבִלְשׁוֹן עִבְרִית. וּבְדִבּוּר מִצְרִית. הִנְחַלְתָּ לְבַת עִבְרִית: לְאָלֶף הִקְדַּמְתָּ בֵּית בִּיצִירַת בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּכַן מֵאָז לְמַתַּן קִנְיַן רֵאשִׁית: עוֹלָם הוּכַן בְּאוֹת שֵׁנִי. כִּי יֵשׁ עוֹלָם שֵׁנִי. אָנֹכִי בְּאוֹת רִאשׁוֹן כִּי הוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי: וְעֶאלֶף יִרְאָה מוּל כִּסֵּא עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת. עַד שֶׁנִּתַּן תְּחִלָּה לְהִדָּבְרוֹת. רוֹן דַּת אָנֹכִי בִּכְתָב נוֹטָרִיקוֹן נֶחְבֵּאת. אָנֹכִי אֲנָא נַפְשִׁי כְּתָבִית יְהָבִית: בֵּאֲרָהּ לְעַמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים. עַל כָּל

those that love and keep it; and taught it sweetly to them. If it is noted backwards, its letters form the following sentence, the words of the writing that was given, are pleasant. On the delivery of the two first commandments, their souls fainted; for they heard them from the mouth of God, it therefore is said, he kissed me with some of his kisses, but not all his kisses. They then spake to Moses, desiring him to cause them to drink of the spiced wine. The precepts are limited and beautiful; they make the simple wise; some are sealed, and some are noted; some sections are open, and some are closed. With love he gave the law to those that he loved; and caused the people beloved by him, to inherit that which is more precious than gold. The Lord who dwelleth above the hea-

נְקֻדָּה וּנְקֻדָּה תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנָה פָּנִים: יָהּ רָאָה וַיְסַפְּרָהּ. הֱכִינָהּ וְגַם חֲקָרָהּ. לְאוֹהֲבֶיהָ וּלְשׁוֹמְרֶיהָ וַיְשַׁנְּנָהּ וַיְתַמְּרָהּ: רָשַׁם לְמַפְרֵעַ אוֹתוֹתֵי מַאֲמָרֶיהָ. יְהִיבָה כְּתִיבָה נְעִימִים אֲמָרֶיהָ: בִּשְׁנַיִם הָרִאשׁוֹנִים חַיָּתָם עֻלְּפָה כִּי הִסְכִּיתוּם מִפֶּה אֶל פֶּה: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת וְלֹא כָל נְשִׁיקוֹת. סָחוּ אֶל יְדִיד אוֹתָם מִיַּיִן הָרֶקַח לְהַשְׁקוֹת: קְצוּבוֹת וּנְעִימוֹת. וּפְתִי מַחְכִּימוֹת. רְשׁוּמוֹת וַחֲתוּמוֹת. פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת: לְעַם אֲשֶׁר אָהֵב. בְּחִבָּה יָהַב. וְהִנְחִיל נֶחֱמָדִים מִזָּהָב. לְעַם לוֹ מְאֹהָב: יָהּ

שוכן ערבות. ירד להנחיל רבבות. בעשרים ושנים אלף מרכבות. אשר מאש ושלג חצובות: יי רחום הדר בשחקים. יסד עוז מפי עוללים ויונקים. ובזכות אפסי ארץ הקים. זהר תורות וחקים:

vens, came down with two and twenty thousand angels, formed of fire and snow, to cause the ten thousands of Israel to inherit the law. The Most Merciful, who dwelleth above the skies, ordained strength out of the mouths of babes and sucklings; and for their merit, he etablished the ends of the earth; and admonished them to observe his laws and statutes.

אל נא. לעולם תוערץ. ולעולם תוקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא: האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תוקף תהלות תפארתו:

ובכן יי קנני ראשית דרכו:

ובכן And thuss it is said, the Lord possessed me in the beginning of his way.

מיוסד ע״פ א״ב אלא שמקדים לכל קדו׳
ליום תיבות מפסוקי ממלי סי׳ ח׳

יי קנני ראשית דרכו. אלפים שנה נמתקתי בחכו. עד לא מדד עולם רחבו וארכו. טרם מתח רום עד כה ועד כה. וקדם הכין בם רכב ארחתו. אני הייתי משתעשעת עד ברכו. משתחקת לפניו

" The Lord possessed me in the beginning of his way. Two thousand years before the creation of the world I was sweet to his palate; before that he measured the length and the breadth of the world; before he spread out the heavens to their extent, and before he prepared his

throne in them. I was delighted on his knee, rejoicing before him, to praise and bless him; I rejoiced in the world, when the tremendous God had appointed me to make known to all, that there was none like him; and I was brought up near the Lord, and was his delight daily, rejoicing before him to this day.

קדם Long before any of his works, and long before the ancient things, I existed; long before he formed the pillars of heaven I was a pillar; long before the corner stone was laid, I was the corner stone, long before there were any princes, I was appointed! and when the world was water, I existed; and while the world was a chaos, I was then as a light; and when darkness was on the face of the deep, I was long before as a lamp; before all these, I had been with him of old.

מעולם I was ever appointed from the beginning; a decision deduced from an agree-

להללו ולברכו. משחקת בתבל אותי איום (נ״א היום) בארכו. להודיע לכל כי אין כערכו:

(ואהיה אמון אצל ארון. ואהיה שעשועים יום יום. משחקת עד זה היום:)

קדם מפעליו מאז. בטרם קדמונים קדמתי מאז. קדם עמודי רום הייתי עמוד מאז. קדם פעל יסוד היה יסודי מאז. קדם אבן פנה הייתי אבן פנה מאז. קדם כל נסיכים הייתי נסוכה מאז. ובהיות עולם מים במים הייתי תקוקה מאז. ובהיות עולם תהו ובהו הייתי כנר מאז. ובהיות חשך על פני תהום הייתי כמנורה מאז. קדם כל־אלה הוא ואני היינו מאז:

(והיה אמון מהדר למענה. ואמר בלבו אברא עולם בבינה. בעבור אמנה:)

מעולם נסכתי מראש. גזרה שוה גזר בי מראש.

להקור ולדרוש. הכל מראש.
מי יעלה בראש. מי יהיה
בראש. מה שהיה מראש.
הוא שיהיה בסוף לראש.
נסיכי אדם נסכו בי מראש.
ונסכתי למלכי המתנשא
לכל לראש:

ment, or equality of texts, was ordained by me from the beginning; to search and to seek all from the beginning; who shall arise first, what generation shall exist first: he who was from the beginning, will at the end be the first: the princes of mankind were appointed by me from the beginning; and I was appointed by my King, who is exalted as Supreme above all.

(והיה אליו כדברה. ונשתעשע
בדבורה. ואמר בעבורה
אברא עולם להגבירה.
ולהורות להסבירה:

מקדמי ארץ. (מקדומי
ארץ). הדברים שבעה קדמו
לארץ. כסא רם ונשא קדם
לשמי ערץ. כסא ישראל
קדם לממלכות הארץ. אבות
העולם קדמו למוסדי ארץ.
שם משיח קדם לשמות אשר
בארץ. גן עדן קדמה לענוי
ארץ. ערוך מאתמול תפת
קדם לרשעי ארץ. ישראל
והתשובה קדמו ליושבי
הארץ. ואני להם קדמתי
מקדמי ארץ:

מקדמי ארץ Of the ancient things in the earth, I was most ancient; seven things preceded the creation of the earth: the high and exalted throne preceded the mighty heavens; the throne of Israel preceded the kingdoms of the earth: the patriarchs preceded the foundations of the earth: the name of the Messiah preceded all names in the earth: paradise preceded the meek of the earth: תופת (hell) was ordained of old, to precede the wicked of the earth; Israel, and repentance, preceded the inhabitants of the earth; but I preceded all the ancients of the earth.

(והיה מלך במסבו. מהדר במדת טובו. ואמר בלבו
אברא עולם לישבו. בעבור ישובו:

באין תהומות הוללתי. הארץ עד לא נתהוללה נתהוללתי. ובאין חשך על פני תהום הארתי והגהתי. ובאין קורא תהום אל תהום בפיו נקראתי. ובעת נבקע בדעתו נבקעו בדעתי. ובתהום רבה משפטי מלאתי. ועליהם חוק חגתי ונגבלתי. ובתנינים אשר בתהומות נתהללתי:

באין When there was no depths, I was brought forth; and before the earth was brought forth, I was in being and when there was no darkness on the face of the deep, I shone with splendour; and before deep called to deep, I was called by his mouth: and when they were broken up, they were broken up at his will, and also with mine: and with the great abyss I fulfilled my judgment, and set bounds to them, and by the great fish that are in the depths was I praised.

באין מעינות נכבדי מים. ובאין מעינות מעיני נובעת מים. ובאין נהרות נהרי מושך מים. ובאין בארות בארי נובעת מים. ובאין מקורות מקורי חיים מים. ובאין מים הייתי כברכת מים. ובאין מקוה מים. מקוה ישראל יי׳ להוות ממקוה מים:

באין And when there were no springs, the glorious water existed; and when there were no fountains, my fountain bubbled with water; and when there were no rivers, my river flowed with water: and when there were no wells of water, my well spounted water; and when there were no springs, my spring had living water; and when there was no water, I was like a pool of water; and 'ere there was a bath of water, I was a bath to the Lord's Israel, to sprinkle on them, to cleanse them better than a bath of water.

בטרם הרים הטבעו. זוית עולם בי נטעו. הררי ישראל בי נתקעו. הררי עד בי נתידעו. הררי אל בי נתודעו.

בטרם Before the mountains were settled, the corners of the world were planted by me: the mountains of Israel were fixed by me; and the ever-

lasting hills were made known through me; the mountains of God assembled for my sake; in a balance and scales were they weighed by me; the strength of their height and the depths of their foundation were obedient to me; and when I attended at Sinai, they all were moved; and to mount Moriah they all were obedient; and through me it is known on what her sockets are fixed; and with my seal the earth and its sockets were sealed.

בפלס ובמאזנים בי נשקלו ונודעו. תועפות גבהם ומחקרי יסודם בי נשתמעו. ובהודעי בסיני כלם נזדעזעו. ולהר המוריה כלם נכרעו. ועל מה אדניה הטבעו. בטבעתי ארץ ואדניה הטבעו:

ולפני And before the hills was I brought forth, and for searching the high places of the world, was I praised: the hill of frankincense I brought forth; and every exalted hill was begotten by me; and when the hills were exalted, in righteousness was I exalted; and every hill and mount was preceded by my heights; and from my heights to the heights of the world did I leap; and from the heights of the world to the heights of mount Sinai was my bound.

ולפני גבעות חוללתי. חקר גבעות עולם נתהוללתי. גבעת הלבונה אני חלתי. וגבעה נשאה אני הולדתי. וגבעות בנשאו בצדקה נתנשאתי. ולכל הר וגבעה קדמה גבעתי. ומגבעותי לגבעות עולם דלגתי. מגבעות עולם לגבעת סיני נגבלתי:

עד Before he made the holy land, and other countries, even the navel of that land, and the navel of other countries,

עד לא עשה ארץ וחוצות. טבור הארץ וטבור חוצות. טבורי

my navel was founded; and from the foundation of my navel were they all founded; from me he founded that land, and from that land he founded all the other countries: and from my foundation, they are all founded, as the mouth of an habergeon between that land, and other countries.

וראש And before he had formed the principal creature, from the highest dust of the world, as the cake from the dough did he separate him from the world; for the altar of earth was the principal of the world; from him preceded those that were like the pillars of the earth, and on them he founded the world: as the heave-offering was he heaved up from the highest dust of the earth: from my clod, dust was cast from the world: for it was the highest dust of the world.

בהכינו When he fashioned the heavens, I was

הָיָה מַשְׁתִּית אֶרֶץ וְחוּצוֹת. וּמִשְׁתִּית טַבּוּרִי הוּשְׁתוּ אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מֵחֵיקִי אֶל חֵיק הָאָרֶץ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ אֶל חֵיק חוּצוֹת. וּמִמַּשְׁתִּיתִי הָיָה מַשְׁתִּית הָאָרֶץ וְחוּצוֹת. כְּפִי תַחְרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. יְצִיר אֲשֶׁר יָצַר רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. מִמֶּנּוּ הֵצִיק מְצוּקֵי תֵבֵל. וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל. כִּתְרוּמָה הוּרַם רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל. כְּחַלָּה מֵעִסָּה הִפְרִישָׁם לְתֵבֵל. וּמִזְבַּח אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתֵבֵל. מִגּוּשִׁי הוּשְׁלַךְ עָפָר לְתֵבֵל. וְהוּא הָיָה רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל:

בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם

there; long before the time that he spread them out, he spread me out; before the time that he extended them as a thin veil by him, he extended me; before that his right hand spanned the heavens, his right hand spanned me a fiery law; with the span that he prepared them, he prepared me; and before that his fingers fixed them, he fixed me; and at the time that he spread them out as a tent. he extended me also; to their extension he set limits, but to my extension he set no bounds.

אָנִי. כְּאֹהֶל עֵת טֶרֶם מְתָחָם יוֹתֵר מֵהֶם מְתָחַנִי. כְּדוֹק עֵת טֶרֶם נְטָם אָז לוֹ נְטָנִי. בִּימִין טֶרֶם טִפְּחָם מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת טִפְּחַנִי. וּבְזֶרֶת טֶרֶם תִּכְּנָם בָּהּ תִּכְּנַנִי. וְאֶצְבָּעוֹת טֶרֶם קְבָעָם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו קְבָעַנִי. וְעֵת אֲשֶׁר פְּרָשָׂם כְּאֹהֶל כִּירִיעָה פְּרָשַׂנִי. וְלִירִיעוֹתָם אָמַר דַּי וְלִירִיעוֹתַי לֹא אָמַר דַּיֵּנִי:

בחקו: When he set a compass upon the face of the abyss, for my sake he formed three decrees, for the height of heaven, the depth of the earth, and of the abyss: when he gave his decree to the sea, he set my compass upon the face of the abyss: when he fixed the foundation stone upon the face of the doors of the abyss; when he pourtrayed leviathan on the gates of the abyss; when he fixed the

בְּחֻקּוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. לְמַעֲנִי חָק שְׁלֹשָׁה חֻקִּים עַל רוּם וְעַל תַּחַת וְעַל תְּהוֹם. בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ חֻקִּי חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ אֶבֶן שְׁתִיָּה עַל פְּנֵי תְהוֹם. בְּחֻקּוֹ לִוְיָתָן עַל דַּלְתוֹת תְּהוֹם. בְּחֻקּוֹ

אבן פנה שלא יציף לעולם תהום. בחקו חוג חקי כבוש על תהום:

corner stone, that the abyss should not overflow the world; when he set a compass, my decree subdued the abyss.

באמצי שחקים ממעל. מתאמצת הייתי במרומי מעל. באמצו ערבות לרכובו. הייתי רכובו. באמצו שחקים לעוז. הייתי מעוז. באמצו מעונה בזרועו. הייתי כקמיע על זרועו. באמצו זבול לקדשו. הייתי זבולה בשם קדשו. באמצו ערפל תחת רגליו. הייתי משתעשעת על ארכובות רגליו. באמצו שמים ושמי השמים. והמים אשר מעל השמים. באמצו כל־אלה אמצני נוטה שמים:

באמצי When he strengthened the skies above, I was strengthened in the high heavens; when he established the heavens for his throne, I was his throne: when he strengthened the skies for his strength, I was his strength: when he strengthened his habitation with his mighty arm, I was as an amulet on his arm; when he strengthened his dwelling to sanctify it, I dwelt with his holy name; when he strengthened the heavens that are under his feet, I was dandled on his knees: when he strengthened the heavens, and the heaven of heavens, and the waters that are above the heavens; when he established all these, he that extended the heavens, established me.

בעזוז עינות תהום. נעזה מעיני ממעינות תהום. נתעזו מימי ממימי תהום. בטרם נעזו עזים עזה הייתי על תהום. בשומו לים

בעזוז When he strengthened the fountains of the abyss, my springs were stronger than the springs of the abyss; for my waters were strong before the waters of the

abyss; and before they were strengthened, I was strong over the abyss: when he set bounds to the sea, he set my decree upon them: and as the waters should not pass his commandment, so were they not to pass my commandment: the world was founded by the words of my mouth, for my words were in his mouth.

בחקו When he appointed the foundations of the earth, with my foundation, he founded the foundations of the earth; which are the righteous, that were formed in the earth: and they that dwelt among plants, even the plant of a noble vine: therewith to extend the heavens, and found the earth; for I was made a fence to fence the earth: and I was with the king in his work, when the sovereign of all the earth consulted me: he caused me to reign, and I acknowledged his sovereignty before heaven and earth existed: and from the day that he spake, and called the earth into existence, and called me as the

חֻקּוֹ. שָׂם עֲלֵיהֶם חֻקִּי. וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִּיו. כֵּן לֹא יַעַבְרוּ עַל פִּי. וְנִשְׁתַּכְלַל עוֹלָם בְּמַאֲמַר פִּי שֶׁהָיִיתִי בְּפִיו׃

בְּחֻקּוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ. סַד בְּמוּסָדִי מוֹסְדֵי אָרֶץ. הֵמָּה הַיּוֹצְרִים הַיְצוּרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים נְטִיעַת שׂוֹרֵק בָּאָרֶץ. לִנְטוֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסוֹד אָרֶץ. וּגְדֵרָה נַעֲשֵׂיתִי גָּדֵר בָּאָרֶץ. וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ מָלַךְ בִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. הִמְלִיכַנִי וְהִמְלַכְתִּיו עַד לֹא שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּמִיּוֹם דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ. קָרָא לִי רָאשֵׁי הָרוֹת אָרֶץ׃ קָרָא לְאָדָם הַנּוֹצָר מֵאָרֶץ.

principal of all the generation of the earth. He called before me, Adam, who was formed of the earth; he called Noah, who was a righteous man in the earth: he called Abraham, who was of the nobles of the earth: he called Isaac who sowed in the earth; he called Jacob, who is sealed in the mighty heavens; he called the holy tribes that were in the earth; and concerning every one of them was I asked by the Creator of the earth.

עמד Then stood up Adam, the first of created souls, as in this book of the generations of noted men: and the Lord said unto her, behold, this is a wise man, full of wisdom; being like to one of the angels of high degree, whose fear and dread is on the beasts and cattle, of all which I have created on earth; and by his knowledge he gave names to them: after which,

קרא לנח איש צדיק
בארץ, קרא לאברהם
מאצילי ארץ, קרא
ליצחק הזורע בארץ,
קרא ליעקב הנחתם
בשמי ערץ, קרא
לשבטים לקדושים
אשר בארץ, ועל כל
אחד ואחד שאלני יוצר
הארץ:

עמד אדם ראש
לנשמות, זה ספר
תולדות אדם רשומות,
ואמר אליה הנה זה
חכם מלא חכמות,
בצלם ובדמות אותו
לדמות, כאחד ממני
מעלה באימות, ומוראו
על חיות ובהמות, וכלם
יצרתי עלי אדמות,
ובדעתו קרא להן
שמות, ואחרי כן קרא

he called me by my honoured and glorious name.

פרש When he explained this book of the generation of man: he found that the third generation was thrust out from man: when they began to call by the name of God, the work of the hands of man; the tenth generation also rose up, and corrupted their ways among men: when the sons of God saw the daughters of man; and he saw that the evil of man was great: and the Lord said, I will destroy the man; were it not that a righteous man (Noah) was born among men: this shall comfort us, said they above, whose faces are as the face of man, and below they said, this shall comfort us among the children of man; then he said unto her, lo, this is man instead of man: aud shall find grace, and good understanding, in the sight of God and man.

שְׁמִי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בַּשֵּׁמוֹת:

פֵּרֵשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי דָּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. בְּהוּחַל לִקְרוֹא בְּשֵׁם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. וְקָם דּוֹר עֲשִׂירִי מְקַלְקֵל בְּאָדָם. וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וַיַּרְא יי כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר יי אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם. לוּלֵי נוֹלַד אִישׁ צַדִּיק בָּאָדָם. זֶה יְנַחֲמֵנוּ אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּלְמַטָּה אוֹמְרִים זֶה יְנַחֲמֵנוּ בְּנֵי אָדָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה אָדָם תַּחַת אָדָם. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

צץ He (Abraham) sprung up from the east, and rose as the morning; he was compared to an eagle that soars on high; he was exalted and called the father of a multitude, and was tried ten times, and no iniquity was found in him: he caused the worship of idols to cease; and meritoriously brought those that were cast far off, near to the worship of God; he knew me, and I knew him with perfect love; the Lord therefore said to me, he is worthy of thy name and praise, to observe thy commandments day and night: for the preceeding generations did not merit circumcision; but from the time that he was sealed therewith, he was appointed the principal of prayer.

צָץ מִמִּזְרָח וּכְשַׁחַר
עָלָה, וְנִקְרָא עַיִט פּוֹרֵחַ
עַל פְּנֵי מַעְלָה, אַב הֲמוֹן
נִקְרָא וְנִתְעַלָּה,
וּבַעֲשָׂרָה נִצְרַף וְלֹא
נִמְצָא בוֹ עַוְלָה, עֲבוֹדַת
אֱלִילִים עַל יָדוֹ בְּטֵלָה,
וְקֵרֵב רְחוֹקִים לִזְכּוּת
מְנֻטָּלָה, הִכִּירַנִי
וְהִכַּרְתִּיו בְּאַהֲבָה
כְּלוּלָה, כְּדַי הוּא לְךָ
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה, לִשְׁמוֹר
מִצְוֹתֶיךָ יוֹמָם וָלַיְלָה,
דּוֹרוֹת אֲשֶׁר לְפָנָיו לֹא
זָכוּ לַמִּילָה, וּמֵעֵת
נִתְחַתְּמָה בוֹ נִתְמַנָּה
רֹאשׁ לְכָל תְּפִלָּה:

קרבן His only son (Isaac) was considered as an whole burnt offering; as the basket of first fruits was he accepted; as a lamb to the slaughter, he ran hastly; for three days was he troubled in mind, yet did his soul not revolt: therefore,

קָרְבָּן שָׁלֵם יְחִידוֹ
נִמְצָא, כְּטֶנֶא בִכּוּרִים
אָז נִרְצָה, כְּשֶׂה לְטֶבַח
רָץ בִּמְרוּצָה, שְׁלֹשָׁה
יָמִים טוֹרֵף וְנַפְשׁוֹ לֹא

קמה, הועצי נא עמי דת מועצה, ולקחי אתי לחפת עליצה. לשוח בשדה לקראתך יצא. ולמענו אראלים מחוצה מר צעקו חוצה:

behold, take counsel of me, thou law of counsel, and take him to the joyful nuptial canopy; to meditate in the field, and went forth to meet thee; and for his sake, the angels from their retirement cried aloud bitterly.

רחק איש שדה וקרב איש תם. ישב אהלים באהלי רום נחתם. וגם במרכבה תארו נחתם. עולים במעלותם ויורדים בירידתם. תמהים על מראה זה חותם. ואמר אליה הנה זה חותם יפה מכל חותם. חותמות שנים עשר נחתמו מזה חותם. בטבעת המלך מטבעים באחד חותם. על לב ועל זרוע למענך חתמתי חותם:

רחק He (Isaac) removed the man of the field (Esau) from the blessing, and brought the perfect man (Jacob) near thereto; he that dwelt in the tents, and was sealed in the heavenly tents, as is his form in the celestial throne; of which, the angels who ascended and descended, in surprise exclaimed, the form of his signet is more beautiful than the form of any signet: from his signet proceeded the signet of the twelve tribes; with the king's signet were they all sealed, and for thy sake have I sealed them on my heart, and on my arm.

שלמו All these things were perfected when the everlasting people arose; when the two thousand years were completed that the creation of the law preceded the creation of the world; and two thousand four hundred and forty eight years from the creation of the world; the law said, this man Moses, who ever was called meek: as ever was written in me, and the Lord spake unto Moses; he shall inherit me for an everlasting possession; and he shall receive me for an everlasting gift; and all that enter the world, shall believe in me (the law) for ever.

שלמו כל אלה בעמוד עם עולם. בשלמי אלפים עד שלא נברא עולם. ואלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה שנה משנברא עולם. אמרה תורה זה משה אשר נקרא ענו מעולם. וידבר יי אל משה אשר נכתב מעולם. היא יירש מורשת עולם. והוא יקחי מתנת עולם. וכל באי עולם יאמינו בי לעולם:

(והיה אל אמונה. מהרהר למענה. ומבין בחנינה. אברא עולם בבינה. בעבור אמנה):

תולדות The generations of heaven and earth were moved, when they saw them receive the law with seven voices pleasantly; when they said, we have heard the first two commandments; when the thundering voice was divided into two; to the heathen, a voice of anger; but to Israel, a sweet tuned voice; when they all said, what means this thundering voice, that waxed louder, and rolls along as the rolling thunder? He answered: the reason is, an agreement between me and my people, when myriads of angels attended on the people; and the seven heavens inclined for the sake of this people; for with the span that he prepared

תולדות רום ותחת בהזדעזעם. וישבעה קולות כנראו בנעם. שתים זו שמענו שמעם. ולשתי שמיעות נחלק קול רעם. לעמים קול זעם. ולישראל קול נעם. ואמרו הכל מה זה קול מורעם. הולך ומתגלגל כגלגלי רעם. ואומר להם יש לי טעם ביני ובין עם. ורכב רבותים. נתבונו מול עם. ושבעה רקיעים נטו בזו עם. בזרת אשר תכנם בה קרעם.

them, he rent them, and removed them from their place, when they dropped fragrant spice: and the ministring angels said, what is the reason of this? it is nothing else but that the God of Israel from his holy abode, giveth his mighty strong law to his people; and thus he said, to the meek one go down, and admonish the people.

יטם ויסיעם ממקומם ומפסעם. והיו נוטפים בשם מועם. ואמרו מלאכי השרת מה זה הטעם. נורא אלהים ממקדשו המונעם. אל ישראל הוא נותן עז ותעצומות לעם. וכן אמר לענו רד העד בעם:

וישמחו And all the people rejoiced with the pleasant words of the law; the messenger was also appointed their shepherd: as is said, and Moses went down from the mount unto the people.

חזן וישמחו כל העם. בשמחת אמרי נעם. ונתמנה ציר רעם. וירד משה מן ההר אל העם:

וכבן And thus Moses went down from the mount to the people.

וכבן. וירד משה מן ההר אל העם:

וניוסד ע״פ א״ב הפייטן יזכיר עשרת הדברות והנכלל בם:

אתו He had with him commandments and statutes, clearly explained, for those that are weaned from the milk to suck the breasts that flow with wisdom: increaseth and floweth from them, as a fountain of living water, sweeter than honey, and the dropping of honey combs: they enlighten the splendour of the eyes, they heal the bones, and moisten them with marrow; they are good, perfect and righteous; more precious than precious stones, and more desirable than

אתו מצות וחקים. באר היטב חקוקים. גמולי חלב מניקים. דדימו חכמה מפיקים. השפע מקור חיים מזנקים. ומנופת צופים ומדבש מתוקים. וזהר לעינים מבהיקים. חובש לעצמות משיקים. טובים ישרים יצדיקים. יקרים

fine gold: they were written with the finger of him who dwelleth above the heavens; they who observe them, are clear from sin, for they justify all those that study them; their words are engraven in the book; and those who study them are written to justification; it is (wisdom) a tree of life to those that lay hold on it: glorious chains, and ornaments of grace: the compass of virtue; the element's element: for their sake God established heaven and earth; he caused the nation that is compared to the rose of the valley to hear them; the palate of those that discourse of them is sweetened

מפנינים ומכל
חשוקים. כתב אצבע
שוכן שחקים. לנוצרימו
מחטא מנקים.
מצדיקים לכל בם
עוסקים. נדברימו
בספר נחקקים.
סיפרימו בצדק
מחקקים. עץ חיים היא
למחזיקים. פאר לוית
חן וענקים. צדקות
מלאים ולא רקים.
קדומים טרם יסוד
ארקים ורום ועמק אלבם
הקים. שמעם לשושנת
עמקים. תוצאותם לחיך
ממתקים:

ממתקים The words of God were sweet to those who said, there is none like unto thee among the gods?

חזן ממתקים דברי אלהים.
לאמרי אין כמוך באלהים:

And God spake.

קהל וידבר אלהים:

[illegible]

תתו When the God of gods uttered his mighty voice, the flaming angels

תתו קול עז אל אלים.
שלהבו לפידי נחלים.

who are as burning coals swiftly ran like lightning; the orbs issued a thundering sound; while the Most High spoke aloud: the surface of the earth was rent; the people were seized with dread, sorrow pain and trouble; they lamented as a woman in pain of travail; the bounding hills skipped לבנון and שריון as calves, כרמל and בשן as rams, also תבור and every mountain; they wearied themselves with rising, yet were they considered as profane; for the High Eternal God hath respect to the humble and thereore would not put the humble mount סיני to shame, but inclined his heavens upon it; and adorned it with clouds and thick darkness and dwelt thereon amongst a choir of אראלים (angels). His majestic voice, he caused those to hear that were encamped at a limited distance round the mount, by saying, we will do, and be obedient; they received the law. Th.

רצו ברקים קדים,
קולות הרעימו גלגלים,
צרח שופר ממעלים,
פצמה רקועת שעולים,
עמים אחזום בהלים,
סער צירים וחבלים,
נהיים נהי וכיולדה
חלים, מרצדים הוי
מגבלים, לבנון ושריון
כעגלים, כרמל ובשן
כמו אלים, יחד תבור
וכל תלולים, טורחו
בגובה ונמצאו פסולים,
חי רם רואה שפלים,
זה סיני בך לא
הכלים, והטה אליו
זבולים, העטירו ענים
וערפלים, דר בו בשנאן
אראלים, גאון קולו
השמיע לנדגלים,
מסביב ההר נגבלים,
בנעשה ונשמע הדת

first word that he caused those that were crowned to hear, was אנכי (I am.)

לכלולים Thou didst cause thy words to be heard by those that were crowned, and the mountains were broken in pieces at thy voice when thou didst say

I am the Lord thy God.

אשר Whose work is perfect; he built chambers in yon heights fenced the nethermost earth, set bounds to the raging sea; he maketh the exalted luminaries shine, and guideth them night and day; he causeth lightning and thunder; he multiplieth dew and rain, and causeth the plants to grow with the bud of the ridges. I am the Creator and Former of all souls; they deposited all their spirit into my hands. I prepared their food with dainties; I kill and revive again, but I live for ever. My miracles are great and mighty, and exist for ever and ever. I have helped thee because of the covenant with the perfect patriarchs;

מְקַבְּלִים. אוֹנָם שְׁם רֹאשׁ מִקְּדָם. אָנֹכִי שִׁמַּע לִכְלוּלִים:

חזן לִכְלוּלִים הִשְׁמַעְתָּ מִלֶּיךָ. מְפוֹצֵץ הָרִים קוֹלֶךָ:

קהל אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

ע"פ א"ב

אֲשֶׁר כָּל פָּעֳלוֹ תָמִים. בּוֹנֶה מַעֲלוֹת בִּמְרוֹמִים. גּוֹדֵר תַּחְתִּיּוֹת הֲדוֹמִים. דֶּלֶת וְסוֹגֵר בְּעַד הוֹמִים. הַמַּזְרִיחַ מְאוֹרוֹת רָמִים. וּמְנַהֲגָם לֵילוֹת וְיָמִים. זִיקִים עֹשֶׂה וּרְעָמִים. חוֹשֵׁר טְלָלִים וּגְשָׁמִים. טִיעוּת מְגַדֵּל וְצִמְחֵי תְלָמִים. יוֹצֵר וּבוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמִים. כָּל רוּחוֹתָם בְּיָדִי שָׂמִים. לַחְמָם אֶבְיוֹן בְּמַטְעַמִּים. מֵמִית וּמְחַיֶּה וַאֲנִי חַי לְעוֹלָמִים. נִסַּי גְּדוֹלִים וַעֲצוּמִים. סֶלָה לְעוֹלָמִים

redeemed thee from the bondage of the Egyp'ians; sunk them in the depths of the abyss; divided the sea before thee, and fed thee with the delicate manna; I hastened to choose thee for me from all nations, and sought to take thee for my peculiar people, from among all people.

מעמים I hastened to separate thee from all other people therefore, instead of me, thou shalt not have another god.

Thou shalt not have.

תעות Idols of the likeness of the luminaries that are in the heavens, or of any thing that is in the earth; for abhorrent and abominable, idle and vain, are the idols. The devilish dreaded בעל the molten and graven images, the work of the form of any figure, the idols of the worshippers of engraven images; they are blind, deaf, and cannot speak; are borne and carried on the shoulder, and are not able to benefit in the least; they cannot

קָמִים. עוֹרֶךְ בִּבְרִית אָבוֹת תְּמִימִים. פּוֹדֶךְ מִסִּבְלוֹת עֲנָמִים. צִלְלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים. קוֹרֵעַ לְפָנֶיךָ יַמִּים. רוֹעֶךָ בְּמָן מַטְעַמִּים. שִׁקַּדְתִּי לִבְחָרְךָ לִי מֵאֻמִּים. תַּרְתִּי לִסְגֻלָּה לִי מֵעַמִּים:

חזן מֵעַמִּים חַשְׁתִּי לְהַבְדִּילָךְ. תְּמוּרִי אֵל לֹא יִהְיֶה לָךְ:

קו״ה לֹא יִהְיֶה לְךָ:

ע״פ תשר״ק

תַּעֲוּת זוֹרְחִים וְצוֹלְלִים. שִׁקּוּץ תוֹעֵבוֹת וְגִלּוּלִים. רִיק וָתֹהוּ הֵם הָאֱלִילִים. קֶטֶב שְׂעִירֵי בְעָלִים. צַלְמֵי מַסֵּכוֹת וּפְסִילִים. פְּעֻלַּת תַּבְנִית כָּל סְמָלִים. עֲצַבִּים עוֹבְדֵי הָאוּמְלָלִים. סוּמִים חֵרְשִׁים וְלֹא מְמַלְּלִים.

help, nor deliver: when they fall, they are broken as earthenware: all those that boast themselves of them are put to shame, those that stray after them, are led in darkness; their festivals are worthless and abominable: for their sacrifices, they pour out abominable broth: and for their drink-offerings, poisonous wine; their vanities caused many to fall; their laws are statutes of vanity; their bodies are marshalled to תופת: my son, give praise to thy Creator and do not profane his name.

נשאים על כתף ונסבלים. מאומה להועיל | לא יכולים. לא עוזרים ולא מצילים. בנופלם נשברים כנבלים. יבושו כל בם מתהללים. טועיהם לחושך מובלים. חגיהם מאוסים ונעולים. זבחיהם מרק פגולים. ונסכיהם יין תרעלים. הבליהם הפילו חללים. חקותיהם חקות הבלים. גויהם לתופת נרגלים. (נ״א נגרלים) בני לבוראך תנה הלולים. אל תתן את שמו לחלולים.

להלולים Do not profane his name; depart from evil, lest thou stumble, and be destroyed

חז׳ לחלולים אל תתן את שם. וסור מרע. פן תכשל. ותאשם:

Thou shalt not pronounce the name.

כ״י לא תשא את שם:

נ״פ א״ב

את The name of him who is Omnipotent! blessed be his memorial through-

את שם אדיר באדירים. ברוך זכרו

out all generations: glowing fire proceeds from him; his laws is a sword to those that make it void: he moveth the earth, and shaketh the mountains: he rebuketh the sea, and drieth up the fountains: no creature can abide his anger: his wrath dasheth the fountains to pieces: he is good to the upright, but avengeful to his enemies: the mighty (angels) are terrified at him: they all tremble in fear of him; they minister to him, yet they cannot behold his similitude: his awful name shalt thou not take in vain: trembling and devoutly mention his holy name; turn aside from swearing falsely, that draws with it such curses, corrodes both the skin and the flesh; which hasten as a bird, to enter the chambers, and overturn the walls with the beams: therefore keep thyself from ı in all things; observe

לְדוֹר דּוֹרִים. גַּחֲלֵי אֵשׁ
מִמֶּנּוּ בּוֹעֲרִים. דָּתוֹ
חֶרֶב לְלָהּ מְפֵרִים.
הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז
הָרִים. וְגוֹעֵר בַּיָּם
וּמַחֲרִיב קָרִים. וְעִמּוֹ
לֹא יָכִילוּ יְצוּרִים. חֲמָתוֹ
מְנַתֶּצֶת צוּרִים. טוֹב
לִישָׁרִים וְנוֹקֵם לְצָרִים.
יֵחַתּוּ מִמֶּנּוּ אַבִּירִים.
כֻּלָּם מִפַּחְדּוֹ נִסְעָרִים.
לוֹ מְשָׁרְתִים וְתָאֳרוֹ לֹא
שׁוּרִים. מוֹרָא שְׁמוֹ
לַשָּׁוְא לֹא תָּרִים. נַעֲרָץ
בּוֹ יִרְעֲדוּ בְּךָ אֵבָרִים.
סוּר מִשְּׁבוּעַת שְׁקָרִים.
עוֹרֶכֶת בְּהָאָלוֹת וַאֲרוּרִים.
פּוֹרַעַת מֵעוֹר וּמִבְּשָׂרִים.
צוֹפֶרֶת כָּעוֹף וּבָאָה
בַּחֲדָרִים. קִירוֹת הוֹפֶכֶת
עִם מְקָרִים. רַחֵק מִמֶּנָּה
בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר

שְׁבוּעַת אִסָּר וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לְשׁוֹמְרִים:

the oaths of prohibition, and of vows: fear God, who giveth the sabbath to those that observe it.

חזן לְשׁוֹמְרִים יוֹם שַׁבָּת נְפִישׁוֹ. עֲתִידִים בְּקֹדֶשׁ לְהַקְדִּישׁוֹ:

לשמרים To those that observe the sabbath, he gave his day of rest; that they may be prepared to sanctify it in holiness.

ח״ק זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

Remember the sabbath to keep it holy.

נ״פ תשר״ק

תַּכְלִית כָּל פּוֹעַל רוּם וְתַחְתּוֹנִים. שְׁבִיעִי לְיָמִים הַנִּמְנִים. רִאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי זְמַנִּים. קָדוֹשׁ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. צְבִי קוֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁאֲנַנִּים. פָּדָה מִדִּין יְצִיר מִלְּפָנִים. עָנְתָה שִׁירָה וְכִפְּרָה פָנִים. סִמָּה לְאוֹת וּלְעֵד בֵּין אָב לְבָנִים. נְצוֹר יְצִיאוֹתֶיהָ כְּהוֹרוּ נְבוֹנִים. מַשָּׂא בְּלִי לְהוֹצִיא מִבִּפְנִים. לִמְחַלְּלֶיהָ מִיתוֹת דָּנִים

תכלית It (the sabbath day) is the end of all work above and beneath; it is accounted the seventh among the days; the first convocation of seasons; holy to the Lord of lords; a glorious holy sabbath to those who rest thereon; it redeemed the first created man from judgment; he chaunted a song, and appeased the wrath of God. It (the sabbath) is noted as a sign and a witness between the heavenly Father and his children; observe its removals, as taught by the wise men, not to bring out a load from within; death is pronounced against those that profane it, either by excision or stoned with

stones; by the manna, it was well known unto thee in ancient days, for on the sabbath that food did not descend; the necromancers were not answered on it; remember that on it the incomprehesible river resteth: rest thou also from all manner of labour, in the field, and in the house; on it utter holy hymns to God, and cover thy tables with dainties; let also thy man and maid servant which thou hast purchased, rest on it in all parts. God hath instructed thee to honour thy parents and sages.	ברת ורגמת אבנים. ידועה היא לך במן מימים קדמונים. טעמו לא ירד בה ממעונים. חוברי אוב בה לא נענים. זכור כי בה ישבות נהר צפונים. ונח בה ממלאכת חוץ ופנים. הגה בה לאל קדושות ורננים. דשן על שלחנך מעדנים. גם עבד ואמה אשר לך נקנים. בה ינוחו עמך בכל פנים. אל הורה לך לכבד הורים וזקנים:
וזקנים For of old, the elders taught thee pleasantly; honour them ever, and thy days shall be multiplied.	חז וזקנים הנעימוך מימיך. כבדם סלה וירבו ימיך:
Honour thy father and thy mother.	ק״ה כבד את אביך ואת אמך:
	ט כ א ב
אזון Hearken to thy parents who are faithfully joined, and who obtained thee by entreaty; they	אזון להוריך בחבור אמונים. בעתירות אותך קונים. נרדוך

drew thee to the covenant of the patriarchs (circumcision): with sufficient milk of the breasts did thy mother feed thee, clothed thee with delightful garments, and provided food for thy mouth: for thy sake they offered supplications to him who dwelleth on high, to preserve thy life: they bore thee on the shoulders as nurses; they are wearied and satiated with affliction for thy sake; if thou art afflicted with pain, they have recourse to fasting; they turn thee to the fear of the Almighty, and cause thee to understand the law and the precepts; for thee they purchase a house and substantial inheritance, and procure as an help-mate in marriage: therefore do their desire, and behave not undutifully to them, lest they should bring you before the judges, who considering the law concerning the stubborn and rebellious children, will order the congregation to stone thee with stones: take heed that thou forsake them not in time of old age, but minister to

בברית איתנים. די
חלב שדים לך מרשנים.
המלבישוך לבוש
עדנים. ומאכלים בפיך
נותנים. וזעקים בעדך
תחנונים. חיתך למי
דר עליונים. טענוך
על שכמם באומנים.
יגעו בך שבעי אונים.
באב אם יקראך הם
מתענים. ליראת שדי
אותך מפנים. מצות
ודתות לך מבוננים.
נחלת הון ובית לך
מקנים. סומכים לך עזר
ומתחתנים. עשה
חפצם ולא תעיז פנים.
פן יעמידוך לפני דינים.
צפה דת | סורר ומורה
בבנים. קהל ירגמוך
באבנים. ראה פן
תעזבם לעת | זקונים.

them as a servant does to his lord; receive their rebuke, and thy days and years shall be prolonged.

שרתם כעבד לאדונים. תפלתם קח ותאריך ימים ושנים:

שנים Thy years shall be prolonged, and thou shalt have the merit to appear in the presence of the pure God, if thou dost not murder the creature formed in his image.

רזו ושנים תאריך ותזכה פני צח. יציר צלם אם לא תרצח:

Thou shalt not murder.

ק״וה לא תרצח:

ע״פ תשר״ק

תור Take heed, and turn aside from bloody-minded men, who in their heart preserve hatred and malice: in secret they craftily devise wickedness, imagining to take the life of the righteous; they hide themselves, and lay in wait for the perfect; they conceal a snare for those that walk in the paths of rectidute, and presumptuously rise up against the blood of their neighbour; they bear the weapons of death in rage and indignation, and murder the innocent without mercy; they destroy the work of the Creator, whose work is perfect; and in rage bring those that were created in his image to the grave; they annihilate them in a moment; they have not the fear of God in their heart; but drive

תור וסור מאנשי דמים. שומרים בלבם איבה ושוטמים. רשעת סוד מערימים. קחת נפש צדיק זוממים. צופנים ואורבים על תמימים. פח טומנים למישרים פעמים. על דם רע בזדון קמים. שאת כלי מות באף מזעימים. נקי רוצחים באין רחמים. מאבדים ׀ מעשי הצור תמים לנברא בצלמו לשחת הומים. ברגע נשמה משימים. יראת אל

man to death before his time; forbear, therefore, to pollute the earth with blood; for, remember that blood crieth aloud to heaven; therefore whoever shedeth man's blood, shall be avenged by man; for, lo! life for life shall be rendered: thus they subject their soul to the judgment of death: fear, therefore, the wrath of God's sword and flee from the glowing fire of hell, and walk in the path of rectitude.

אתמים Walk in the path of rectitude, and thou shalt be delivered from wrath, if thou dost not commit adultery with the adulteress.

Thou shalt not commit adultery.

אל Associate not with adulterers, who shamefully commit incest, polluting their bodies with abominations; who seek evil, and search after witchcraft; they defile the land, and pollute it; they also

בלבם לא שמים.
טורדים נפש למות
בלא ימים. חדל
מלהחניף גיא בדמים.
זכור כי יזעק דם
למרומים. ושופך דם
האדם באדם נקמים.
הן | נפש בנפש
משלמים. דין הרג
לנפשם גורמים. גור
מפני חרב זעמים. ברח
לך מנחלי רתמים.
אשריך תנצר בתמים:

חז׳ בתמים תלך ותנצר
מאף. סוטה אם לא תנאף:

ק״ה לא תנאף:

אל תתערב במנאפים.
במנקה ערות גופים.
גוים בתועבות מטנפים.
דורשי רע ומבקשי
כשפים. המטמאים
ארץ ומחניפים. ומעשה

pervert the work of the hands of the Supreme, by exchanging their offspring for another name; and thus provoke the anger and wrath of God; therefore, keep thyself from the adulteress, let not her beauty cast thee to the glowing fire of hell; for all that touch her, are burnt in fire, in the chambers of death are they swallowed up; into the depths of hell are they cast; they fall into the pit, and rise no more. Rejoice in thy lot, and live happily with the wife thou hast taken unto thee in the sight of all; as a fruitful vine will she bloom with branches for thee, encircling thy table with praise, praising God with holy praise, which then will augment the joy of thy heart. Drink the pure water from thy well, and abhor the stolen filthy water.

יְדֵי אָמָן מְסַלְּפִים. וָרֶעָם
לְשֵׁם אַחֵר מַחֲלִיפִים.
חֲמַת אֵל וְקִצְפּוֹ
מַאֲנִיפִים. טוּר עַצְמְךָ
מִסּוֹטַת נְאוּפִים. יָפְיָהּ
אַל יְדִיחֶךָ לִרְשָׁפִים. כָּל
נוֹגְעֶיהָ בָּאוּר נִשְׂרָפִים.
לְחַדְרֵי מָוֶת הֵם
נִשְׁאָפִים. מֵעִמְקֵי שְׁאוֹל
נֶהְדָּפִים. נוֹפְלִים לַשַּׁחַת
וְלֹא נִזְקָפִים. שְׂמַח
בְּחֶלְקְךָ בְּחַיִּים יָפִים.
עִם לְקוּחָה לְךָ וְהַבֵּל
צוֹפִים. פּוֹרִיָּה תַּפְרִיחַ
לְךָ עֲנָפִים. צְמוּדִים
לְשֻׁלְחָנְךָ מַקִּיפִים.
קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לָאֵל
מְנִיפִים. רִנָּה בְּלִבְּךָ
אָז מוֹסִיפִים. שְׁתֵה
מִבּוֹרְךָ מַיִם בְּסוּפִים:
תְּתַעֵב גְּנֵבַת מַיִם
טְנוּפִים:

טנופים Steal not the filthy water, but rejoice in thy portion, and thy increase shall be good.

Thou shalt not steal.

תרחק Keep thee far from the society of thieves, who lie in wait to spoil which is not theirs; they look through the windows at even, and bore holes in the walls in the dark, lurking to enter the lattices, to steal the well-earned substance of others, so as to leave the rich naked; and they that were satiated with bread, hungry; making their souls sick and sorrowful; they place themselves in ambush on the highways, to rob all those that pass the road, brandishing their weapons over them, intending altogether to slay them, to rob, and to strip them as enemies; plucking and tearing them as wolves; yet in this they labour in

קון טְנוּפִים | מַיִם לֹא תִגְנֹב.
שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ וּבְטוּב תְּגוֹב:
קו״ה לֹא תִגְנוֹב:
ניס תשר״ק

תִּרְחַק מֵחֶבְרַת
גַּנָּבִים. שׁוֹדְדִים הֲלֹא
לָמוֹ אוֹרְבִים. רוֹאִים
בְּאֶשְׁנַבֵּי עֲרָבִים. קִירוֹת
בַּחֹשֶׁךְ נוֹקְבִים. צוֹדְדִים
וּבָאִים בָּאֶשְׁנַבִּים.
פְּעֻלַּת יְגִיעַ אֲחֵרִים
גּוֹנְבִים. עֲשִׁירִים עֲרוּמִים
מַצִּיבִים. שְׂבֵעִים לֶחֶם
מַרְעִיבִים. נְפָשׁוֹת
מְפִיחִים וּמַדְאִיבִים.
מְאָרְבִים עַל דְּרָכִים
יוֹשְׁבִים. לִגְזוֹל לְכָל
עוֹבְרֵי נְתִיבִים. כְּלֵי זַיִן
עֲלֵיהֶם מְלַהֲבִים. יַחַד
גַּם לְהָרְגָם רוֹהֲבִים.
טוֹעֲנוּ וּבִגְדוֹ שׁוֹלְלִים
כְּאוֹיְבִים. חוֹטְפִים
וְטוֹרְפִים כִּזְאֵבִים. זֶה

vain, and draw a curse to their houses, not leaving any substance of blessing behind them; but cause curses to attend them, while their bodies are subjected to punishment, and they are covered with shame in the streets, when many shall see the day of their calamity; therefore gather the produce of thy precous labour; eat it, and it will be pleasant to thy soul: my son, turn not to the proud; nor associate with those that incline to tell lies.

כזבים Bear not false witness against thy neighbour, then shall no evil befal thee,

Thou shalt not steal.

אטום Shut thy lips from speaking haughtily, and associate not with scorners, who reveal unguarded expressios; they sow thorns and thistles, sharpen their tongues as arrows,

עֲמָלָם לָרִיק חוֹטְבִים. וּמְאֵרָה לְבָתֵּיהֶם שׁוֹאֲבִים. הוֹן בְּרָכָה אַחֲרֵימוֹ לֹא עוֹזְבִים. דִּבְרֵי אָלוֹת עֲלֵיהֶם קוֹבְבִים. גְּוִיִּם לְמַהֲלוּמוֹת מְחַיְּבִים. בָּשְׁתָּם בִּרְחוֹבוֹת מְסוֹבְבִים. אֵידָם בְּבוֹא יִרְאוּ רַבִּים. אֱסוֹף יְגִיעֲךָ הַטּוֹבִים. אֱכוֹל וּלְנַפְשְׁךָ יְהוּ עֲרֵבִים. אַל תִּפְנֶה בְּנִי אֶל רְהָבִים. וְאַל תְּהִי עִם שָׂטֵי כְזָבִים:

יזן כְּזָבִים בְּרֵעֲךָ לֹא תַעֲנֶה. רָעָה אֵלֶיךָ לֹא תְאֻנֶּה:

ק״ה לֹא תַעֲנֶה:

ב״פ א״ב

אֱטוֹם שְׂפָתֶיךָ מִתְּפַלְּצִים. בַּל תִּתְחַבֵּר לֵצִים. גּוֹלִים דְּבָרִים נִמְרָצִים. דַּרְדַּר זוֹרְעִים עִם קוֹצִים. הַשּׁוֹנְנִים

לְשׁוֹנָם כְּחִצִּים. וּפִימֵי
יְפוּצֵין נִצּוֹצִים. זוֹמְמִים
אָוֶן וּמִרְמָה יוֹעֲצִים.
חֲנֵפִים וְלָרֶכֶל אָצִים.
טְפֵלוּת עֵדוּת שָׁוְא
פּוֹצִים. יְהִירִים וּבְעַיִן
קוֹרְצִים. כְּצִפְעוֹנִי
נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים. לְרַע
רָצִים וּלְאֵיד דָּצִים.
מְדָנִים בֵּין אַחִים
מְקַצִּים. נוֹתְנֵי מַחְלוֹקֶת
וְגֶדֶר פּוֹרְצִים. שְׂנוּאִים
לָאֵל וּמְשֻׁקָּצִים. עֲתִידִים
לִמְדוּרַת אֵשׁ וְעֵצִים.
פָּעֳלָם עַל רֹאשָׁם
קוֹבְצִים. צָרַעַת בְּעוֹרָם
מְנַפְּצִים. קְלָלוֹת
בִּבְשָׂרָם רוֹבְצִים. רוֹשׁ
וְלַעֲנָה בְּכוֹסָם מְצִים.
שְׁמוֹר לְשׁוֹנְךָ מִנְּאִיצִים.
תְּתַעֵב תַּרְמִית שֶׁקֶר
וְשִׁקּוּצִים:

and their mouths scatter sparks of fire: they imagine iniquity, and counsel deceit: they practise hypocrisy, and hasten to talebearing, and associate to bear false witness: they are proud, winking with the eye, biting and wounding as a venemous serpent; they run to evil, and rejoice at calamity; they raise contention among brethren, promote divisions, and destroy union: they are hateful and abominable to God, and ordained to the fiery pyre (hell); they accumulate the reward of their work upon their own head; they cause the leprosy to break out in their skin: curses rest in their flesh: a mixture of gall and wormwood is the drink of their cups; therefore, guard thy tongue from provoking God, and abhor deceit, falsehood, and abomination.

שרוצים Feed not on abominable fornication, then shall he feed thee in a good pasture.

Thou shalt not covet thy neighbours's house.

תחמורות The coveting of houses and tents, is as the deceitful grace, and vain beauty; the wicked violently steal the substance which others laboured for; their eye looketh and lusteth to spoil gold and silver, and coveteth every good; but substance so obtained, is as the rotted garments devoured by the moth; their fields and vineyards are inherited by the wind; destroying the soul and all it hath. Hide, therefore, thine eyes from coveting these things; for wherefore shouldest thou be judged, as those that take the garment of the widow to pledge, that rob the orphans without mercy; that labour to remove the ancient landmark; they even pluck the poor and needy; they steal

קי"ז שִׁקּוּצִים וּזְנוּת אַל יְרִיעֶךָ. וּבְמִרְעֶה טוֹב הוּא יִרְעֶךָ:

קי"ח לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ:

ע"פ תשר"ק

תַּחְמוּדוֹת בָּתִּים וְאוֹהָלִים. שֶׁקֶר הַחֵן וְיוֹפִי הֲבָלִים. רָשָׁע הוֹמְסִים וְגוֹזְלִים. קִנְיַן אֲשֶׁר קָנוּ עֲמֵלִים. צוֹפָה עַיִן תַּאֲוַת שְׁלָלִים. פָּז וְכֶסֶף וְכָל בֶּצַע בְּלוּלִים. עָשׁ בְּגָדִים וְרָקָב בָּלִים. שָׂדֶה וָכֶרֶם לָרוּחַ נְחָלִים. נֶפֶשׁ וְכָל אֲשֶׁר לָהּ נוֹטְלִים. מִלַּחְמוֹד אֵלֶּה עַיִן הַעֲלִים. לָמָּה תִהְיֶה בִּפְלִילִים. כְּסוּת אַלְמָנָה חוֹבְלִים. יְתוֹמִים הוֹמְסִים וְלֹא חוֹמְלִים. טוֹרְחִים לְהַשִּׂיג גְּבוּל עוֹלָם. חוֹטְפִים עֲנִיִּים וְדַלִּים.

ועת יגיע אחרים גוזלים.
ונשך ותרבית
מכפילים. הלא לקברות
הם מובלים. דבר הון
בידם לא מובילים.
גחלים כקש אותם
אוכלים. ביום עברה
לא מצלים. אנשים
אשר עולה פועלים.
אלה הדברים בלא
תחמד תלולים. אם
תשמרם ולב לאל
תשלים. חזן או תצליח
בכל מפעלים. אורך
יזהיר במשכילים. אשר
שני עולמות נוחלים.
ויאשרוך קטנים
וגדולים:

that which is procured by the sweat and labour of others; enrich themselves by usury and increase. But are they not led to the grave? No manner of substance do they carry with them! the fire of hell consumes them as stubble; those men that work iniquity, are not delivered on the day of wrath. These are the things that are included in the commandment of, „Thou shalt not covet"; which if thou dost keep, and thy heart be perfect with God, then shalt thou prosper in all thy works; thy light also shall shine as those that are wise, who inherit the two worlds; and great and small shall praise thee.

חזן גדולים וקטנים נעו
מקולות, ונשמות עפו מקולי
קולות:

גדולים: Both great and small were moved at the thunders, and their very souls fled at the claps of thunder

חזן וכל העם רואים
את הקולות:

And all the people saw the thunderings.

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אלה העדות והחקים. אשר
נתנו לעם חשוקים. בקולות
ושופרות ולפידים וברקים.
ברעש וברעד באימה וזיקים
בנשיקה מפי שוכן שחקים.
מבוארים ומחזקים. משולים
בכל מתק אכלים ומשקים.
מנופת צופים ומדבש מתוקים.
בתשעים ושמונה פנים
בפרוש חקוקים. בארבעים
ותשעה פנים טמא נחקקים.
ארבעים ותשעה פנים טהור
מחשקים. מנין דגלו נדרשים
ונחקקים. בשש מאות ושלש
עשרה מצות זקוקים. מאתים
וארבעים ושמונה בעשה
להקים. ושלש מאות וששים
וחמש בלא תעשה מתחזקים.
בעליל שבעתים מזקקים.
ושומרימו לעד לא נזקים.
ולוית חן לראשם | מענקים.
ולגרגרותם עטור ענקים.
משמחים לב ועינים מבהיקים.
מתוק לנפש ומרפא לעצם |
מפיקים. עץ חיים היא

אלה These are the testimonies and the statutes, that are given to the desirable people, with thunderings, the sound of trumpets, smoke and lightnings; with shaking and trembling, with terror and sparks of fire; with a love kiss from the mouth of him who dwelleth above the heavens; they were explained and strengthened, and are compared to every sweet meat and drink; they are sweeter than honey, and the dropping of honeycombs; their explanation is written in ninety-eight forms: the rules of pollution are contained in forty-nine forms as are those of purification: each of them noted according to the number of his banner, and are purified with six hundred and thirteen precepts; of which, two hundred and forty-eight are affirmative, and three hundred and sixty-five are negative; they are as silver seven times purified in the furnace; and those that observe them, shall never receive damage: but they shall be an ornament of grace to their head, and chains to adorn their necks; they rejoice the heart, and enlighten the

eyes: are sweet to the soul, and afford health to the bones; it (the law) is a tree of life to those that lay hold on it. And when he intended to give the law to his people, he came from mount סיני with his glorious word, and he rose from שעיר to them, where he had arranged the precept of, thou shalt not commit murder, before them; but as their existence is by the sword, they would not receive the yoke of his law upon them; then from the mount פארן he shone forth to them, where he had read the precept, thou shalt not steal; but as their business is to rob and steal, they would not receive the yoke of his law upon them; then he came with myriads of holy angels, to give the mighty law to his people; they willingly took the yoke of his law upon them; and caused the expression we will do, to precede, we will hearken: before they heard it, they said, we will do it; and which was accounted for righteousness to them; and they were dignified with two crowns; and rendered awful with the sovereignty of the priesthood, and the levitical institution; and with ten sanctifications God sanctified them for his name; and of the seventy names, he adopted them for his people; and with the thirteen attributes of mercy he established them, and included their name in his name: and as the girdle to the loins, he caused them to adhere to his word; and to mount סיני he inclined his high

לְמַחֲזִיקִים: וּכְעָלְתָה עַל דַּעְתּוֹ לָתֵת תּוֹרָה לְעַמּוֹ. בָּא מִסִּינַי בִּכְבוֹד נְאֻמוֹ. וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ. וְעָרַךְ לֹא תִרְצַח לְפָנֵימוֹ. וְעַל כִּי בְחַרְבָּם הֵם חַיֵּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וּמֵהַר פָּארָן הוֹפִיעַ לָמוֹ. לֹא תִגְנֹב שִׁנֵּן בְּמַחֲנֵימוֹ. וְעַל כִּי בִּגְנֵבוֹת וּבִגְזֵלוֹת הֵם מִפְעָלֵימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ. וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ לָתֵת עֹז לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵימוֹ: וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע הִקְדִּימוֹ. טֶרֶם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נְמוֹ. וּצְדָקָה בָּהּ נֶחְשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְתָרִים סִיְּמוֹ. לְמַלְכָּה וְלִכְהֻנָּה וְלִלְוִיָּה אִיְּמוֹ: וּבַעֲשָׂרָה קִדּוּשִׁים קִדְּשָׁם אֵל לִשְׁמוֹ. וּבְשִׁבְעִים שֵׁמוֹת יִחֲסָם לְאַמּוֹ. וּבִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת תּוֹצְאוֹתָם בְּקִיְּמוֹ. וְכָלַל שְׁמָם בִּשְׁמוֹ. וְכָאֵזוֹר לְחַלְצֵי הִדְבִּיקָם לִנְאֻמוֹ. וּלְסִינַי הִטָּה שְׁמֵי מְרוֹמוֹ. וְיָרַד הוּא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ. וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד

heavens, and came down with all his holy angels with him and caused the earth to move and quake; when he spoke the first word, his world was terrified, and when they heard two commandments, they were moved backward the space of twenty-four מיל; and all the inhabitants of the world trembled, and were terrified, in awe of the eternal God, when he came down to speak to the immortal people; the people of the world were moved, dread seized them, and trembling laid hold on them; pain troubled them as a woman in travail; they were shaken and disturbed, and their shadow departed from them; they all came to קמואל, to divine with their erroneous divinations, and asked him what is this that hath happened to the world, perhaps the world is this day to return to its chaos, and the Lord is going to bring a flood again on the world? But he answered them thus, the Lord will give his mighty law to his people, and cause them to inherit it: and when they heard this, they all said: the Lord shall bless his people with peace, and cause them to understand his law. And every generation, and its governors, that existed before them, and those that

הדומו. ואחת בדברו החריד
עולמו. ועשרים וארבעה מיל
מהלך נעו עמו. שתים זו
בהשמיעו נאמו: ורגזו וחלו
כל באי עולם. מאימת חי
העולם. ברדתו לדבר לעם
עולם. רעשו אמות העולם.
פחד קראם ורעד החילם.
חיל כיולדה הבהילם. נעו
ורעדו וסר צלם. ואצל קמואל
באו כלם. לנחש בקסמי
קלקולם. ושאלו לו מה זה בא
לעולם. שמא היום למימיו
חוזר עולם. יי למבול ישב
לבוא לעולם. והשיב אותם
בשאלם. יי עוז לעמו יתן
דתו להנחילם. וכשמעם כך
נמו כלם. יי יברך את עמו
בשלום. ודתו להשכילם:
וכל דור ודור ומנהיגיהם.
אשר עמדו לפניהם.
והעתידים לעמוד אחריהם.
כלם העמדים בסיני עמהם.
להודיעם כי דור דע נחשך
מכלהם. טוב טעם ודעת
להשכילהם. וכל מום לא

shall arise after them, were all placed at mount סיני with them, to let them know, that the intelligent generation was more acceptable than them, to make them understand good judgment and knowledge: there was no blemish in them, for they all were entirely perfect. When he revealed himself to them on mount סיני, he appeared unto them under different forms; and spake אנכי (I am, &c.) face to face unto every one of them; a commanding countenance to those that learn the law; a middling countenance to those that prepare for the Mishna: a smiling countenance to those that could support their reasons in theology; and a respectable countenance to those that were perfect in the Talmud; as the pure ancient of days he seemed to them, and prepared delightful things for them, on the delectable mountain, with statutes and good precepts, and their reward; which if a man do, he shall live in them; for they are life to them that seek them, that their days, and the days of their children may be multiplied. And when he spoke one word from his mouth, and his congregation heard the second, they retreated twelve מיל in dread of his mighty power, and their souls fled from them, when they heard his glorious voice; he then drew out the glorious clouds of his power, and they poured forth liberal rain, which revived them; and they measured back the twelve מיל by

הוד קרבם. כי שלמים ומשלמים היו כלהם. בהגלותו בסיני עליהם. ובפנים הרבה נראה להם. מדבר אנכי עם כל אחד ואחד מהם. פנים בפנים להראותיהם. פנים באימה למקרא למודיהם. פנים בינוניות למשנת ערכיהם. פנים שוחקות לתלמוד חכמיהם. פנים מסבירות לאגדות טעמיהם. כעתיק יומין וצח נדמה להם. נחמד ם בהר חמד ערך לפניהם. חקים ומצות טובים ושכר אתנניהם. אשר יעשה אתם האדם וחי בהם. כי חיים הם למוצאיהם. למען ירבו ימיהם וימי בניהם׃ ודבור אחד (נ״א שתי דברות) מפיו במקהליו. שתים זו בהשמיעו לקהליו. רחקו שנים עשר מיל מפחד חיליו. ופרחו נפשם ממשמע הוד קולו. והעמיד ענני כבוד גדלו. וגשם נדבות הניפו והחיו. והיו ושבו שנים עשר מיל

his mighty strength; when they spoke unto the messenger (Moses), and said unto him, go thou near, and hear his words, and speak to us of the subject of his work, lest we die from the awfulness of his voice: and he heard the words of his congregation, and it was good in his presence, and pleasing to him; when he called the messenger (Moses) and made him ascend to heaven, and appointed him as the third person between him and his people, and caused him to approach and stand in the thick darkness, and spake to him face to face, and rays streamed from his hand to him; the angels were moved and rushed towards him, and in the presence of the Creator they spake, saying thus unto him, what is a man, that thou shouldest exalt him? and wherefore make such an account of him, as to bring him up to our place, and cause him to inherit the delightful possession (the law)? But God answered them, leave him: for I have of old delighted to exalt him, and gave him leave to enter into the innermost place, and to give him the heavenly captive, the portion of his lot and inheritance, to teach my children all that I shall speak unto him: therefore, from mount סיני they received the law, not from the mouth of an angel, nor was it delivered from the mouth of a messenger, but from the mouth of the King covered with light: he the Omnipresent! whose reverence purity, with the mighty

בתוקף חילו. ודברו לציר
ואמרו לו. קרב אתה ושמע
מ ל ו ל ו. ודבר עמנו קנין
פעלו. פן | נמות מאימת קולו.
וישמע אל דברי קהלו. וייטב
לפניו וגם ערב לו. ויקרא
לציר ולמרומו העלו. ובינו
לבין עם שלישי עלו. והעמידו
ונגש אל ערפלו. ופנים בפנים
דבר לו. וקרנים | מידו לו.
ידדון ידדון רעשו למולו.
ודברו לפני צור ואמרו לו.
מה אנוש כי תגדלו. ומה
תחשבהו למקומנו להעלו.
קנין שעשועים להנחילו.
והשיבם אל הניחו לו. מאז
חשקתיו להגדילו. קנין
שעשועים להנחילו. ולהכנס
לפני ולפנים: רשות נתתי לו.
שבית מרום לתת לו. מנת
חלקו וגורלו. ללמד לבני
כל אשר ידבר לו: ומהר
סיני קבלו תורה. לא מפי
מלאך ולא מפי שליח אמורה.
כי אם | מפי מלך עוטה אורה.
טהור עינים ויראתו טהורה.

word, he instructed his chosen, and clearly explained the law speech, commandment, and admonition, in the Talmud, the Agadah, the Mishna, and the Testament, with the statutes, the commandments and the complete covenant, completely arranged and observed; and for every commandment there is a praise in the order of its subject, even the blessing said daily by those that meditate therein, viz. Blessed art thou, O Lord! who giveth the law. And with the א (aleph which is the first of all letters, he began with אנכי (I am,) the first of the commandments, to shew them that he is the first, the eternal God! the first and the last, from the beginning to the end he vieweth what will be the end from the beginning. And wherefore did he begin with the aleph? Because of the thousand generations that he viewed from the beginning, and to give them the principal of truth (the law,) to command them his word from the beginning: when he passed by nine hundred and seventy-four generations of them: and at the end of twenty-six generations, he desired the first-fruits, the word that he commanded for a thousand generations from the beginning, to inherit the statute appointed from the beginning, with their utmost power to search and

כפי גבורתו לבחירו הורה.
דת באר היטב מבוארה.
בדבור באמירה. בצווי
באזהרה. בתלמוד באגדה
במשנה במקרא. בחקה
במצוה בברית גמורה. ערוכה
בכל ושמורה. וכל מצוה
שבח בענין סדורה. להתבונן
בהוגיה בכל יום ברוך נותן
התורה: ובאלף שהיא לכל
האותיות ראש. פתח באנכי
לדברות ראש. להודיע שהוא
אלהי קדם ראש. בראשית
ראש. ובאחרית ראש. ראשון
ואחרון בסוף ובראש. צופה
מה יהיה בסוף מראש. ולמה
באלף פתח בראש. כנגד
אלף דור שצפה מראש. לתן
להם אמונת ראש. לצוות
להם דבר מראש. ועבר מהם
תשע מאות ושבעים וארבעה
לפרוש. ולסוף עשרים וששה
דורות חשק תבואת ראש.
דבר צוה לאלף דור מראש.
לנחול חוק נסיכת ראש.
בתעצומותיה לחקור ולדרוש.

explain it; to worship, bend the knee, and bow the head, to the eternal and ever-existing God, who is exalted above every head. And when the hosts of angels saw that the peculiar people attained the gift of the law, and the exalted ones were honoured with it, they gave thanks and praise to the God of gods; and the multitude of the heavenly hosts, and choirs of אראלים (angels) sang songs of praise, and glorified; and the שרפים that stood above them, praised and extolled him who sat on the high and exalted throne; the hosts of mighty angels also chanted praise, as did the glorious כרובים and the impetuous orbs; they all rejoiced at the gift of the law; also the angels that are composed of fire and water mingled together rejoiced and praised God; thus they call one to another, and enquire of each other, to crown with glory the Most Holy and Blessed; they declare the exaltation of their heavenly King, and extol his mighty and tremendous works, and to the Most Holy they offer a threefold sanctification.

ככתוב As it is written by the hand of thy prophet, and one of the angels cried unto another, and said:

קדוש (Cong. and Read.) Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts! the whole earth is full of his glory.

להשתחוות ולכרוע ולקוד ראש. לאל חי וקים המתנשא לכל לראש: ובשורם צבאות אלים. כי למתן דת | זכו סגולים. ויכבדו בה נדגלים. נתנו שבח ותהלה לאל אלים. והמון גדודים וכתי אראלים. שיר ותשבחות מפארים ומהללים. ושרפים | ממעל להם עומדים ומעלים. וליושב על כסא רם ונשא מגדילים. וצבאות גבורי חילים. מנעימים שיר הלולים. ופאר כרובים ורעש גלגלים. במתן אמון היו גילים. ומלאכי אש ומים בלולים. בשמחת נות בית מסלדים ומהללים. וזה אל זה קוראים ושואלים. לקדוש וברוך תפארת מכללים. רוממות למלכם | ממללים. ועזוז נוראתיו מגדילים. ושלוש קדשה לקדוש בקודש מעלים:

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל־זה ואמר:

קהל קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

חזן אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

אז (Reader.) Then with a great, mighty, strong, and impetuous sound, they cause their voice to be heard; and raising themselves on high towards the seraphim, they jointly proclaim.

קהל ברוך כבוד יי ממקומו:

ברוך (Cong.) Blessed is the glory of the Lord from the place of his residence

ממקומך מלכנו תופיע ותמלך עלינו. כי מחכים אנחנו לך: מתי תמלך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על־ידי דוד משיח צדקך:

ממקומך Shine from thy place, O our King! and reign over us as who hope in thee. When wilt thou reign in Zion? Speedily in our days, inhabit it for ever and ever. Thou shalt be exalted and sanctified in the midst of Jerusalem thy city, throughout all generations, and all eternity. May our eyes behold thy kingdom, according to the word that is written in thy mighty songs, by thy hands of David thy righteous anointed.

קהל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ימלוך (Cong.) The Lord shall reign for ever: thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

חזן לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל־העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג השבעות הזה. זמן מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג השבעות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו. ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו: קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל־יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃ קד׳ תתקב׳

סדר הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל׃

ברוך Blessed art thou O Lord, our God! King of the universe, who hast sanctified us with thy commandments, and commanded us to read the Hallel.

קיג הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ

הללויה Praise ye the Lord. Praise O ye servants of the Lord, praise ye the name of the Lord. Blessed be the name of the Lord, from henceforth and for evermore. From the rising of the sun, unto the going

down thereof, the Lord's name is praised. High above all nations is the Lord, and his glory is above the heavens. Who is like unto the Lord our God, who dwelleth on high? Who condescendeth to view the things transacted in heaven and on earth? He raiseth the poor from the dust, and lifteth the needy from the dunghill. That he may set them with princes, even with the princes of his people. He maketh the barren women to dwell in the midst of her household, the joyful mother of children. Hallelujah.

מהלל שם יי: רם על־כל־גוים יי על־השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם־נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם־הבנים שמחה הללויה:

בצאת When Israel went forth from Egypt, and the house of Jacob from a people of strange language, Judah became his sanctuary and Israel his dominion. The sea beheld, and fled; Jordan was driven back. The mountains skipped like rams, and the hills like lambs. What aileth thee, O sea! that thou fleddest? thou, O Jordan!

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני־צאן: מה־לך הים כי תנוס הירדן תסב

that thou art driven back? Ye mountains, that ye skip like rams; and ye hills like lambs? At the presence of the Lord the earth trembleth: at the presence of the God of Jacob; who turneth the rock into a pool of water, the flint into a fountain of waters.

לא Not for our sake, O Lord! not for our sake, but unto thy name give glory, for the sake of thy mercy and truth. Wherefore should the nations say, Where now is their God? But our God is in the heavens, and hath made whatsoever he pleased. Their idols are silver and gold the work of men's hands. Mouths they have, but speak not! eyes they have, but see not: ears they have but hear not; nostrils they have, but smell not. They have hands, but feel not: they have feet, but walk not; neither is utterance in their throat. May those who make them, become like them, all those who

לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

קטו לֹא לָנוּ יְהֹוָה לֹא־לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־

trust in them. O Israel trust thou in the Lord, he is thy help and shield. O house of Aaron! trust in the Lord, he is your help and shield. Ye who fear the Lord! trust in the Lord, he is your help and shield.

יי The Lord hath ever been mindful of us, he will bless us, he will bless the house of Israel, he will bless the house of Aaron. He will bless those that fear the Lord, both small and great. May the Lord increase you more and more, you and your children. Blessed are ye of the Lord, who made heaven and earth. The heavens are the heavens of the Lord: but the earth hath he given to the children of men. The dead praise not the Lord, nor they who descend into the silent grave. But we will bless the Lord from henceforth, and for evermore. Hallelujah.

אהבתי I love the Lord! for he hath graciously heard my voice, and my supplications. For he hath

בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיי עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיי עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יי בִּטְחוּ בַיי עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יי זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יי הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ׃

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יי אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־

inclined his ear unto me, therefore will I call upon him whilst I live. The struggles of death encompassed me, and the pangs of the grave seized me; I was entangled in trouble and sorrow, I then called upon the name of the Lord, O Lord, I beseech thee, deliver my soul. The Lord is gracious and righteous, yea, our God is merciful. The Lord preserved the simple; I was brought low, and he saved me. Return unto thy rest, O my soul! for the Lord hath dealt bountifully with thee. For thou hast delivered my soul from death, my eyes from tears, and my feet from falling. I yet will walk before the Lord in the land of the living. I firmly believed, therefore have I spoken with confidence, although I was greatly afflicted. In my haste I said, All men are liars.

הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מה What shall I render unto the Lord, for all his benefits towards me? I will take the cup of salvation, and call upon the name of the Lord. My

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ

vows I will pay unto the Lord, now in the presence of all his people, Grievous in the sight of the Lord is the death of his pious servants. O Lord! truly I am thy servant; I am thy servant, the son of thine handmaid; thou hast loosed my bonds. Unto thee will I offer a sacrifice of thanksgiving; I will also call on the name of the Lord, I will pay my vows unto the Lord, now in the presence of all his people. In the courts of the Lord's house, in the midst of thee, O Jerusalem! Hallelujah.

אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיי אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יי הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיי אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

הללו Praise the Lord, all ye nations, praise him, all ye people. For great is his merciful kindness towards us: and the truth of the Lord endureth for ever. Hallelujah.

קיז הַלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הודו O give thanks unto the Lord, for he is good; for his mercy endureth for ever.

קיח הש״ץ מנגן הודו והקהל עונה׃

חזן הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Let Israel now say, that his mercy endureth for ever.

חזן יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Let the house of Aaron now say, that his mercy endureth for ever.

חז יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Let those who fear the Lord now say, that his mercy endureth for ever.

חז יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מן In distress I called on the Lord, and the Lord answered me with enlargement. The Lord is for me, I will not fear; what can man do unto me? The Lord is with me, and is my help; I therefore shall see my desire on those who hate me. It is better to trust in the Lord, than to rely on man. It is better to trust in the Lord, than to rely on princes. All nations compassed me about; but in the name of the Lord will I cut them off. They surrounded me, yea, they compassed me about; but in the name of the Lord will I cut them off. They compassed me about like bees, they flashed up as the fire of thorns; but in the name of the Lord will I cut them off. Thou hast thrust sore at me, that I might fall; but the Lord supported me, the Lord is

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יי לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יי לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם׃ דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיי עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי

my strength and song, and he is become my salvation. The voice of song and salvation is in the tabernacles of the righteous. „The right hand of the Lord hath done valiantly. The right hand of the Lord is exalted; the right hand of the Lord hath done valiantly.“ I shall not die, but live and declare the works of the Lord. He hath indeed chastised me, but he hath not given me over unto death. Open for me the gates of righteousness, that I may enter through them, to praise the Lord. This is the gate of the Lord, into which the righteous shall enter. I will praise thee, for thou hast answered me, and art become my salvation. (Repeated.) The stone which the builders rejected is become the chief corner-stone. (Repeated.) This is from the Lord; it is marvellous in our eyes. (Repeated.) This is the day which the Lord hath appointed, we will rejoice and be glad thereon. (Repeated.)

צַדִּיקִים. יְמִין יְיָ עֹשָׂה
חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין
יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת
כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי
יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת
לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם
אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר
לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ:
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי
לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת
יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה
הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

הש״ץ אומר אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ | הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ | הוֹשִׁיעָה נָּא:

אנא O Lord! cause us to prosper, we beseech thee. O Lord! cause us to prosper, we beseech thee.

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא.

O Lord! save us now, we beseech thee. O Lord! save us now, we beseech thee.

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך
אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

ברוך Blessed be he who cometh in the name of the Lord; we bless you from the house of the Lord! (Repeated.) The Lord is God, he giveth us light; bring hither the sacrifice boud with myrtles, even to the horns of the altar. (Repeated.) Thou art my God! and I will thank thee: my God! I will extol thee. (Repetad.) Give thanks unto the Lord, for he is good; for his mercy endureth for ever. (Rep.)

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ. וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

יהללוך All thy works, O Lord! shall praise thee; thy pious servants, with the righteous, who perform thy will, and thy people, the house of Israel, shall altogether, with joyful song, thank, bless, praise, and glorify thy glorius name; for to thee it is proper to offer thanksgiving, and it is pleasant to sing praise to thy name; for thou art God from everlasting to everlasting.

Blessed art thou, O Lord! the King adored with praises.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

קדיש שלם.

אין There is none like unto thee among the gods, O Lord! neither is there anything equal unto thy works! Thy kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion subsisteth throughout all generations. The Lord reigneth; the Lord hath reigned; the Lord shall reign for ever and ever. The Lord will give strength unto his people; the Lord will bless his people with peace. Father of mercies! deal kindly in thy favour with Zion and rebuild the walls of Jerusalem; for in thee only do we confide, O thou who art God! high and exalted, the Sovereign of eternity.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

סדר הוצאת ספר תורה.

Two Manuscripts of the Pentateuch are taken out of the Ark.

When the Ark is opened, the Congregation say.

ויהי "And when the ark set forward, Moses said, Arise. O Lord! and scatter thy enemies, and cause those that hate thee, to flee before thee. For from Zion shall the law go forth, and the word of the Lord from Jerusalem."

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ. וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם.

ברוך Blessed be he who hath given the law to his people Israel in his holiness.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

This is said thrice.

" The Lord! the Lord God! merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth: keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgressions, and sin, but will not hold guiltless.

רבונו Sovereign of the universe! fulfil the requests of my heart for good; further my desire, and grant my petition. O grant that I, (my wife, sons, daughters, and all my household) may be worthy to perform thy will with a perfect heart. O deliver me from the evil imagination; and grant that thy law may be our portion; purify us, that thy divine presence may rest on us; and cause the spirit of wisdom and understanding to shine upon us; so that it may be accomplished in us what is written; and the spirit of the Lord shall rest upon him: the spirit of wisdom, and understanding; the spirit of counsel and strength: the spirit of knowledge, and the fear of the Lord. And may it thus be acceptable in thy presence, O Eternal, our God! and the God of our fathers, that I may be worthy to perform good deeds in thy sight, and to walk in the paths of rectitude. O sanctify us with thy holiness, that we may merit a happy

[illegible]

יי | יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: ג"פ

רבונו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי לי עבדך (פב"פ) בן אמתך וזכני (ואת אשתי ובני ובנותי) לעשות רצונך בלבב שלם. ומלטני מיצר הרע. ותן חלקנו בתורתך. וזכנו כדי שתשרה שכינתך עלינו. והופע עלינו רוח חכמה ובינה. ויתקים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יי. רוח חכמה ובינה. רוח עצה וגבורה. רוח דעת ויראת יי. וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניך. וללכת בדרכי ישרים לפניך. וקדשני במצותיך. כדי שנזכה לחיים

טובים וארוכים לחיי העולם הבא. ותשמרנו ממעשים רעים. וממשעות רעות המתרגשות לבא לעולם. והבוטח ביי חסד יסובבנהו אמן:

life in this world, and immortal life in the future one; and guard us from evil deeds, and disastrous events. He that trusteth in the Lord, shall be encompassed with mercy. Amen.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

נ״פ ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

ואני May my prayer ascend unto thee, O Lord! in an acceptable time, in thine abundant mercy, O God! answer me in the truth of thy salvation.

בריך שמה דמרא עלמא בריך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויא לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבותא. ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על כלא אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט. ואוריתה קשוט. ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקירא אנא אמר תושבחן. יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי. ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיין ולשלם:

חזן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שמע Hear, O Israel, the Lord is our God, the Lord is ONE.

חזן אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

אחד Our God is ONE; our Lord is great; holy and tremendous is his name.

חזן גַּדְּלוּ לַיי אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

גדלו O magnify the Lord with me, and let us together, extol his name.

קהל לְךָ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

לך Thine, O Lord! is the greatness, power, glory, victory, and majesty; for all that is in the heaven and in the earth, is thine: thine is the kingdom, O Lord! and thou art exalted as the Supreme above all.

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

רוממו Extol ye the Lord, our God! and bow down at his footstool, for holy is he. Exalt ye the Lord, our God! and worship at his holy mount, for the Lord our God is holy.

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יי דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים.

וְיִתֵּן אוֹתָנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

ומניחין הס״ת על הבימה והחזן אומר ויעזור ויגן וכו׳

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמֹד (פב״פ הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

The Person called says:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר המברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

After the Portion is read, he says:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ארבעה צריכין להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. ומי שהיה חולה ונתרפא. ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא. ולכתחילה צריך לברך תוך ג׳ ימים הראשונים. וכך אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב: והקהל עונין מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה:

שיר לפני קריאת התורה.

מיוסד ע״פ א״ב כפול ובסוף חתום שם המחבר מאיר בירבי יצחק יגדל בתורה
ובמעשים טובים אמן וחזק ואמץ.

אַקְדָּמוּת מִלִּין וְשָׁרָיוּת שׁוּתָא.
אוֹלָא שָׁקִילְנָא הַרְמָן וּרְשׁוּתָא:
בְּבָבֵי תְרֵי וּתְלָת דְּאֶפְתַּח בְּנַקְשׁוּתָא.
בְּבָרֵי דְּבָרֵי וְטָרֵי עֲדֵי לְקַשִּׁישׁוּתָא:
גְּבוּרָן עָלְמִין לֵיהּ וְלָא סְפֵק פְּרִישׁוּתָא.
גְּוִיל אִלּוּ רְקִיעֵי קְנֵי כָּל חוּרְשָׁתָא:
דְּיוֹ אִלּוּ יַמֵּי וְכָל מֵי כְנִישׁוּתָא:
דָּיְרֵי אַרְעָא סָפְרֵי וְרָשְׁמֵי רַשְׁוָתָא:
הֲדַר מָרֵי שְׁמַיָּא וְשַׁלִּיט בְּיַבֶּשְׁתָּא.
הֲקֵם עָלְמָא יְחִידָאֵי וְכַבְּשֵׁיהּ בְּכַבְּשׁוּתָא:
וּבְלָא לֵאוּ שַׁכְלְלֵיהּ וּבְלָא תְשָׁשׁוּתָא.
וּבְאָתָא קַלִּילָא דְּלֵית בַּהּ מְשָׁשׁוּתָא

אקדמות At the beginning of these sentences, before I utter them, I will first crave permission and approbation; with a few words I will rehearse aloud, and speak of the sanctity of the Creator, who upholdeth the world to eternity; his strength is eternal, and which it is impossible to describe, although the heavens were parchment, and all the reeds were pens, the seas and all the waters were ink, and all the inhabitants of the earth were scribes and writers, yet would it be insufficient to declare, the glory of the Lord of heaven, who also ruleth the terrestrial globe, he raised the world alone, and secreted it. He founded it without fatigue, or weariness. He prepared all his work in six days, and placed the

וּמִן כָּל עֲבִידָתֵהּ בְּהַךְ יוֹמֵי שִׁתָּא.
זְהוֹר יְקָרֵהּ עֲלֵי. עֲלֵי כָּרְסְיֵהּ דְּאֶשָּׁתָא׃
חֵיל אֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹא לְשַׁמְּשׁוּתָא.
חַדְתִּין נְבוֹט לְצַפְרִין סַגִּיאָה טַרְשׁוּתָא׃
טְפֵי יְקִידִין (נ"א יקירין) שְׂרָפִין כְּלוּל גַּפֵּי שִׁתָּא.
טְעֵם עַד יִתְיְהֵב לְהוֹן שְׁתִיקִין בְּאַדִּשְׁתָּא׃
יְקַבְּלוּן דֵּין מִן דֵּין שָׁוֵי דְּלָא בְּשַׁשְׁתָּא.
יְקַר מְלֵי כָל אַרְעָא לְתַלּוּתֵי קְדוּשְׁתָּא.
כְּקָל מִן קֳדָם שַׁדַּי כְּקָל מֵי נְפִישׁוּתָא.
כְּרוּבִין קֳבֵל גַּלְגִּלִּין מְרוֹמְמִין בְּאַוְשָׁתָא׃
לְמֶחֱזֵי בְּאַנְפָּא עֵין כְּוָת גִּירֵי קַשְׁתָּא.
לְכָל אֲתַר דְּמִשְׁתַּלְּחִין זְרִיזִין בְּאַשְׁוָתָא׃
מְבָרְכִין בְּרִיךְ יְקָרֵהּ בְּכָל לִישָׁן לְחִישׁוּתָא.
מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ דְּלָא צְרִיךְ בְּחִישׁוּתָא׃

---

splendour of his glory over his fiery throne. A host of a thousand times ten thousands and myriads of angels minister to him, which are renewed every morning by his mighty power. The many glorious שרפים (angels) that have six wings, before they obtain permission, must all remain silent, they equally receive the word one from the other without delay, when the whole earth is filled with his glory, by the three-fold sanctification. As the voice of the Almighty, as the noise of mighty waters, so the כרובים (angels) raise their voice opposite the heavenly orbs, and in the twinkling of an eye are seen to shoot as an arrow from a bow; and wherever they are sent, hasten back with their answer. They praise his blessed glory in every tongue and language, even from the place

גְּהִים כָּל חֵיל מְרוֹמָא מְקַלְּסִין בְּחַשְׁשְׁתָּא.
נְהִירָא מַלְכוּתֵיהּ לְדָר וְדָר לְאַפְרַשְׁתָּא:
סְדִירָא בְּהוֹן קְדוּשְׁתָּא וְכַד חַלְפָא שַׁעְתָּא.
סִיוּמָא דִלְעָלַם וְאוֹף לָא לְשַׁבּוּעֲתָא:
עֲדַב יְקַר אַחְסַנְתֵּיהּ חֲבִיבִין דְּבִקְבַעְתָּא.
עֲבִידִין לֵיהּ חֲטִיבָה בִּדְנַח וּשְׁקַעְתָּא:
פְּרִישָׁן לְמָנָתֵיהּ לְמֶעְבַּד לֵיהּ רְעוּתָא.
פְּרִישְׁתָּא שְׁבָחֵיהּ יְחַוּוּן בִּשְׁעוּתָא:
צְבִי וְחַמִּיד וְרַגִּיג דִּילְאוּן בִּלְעוּתָא.
צְלוֹתְהוֹן בְּכֵן מְקַבֵּל וְהַנְיָא בָּעוּתָא:
קְטִירָא לְחַי עָלְמָא בְּתָגָא בִּשְׁבוּעֲתָא.
קֳבֵל יְקַר טוֹטַפְתָּא יְתִיבָא בִּקְבִיעֲתָא:
רְשִׁימָא הִיא גוּפָא בְּחָכְמְתָא וּבְדַעְתָּא.

---

of his divine presence, for he is Omnipresent. And all the heavenly host reply and praise him in reverence, declaring the memorial of his kingdom from generation to generation: after that they have finished the sanctification and after the expiration of this time they must desist, even in the sabbatical and jubilee years. The glorious inheritance possessed by him with unalterable love, because they extol his Unity morning and evening. They explain the law, and do his will, and declare his wonderful praise in its due time. He earnestly desired them to meditate in his law, then would he accept their prayer favourably, and which is bound as a crown on the head of him who liveth eternally, according to the oath of the precious frontlets there fixed, and wherein is noted with wisdom and understanding, the magnificence

רִבּוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל קָרָאֵי בִשְׁמַעְתָּא:
שְׁבַח רִבּוֹן עָלְמָא אֲמִירָא דְכַוָּתָא.
שְׁפַר עֲלַי (נ״א עליה) לְהַוְיָה בְּאַפֵּי מַלְכְוָתָא:
תָּאִין וּמִתְכַּנְשִׁין כְּחֵיזוּ אַדְוָתָא.
תְּמֵהִין וְשָׁיְלִין לֵיהּ בְּעֵסֶק אָתְוָתָא:
מְנָן וּמַאן הוּא רְחִימָךְ שַׁפִּירָא בְרֵיוָתָא.
אֲרוּם בְּגִינֵיהּ סָפִית מְדוֹר אַרְיָוָתָא:
יְקָרָא וְיָאָה אַתְּ אִין תְּעָרְבִי לְמָרְוָתָא.
רְעוּתִיךְ נַעֲבֵיד לִיךְ בְּכָל אַתְרְוָתָא:
בְּחָכְמְתָא מְתִיבְתָא לְהוֹן קְצָת לְהוֹדָעוּתָא.
יְדַעְתּוּן חַכִּימִין לֵיהּ בְּאִשְׁתְּמוֹדָעוּתָא:
רְבוּתְכוֹן מָה חֲשִׁיבָא קֳבֵל הַהִיא שִׁבְחָתָא.
רְבוּתָא דְיַעְבֵּד לִי כַּד מָטְיָא יְשׁוּעֲתָא:
בְּמֵיתֵי לִי נְהוֹרָא וְתַחֲפֵי לְכוֹן בַּהֲתָא.

of Israel, who read the שמע. The praise of the Sovereign of the universe is alike beautiful for them to declare in the presence of the kings of the nations, who come assembled, and are surprised at their patient suffering, and therefore enquire of them for a sign concerning this, saying, whence, and who is thy beloved, O thou most beautiful of women, that for his sake thou sufferest thyself to be bruised by the lions? Glorious and honourable shalt thou be, if thou wilt associate thyself with us, when we will do thy will in every place. She (the nation) wisely answered them, by informing them of a small part of his praise: saying, if ye knew him, ye would wisely seek to be better acquainted with him. For, of what importance is your greatness in comparison of the

יְקָרֵהּ כַּד אִתְגְּלֵי בְּתֻקְפָּא וּבְגֵיוְתָא:
יְשַׁלֵּם גְּמֻלַיָּא לְסַנְאֵי וְנַגְוָתָא.
צִדְקָתָא לְעַם חֲבִיב וְסַגֵּי זַכְוָתָא:
חֲדוּ שְׁלֵמָא בְּמֵיתֵי וּמָנָא (נ״א וּמָנָא) דַּכְיָתָא.
קִרְיְתָא דִירוּשְׁלֵם כַּד יְכַנֵּשׁ גַּלְוָתָא.
יְקָרֵהּ מַטִּיל עֲלַהּ בְּיוֹמֵי וְלֵילְוָתָא.
גְּנוּנֵהּ לְמֶעְבַּד בַּהּ בְּתֻשְׁבְּחָן כְּלִילָתָא:
דְּזֵהוֹר עֲנָנַיָּא לְמִשְׁפַּר כִּלָּתָא.
לְפוּמֵהּ דְּעֻבְדְתָא עֲבִידָן מְטַלַּלְתָּא:
בְּתַכְתְּקֵי דְּהַב פִּיזָא וְשֶׁבַע מַעֲלָתָא.
תְּחִימִין צַדִּיקֵי קֳדָם רַב פָּעֳלָתָא:
וְרֵוְיֵהוֹן דָּמֵי לְשָׁבְעָא חֶדְוָתָא.

---

exalted state to which he will raise me, when the time of my redemption shall arrive. When the light shall shine on me, and ye will be covered with darkness, when his glory shall be revealed with strength and might. Then will he render retribution to mine enemies, and the inhabitants of the isles, but will increase his kindness to the beloved people, and shield them for their great merit. A perfect joy, and lovely gift will they enjoy, when he shall gather the captives to the city of Jerusalem: then will his glory rest on them night and day, forming his canopy therein, to be crowned with praise. With the splendour of the clouds, to beautify the bridal canopy, that will be formed for every one according to his works. When the righteous will be placed on chairs of pure gold adorned with seven steps, in the presence of him who is mighty in works. Their counte-

רְקִיעָא בְּזִהוֹרֵיהּ וְכוֹכְבֵי זִיוָתָא:
הַדְרָא דְּלָא אֶפְשַׁר לְמִפְרַט בְּשִׂפְוָתָא.
וְלָא אִשְׁתְּמַע וַחֲמֵי נְבִיאָן חֶזְוָתָא:
בְּלָא שָׁלְטָא בֵּיהּ עֵין בְּגוֹ עֵדֶן גִּנְתָא.
מְטַיְּלֵי בֵי חִנְגָּא לְגַבֵּי דִשְׁכִינְתָּא:
עֲלֵיהּ רַמְזֵי דֵין הוּא בְּרַם בְּאֵמְתָנוּתָא.
שַׂבַּרְנָא לֵיהּ בִּשְׁבִיָן תְּקוֹף הֵמָנוּתָא:
יְדַבַּר לָן עָלְמִין עֲלֵמִין מְדַמּוּתָא.
מְנָת דִּילָן דְּמִלְּקַדְמִין פָּרֵשׁ בַּאֲרָמוּתָא:
טְלוּלֵהּ דְּלִוְיָתָן וְתוֹר טוּר רָמוּתָא.
וְחַד בְּחַד כִּי סָבִיךְ וְעָבִיד קְרָבוּתָא:
בְּקַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהֵמוֹת בְּרַבּוּתָא.
יְקַרְטַע נוּן לְקִבְלֵיהּ בְּצִיצוֹי בִּגְבוּרְתָא:

---

nances will be cheerful as the splendour of the heavens, and the brightness of the stars; so that it is impossible for lips to declare their glory; neither hath it been revealed to any prophet or seer. No eye hath seen the delight which they will enjoy in paradise, dancing in the divine presence. To him they will point with reverential awe, saying, this is he in whom we hoped in our captivity, in whom we firmly believed. He will ever lead us as a damsel to the dance, and certainly bestow on us the portion which he hath promised us of old. The sporting of leviathan with the ox of the high mountain, when they shall approach each other, and engage in battle. With his horns he thrust at the mightiest beasts. But the leviathan will leap towards him with his fins

מְקָרֵב לֵיהּ בָּרְיֵהּ בְּחַרְבֵּיהּ רַבְרְבָתָא.
אַרִיסְטוֹן לְצַדִּיקֵי יְתַקֵּן וְשֵׁרוּתָא:
מְסַחֲרִין עֲלֵי תַכֵּי דְּכַדְכּוֹד וְגוּמַרְתָּא.
נְגִידִין קַמֵּיהוֹן אֲפַרְסְמוֹן נַהֲרָתָא:
וּמִתְפַּנְּקִין וְרָווּ בְּכַסֵּי רְוָיָתָא.
חֲמַר מְרַת דְּמִבְּרֵאשִׁית נְטִיר בֵּי נַעֲוָתָא:
זַכָּאִין כַּד שְׁמַעְתּוּן שִׁבְחָא דָא שִׁירָתָא.
קְבִיעִין כֵּן תֶּהֱווֹן בְּהַנְהִי חֲבוּרָתָא:
וְתִזְכּוּן דִּי תֵיתְבוּן בְּעֵלָּא דָרָתָא.
אֲרֵי תְצִיתוּן לְמִלּוֹי דְּנָפְקִין בְּהַדְרָתָא:
מְרוֹמָם הוּא אֱלָהִין בְּקַדְמָא וּבָתְרָיְתָא.
צְבִי וְאִתְרְעִי בָן וּמְסַר לָן אוֹרָיְתָא:

---

and great strength. His Creator will then approach him with his great sword, and will prepare him for an entertainment for the righteous; who will be seated at a table formed of jasper and carbuncle, with a river of balm flowing before them. When they will delight themselves, and be satiated with the bowls of wine prepared at the creation, and reserved in the wine-press. As ye have been happy to hear the praise of this poem, so shall ye be seated in the society of the righteous. Ye shall also merit to sit in the most exalted part, if ye will attend to the words that I deliver in purity. Our God is exalted; he is the first and the last; he desired and chose us, and delivered us the law.

קְרִיאַת הַתּוֹרָה לְיוֹם א׳ דִשָׁבוּעוֹת

וקורין בפ״ יתרו בחדש השלישי ומתחלק לה׳ גברי׃

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים
וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
הָהָר׃ וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־
הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל־
כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת
כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ לוי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם
לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃

בחדש In the third month after the children of Israel were gone forth out of the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai. For they were departed from Rephidim and were come to the desert of Sinai, and had pitched in the wilderness; and there Israel camped before the mount. And Moses went up unto God, and the Lord called unto him out of the mountain, saying, thus shalt thou say to the house of Jacob, and tell the children of Israel. Ye have seen what I did unto the Egyptians, and how I bare you on eagles' wings, and brought you unto myself. Now, therefore, if ye will obey my voice indeed, and keep my covenant, then ye shall be a peculiar treasure unto me above all people; for all the earth is mine. And ye shall be unto me a kingdom of priests, and an holy nation. These are the words which thou shalt speak unto the children of Israel. And Moses came, and called for the elders of the people, and laid before them all these words which the Lord commanded him And

ויענו כל־העם יחדו ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה
וישב משה את־דברי העם אל־יהוה׃ ויאמר יהוה
אל־משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם־בך יאמינו לעולם ויגד
משה את־דברי העם אל־יהוה׃ ויאמר יהוה אל־
משה לך אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃
והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלשי ירד יהוה
לעיני כל־העם על־הר סיני׃ והגבלת את־העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל־הנגע
בהר מות יומת׃ לא־תגע בו יד כי־סקול יסקל או־
ירה יירה אם־בהמה אם־איש לא יחיה במשך
היבל המה יעלו בהר׃ שלישי וירד משה מן־ההר אל־
העם ויקדש את־העם ויכבסו שמלתם׃ ויאמר

all the people answered together, and said, all that the Lord hath spoken, will we do. And Moses returned the words of the people unto the Lord. And the Lord said unto Moses, lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and believe thee for ever. And Moses told the words of the people unto the Lord. And the Lord said unto Moses, go unto the people, and sanctify them to-day, and to-morrow, and let them wash their clothes. And be ready against the third day; for on the third day the Lord will come down, in the sight of all the people, upon mount Sinai. And thou shalt set bounds unto the people round about, saying, take heed to yourselves, that ye go not up into the mount, or touch the border of it; whosoever toucheth the mount, shall surely be put to death. There shall not an hand touch it, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast, or man, it shall not live: when the trumpet soundeth long, they shall come up to the mount. And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people, and they washed their clothes. And he said unto the people, be ye ready against the third day; come not at your wives. And it came to pass on the third day, in the morning, that there

אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת
הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ וְהַר סִינַי
עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ
כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃
רביעי וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא
יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת
וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה
יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדֹתָה

---

were thunders and lightnings, and a thick cloud upon the mount, and the voice of the trumpet was exceeding loud; so that all the people that were in the camp trembled. And Moses brought forth the people out of the camp to meet with God, and they stood at the nether part of the mount. And Mount Sinai was altogether on a smoke, because the Lord descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly. And while the sound of the trumpet continued, and waxed louder and louder, Moses spake, and God answered him by a voice. And the Lord came down upon mount Sinai on the top of the mount: and the Lord called Moses up to the top of the mount: and Moses went up. And the Lord said unto Moses, go down, charge the people, lest they break through unto the Lord, to gaze, and many of them perish. And let the priests also, which come near to the Lord, sanctify themselves, lest the Lord break forth upon them. And Moses said unto the Lord the people cannot come up to mount Sinai for thou chargedst us,

בנו לאמר הגבל את־ההר וקדשתו: ויאמר אליו
יהוה לך־רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם
אל־יהרסו לעלת אל־יהוה פן־יפרץ־בם: וירד משה
אל־העם ויאמר אלהם:*) ס וידבר אלהים את
כל־הדברים האלה לאמר: ס אנכי יהוה אלהיך

saying, set bounds about the mount, and sanctify it. And the Lord said unto him, go, get thee down, and thou shalt come up, thou, and Aaron with thee; but let not the priests and the people break through, to come up to the Lord, lest he break forth upon them. So Moses went down unto the people, and spake unto them.

And God spake all these words, saying.

*) בקצת קהלות אומרים כאן ארכין וכו׳ ובמדינות אלו אין נוהגין לאומרו.

ארכין יי שמיא לסיני. ואמר למשה מהמניה
תא סוק: בני פלטין דידי לא יבהלונך. דכבש יתהון
סבך מן ריש: נוטרין דאתון תות נוריה הנמריה. ולא
יכיל למכנא נגדי דסבך: דפק לית הוא נורא
דמלאכי בך. דעמך אשא אכלא אשא: הא אנא
מלביש לך פורפירון דידי. דאין קריב מלאכיא
תנגישניה בהון: וקבעית קרני הודא בראשך. הלית
גבר דיקרב לותך: ועדא לא תהוי באפך משה. הלית
את ידע מה חבתך עלי: הי וקים אנא דבראית אקונך.
עד לא שכללית רומה ומכבא. טירוני מרומא קמי
להון תמהין דין אכסנאה הבא מאן הוא: יה יהב רשו
לבשרא ודמא למקרב הכא ומאן כהו אנפרטין
(י״א ומן כהו אנא אנפרטין:) כד חמון מלאכיא דעני פרין
להון דין אכסנאה אנא מודע לכון: לענותנותא
דאתקרי משה רעיהון דבני מהמניה דביתי: מכו
שמיא ורמת אדנא ואשתבח דקאים בין חיותא: גע

אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני לא תעשה־לך פסל וכל־
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים | מתחת לארץ לא־תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבת על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי ועשה
חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס לא תשא
את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
אשר־ישא את־שמו לשוא: פ זכור את־יום השבת

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage. Thou shalt have no other gods before me. Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing that is in the heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth. Thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them: for I, the Lord thy God, am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me: and shewing mercy unto thousands of them that love me, and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

מלאכין ודחילו אופנין כד חמון משה דקרב לערפלא:
שערות רישיה קמו להון כחדא דאקנין דיעקב הוא
מוזקף לקבליה. עוד יקרב לך הבא רעיהון דבני צוה
מן כרסיה מלכה רמא: פסל | לך תרין לוחין מן סנפרינון
התחות כרתיה דמלכא היא: צהיל הוה לבה דמשה וחדי
יהוה אל רחום אפילגוס ידיה: קריבי מלאכיא לות
גיסיה דקרים ואמרין בבעו מנך דלא ישלוט בן: רישא
דכפא בחוטריה תבר ואנן קשין ליה למנגשא: שדי אמר
ליה לא תדחל משה דממרי יהוי לך בסעדך: תסב אוריתי
ותהות לך דלא אשבחית בנביאי מהימן כותך: וידבר וגו׳

לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל־מלאכה
אתה ובנך־ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך כי ששת־ימים עשה יהוה את־השמים ואת־
הארץ את־הים ואת־כל־אשר־בם וינח ביום השביעי
על־כן ברך יהוה את־יום השבת ויקדשהו׃ ס כבד
את־אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה
אשר־יהוה אלהיך נתן לך׃ ס לא תרצח׃ ס לא
תנאף׃ ס לא תגנב׃ ס לא־תענה ברעך עד שקר׃ ס
לא תחמד בית רעך ס לא־תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ פ חמישי וכל־
העם ראים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול
השפר ואת־ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו

Remember the sabbath-day, to keep it holy. Six days shalt thou labour, and do all thy work; but the seventh day is the sabbath of the Lord thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor the stranger, that is within thy gates. For in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is and rested the seventh day: wherefore the Lord blessed the sabbath-day and hallowed it.

Honour thy father and thy mother; that thy days may be prolonged in the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill. — Thou shalt not commit adultery. — Thou shalt not steal. — Thou shalt not bear false witness against thy neighbour. — Thou shalt not covet thy neighbour's house. — Thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's.

And all the people saw the thunderings and the lightnings and the sound of the trumpet and the mountain smoking: and when the people saw it they removed, and stood afar off. And

מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי
תֶחֱטָאוּ׃ וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל
אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה
תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם
דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ
עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ
בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃
וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי
חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת
עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

---

they said unto Moses, speak thou with us, lest we die. And Moses said unto the people, fear not; for God has come to prove you, and that his fear may be before your faces, that ye sin not. And the people stood afar off, and Moses drew near unto the thick darkness where God was.

And the Lord said unto Moses, thus shalt thou say unto the children of Israel, ye have seen that I have talked with you rom heaven. Ye shall not make with me gods of silver, nor gods of gold; these shall ye not make for yourselves. An altar of earth thou shalt make unto me, and shalt sacrifice thereon thy burnt-offerings, and thy peace-offerings, thy sheep, and thy bulls; in all places where I record my name, will I come unto thee, and I will bless thee. And if thou wilt make me an altar of stone, thou shalt not build it of hewn stone; for if thou lift up thy tool upon it, thou hast polluted it. Neither shalt thou go up by steps unto mine altar, that thy nakedness be discovered thereon.

למפטיר בפרשת פינחס.

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת
עבדה לא תעשו׃ והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני־בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
שנה׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים אחד
לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו־לכם ונסכיהם׃

וביום Also in the day of the first fruits, when ye bring a new meat-offering unto the Lord, after your weeks be out, ye shall have an holy convocation, ye shall do no servile work. But ye shall offer a burnt offering for a sweet savour unto the Lord, two young bulls, one ram, seven lambs of the first year; and their meat-offering of flour mingled with oil, three tenth-deals unto one bull, two tenth deals unto one ram. A several tenth-deal unto one lamb throughout the seven lambs. One kid of the goats, to make an atonement for you. Ye shall offer them besides the continual burnt-offering, and its meat-offering; they shall be unto you without blemish, and their drink-offerings.

When the Law is elevated, the Congregation say:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
ביד משה׃ עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר׃ דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום׃ ארך ימים בימינה בשמאלה
עשר וכבוד׃ יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר׃

ברכות קודם הפטרה

He that reads the Portion from the Prophets, called Haphtarah says the following before he begins.

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God: King of the universe; who hath chosen good prophets, and delighted in their words, which were delivered in truth.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:

ברוך Blessed art thou, O Lord! who hath chosen the law, his servant Moses, his people Israel, and the true and righteous prophets.

ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום ראשון של שבועות

(יחזקאל סימן א׳ עד ואשמע קול מדבר. ואח״כ נפסק ותשאני רוח מסימן ג׳ פסוק י״ב.)

ויהי Now it came to pass, in the thirtieth year, in the fourth month, in the fifth day of the month, as I was among the captives by the river of Chebar, that the heavens were opened and I saw the visions of God. In the fifth day of the month, which was the fifth year of Jehoiachin's captivity, the word of the Lord came expressily unto Ezekiel, the priest, the son of Buzi, in the land

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על־נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה היה דבר־יהוה אל־יחזקאל בן־בוזי

of the Chaldeans, by the river Chebar, and the hand of the Lord was there upon him. And I looked, and behold, a whirlwind came out at the north, a great cloud, and a fire unfolding itself, and a brightness was about it, and out of the midst thereof, as the colour of amber, out of the midst of the fire. Also out of the midst thereof came the likeness of four living creatures. And this was their appearances, they had the likeness of a man. And every one had four faces, and every one had four wings. And their feet were straight feet; and the sole of their feet was like the sole of the foot of a calf; and they sparkled like the colour of burnished brass. And they had the hands of a man under their wings, on their four sides; and all four had their faces and their wings alike. Their wings were joined one to another; they

הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים
עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו
שָׁם יַד־־יְ־־הֹוָה׃ וָאֵרֶא
וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה
מִן־־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל
וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ
לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין
הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת אַרְבַּע
חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת
אָדָם לָהֵנָּה׃ וְאַרְבָּעָה
פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע
כְּנָפַיִם לְאַחַת לָהֶם׃
וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה
וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל
עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין
נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵי אָדָם
מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם עַל
אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם
וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
לְאַרְבַּעְתָּם׃ חֹבְרֹת
אִשָּׁה אֶל־־אֲחוֹתָהּ

turned not when they went; they went every one straight forward. As for the likeness of their faces they four had the face of a man, and the face of a lion on the right side; and they four had the face of an ox on the left side: they four also had the face of an eagle. Thus were their faces and their wings were stretched upward, two wings of every one were joined one to another, and two covered their bodies. And they went every one straight forward; whither the spirit was to go, they went; and they turned not when they went. As for the likeness of the living creatures, their appearance was like coals of fire, and like the appearance of burning lamps; it went up and down among the living creatures, and the fire was bright; and out of the fire went forth lightning.

כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ
בְלֶכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר
פָּנָיו יֵלֵכוּ׃ וּדְמוּת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי
אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר
מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן
וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן׃
וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם
פְּרֻדוֹת מִלְמָעְלָה לְאִישׁ
שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ
וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת
גְּוִיֹתֵיהֶנָה׃ וְאִישׁ אֶל־
עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל
אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ
בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת
מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ
בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה
הַלַּפִּדִים הִיא
מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת
וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ

And the living creatures ran, and returned as the appearance of a flash of lightning. Now, as I beheld the living creatures, behold one wheel upon the earth by the living creatures, with his four faces. The appearance of the wheels, and their work, was like unto the colour of the beryl: and they four had one likeness, and their appearance and their work was as it were a wheel in the midst of a wheel. When they went, they went upon their four sides: and they turned not when they went. As for their rings, they were so high that they were dreadful, and their rings were full of eyes round about them four. And when the living creatures went, the wheels went by them; and when the living creatures were lift up from the earth, the wheels were lift up. Whithersoever the spirit was to go, they went, thither

יוֹצֵא בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ עַל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאוֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם

was their spirit to go; and the wheels were lifted up over against them, for the spirit of the living creature was in the wheels. When those went, these went: and when those stood, these stood; and when those were lifted up from the earth, the wheels were lifted up over against them for the spirit of the living creature was in the wheels. And the likeness of the firmament, upon the head of the living creature, was as the colour of the terrible crystal, stretched forth over their heads above. And under the firmament their wings were straight, the one towards the other; every one had two, which covered on this side, and every one had two, which covered on that side their bodies. And when they went, I heard the noise of their wings, like the noise of many waters, as the voice of the Almighty, the voice of their speech as the noise of an host; when then they stood,

הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה
הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים
יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃
בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם
יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל
הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל־
רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין
הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־
רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃
וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם
יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־
אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם
מְכַסּוֹת לָהֵנָּה וּלְאִישׁ
שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה
אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃ וָאֶשְׁמַע
אֶת־קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל
מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שַׁדַּי
בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה
כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעָמְדָם

they let down their wings. And there was a voice from the firmament, that was over their heads, was the likeness of the throne, as the appearance of a sapphire stone; and upon the likeness of the throne was the likeness as the appearance of a m.n above upon it. And I saw as the colour of amber, as the appearance of fire round about within it, from the appearance of his loins, even upward; and from the appearance of his loins, even downward, I saw as it were the appearance of fire, and it had brightness round about. As the appearance of the bow that is in the cloud in the day of rain, so was the appearance of the brightness round about. This was the appearance of the likeness of the glory of the Lord; and when I saw it, I fell upon my face, and I heard a voice of one that spake. Then the spirit lifted me up, and I heard

תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי־
קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשָׁם בְּעָמְדָם
תְּרַפֶּינָה כַּנְפֵיהֶן׃
וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל־רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה
אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא
כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו
מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא כְּעֵין
חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה־אֵשׁ
בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה
מָתְנָיו וּלְמָעְלָה
וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה
רָאִיתִי כְּמַרְאֵה־אֵשׁ
וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה
הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן
בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה
הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה
דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה
וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי
וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע

a voice rushing forth with great impetuosity, behind me, saying, blessed be the glory of the Lord from his residence.

אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־ה׳ ממקומו׃

ברכות אחר ההפטרה

After the Portion is read, he says the following.

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe! former of all the worlds, who is righteous in all generations; the faithful God, who promiseth and performeth; speaketh and accomplisheth; for all his words are true, and just.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נאמן Faithful art thou, O Lord, our God; and thy words are faithful; for not one of thy words shall return back without being fulfilled: for thou, O God! art a faithful and merciful King. Blessed art thou, O Lord! the God, who is faithful in all his words.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רחם O have compassion upon Zion, for it is the dwelling of our life; and speedily in our days, save the afflicted soul. Blessed art thou, O Lord! who wilt cause Zion to rejoice with her children.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שמחנו יי אלהינו באליהו
הנביא עבדך. ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל
לבנו. על כסאו לא ישב זר.
ולא ינחלו עוד אחרים את
כבודו. כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכבה נרו
לעולם ועד. ברוך אתה יי
מגן דוד:

שמחנו O Lord, our God! cause us to rejoice in thy servant Elijah, the prophet, and in the kingdom of the house of David, thine anointed. May he come speedily, and gladden our hearts. Suffer no stranger to sit on his throne, nor let any other again inherit his glory: for by thy holy name, hast thou sworn unto him, that his lamp should never be extinguished. Blessed art thou, O Lord! the Shield of David.

על התורה ועל העבודה
ועל הנביאים ועל יום (לשבת
השבת הזה ועל יום) חג השבעות
הזה שנתת לנו יי אלהינו
(לשבת לקדשה ולמנוחה) לששון
ולשמחה לכבוד ולתפארת.
על־הכל יי אלהינו אנחנו
מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל־חי תמיד
לעולם ועד: ברוך אתה יי
מקדש (לשבת השבת ו) ישראל
והזמנים:

על For the sake of thy law, the sacrifices, the prophets (on the sabbath say, and the sabbath day, and) this day of the feast of unleavened bread, which thou hast given unto us, O Lord, our God! a day of sanctification and rest, joy and gladness, for honour and glory: for all which, O Lord, our God! we thank and praise thee: blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually, and for evermore: for thy word, O our King! is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O Lord! King of the whole earth, who sanctifieth (on the sabbath say, the sabbath, and) Israel, and the seasons.

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר״ה.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

• • • • • • •

יָרוּם הוֹדָם׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן׃

A Prayer for the Sovereign.

הנותן He who dispenseth salvation unto kings, and dominion unto princes, whose kingdom is an everlasting kingdom, who delivereth his servant David from the destructive sword, who maketh his way in the sea, and a path through the mighty waters; may he bless, preserve, guard, assist, exalt, aggrandize, our most gracious Sovereign and his family.

May the supreme King of kings, through his infinite mercy, preserve them, and grant them life, and deliver them from all manner of trouble and danger. Subdue nations under his feet; cause his enemies to fall before him, and cause him to prosper in all his undertakings. May the supreme King of kings exalt and highly aggrandize him, and grant him long and prosperously to reign. May the supreme King of kings, through his infinite mercy, incline the heart of his counsellors and nobles, with benevolence towards us, and all Israel. In his days and ours may Judah be saved, and Israel dwell in safety; and may the redeemer come unto Zion; may this be his gracious will, and let us say, Amen.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך. ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך.
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה:
ועזוז נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו.
וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל־חסד: טוב יי
לכל. ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך. וחסידיך
יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל־
עולמים. וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזוקף
לכל הכפופים: עיני־כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את־אכלם
בעתו: פותח את־ידך. ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־
דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל קראיו. לכל אשר
יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת־שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל־אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי
ידבר־פי. ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

On the return of the Law to the Ark, the Reader says:

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

—Praise ye the name of the Lord! for his name alone is exalted.

While the Reader says יהללו the Congregation say:

הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

—His glory is above the earth and the heavens; he will also exalt the horn of his people, the praise of all his saints, even the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

*) ב׳ לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר־יְיָ. וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר. יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

As the Law is put into the Ark, say:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

The Reader says חצי קדיש.

תְּפִלַּת מוּסָף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת

ומפני But because of our sins, we have been exiled from our native country, and removed far from our own land: so that we are not able to perform our duty in the habitation

that thou hast chosen for us, even in that magnificent and holy temple on which thy name was called, because of the hand which is stretched out against thy sanctuary. May it please thee, O Eternal! our God, and our fathers' God, most merciful King! to return unto us, through thine abundant mercy, and to compassionate us, and thy sanctuary: O rebuild it speedily, and exalt its glory. O our Father! and our King! manifest the glory of thy kingdom over us speedily; shine forth, and exalt thyself, in the sight of all living. O gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the arth: conduct us unto Zion, thy city, with joyful song, and unto Jerusalem, the residence of thy holy temple, with everlasting joy. And there will we prepare the offerings en-

חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. מפני היד שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו. גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל־חי. וקרב פזורינו מבין הגוים. ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה. ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה

לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת מוסף יום חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה. כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך. מפי כבודך כאמור:

joined us; even the daily offerings according to their order, and the additional sacrifice of (on the sabbath, say: the sabbath-day, and) this day of the feast of unleavened bread, will we prepare and offer unto thee with fervent love, according to the behest of thy will, as thou hast commanded in thy law, written and delivered by the hands of thy servant Moses, (as specified.)

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:

וביום Also on the day of the first fruits, when ye bring a new meat-offering unto the Lord, after your weeks be out, ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work. But ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord, two young bulls, one ram, seven lambs of the first year.

ומנחתם And their meat-offrings, and drink-offerings, as ordained, three tenth-deals for the bull, two tenth-deals for the ram, and one tenth-deal for each lamb, with wine for their drink-offerings; two kids for an atonement, and the continual burnt-offerings, according to their institution.

ומנחתם ונסכיהם
כמדבר. שלשה
עשרנים לפר ושני
עשרנים לאיל. ועשרון
לכבש. ויין כנסכו.
ושעיר לכפר. ושני
תמידים כהלכתם:

אלהינו Our God, and the God of our fathers, O thou most merciful King! have compassion on us. O thou, who art good and beneficent, be thou ready to answer us; return unto us with the multitude of thy tender mercies; for the sake of our ancestors who performed thy will, rebuild thy temple as in the beginning, and establish thy sanctuary in its ancient place. O shew us its construction, and cause us to rejoice in its beautiful order. O restore the priests to their service, and the Levites to their song and psalmody. O cause Israel to return to their dwellings, then we will go up, appear in thy presence, and worship thee on the three appointed festivals; as it is written

אלהינו ואלהי
אבותינו מלך רחמן
רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו שובה אלינו
בהמון רחמיך בגלל
אבות שעשו רצונך
בנה ביתך כבתחלה
וכונן מקדשך על־
מכונו והראנו בבנינו
ושמחנו בתקונו והשב
כהנים לעבודתם ולוים
לשירם ולזמרם והשב
ישראל לנויהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלש פעמי

רְגָלֶינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

in thy law: three times in the year, shall all thy males appear in the presence of the Eternal, thy God; in the place which he shall choose: even on the feast of unleavened bread, the feast of weeks, and the feast of tabernacles: and none shall appear empty before the Lord: every man shall give according to his ability, even according to the blessing which the Lord thy God hath bestowed upon thee.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה־לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ־לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלת לשליח צבור בקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

חזן נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קהל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

נעריצך (Reader.) We will reverence thee, and sanctify thee, according to the mystic expression of the holy seraphim, who sanctify thy name in holiness; as it is written by the hand of thy prophet, and one angel (called) unto another, and said

קדוש (Cong. and Read.) Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts the whole earth is full of his glory.

כבודו (Cong.) His glory filleth the universe, and his ministering angels enquire of each other, where is the place of his glory? whilst they alternately proclaim, blessed!

ברוך (Cong. and Read.) Blessed is the glory of the Lord from the place of his residence.

קהל ברוך כבוד יי ממקומו׃

ממקומו (Cong.) From the place of his residence may he regard with mercy, and be gracious to his people, who evening and morning daily proclaim the Unity of his name, by repeating twice every day continually with fervent love, and say.

קהל ממקומו הוא יפן ברחמים ויחן עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים׃

שמע (Cong. and Read.) Hear, O Israel, the Lord is our God, the Lord is ONE.

קו״ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃

אחד (Cong.) Our God is a Unity; he is our Father, our King, and our Saviour; and through his infinite mercy will cause us to hear the second time in the sight of all living the expression, „to be your God.“

קהל אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים׃

אני (Cong. and Read.) I am the Lord your God.

קו״ח אני יי אלהיכם׃

אדיר (Cong.) Our Lord, and most mighty God; how excellent is thy name in all the earth! and the Eternal shall be king over all the earth: in that day the Lord alone shall be acknowledged, and his name, shall also be one.

קהל אדיר אדירנו יי אדנינו מה אדיר שמך בכל־הארץ׃ והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד׃

ובדברי (Read.) And in thy holy word, it is written saying.

חזן ובדברי קדשך כתוב לאמר׃

ימלך (Cong. and Read.) The Lord shall reign for ever; thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah!

קו״ח ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ. וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ

לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם | מִנְחָה חֲדָשָׁה לַייָ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד. שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(יוסף ע״פ א״ב)

קהל אַתָּה הִנְחַלְתָּ תוֹרָה לְעַמֶּךָ. וּכְאָב אֶת בֵּן אוֹתָם יִסַּרְתָּ: בִּימִינְךָ כָּתַבְתָּ דִּבְּרוֹת חַיִּים. וּבְאֶצְבְּעוֹתֶיךָ חָקַקְתָּ תּוֹכָחוֹת מוּסָר:

אתה Thou didst cause thy people to inherit the law, and as a father instructeth a child, didst thou instruct them. With thy right hand didst thou write the words that lead to eternal life; and with thy fingers didst thou engrave instructive reproofs. The greatness of

גדל עונשין ואזהרות הרבה. מצות עשה
ומצות לא תעשה: דיני ממונות ודיני
נפשות. ונתינת מום בנותני מומים. הזהרת
שופטים בל שוחד רשע למות. וצואת
שוטרים לבל הכר פנים: ושבועת העדות
ושבועת הפקדון. ושבועת העלם דבר
ישלום גזל והשב אבדה: זקוק בית דין
בדרישה ובחקירה. סנהדרי גדולה וסנהדרי
קטנה: חזוק בית דין בארבע מיתות. עברה
ועברה ועונש שלה: טרפה להשליך ונבלה
למכור לנכרי. כל חלב וכל דם שלא
לאכול: יין לנסך ושמן להדליק. ועשרון

---

the punishment of disobedience, and many admonitions; affirmative precepts and non-affirmative precepts; to judge in pecuniary matters, and in causes of life and death; and also to inflict a wound on him that wounds his fellow. An admonition to the judges not to take a bribe to spare the guilty. A command to the overseers not to respect persons; to swear those that give evidence, as also concerning a deposit; or an oath that is hidden from him; to make retribution for that which is stolen, and to return that which is lost. The Beth-din shall strictly search and examine the matter: the appointment of the great sanhedrim, and of the lesser sanhedrim. The fortitude of the Beth-din, concerning the four deaths, and to inflict the punishment of every sin. That which is torn, or dieth of itself, must be cast to the dogs, or sold to an heathen; and not to eat blood or tallow. Wine for the libation, and oil to light the lamps, the tenth-deal, the two wave loaves,

וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם גֶּרֶשׂ קָלִי וְכַרְמֶל: כֹּהֲנִים
לְשָׁרֵת וּלְוִיִּם לְשׁוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת
וְעָרֵי מִגְרָשׁ: לְחָיַיִם וְהַזְּרוֹעַ וְהַקֵּבָה לָתֵת
לַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זוֹבְחֵי הַזֶּבַח.
וְרֵאשִׁית הַגֵּז מִגּוֹזֵי צֹאן: מַעֲשַׂר בְּהֵמָה
וְקִדּוּשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפִדְיוֹן הַבֵּן וְנֶדֶר וְהֶקְדֵּשׁ:
נֶטַע רְבָעִי וְוִדּוּי מַעֲשֵׂר. מִקְרָא בִּכּוּרִים
בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת: שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה
לִשְׂמוֹחַ בֶּחָג. סֻכָּה וְלוּלָב וַעֲרָבָה וְנִסּוּךְ
הַמַּיִם: עֲרָיוֹת לְהַפְרִישׁ נִדָּה לְהַרְחִיק
חֲלִיצָה וְיִבּוּם וְסֵפֶר כְּרִיתוּת: פָּרָשַׁת
סוֹטָה וּפָרָשַׁת עֶגְלָה עֲרוּפָה. תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת

---

eat and not to the beaten or parched corn, till the עֹמֶר is offered. The priest to minister, and the Levites to sing: to give the heave offering and tithes, and to appoint the cities and suburbs for the Levites. To give the two cheeks, the shoulder, and the maw to the priest, when they offer the sacrifice: as also the first of the fleece of the sheep. The tithe of beast, and the sanctification of the firstlings; the redemption of the son; also the beast he had vowed to sanctify. The fruit of the fourth year after the planting of the tree; to make confession of the tithes; the reading the section at the offering of the first fruits, the blessings, and curses. The joyful drawing of water, to rejoice on the festival; the feast of tabernacles the palm branch, and the willow, and the libation of water. To abstain from fornication and to separate themselves from the defiled woman to loosen the shoe, the performance of the duty of an husband's brother, and to write a bill of divorcement;

ומצות ציצית: צואת כהנים לברך קהל
ועדה. ופקוד לוים לענות בקול רם: קריאת
מועדים וזמני רגלים. תקיעה בראש השנה
ועגוי נפש ביום הכפורים: רגלים לעלות
בשלוש פעמי שנה. ומתנות ידים
מברכותיך: שלמים ועולות זבחים ונסכים.
נדרים ונדבות חטאות ואשמות: תמידין
ומוספין בשבתות ובחדשים ובמועדים.
וכלי הקדש לשרת לפניו:

ע״פ תשר״ק

תודה ומנחה כשבה ושעירה. תורים ובני יונה
ועשירית האיפה: שמטים ויובלות והשגב תקופות.

---

the chapters of the adulteress, the calf whose neck was to be broken: concerning the phylactery, that which is written on the door posts, and the precepts of the fringes. The precept for the priest to bless the assembly and congregation: and the appointment of the Levites, to speak the blessings and curses with a loud voice. To proclaim the great festivals in due season; blow the cornet on the new year, and afflict the soul on the day of atonement. To go up to Jerusalem three times in the year, on the three great festivals: and bring the gifts of ability, according to the blessings of God bestowed upon thee. Peace-offerings, and burnt-offerings, sacrifices, and drink-offerings: vows, and free-will-offerings, sin-offerings, and trespass-offerings; the continual offerings, and the additional offerings, on the sabbaths, new moons, and the festivals: and the holy vessels to minister in the presence of the Lord.

תודה Thanksgiving-offerings, and the meat offering: a lamb, and a kid, turtle-doves, and young pigeons, and the tenth

וספירת העומר שבעה שבועות: רבית האוכל ונשך
הכסף. השמטת מלוה וגאלת ממכר: קריאת דרור
ושלוח׀ חפשי. חפש הנרצע ביובל והאמה בסמן:
צדק צדק לרדוף אמת ומשפט לעשות. פעלת שכיר
בל תלין עד בוקר: פליאת הדין ללמד מלשכת
הגזית. ומיתת חנק לעושה בזדון: עשית מעקה לבל
יפול הנופל. וערי מקלט לרוצח בבלי דעת: סדרי
קרב ומשוח מלחמה. אזהרת שוטרים ושרי צבאות:
נקיות לבית לבא לשמוח בכלה. מארש ובונה ונוטע
ורך הלבב וקדוש מחנה מערות דבר: מוצא שפתים
בדבר ושבועת האסר. ופצת פה בנדר להפר ולקים:

---

deal of an איפה of fine meal. The sabbatical years, the years of the jubilee, and the calculation of the equinoxes; and the numbering of the עומר seven weeks. Superfluity of food and usury of debt, and the redemption of that which is sold. To proclaim freedom to their servants, and to send them free; even the freedom of those that are bored on the jubilee, and the maid-servant with a token. To follow that which is altogether just, and execute true judgment. Not to suffer the hire of the labourer to remain over night till morning; to be instructed by the great sanhedrin that sat in the hewn chamber, in the cause that was too hard; and to inflict death, by strangling those that act presumptuously contrary to it. To make a battlement, that none may fall; and cities of refuge for those that commit murder undesignedly. To observe the order of battle, and anoint the priest for the war, the admonition of the officers, and the captains of the host. The bridegroom is to be free at home, to rejoice with his bride; as also he who hath betrothed a wife, built a house, or planted a vineyard, and those that are faint-hearted; and to sanctify the camp from all manner of uncleanness. To observe that which goeth out of the

לבישת שעטנז וכלאי הכרם הרבעת בהמה והרכבת
האלן: כתנות כבוד להלביש לכהנים. ואזהרת עבודה
לבל יקרב כל זר: ידעונים להשמיד ואובות להכרית.
להיות תמימים לקבל תמימה: טהרה ונקיות מלבא
ממזר בקהל. עמוני ומואבי פצוע דכה וכרות שפכה:
חסימה ופריקה ותובדת שנאה. וקללת חרש ומכשול
עור: והוזהו להבדיל בין הטמא לטהור. ושקוץ חיה
ובהמה טמאה המבדלה לטמא: ואותו ואת בנו ביום
אחד. וגיד הנשה ואבר מן החי ובשר בחלב: החיאת
אח והלואת אביון. חבילת רחים ורכב והשבת העבוט:
דברי הודית עון וקרבן חטאת. סמיכה ותנופה כפרה

mouth and lips, and the oath that binds, whether it be a vow to bind, or to make void. The clothing of a mixture of linen and woolen: and the mingled seed of the vineyard, the engendering cattle with a diverse kind, and the grafting of the tree. Coats of honour to clothe the priests; and the admonition that no stranger draw near to minister. To destroy the wizards, and cut off those that have familiar spirits, to be perfect with God, and keep the perfect law. To keep themselves clean and pure, and not to suffer a bastard to enter into the congregation: also an Ammorite, or a Moabite. Not to muzzle the ox, and to enlighten the beast; not to bear hatred, but to admonish; not to curse the deaf, nor lay a stumbling before the blind. To be warned to distinguish between the clean and unclean, and to abominate the unclean beast, that is set aside as unclean. Not to kill the dam and its young in one day; not to eat the sinew that shrunk, a member of a living creature, and flesh seethed in milk. To support the fellow creature, and to lend to the poor: not to take the upper or nether millstone to pledge: and to return the pawn. To make confession of sin, on the sin-offering, by laying his hands on it, and its being waved, then may he have pardon and

וסליחה: גנבה ואבדה טרפה ושבורה ושביה.
תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה. שומר חנם
והשואל נושא שכר והשוכר: בעור חמץ ואכילת
מצה. זכרון חוק לחוג כל שבעת הימים: חזן אף
פרשת שקלים להזכיר אותה בכל שנה ושנה. ופרענות
עמלק ופרה אדמה והחדש הזה לכם:

ע"פ א"ב

אבחנת מומים מלהגיש בעל מום. מומי אדם ומומי בהמה: ברית מלח שלא להשבית. להקריב אותה על כל קרבן: גם בלילה ופתיתה קמיצה והקטרה. הקרבה והגשה קבלה והזיה: דין הבכור

---

atonement. That which is stolen or lost, torn in pieces or hurt, or driven away: of those that are to pay double, four or five fold, as also he that watcheth for nought, or for hire or that borroweth: of all these the judge shall judge. To put away the leaven, and to eat unleavened bread, and to observe the festival seven days, according to the statute. Also to make mention yearly of the chapter of paying the shekels, the punishment of Amalek, the red heifer, and the precept of „this month shall be unto you"

אבחנת The inspection concerning blemishes, that none that hath a blemish may be offered: the blemishes of man, and the blemishes of beast: not to suffer the covenant of salt to cease, but to offer it on every offering: also to mingle the meat-offering, break it in pieces, take an handful, and offer it; to bring the offering to the altar, receive the blood, and sprinkle it. The law for the first-born to take a double portion, and the judgment

לְטוּל פִּי שְׁנַיִם. וּמִשְׁפַּט אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן
אֵין לוֹ: הַנִּצִּים יַחַד לְקַיֵּן כַּף שׁוֹלַחַת יָד
בִּמְבוּשָׁיו. מִגְּרַהּ מָרוֹן. כְּלִי גֶבֶר עַל אִשָּׁה
וְשִׂמְלַת אִשָּׁה עַל גָּבֶר: וְהַקְרָבַת גֵּרֵי צֶדֶק
לָגוּר יַחַד. וּלְקַיֵּם חֻקִּים בְּמֻחְפָּשֵׁי מִפֶּרֶךְ
צוֹעֲנִים. וּלְחוֹן גֵּרֵי שַׁעַר וּלְהַאֲכִילָם נְבֵלוֹת:
זְרִיקַת דָּם וְהֶקְטֵר חֲלָבִים. לִשְׂרוֹף בָּאֵשׁ
בַּבֹּקֶר כָּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד: חֵרֶם וְחַלָּה
וְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה לָתֵת לְכֹהֵן. וְהָאָשָׁם הַמּוּשָׁב
מִמִּי שֶׁאֵין לוֹ גוֹאֵל: טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם

---

concerning a man that dies, and hath no son. If two men strive together, and the wife of one putteth forth her hand and commit indecency, then shall her hand be cut off, i. e. the value shall be given to him she hath abused: the woman shall not wear that which appertaineth to a man, neither shall a man put on a woman's garment. To permit the pious strangers to dwell with them: to perform the statute: and to remember that they were redeemed from the bondage of the Egyptians, also to favour the strangers of the city, and to let them have to eat that which dieth of itself. To sprinkle the blood and offer the fat, and to burn in the morning what was left of those offerings that were to be eaten in one day. That which is devoted, and the first of the dough, and that that was to be burnt, to be given to the priest, as also the trespass that is returned to him, who hath no kinsman. Those that were unclean by reason of touching a dead body, are to keep the second passover, of which nought is to be carried out, neither the bones to be broken. The anointing oil is to be poured on the head of the high priest, who shall be consecrated to

לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שֵׁנִי. וּבַל הוֹצָאַת בָּשָׂר חוּצָה
וּשְׁבִירַת הָעֶצֶם: יְצִיקַת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל
רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמַלֵּא יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת
אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂי יוֹם הַכִּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן
כְּתִקְנָן. לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ אַחַת בַּשָּׁנָה:
לָקוּם מִפְּנֵי שֵׂיבָה וּלְהַדֵּר פְּנֵי זָקֵן. אַזְהָרָה
שֶׁלֹּא תֵלֵךְ רָכִיל וְשֶׁלֹּא לַעֲמוֹד עַל דַּם רֵעַ:
מִצְוַת דִּין הַחוֹבֵל בַּחֲבֵרוֹ לְחַיְּבוֹ בַּחֲמִשָּׁה
דְּבָרִים בְּנֶזֶק וְצַעַר וְרִפּוּי וְשֶׁבֶת וּבֹשֶׁת.

---

minister in the priest's office in his father's stead; he shall perform all the service of the day of atonement in due order, to make an atonement for us, once in a year. To rise up before the hoary head, and to honour the face of the old man; the admonition not to go about tale-bearing; and not to stand by, and see the blood of his fellow spilt. He who wounds his neighbour, is condemned by the law to pay the five following fines, for damage, pain, cure, loss of time, and shame; and they who hurt a woman with child, are to pay the value of the child. Not to avenge, or bear a grudge, but to drive them from the heart; and he who lieth with a bondmaid betrothed to a man, shall bring a ram for a trespass-offering. Not to make any cuttings in the flesh for the dead, nor to print any marks upon them; not to make any baldness, nor to round the corners of their head; neither shall they mar the corners of their beard. The estimation, and the separation of a vow, and the exchange of one beast for another; the gift of a whore, and the price of a dog, is to be abominated from being brought to the holy oracle. A labourer that cometh into the

ונוגף אשה הרה ישלם דמי ולדות: נקימה
ונטירה להרחיק מלב. ושוכב עם נחרפת
להביא איל אשם: שרט לנפש וכתובת
קעקע. קרחה והקפת ראש והשחתת פאת
זקן: ערך ומפליא בנדר ותמורת בהמה
בבהמה. אתנן זונה ומחיר כלב לתעב
מדביר קדש: פועל הבא בקמת רע שלא
להניף חרמש: ושכיר הבא בכרם שלא
לתן אל כליו: צאת בוצר הכרם להשאיר
עוללות. וחובט זיתים שלא לפאר אחריו:
קרב בחלל חרב ונוגע במת או בעצם
אדם או בקבר יטמא שבעת ימים. להיות
עליו מי הנדה ביום השלישי וביום
השביעי: ראית נגעים להחליט ולהסגיר.
בהרת וצרבת ושאת וספחת: שחין ומכוה

---

standing corn of his neighbour, shall not lift up the sickle, and an hired servant that enters the vineyards, shall not put into his vessel. He that gathereth the grapes of the vineyards, is commanded to leave the gleanings; and he that beateth the olive-tree shall not go over the boughs again. He that toucheth one slain by the sword, or a dead person, or the bones of a man, or a grave, shall be unclean seven days, and must have the water of separation sprinkled on him, on the third and seventh day. To view the plagues of leprosy, and pronounce whether they be unclean, or whether they must be shut up; whether it be a bright spot, a burning boil, a rising,

וְנִתְקֵי רֹאשׁ וְזָקָן. קָרַחַת וְגַבַּחַת וְכָל בּוֹהַק לְטַהֵר: תּוֹרַת צֶמֶר וּפִשְׁתִּים בֶּגֶד הַשְּׁתִי וְהָעֵרֶב. לִקְרוֹעַ וְלִשְׂרוֹף וּלְכַבֵּס שֵׁנִית:

תּוֹצְאַת מְשָׁרֵת אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. לְטַהֵר הַמְּצוֹרָע בְּעֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּבִשְׁנִי תוֹלָעַת: שְׁחִיטַת צִפּוֹר אַחַת וְשִׁלּוּחַ אַחַת. תִּגְלַחַת שְׂעַר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וְגַבּוֹת עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו לְהָצִיק בִּשְׁמָנִים. וּתְנוּךְ אָזְנוֹ לְחַטֵּא בְדָמִים: קִירוֹת בָּתִּים לְטַהֲרָם מִנֶּגַע. וְעָפָר נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צְוָאַת טֻמְאַת הַזָּב וְנִבְלוּת דָּוָה. זָבָה נִדָּה וְיוֹלֶדֶת לְטַהֲרָם בְּקָרְבָּן: פְּתוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה קֶרִי. יָבֹא בַמַּיִם לִפְנוֹת עֶרֶב: עַל רֹאשׁ כֹּהֲנִים שֶׁלֹּא לְהַעֲלוֹת פֶּרַע. וּבַל יַשְׁכִּירוּ

or a scab. A scab, a burn and the scalds of the Head and the bread, the bald head, and bald forehead, and all freckled pimples, are to be pronounced clean. The law for the woollen and linen garments, whether warp or woof, to tear, or burn it, or to wash it the second time.

תוצאת The priest shall go forth out of the camp, to cleanse the leper with cedar wood, and hyssop, and a thread of scarlet colour. The one bird is to be killed, and the other sent away, and the hair of the leper's head and beard, and the eye-brows must be shaved. The point of the thumbs of his hands and feet is to be anointed with oil, and the tip of his ear is to be cleansed with blood. The walls of the house are to be purified from the plague and the dust that is scraped out, shall be cast without the city. The commandment that pronounces one hath that an issue to be unclean; as also the unclean woman; and these with the lying-in woman, are to be cleansed by an offering. If a man should experience any uncleanness in the night, owing to impure thoughts by day, he must bathe in water towards evening to be clean. The

נפש עת יבאו לאהל: סנפיר וקשקשת נפשות
המים. ועוף טמא לשקץ ולאכול מתר: נתוצת
פסל ומצבה. ואלהי מסכה גלולים ופסילים בל
יעלו על לב: מורא וכבוד אב ואם. הרחקת חמוד
בתים ותאות נשים: לעזוב שכחה ולהניח פאה.
להשאיר לקט ופרט (פי׳ להפקיר לקט ופאה) לעני ולגר:
כל חובר חבר ודורש אל המתים. מעונן ומנחש
ומכשף ומעביר למלך: יוצר שנאם והם תועבת
נפשו. בל תדרוש מהם פן לשחת תירש: טבל
וערלה ודאי ודמאי ומתקן (ועושק גזל) ותשומת
יד. וכל תאכלו על הדם: חוק שמירת שבת ומורא

---

priests shall not suffer their hair to grow for the dead, nor shall they intoxicate themselves at the time that they enter the tabernacle. The fish that hath not fins and scales, and the unclean birds must be abominated; but those that leap, may be eaten. To break down the graven image and the statute; and not to think of the molten gods, and the abominable graven images. To fear and honour father and mother, and avoid to covet their neighbour's houses, or their wives. To leave that which was forgotten, and to leave the corner of the field; the gleaning, the single grapes, must be left for the poor and the stranger. The charmers who charm, and those who enquire of the dead; the observer of the times, the diviner, and sorcerer, and those that cause their children to pass through the fire to the idols מֹלֶךְ, are all hated by their Creator: for they are the abomination of his soul; therefore, seek not to incline to them, lest thou inherit hell. Be careful not to eat corn called טֶבֶל (mixed), whether certain of its not being tithed, or it be dubious; nor the fruit of the uncircumcised tree; defraud not, nor steal, nor act unfairly in partnership; neither shall ye eat the blood. Observe the statute of the sabbath, the reverence of the sanctuary, and the sanctity of the land, lest it be filled with lewdness. In purity and rectitude shalt thou walk in his paths, not for fear, nor

מִקְדָּשׁ וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ. פֶּן תִּמָּלֵא זִמָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר
לְהִתְהַלֵּךְ בָּמוֹ. וּנְדִיב יְרָאָה לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה:
וְאָרְחוֹת יָפוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. בְּלִי לַעֲשׂוֹת עָוֶל
בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּשׂוּרָה: הִינִין לְצַדֵּק וּמִדּוֹת
לְהַאֲמִין. לְהַרְחִיק אֶבֶן וָאֶבֶן מִכִּיס אֵיפָה
וְאֵיפָה מִבַּיִת: הִבַּת לָשׁוֹן הָרַע לְהַרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר
שָׁלוֹם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וַחֲלָלָה זוֹנָה לְהַבְדִּיל
מִשְּׁאָר כֹּהֲנִים. וְכֹהֵן גָּדוֹל לָתֵת זַרְעוֹ בְּאִשָּׁה בְתוּלָה:
בִּשְׁאֵרוֹ לֹא יִטַּמָּא. בְּמֵת מִצְוָה יִטַּמָּא. בְּנַפְשׁוֹת אָדָם
וְלֹא בְּנַפְשׁוֹת בְּהֵמָה: חזן אָז יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ
בְלַחְמוֹ. אִם יִגַּע בְּטֻמְאָה וְיֹאכַל (ס״א ויגע) בַּקֹּדֶשׁ הוּא
יִכָּרֵת:

ע״פ א״ב

אֶת שֵׁם הַמְּיוּחָד שֶׁלֹּא לְקַלֵּל. וְשֶׁלֹּא לְהַזְכִּיר
בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים: בַּת כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתָתָהּ

---

in pure love. Amiable behaviour and good works, not doing unrighteousness in mete-yard, in weight, or in measure. Just hins, and true measures: to remove different weights from the bag, and ephahs from the house. To drive slanderous language from the tongue, and each to speak peaceaby to his neighbour. A woman that hath been divorced from her husband, or that is profane, or an harlot, must be separated from the priests. but the high priest shall raise his seed by a woman that is a virgin. To those that are near of kin to him, he must not defile himself, but to an accidental death, he may defile himself; to the bodies of men, but not of beasts. Those slaves born in his house, may eat of his holy bread; if he touches that which is unclean. and eats of the holy things, he shall be cut off.

את Not to blaspheme God's perculiar name. nor to make mention of the name of their gods. If the daughter of a priest plays the harlot, she shall be burnt to death; and if she profane

בשׂרפה. ואם תחלל זרע לא תאכל בקדש. גרישת
טמאים אל מחוץ למחנה. וגזל הגר וכחש בעמיתו
משלם קרן וחומש ומעילות: דברי נזירות לטמאה
ולתגלחת. ושלא לאכול כל משרת גפן מחרצנים ועד
זג: העברת תער על כל בשר לוים. ולהרים תרומה
ממעשר נחלתם: וכסוי הדם ומגע ומשא ואהל
והסט ואונן. וטבול יום ומחסר כפורים: וזביחת בשר
לאכול בתאוה. ונביא השקר שלא לשמוע לו:
חקירת עדים ומסית ומדיח. ועיר הנדחת לשרפה
באש: טמאת ארבע ספקות וסוד השסועה. ומעשר
ראשון וקרבן נשיאים: יופי חלק בחלק וממכר אבות.
ופרשת המלך ומשיג גבול רעהו: כל עד זומם

---

her seed, she shall not eat of the holy things. The unclean are to be driven without the camp; and he who robbeth the stranger, and lieth unto his neighbour, must pay the principal, and a fifth part, besides the trespass-offering. The order for the Nazarite, concerning uncleanness and shaving; and not to eat even the kernels or husks of grapes, nor drink any liquor of grapes. All the flesh of the Levites is to be shaved, and to separate an heave-offering from the tithe of their inheritance. The covering of the blood, also the touching, carrying, or moving a dead body, or being in a tent with it; also concerning the אונן and one that bathed himself because of his being unclean, before the sun set; or one that has not brought his offering. To kill flesh when they desire to eat it, and not to hearken to the false prophets. To examine the witnesses, and to punish those that attempt to entice and withdraw you from the service of God; and the city that had withdrawn itself was to be burnt with fire. To consider unclean those birds that have the four signs, and the mystery of the eleven; the first tithe, and the offering of the rulers. The equal portions of the priests, and the sale of their patrimony; the chapter concerning the king, and he who removeth the bounds of his neighbour. Every false witness is to be punished, and fringes are to be made

לַעֲנוֹשׁ וּגְדִילִים לַעֲשׂוֹת. מִשְׁפַּט אֲהוּבָה וּשְׂנוּאָה וּבֵן
סוֹרֵר וּמוֹרֶה: לְשַׁלֵּחַ הַקֵּן לְהָבִיא יְפַת תֹּאַר. מִצְרִי
וַאֲדוֹמִי עַד | דּוֹר שְׁלִישִׁי: מִילָה וּרְחִיצָה דְּמֵי טְמֵאָה
וּדְמֵי טְהוֹרָה: וּבַל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו. וְקָדֵשׁ
וּקְדֵשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו: נְגִיחָה וּנְגִיפָה נְשִׁיכָה
רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וְהֶפְקֵשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי
בְּעֵינוֹ אוֹ בְשִׁנּוֹ: סִפּוּק נוֹפֵל לַמִּשְׁכָּב לְרַפְּאוֹת שִׁבְרוֹ.
וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לָתֵת שִׁבְתּוֹ: עֲבֵרַת הַדְּלֵקָה וְשִׁלּוּחַ
בְּעִירָה. וְהוֹרֵג בְּעָרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת: פּוֹתֵחַ וְכוֹרֶה
בּוֹר בִּרְשׁוּת הָרַבִּים לְשַׁלֵּם נִזְקֵי נוֹפֵל. מְפַתֶּה בְּתוּלָה
לִשְׁקוֹל מֹהַר וְתוֹפְשָׂהּ לְשַׁלֵּם קְנָס: צִוָּאַת בַּל קְלָלַת
חֵרֵשׁ | שׁוֹפֵט וְנָשִׂיא. מְלֵאָה וְדֶמַע שֶׁלֹּא לְאַחֵר: קוֹל

In the four corners of the garments; the law of the beloved and hated wife, and the rebellious son. To send the dam when they take the nest, to bring in the beautiful woman, the Egyptian, and the Edomite, at the third generation. Of circumcision, and bathing of the circumcised child on the sabbath; to observe the blood of a defiled woman, whether it be clean, or unclean; and not to deliver a servant to his master. Not to suffer a whore, or a Sodomite and to put to death he that stealeth one of his brethren. The law of beasts doing mischief, whether they gore with their horns, or push with their body, bite, or lay upon, or tread down with their feet; and the law of the slave if he live a day or two after he hath been beaten; also the freedom of a Canaanitish slave or the loss of his eye, or his tooth. Sufficient support for one confined to his bed, by him who struck besides the payment for cure; and when he can walk abroad, to pay his loss of time; the kindling of a fire, and sending the beast to feed in another field; and he that killeth another with guile, or that is found breaking in. He that openeth, or diggeth a pit in a public place is to pay all damage, if any fall therein; he that enticeth a virgin shall endow her: and he that forceth her, must also pay a fine. The commandment not to curse the deaf, judge, or ruler; and not to delay offering the first fruits and liquors. To sound the trumpets

להריע בחצוצרות ולהסיע מחנות. ומשים עלילות
לענשו בממון: רחבה בגבולותיה להנחיל אדון
לשבטים. ושלא תסוב נחלה ממטה. למטה אחר:
שבועת שוא וחלול השם. ושוכב עם בהמה. והאשה
הנרבעת לבהמה: חוץ תועים בחנן להשיב לאח
ולאויב. ואם רחוק ממנו תהא עמי עד | דרישה:

בפ תשרק

תורה לשמור תעודה לנצור. תמורת מכשף
לסקלו באבן: שמע שוא שלא לשא. נקי וצדיק
שלא להרוג: ריב דלים שלא להטות. אחרי רבים
כל תהי לרעות: קדושים תהיו כבני אלהים. לקרוא
שלום במלחמה ושלא לקוץ כל עץ מאכל: צאן
פסחים שלא לזבוח על חמץ. נא ובשל מבשל כל

---

at the offering, and at the moving of the camps; and he that accuseth falsely is to be punished with a fine. Throughout the land, they shall appoint a prince for every tribe. To punish those who swear falsely, or profane God's name; also those that lay with a beast, and the woman that lieth down to a beast. If a beast is found astray, return it to thy brother, or thine enemy; and if he lives at a distance, it shall remain with you till he enquire for it.

תורה To keep the law, and observe the testimony; and stone the witch with stones. Not to raise a false report, nor to slay the innocent and righteous. Not to wrest the judgment of the poor, in their cause, nor follow a multitude to do evil. To be holy as the children of God, and to proclaim peace in war; and not to destroy the fruit trees. Not to offer the paschal lamb with leaven; nor to eat of it raw, or sodden at all. If a man sell his daughter for a maid-servant, she shall not go out as the men-servants do. If the master betroth her not to himself, he shall not have power to sell her to a strange people; but the father may redeem her. If he marry her to his son, he shall honour her according to the manner of the other daughters of Israel. If his soul desireth to make another wife, her food, her raiment, and her marriage

תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ: פֶּן יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה. כְּצֵאת
הָעֲבָדִים כָּל יוֹצְאֶנָּה: לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ.
אָדוֹן אִם לֹא יְעָדָהּ יִפְדֶּנָּה הָאָב: שָׂמָה צֶלַע לְגִינּוּ
בְּבַיִת. יְכַבֵּד אוֹתָהּ כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת: נַפְשׁוֹ אִם תִּתְאַוֶּה
לִשָּׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע
מִמֶּנָּה: מְשָׁרֵשׁ אֵלֶּה אִם יְמַנְּעֶנָּה. תֵּצֵא חִנָּם בְּלֹא
מַתַּת כָּסֶף: לֹא לְהִתְחַתֵּן בְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא לְחָנְנָם
וְלֹא לִכְרוֹת בְּרִית עִמָּם. וְנִבְלַת חוֹטֵא נִתְלֶה כָּל תְּלִין
עַל עֵץ: כִּנּוּס | סַמָּנִים וְסֵדֶר פִּטּוּמִים. וְשֶׁמֶן מִמְתָּק:
וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים: יְרִיעוֹת וְלֻלָאוֹת קְרָסִים וּקְרָשִׁים.
וָוִים וּבְרִיחִים וְעַמּוּדִים וַאֲדָנִים וִיתֵדוֹת לַמִּשְׁכָּן: טוֹהַר
מִזְבַּח הַזָּהָב וּמִזְבַּח הַנְּחוֹשֶׁת. וּמִכְבָּר וְכַרְכֹּב וְסִירוֹתָיו
לְדַשְּׁנוֹ: חִנּוּךְ מְנוֹרָה וְנֵרוֹתֶיהָ קָנֶיהָ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתּוֹרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ. וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתּוֹתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכִּכַּר זָהָב:
זֶבֶד לֶחֶם הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשֻּׁלְחָן. וְקִדּוּשׁ יָדַיִם

---

rites, shall he not diminish. And if he deprives her of these three then shall she go out free without money. Not to intermarry with the strangers of the land, nor to shew mercy unto them; neither shall they make a covenant with them. The body of the sinner hung up, is not to remain on the tree all night. To collect the different spices, with the order of mixing them for the anointing oil, and the sweet incense. The curtains, loops, tacks, and boards; with the hooks, bolts, pillars, sockets, and nails, for the tabernacle. The pure golden altar, the brazen altar, with the grate, compass, and pots, to remove its ashes. The dedication of the candlestick, its lamps, its branches, bowls, knops ard flowers; its tongs, and snuff-dishes, all of which was to be made of a talent of gold. To arrange the portion of the shewbread on the table, and the priests to sanctify their hands and feet from the laver The hangings of the court and the two shoulder pieces; the places for the staves, and the hollow boards. To bring the staves into the rings of the ark: and to make the hanging

וְרַגְלַיִם מִן הַכִּיּוֹר: וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וּשְׁתֵּי כְתֵפוֹת. בָּתִּים לְבַדִּים וּנְבוּב לוּחוֹת: הֲבָאַת הַבַּדִּים בְּטַבְּעוֹת הָאָרוֹן. מָסָךְ וּמִכְסֶה לְאֹהֶל פָּרֹכֶת וְכַפֹּרֶת וּשְׁנֵי כְרוּבִים: הָדֵק וְקִדָּה קָנֶה וְקִנָּמוֹן. מֹר נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְהֶלְבְּנָה וּלְבוֹנָה לִרְקוֹחַ בְּשָׂמִים: גַּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא לְבַעֵר אֵשׁ. לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. אוּרִים וְתֻמִּים אַרְבָּעָה טוּרִים: אֵפוֹד וְחֹשֶׁן וּמְעִיל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֵזֶר הַקֹּדֶשׁ. כְּתֹנֶת וּמִכְנָסַיִם וּמִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט בַּד וּמִגְבָּעוֹת:

ע״פ א״ב.

אֹהֶל מוֹעֵד לִנְחוֹתִי בְּחֶסֶד. לְחַנְּכוֹ בְּאִשִּׁים בְּיוֹם הֲקָמָתוֹ: בְּמַחֲבַת וּבְמַרְחֶשֶׁת בְּחַלּוֹת וּבִרְקִיקִים בְּסֹלֶת בְּשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וּבְאַזְכָּרָה. שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב לַשֵּׁם כָּל שְׂאוֹר וְכָל דְּבַשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמָשִׁיחַ עֵדָה וְיָחִיד. אִם

---

and covering for the tabernacle, the vail, and the mercy seat, and the two cherubims. To beat the spice of the incense fine, even cassia, calamus, cinnamon, myrrh, stacte, onycha and galbanum. Also not to kindle a fire on the sabbath; and to arrange the wood on the altar, and kindle it every morning. The holy garments for honour and glory, the אורים and תומים and the four rows of precious stones. The אפוד and the breast-plate: the robe, the golden plate, and the holy crown, the coat, breeches, mitre, linen girdle, and high hats for the priests.

אוהל To raise the tabernacle of the congregation, to extend kindness to Israel; to dedicate it with burnt-offerings on the day that it was set up; with cakes baked in the pan, and מרחשת with loaves and wafers, all made of fine flour mingled with oil, and frankincense, with the offering of the memorial; but not to offer to God any leaven or honey. And if the prince, priest, congregation, or any individual, should commit sin ignorantly, they

יחטאו בשוגג בקרבן ירצו למלך: דבר שמיעת קול
אלה או ראה או ידע. אם לא יגיד ונשא עונו:
הורית בית־דין ושבועת בטוי ופר הבא על כל המצות
אשם ודאי ואשם תלוי: וקרבן אהרן ובניו לחצות
בבקר ובערב. מרבכת תפיני מנחת כהן ולהגרת:
זפק מראה ונוצה מליקה והמצה. והפשט ונתוח
בבהמה ושסע ובל הבדלה בעוף: חלב ושתי
הכליות ויותרת הכבד והעצה. שחיטת צאן בצפון
והפרשת אליה ואמורים: טמאת שרץ בבגד או בעור
או בשק או בכל כלי עץ. ואוכל ומשקה וכלי זרע
זרוע מעין ובור תנור וכירים: יגע בבשר קדש יקדש
ומזה מדמה יכבס בגדיו. שבירה בכלי חרש מריקה

---

are to be reconciled to the heavenly King by an offering. And who ever heareth the voice of swearing, whether he hath seen or known of it, if he doth not declare it, then shall he bear his iniquity. The decision of the בית דין (judges) and the observance of an oath, and the bull that is brought for the violation of all the precepts; the trespass-offering for certain, an the trespass-offering for doubtful sin; the offering of Aaron and his sons, to be divided morning and even, it shall be baked and broken to pieces; and thus is the offering of every priest. To throw away the crop with its feathers; pinch off its head, and wring out its blood at the side of the altar; to slay and cut in pieces the beast, and to cleave, but not divide the bird. The fat, and the two kidneys, and the caul above the liver: the sheep must be killed on the north, and to separate from the holy rams, the tails and the members. To observe the pollution of a reptile in touching a garment, or that which is made of skin, or a sack, or wooden utensil; and

ושטיפה בכלי נחושת: כל הולך על גחון וכל הולך
על ארבע. חגבים טמאים וחגבים טהורים: להרחיץ
קרב וכרעים ולהניף חזה ושוק הימין. ופרים
הנשרפים ושעיר המשתלח: מלקות ארבעים כדי
רשעת איש. לזכות את הזכאי ולחיב את החיב: נערה
המאורשה כי תאנס. בועלה יסקל והיא תנקה: סדר
עבורים (נ"א עיבורים) להעניק לעבד ולאמה. ושלא
לאמץ לב ושלא לקפוץ יד מעני ודל: עם זכר שלא
לשכב. וכל שאר בשר להרחיק מגוף: פטר חמור
לפדותו בשה. והעברת שופר בראש השנה. ועני
נפש ביום הכפורים: צאת עבד עברי בשנה השביעית.
אם יאהב אדונו יהיה לו עבד עולם עד שנת היובל:

---

meat and drink, and all sowing seed, a fountain, or pit, an oven or range for pots. Whosoever toucheth the holy flesh, shall be holy; and he who sprinkleth the blood of the red heifer, shall wash his clothes. If the flesh of the offering be boiled in an earthen vessel, it must be broken; if in copper it must be scoured and rinsed. Whatsoever crawleth upon the belly, and whatsoever goeth upon all four: unclean frogs and clean frogs. To wash the inward part and the legs of the offering, and to wave the breast and the right shoulder; and the bulls that were to be burnt, and the scape-goat. To inflict the forty stripes, according to the iniquity of the man; to clear the innocent, and condemn the guilty. He who committeth a rape on the body of a betrothed damsel, shall be stoned, but she is guiltless. To observe the order of the intercalations; to lend plentifully the man and maid-servant when sent free; not to harden the heart, nor shut the hand to the poor and needy. Not to lay with mankind as with a woman; and not to approach to any that are near of kin. The firstling of an ass is to be redeemed with a lamb; the cornet is to be sounded on the

קָדוֹשׁ ׀ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים בְּיוֹבֵל. לָשׁוּב לַאֲחֻזָּה וּלְמִשְׁפָּחָה וְלָתֵת גְּאֻלָּה לָאָרֶץ שֶׁלֹּא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת: רֵאשִׁית דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַתְּנוֹת כְּהֻנָּה: שׁוֹחֵט וּמַעֲלֶה בַּחוּץ לִהְיוֹת כָּרֵת. חֹק עוֹלָם שֶׁלֹּא לִזְבּוֹחַ לַשְּׂעִירִים: חזן תּוֹעֵב בֶּן נֵכָר שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל בַּפֶּסַח. כֹּהֲנִים בְּמוּמִים לְפָסוּל וּלְוִיִּם בְּשָׁנִים:

תְּשַׂמַּח לֵוִי בְּיוֹם שִׂמְחָתֶךָ וּבַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ. וְגֵר וְיָתוֹם וְאַלְמָנָה: שֵׁם מֶלֶךְ לְיַחֵד שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. בָּתֵּי הַחֲצֵרִים וּבָתֵּי עָרֵי חוֹמָה: רוֹאֶה עִוֵּר וּמַשְׁגֵּהוּ בַּדֶּרֶךְ. תַּשִּׂיגֵהוּ קְלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר: קוֹלֵעַ וּמַכֶּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר. שׁוֹפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ: צִוּוּי עַל הַפֵּרוּשׁ שָׂרוּעַ וְקָלוּט. וּמָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק

---

new year, and the soul is to be afflicted on the day of Atonement. The Hebrew servant is to go free in the seventh year; but if he loves his master, he shall be his servant for ever; even unto the year of the jubilee. The fiftieth year is to be hallowed, being the jubilee, for all to return to their inheritance, and to their family; and to give redemption to the land, that it be not sold for ever. To give the first of the corn, wine, and oil, and the remaining four and twenty gifts of the priesthood. He who killeth and offereth without the tabernacle, is obnoxious to excision: it is an everlasting statute not to sacrifice to the devils; an uncircumcised, and an aposte shall not eat of the passover; the priests are rendered profane by blemishes, and the Levites by age.

תשמח Cause the Levites to rejoice on the day of thy joy; ye shall not oppress one another, nor the stranger, the fatherless, and the widow. To proclaim the unity of the name of the Eternal King morning and evening: the law concerning houses in villages, and houses in walled cities. He who sees the blind, and causes

ירות. ושלא לעבוד בבכור שור. ושלא לגוז בכור
צאן: פנוי מעשר ראשון מתוך הבית. ומעשר שני
מן האוצר: על אזנך לתקן יתד. לחפור ולכסות צאת
מאכלך: ספיחי שביעית ופרט כרם וזית. לשכיר
ולתושב ויתרם לחיה: נצח השבתות בהמתך ביום
מנוחתה. וגר ועבד ואמה כמוך ינוחו: מזבח אדמה
לבנות באבנים שלמות. ולחוק עליהם דת באר היטב:
לתת ללוים מנת חלק בארץ. כי בישראל לא ינחלו
נחלה: כי ירבה הדרך לשאת מעשר שני. יפדהו
בכסף ויעלהו לעיר הקודש: יתן הכסף בכל אות
נפשו. בבקר ובצאן וביין ובשכר: מרף עשיר תבואה

---

him to err in his way, shall be overtaken by the curse that is written in the book. He who casteth a stone, or smiteth his fellow secretly, he that sheddeth man's blood, by man his blood shall be shed. The precepts concerning castration, or a beast that hath any thing superfluous, or contracted; or that which is bruised, or crushed, or broken, or cut: and not to work the firstling of the ox, nor shear the firstling of the sheep. To remove the first tithe from the house, and the second tithe from the store-house. To have a paddle besides the armour, to dig and cover that which proceedeth from thy food. That which groweth of itself in the seventh year, and the single berries of the vineyard and the olive trees, shall be for the hired servant, and the sojourner, and the remainder for the beasts of the field. Thy cattle shall ever rest on the day of thy rest; the stranger also, and the man and maid servant shall rest like thee. To build an altar of earth, or of whole stones, and to write on them the words of the law plainly. To give the Levites a certain portion of the land, because they are not to inherit an inheritance among Israel. If the way is too far to carry the second tithe, then he shall redeem it with

בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. לְהוֹצִיא וּלְהָנִיחַ בִּשְׁעָרֶיךָ לְהַשְׂבִּיעַ
דַּלִּים: חֲלוֹת פְּנֵי אֵל בְּשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג. בִּפְרִי עֵץ הָדָר
וּבְקִלּוּס עַרְבֵי נָחַל: זִמְרָה וְהַלֵּל לָתֵת בַּהֲדַס. וְרוֹב
הוֹדָיוֹת בְּכַפּוֹת תְּמָרִים: וְיָמִים שְׁמֹנָה עָשָׂר וְלַיְלָה
אֶחָד לִגְמוֹר בָּהֶם אֶת הַהַלֵּל. וּבַגּוֹלָה עֶשְׂרִים וְאֶחָד
יוֹם וּשְׁנֵי לֵילוֹת: וְנֵר חֲנֻכָּה בְּעִתָּהּ בַּל תַּשְׁבִּית
מֵאָהֳלֶיךָ. בְּרָכָה וְהוֹדָאָה עַל הַמָּזוֹן בְּאָכְלְךָ וּבְשָׂבְעֶךָ:
הַמְלִיכֵהוּ עָלֶיךָ בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן. אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף
שָׁלוֹם. וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהִים: הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע
וּשְׂעִירֵי עֲבוֹדָה זָרָה וּשְׂעִירֵי רְגָלִים וּשְׂעִירֵי
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וּשְׂעִירֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים: דַּת הַמִּלּוּאִים

---

money, and carry up his money to the holy city; which money may be bestowed in whatsoever the soul desireth, for oxen, or for sheep, or for wine, or for strong drink. The food of the tithe of corn in the third year, is to be brought out, and laid in the gates, to satisfy the poor. To pray to God on the seven days of the feast, with the fruit of the goodly tree, and praise him with the willows of the brook; to utter song and praise with the myrtle, and abundant thanksgiving with the palm-branches. The הלל (praise) is to be completed in eighteen days and one night; but during the captivity, twenty-one days and two nights: exclude not the lights of the dedication from thy house in its due season; also to bless the Lord, and give thanks for the food, when thou hast eaten and art satisfied. Proclaim his kingdom on the day of memorial; love peace, and pursue peace, and walk modestly with the Lord thy God. A certain trespass-offering, or an uncertain one: the kids of idol worship, the kids of the festivals, the kids of the new moons, and the goats for the day of Atonement. The right of the consecrations, and the holy things that become profane not to plow with an ox and an ass together. He that killeth an animal must not linger, nor strike, nor hide the knife

ופסולי המקדשים. ושלא לחרוש בשור ובחמור
יחדו. שהיה הדסה חלדה הגרמה ועקור: גם תרומת
בצק לתת לכהן. הפגול והלן והנותר והיוצא והטמא
והנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו: נזק וחצי נזק,
ועשרים גרה. וכשקבלו פסולין וזרקו את דם.
הנתנין למעלה שנתנן למטה. והנתנין למטה שנתנן
למעלה. הנתנין בפנים שנתנן בחוץ. והנתנין בחוץ
שנתנן בפנים. והפסח והחטאת והאשם ששחטן
שלא לשמן. אם עלו לא ירדו: בביאה ובכסף ובשטר
לקנות בהן את האשה. שדה אחוזה ושדה מקנה.

---

between the signs, nor cut too high in the artery of the throat, nor tear it. Also to give the heave-offering of the dough to the priest: that sacrifice which is become an abomination, or that which remaineth of it over night, or is left or carried without the walls of Jerusalem, or become unclean, or killed contrary to the true time, or without the proper place. Concerning damage, or part of damage, and the twenty gerahs that the shekel is to contain; it those priests that are profane, receive the blood; or that which should be sprinkled above, was sprinkled beneath; or that which should be sprinkled beneath, was sprinkled above what ought to have been sprinkled within the vall, was sprinkled without; and that which ought to have been sprinkled without was sprinkled within; and the passover, the sin offering and the trespass-offering, which were killed, without being expressly named; if they were already brought upon the altar they shall not be taken down again. A wife is purchased by coition, or with money, or by a written contract: the precept of the field of inheritance, and the purchased field. Those precepts that are distinctly noted; and those that are but hinted at; the chapters that are open, and those that are closed; to be able to adduce any inference from

רְשׁוּמוֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וּסְתוּמוֹת נוֹטָרִיקוֹן קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת: חזן אַזְכָּרַת מִקְרָא מְגִלָּה וַעֲצֶרֶת וְיוֹם טְבוֹחַ. רְאִיָּה חֲגִיגָה וְשִׂמְחָה וְהַקְהֵל וְתִקּוּן גָּדוֹל:

חזן אָז שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת. פֵּרוּשׁ עָנְשָׁן וּמַתַּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזֻקָּקוֹת שִׁבְעָתַיִם. צְרוּפוֹת בַּכֶּסֶף וּבְחוּנוֹת כַּזָּהָב:

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל לֵב נְצָרוּם. בְּחָכְמָה דְרָשׁוּם: אֶת אֵלֶּה תִּזְכֹּר לָנוּ אֱלוֹהַּ מָעֻזֵּנוּ. וְתִרְצֶה לָנוּ וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ:

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי (נ״א בקבלת כלה כתובת החתן). תּוֹאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

---

minor to major. To remember to read the מגילה (the book of Esther), to keep the feast of Pentecost, and the day after; to bring the offering of appearance, and of the festival, and to rejoice thereon; to assemble the people, and to make the great preparation.

אז Reader. When he gave the six hundred and thirteen precepts, he explained the punishment for the violation of them, and the reward for the due observance of them. They are all pure words, as silver refined seven times, and tried as gold.

אהובים Therefore, ye beloved, observe them; ye who have been borne from the womb (Israel), investigate them; with all your heart preserve them, and with wisdom comment upon them. Then shall the God of strength remember the merit of these things to us, accept us favourably, and grant our requests. The angels rejoiced, and the inhabitants of the earth were glad, when Israel received the law written from Sinai, and appeared with the countenance of a bride, highly exalted on this day that they received the ten commandments.

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש־לנו. שובה אלינו בהמון רחמיך. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה. וכונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך. שלוש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את־פני יי ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן־לך:

והשיאנו see pag. 114.

סדר דוכן

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את־העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

במקום ותחזינה ליו״ט ותערב.

קהל ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן. אנא רחום. ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: עד הקהל.

חזן ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

ותערב And may our prayers be pleasant in thy presence, as the burnt-offering and sacrifice; we beseech thee, O thou most merciful, through thine abundant mercy, to cause thy glory to return to Zion, thy city, and the order of the service of offerings to Jerusalem: O that our eyes may behold thy return to Zion with mercy; and there we will serve thee in reverence, as in ancient days, and in former years. Blessed art thou, O Eternal! for thee alone, will we serve with reverence.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל־יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך.

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את־שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

והכהנים והעם אומרים בלחש תפלה זו ויאריכין בה עד שיסיים הש״ץ ולך נאה להודות כדי שיענה הקהל אמן על שניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

הכהנים אומרים: שצויתנו לברך את עמך ישראל

קהל אומר: שצוית הכהנים לברכנו:

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו

הש״ץ בקול **כהנים** והעם עונה בלחש

עם קדושיך כאמור:

אלהינו Our God, and the God of our ancestors, bless us with that threefold blessing mentioned in the law, written by the hands of thy servant Moses, and pronounced by Aaron, and his sons, the priests, on thy sanctified people, as expressed.

כשאומר הש״ץ כהנים אומרים הכהנים ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

החזן קורא יברכך והכהנים אומרים אחריו בנגון.

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יברכך MAY HE BLESS THEE. (Cong.) May the Lord who made heaven and earth, bless you from Zion.

יְיָ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

יי THE LORD. (Cong.) O Lord, our Lord, how excellent is thy name in all the earth.

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

וישמרך AND PRESERVE THEE. (Cong.) Guard me O God for I put my trust in thee.

כשהכהנים מנגנים וישמרך יאמר הקהל רבש״ע.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יאר MAKE SHINE. (Cong.) May God be gracious unto us, and bless us, and cause his face to shine upon us for ever.

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

יי THE LORD, (Cong.) The Lord, the Lord God is merciful and gracious; long-suffering, and abundant in beneficence and truth.

פניו HIS FACE. (Cong.) Turn thou unto me, and be gracious unto me, for I am solitary and afflicted.

אליך UNTO THEE. (Cong.) Unto thee, O Lord! do I lift up my soul.

ויחנך AND BE GRACIOUS UNTO THEE. (Cong.) Behold, as the eyes of servants look unto the hand of their masters; and the eyes of a maiden unto the hand of her mistress; so our eyes wait upon the Lord our God, until he be gracious unto us.

(Say רבונו של עולם)

ישא MAY HE LIFF UP. (Cong.) He shall receive a blessing from the Lord, and righteousness from the God of his salvation; and find grace and good understanding in the sight of God and man.

יי THE LORD. (Cong.) O Lord, have mercy on us; we have trusted in thee; be thou our strength every morning; even our salvation in time of distress.

פניו HIS FACE. (Cong.) O Lord! hide not thy face from me; in the day of my trouble, incline thine ear unto me.

אליך UNTO THEE. (Cong.) Unto thee do I lift up mine eyes, O thou who dwellest in heaven.

וישם AND GIVE. (Cong.) And they shall put my name upon the children of Israel, and I will bless them.

לך THEE. (Cong.) Thine, O Lord! is the greatness, power, glory, victory, and majesty; for all that is in the heaven and in the earth, is

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ רבש״ע

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ (וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם׃

יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ

thine; thine is the kingdom, O Lord, and thou art exalted as Supreme above all.

יי הממלכה והמתנשא לכל לראש׃

שלום PEACE. (Cong.) Peace to him that is afar off, and to him that is near, saith the Lord; and I will heal him.

שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו׃

יהי May it be acceptable in thy presence, O Lord, my God! and the God of my fathers, to grant my request for the sake of thy holy kindness, and wide-extended mercy; and for the sake of thy great, mighty, and tremendous name, solemnly pronounced by Aaron, and his sons, on thy sanctified people; that thou wilt be near unto me when I call, hear my prayer and supplication continually, as thou didst hear the prayer of Jacob, who was perfect in belief of thee; and was therefore called the perfect man; and grant food and sustenance for me, and all my household, liberally, and not sparingly, lawfully, and not illegally, in tranquility, and not in trouble, from thy bountiful hand, as thou didst give bread for food, and raiment for clothing to our father Jacob, who was called the perfect man; and grant us love, grace, and mercy in thy sight, and in the sight of all those that behold us;

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מפסוקים של ברכת כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי נאקתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם ותתן־לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום. בהתר ולא באסור. בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה כשם שנתת להם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנני לאהבה לחן ולחסד בעיניך

and may my words be obedient to thy service; as thou didst appoint the righteous Joseph, when his father invested him with the coat of many colours, to grace, favour, and mercy, in thy sight, and in the sight of all those who behold him; and perform wonders and miracles for me, for a good sign, and prosper all my ways, and give me a heart to understand, fully comprehend, and perform all the words and mysteries of thy law, and deliver from errors, and purify the imaginations of my heart and lengthen my days, and those of my wife and children, that we may enjoy goodness and pleasantness, and abundant strength and peace. Amen. Selah.

וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאָיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

ויכון לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן.

אדיר O thou who art mighty in the highest heavens, and dwellest in power: thou art peace and thy name is peace, mayest thou be pleased to grant peace, unto us, and all thy people the house of Israel, with life, blessing, and the preservation of peace.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

בשעה שהחזן אומר שים שלום אומרים הכהנים בלחש:

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

הכהנים יזהרו בנשיאת מנעליהם שלא יגעו בם בידם, ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום: קדיש שלם.

אין כאלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו. מי כאלהינו. מי כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו. נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו. ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים.

פטום הקטרת. הצרי והצפרן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקליפה שלשה. וקנמון תשעה. ברית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית כרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלוים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו

אומרים. אלהים נצב בעדת־אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי
היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי
מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל־תמוט:
בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד
לבוא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך אל
תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:
יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו
כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא
אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב
בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל
רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו: ולכבוד שמך
יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד

ככתוב בתורתך יי ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על־כל־הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

שיר היחוד. מזמור של יום תמצא בסוף המחזור.

תפלת מנחה ליום א׳ דשבועות.

קודם אשרי אומרים פרשת התמיד

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יי לכל. ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך. וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל־עלמים. וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים: עיני־כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את־אכלם בעתו: פותח את־ידך. ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת־שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר־פי. ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני

ובא And a Redeemer will come unto Zion, unto those who turn from transgression

in Jacob, saith the Lord! and behold this is my covenant with them, saith the Eternal! my spirit which is upon thee, and my words which I have put into thy mouth, shall not depart from thy mouth, nor from the mouth of thy children, nor from the mouth of thy children's children, saith the Lord! from henceforth and for evermore. Thou who art most Holy abidest amongst the praises of Israel. And one (angel) called unto another, and said, holy, holy, holy, is the Lord of Hosts! the whole earth is full of his glory! and they (the angels) receive the word one from the other, and say, holy on yon high heavens, in the exalted temple of his Divine Omnipresence; holy upon the earth, the work of his power; holy to all eternity, the Lord of Hosts! the whole earth is full of his glory: and a wind carried me away, and I heard behind me a thundering voice, that said, blessed be the glory of the Lord! from his place, the residence of his Divine Omnipresence; the Eternal will reign for ever and evermore; thy kingdom O Eternal! is permanent for ever, even of infinite duration. O Lord; God of Abraham, Isaac, and Israel, our ancestors; preserve this for evermore, to incline the thoughts of the heart of thy people; and dispose their hearts aright to serve thee.

זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ
וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ
אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה
וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין
וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא
עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ
עַל־אַרְעָא עֲבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ.
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא.
וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל־זִיעַ סַגִּיא
דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא
דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ
קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם
לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ
וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם

And he being merciful, forgiveth iniquity, and destroyeth not; yet he frequently turneth his anger away, and awakeneth not all his wrath: for thou, O Lord! art good, and forgiving, and of abundant mercy, unto all that call upon thee; thy righteousness is immutable, and thy law is truth. O accomplish truth unto Jacob, and thy mercy unto Abraham, which thou didst swear unto them in time of old. Blessed be the Lord day by day; though he burthens us, yet he, the Omnipotent, is our help. The Lord of Hosts is with us; the God of Jacob is our protection. O Lord of Hosts! happy is the man that placeth his confidence in thee. O Lord! save us; answer us, O King! when we call upon thee. Blessed be our God! who created us for his glorification and separated us from those that go astray, by giving us a law of truth, and planting amongst us eternal life. He will open our hearts in the knowledge of his law, and fix love and reverence in our hearts, to perform his will, and to serve him with an upright heart, that we may not labour in vain, nor produce confusion. Be graciously pleased, O Eternal, our God! and the God of our ancestors, to enable us to observe thy statutes in this world; so that we may merit to live and see, and inherit happiness, and the blessing, in the time

יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ
אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ
וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם: לְמַעַן
לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד
לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה.
וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ
טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת

המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא ידום. יי אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו: בטחו ביי עדי עד. כי ביה יי צור עולמים ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דרשיך יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: חצי קדיש.

of the Messiah, and in the life of a future state; that my soul may praise thy glory without ceasing. O Lord, my God! for ever will I praise thee. Blessed is the man that confides in the Lord! the Lord will be his protection. Confide ye in the Eternal at all times; for the Eternal God is an everlasting Rock. All that know thy name, confide in thee; for thou dost not forsake those who earnestly seek thee. The Lord was pleased for his righteousness sake, to magnify the law, and to glorify it.

If the feast happens on the Sabbath, say:

ק״ח ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך.

A Manuscript of the Pentateuch is taken out of the Ark, in which a portion of that week is read to three different Persons; after that the Reader says חצי קדיש then the Prayers ש״ע are said, as in the Morning Service, then say קדיש יתום. עלינו

מעריב ליל שני של שבועות.

During the time the Reader says ברכו the Congregation say יתברך.

ברכו את יי המברך:

ק״ה ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו. ושמו מרומם על כל־ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד־עולם:

ומסדר את־הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:

([illegible])

ע״פ א״ב

ויר״ד. אלהים על הר סיני. באר דת לנבוני. וידבר. גדולות ונוראות לעיני. הגדול מעריב שמשו מפני: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

וירד And God came down upon mount Sinai, to explain the law to my intelligent people, and spake great and tremendous words in my sight; the mighty God causeth his sun to pass away gradually before me. Blessed art thou, O Lord! who causest the evening to advance gradually.

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים | אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך. ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל־תסיר ממנו לעולמים:

אנכי. האל עשה פלא. והוצאתיך מבית

אנכי I am the God who worketh wonderfully, and brought thee out from the

בֶּלֶא, לֹא יִהְיֶה לָךְ. וְזָדוֹן צְמֵאָה לְהַעֲלָה. חָשַׁקְתִּי בְּאַהֲבָה עָלַיִךְ לְהִגָּלֶה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

prison-house; thou shalt not commit sin presumptuously, as one that seeketh to quench his thirst, for in love have I delighted to reveal myself unto thee. Blessed art thou, O Lord! who loveth thy people Israel.

(* יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש לצרף אלהיכם לאמת לכן יתן ריוח מעט שלא יבליע הקהל:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו: כי הוא יי אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים. מלכנו הגואלנו מכף כל־העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל־איבי נפשנו. העשה גדלות עד־אין חקר. ונפלאות עד־אין מספר. השם נפשנו בחיים. ולא־נתן למוט רגלנו. המדריכנו על־במות אויבינו וירם קרננו על־כל־שונאינו. העשה לנו נסים ונקמה בפרעה. אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים. ויוצא את־עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים־סוף. את־רודפיהם ואת־שונאיהם בתהומות טבע. וראו בניו גבורתו. שבחו והודו לשמו

וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ׀ לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

(מיוסד ע״פ א״ב בדלוגי החרוזות.

אֲיֻמָּה נִכְתְּרָה. עֲדוּיָה וּמְעֻטָּרָה. בְּיוֹם ׀ מַתַּן תּוֹרָה: בְּחוּרָה מֵעֲמָמִים בַּת שְׁלֹשֶׁת הַתְּמִימִים. מִפּוּט וְתִרָה: גְּרוּרָה בְּרוֹב נִסִּים. אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּאָה לַמִּדְבָּרָה: דִּבֵּר עַל ׀ לִבָּהּ. יוֹשֵׁב בִּכְסֵא רְבָבָה עָדָיו לְהִתְחַבְּרָה: הֵרִיץ לָהּ שְׁלִישִׁי. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. לִיצִיאַת שֶׂה פְּזוּרָה: וְחָמְדָה בְּצִלּוֹ חֲסוֹת. וְהֵשִׁיבָה כֵּן לַעֲשׂוֹת. וְנִתְיַפְּתָה נְזוּרָה: זִמְּנָהּ רָם וְאָיוֹם. וְנִתְקַדְּשָׁה לִשְׁלֹשֶׁת יוֹם. כְּרָמִים נוֹטֵרָה: חֲלָאִים נִתְקַשְּׁטָה.

אימה The majestic nation wes crowned, ornamented, and adorned, on the day that the law was given. She who was chosen from among the nations, the daughter of the three perfect patriarchs, was redeemed from Egypt. The Lord of all works attracted her with a multitude of miracles, that she came to the wilderness. He who sitteth upon the throne amidst ten thousand angels, spoke affectionately to her, to unite her to him. He rendered himself acceptable to her with the law, in the third month from the time that the scattered sheep went forth from Egypt. When she desired to take refuge in his shadow; and answered that she would do all that he commanded; then she became beautiful with the crown. The high and tremendous God ordered her to be prepared and sanctified in three days, and she kept the vineyards. She was strip-

ped of her worn out garments, and adorned with ornaments, and perfumed with myrrh. He who is pure, came down upon the mount in resplendent fire, when the pure nation wasaffrighted; and placed herself in the clefts, from te dread of the lightnings, and the high-sounding voice. He made her perfect with ornaments, and the breasts were fashioned for the hidden dove. She learned wherewith to serve him, to glorify him with her whole heart; for to her the law was explained. Her mouth was filled with laughter, on the day that the statute was given, that is beautiful with all things. She inherited the desirable things, to enjoy them for an everlasting inheritance, for honour and glory. He exalted her precious law, and she girded up her loins with strength, because her merchandize was good. She prepared her table, for her King rested there, and to partake of the heavenly food, she sat at the table. Those that are formed of fire and water,

ובלאותיה פשטה, ממור מקטרה: טהור באש וזהר. ירד לראש ההר. ונזדעזעה ברה: ישבה בנקיקים. מחרדת הברקים. מקול ההברה: כללה עדיים. ונכונו שדים. ליונה מסתרה: למדה במה לעבדו. בכל לבה לכבדו. והדת נפתרה: מלאה פיה שחוק. ביום נתינת חוק. בכל מפוארה. נחמדים ירשה. להיות לה מורשה. לצבי ותפארה: כלול פניניה. חגרה בעוז מתניה: עקב טוב סחרה: ערכה שלחנה. ומלכה שם חנה. וללחום נסחרה: פתוכי אש ומים. ירדו

came down from heaven, to dance in her society. Her Former was known in the gates among the wakeful angels, for to him appertaineth strength. With cassia and aloes was she perfumed, and with song, praise, and love, was she bound. Many have kept the multitude of her precepts, but thou excellest them all, being blessed with this law. The lily of the valley received the commandments and the statutes, being the instrument of her dowry. The word תורה contains their number, besides the two principal ones; but for which they were admonished.

מִן הַשָּׁמַיִם. לְרַקֵּד בַּחֲבוּרָהּ: צוּרָהּ תּוֹךְ עִירִין. נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים. כִּי לוֹ הַגְּבוּרָה: קְצִיעוֹת וַאֲהָלוֹת. מְבֻשֶּׂמֶת בְּשִׁיר וּתְהִלּוֹת. וְחֶסֶד מְקֻשָּׁרָה: רַבּוֹת עָשׂוּ הֲמוֹנָהּ. וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. בּוֹאֵת מְאֻשָּׁרָה: שׁוֹשַׁנַּת עֲמָקִים. קִבְּלָה מִצְוֹת וְחֻקִּים. בִּכְתַב מֹהֳרָהּ: תרי״ג תּוֹרָה מִנְיָנָם. וּשְׁתַּיִם בְּרֹאשׁ בִּנְיָנָם. בְּהַגָּה מֻזְהָרָה:

לא Thou shalt not swear by different names of him who is tremendous in works; but shalt proclaim the unity of his name day and night; remember to prepare a double portion of delicate food for the sabbath, to praise thy Creator, as those that passed through the deep. With gladness, song, and abundant joy, they all said.

לֹא תִשָּׂא. טְבוּעִים שֵׁם נוֹרָא עֲלִילָה. יַחֵד שְׁמוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. זָכוֹר. בִּכְפוֹל עֹנֶג לִכְבוּלָה. לְיוֹצְרְךָ תָּשׁוּר כְּעוֹבְרֵי מְצוּלָה: בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

כַּבֵּד. מְאֹד אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. נֶצַח יִרְבּוּ יָמֶיךָ. לֹא תִרְצָח. סְדוּר בְּצַלְמִי וּבְמָמֹלְךָ. עֶלְיוֹן צוּרְךָ הַמְלִיכֵהוּ: כִּנְאוּמֶךָ: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

כבד Honour thy father and thy mother, exceedingly, that thy day may ever be multiplied. Thou shalt not kill those that are formed in mine image, according to thy substance; but proclaim the kingdom of the Most High, who is thy Former, as thou hast said. This is the Rock of our salvation! they opened their mouth, and said.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

לֹא תִנְאָף. פַּעֲמוֹת חוּצוֹת וּמַחֲלִיקוֹת. צוֹדוֹת נְפָשׁוֹת בְּשׁוּחוֹת עֲמוּקוֹת. לֹא תִגְנֹב. קְבוּצוֹת זָהָב חֲשׁוּקוֹת. רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִמְּצוּקוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

אל Thou shalt not commit adultery with those that walk the streets with flattering tongues; for they hunt the souls into the deep pits. Thou shalt not steal the collections of desirable gold, then shall the Most Merciful redeem thee from trouble. Blessed art thou, O Lord! who art the King, Rock, and Redeemer of Israel.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

לֹא תַעֲנֶה. שְׁקָרִים לַעֲנוֹת בְּעֵדוּתֶיךָ. תִּרְדּוֹף צֶדֶק בְּכָל אוֹרְחוֹתֶיךָ. לֹא תַחְמוֹד וְיֹפִי צַחוּת קִנְיַן עֲמִיתֶךָ. בִּנְוֵה מִשְׁכְּנוֹת הַשָּׁלוֹם תִּשְׁכַּב וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ:

לא Thou shalt not bear false witness when thou dost give evidence, but shall pursue justice in all thy ways. Thou shalt not covet the pure and valuable substance of thy neighbour; then shalt thou lie down in the habitation of peace and thy sleep shall be pleasant.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

On the Sabbath, say:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי

ושמרו And the children of Israel shall keep the Sabbath, observing the sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant. It is a

sign between me and the children of Israel for ever; for in six days the Lord made heaven and earth and on the seventh day he rested and was refreshed

וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבַּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ

אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיָי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃

The Reader says קדיש שלם.

If on the Friday Night, say, ויכלו מגן אבות &c.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

ויכלו And the heavens and the earth were finished, and all their host. And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made And God blessed the seventh day, and sanctified it; because he thereon rested from all his work, which God created and made.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

ברוך Blessed art thou, O Lord our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac; and the God of Jacob, the great, mighty and tremendous God: the Most High God! Creator of the heavens and the earth.

חזן: מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֶּה
מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה
לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד
בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ
בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת.
אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם.
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי
וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי
עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ.
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת: קדיש שלם

מגן He was the shield of oar ancestors; with his word he reviveth the dead at his command; he is the holy King! for there is none like unto him, who granteth rest unto his people on his holy Sabbath; for delighting in them, he was pleased to grant them rest; we therefore, will worship him with reverential awe and will continually praise his name daily, the source of all blessing! the God to whom thanksgivings are due! The Lord of peace, who sanctifieth the sabbath, and blesseth the seventh day, and granteth holy rest to his people, enjoying the delicacies of delight, as a memorial of the work of the creation.

אלהינו Our God and the God of our Fathers, we beseech thee to be pleased with our day of rest. O sanctify us with thy commandments; and let thy law be our portion: satisfy us with thy goodness; rejoice our souls, with thy salvation, and purify our hearts to serve in truth: and cause us, O Lord, our God! to inherit thy holy sabbath with love and delight; and grent that all Israel, who sanctify thy name may have rest thereon. Blessed art thou, O Lord! who sanctifieth the sabbath.

קִידּוּשׁ לֵיל שֵׁנִי שֶׁל שָׁבוּעוֹת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם. וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן. וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה.

על״נ. קדיש יתום. אדון עו״ם.

MORNING SERVICE FOR THE SECOND DAY OF THE FEAST OF PENTECOST.

שחרית ליום שני של שבועות.

מתפללין מה טבו עד והנורא בנוראותיך ואח״כ מתחילין כאן.

*) הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת

*) Translation see above in שחרית

וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

During the time the Reader says ברכו the Congregation say, יתברך.

*) בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ה

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים. אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מיוסד ע״פ א״ב והתוס בו שמעון בר יצחק.

אַיֶּלֶת אֲהָבִים מַתְּנַת סִינָי. אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים מוֹרָשָׁה מִסִּינָי. בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדֻשַּׁת סִינָי. בְּהֶחְרֵד עַם סְבִיבוֹת סִינָי:

הִשָּׁמְרוּ עַם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר. וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר

אילת As the loving hind was the gift from Sinai, it was brought up with him, and was his delight and given for an inheritance to Israel from Sinai; with the light of the law, was mount Sinai illuminated and sanctified, when the people that encompassed mount Sinai, trembled.

השמרו Take heed, ye people, that ye touch not the mount; and there was a thick cloud

on the mount; thunders and lightning proceeded from the mount, and which was heard by those that stood at the bottom of the mount, when he who formed the light made choice of his people: holy is he.

קולות וברקים מן ההר. שמעו נצבים בתחתית ההר. יוצר אור בעמו בחר. קדוש:

גבר The wise man went up to Sinai; he who is excellent, rested on mount Sinai in his great power; the law that rejoiced before him daily, was brought to Sinai: it spake knowledge, and illuminated mount Sinai; he set bounds to his holy people at the foot of mount Sinai; he shone forth in his glory, and sanctified mount Sinai; he inclined the heavens and came down on mount Sinai; and with the light that dwelleth with him, he enlightened mount Sinai: he slighted the other mountains, and chose Sinai; the splendid light shone on this Sinai; the high-topped hills hastened to precede Sinai; but God desired this Sinai for his dwelling; the reverence of the pure law he caused them to hear on mount Sinai; he who is good approached Sinai with a good light; the mountains skipped

גבר חכם עלה לסיני. גאה ברוב כוחו שכן בסיני. התמשחקת יום יום לסיני. דעת מחוה האירה הר סיני. הגביל גוי קדוש תחתית סיני. הופיע בכבודו וקדש סיני. נטה שמים וירד לסיני. ועמיה שרי נהורא האירה הר סיני. זעף בהרים ובחר בסיני. זהר אור הזריח זה סיני. חשו גבנונים לקדם לסיני. חמד אלהים לשבתו זה סיני. טהורה יראה השמיע בסיני. טוב במאור טוב נגש לסיני. רקדו הרים אל

towards Sinai: they received the constitution of Moses from Sinai: Moses admonished the bride from Lebanon; Moses instructed them in the threefold writing! Moses drew near to the thick darkness; to warn the people, Moses came down. From the midst of the fire, God delivered the sweet light, even, the law of God; for that which God gave was sweeter than dropping of honey-combs, and more desirable than gold; yea than fine gold, were the words which God spake. Thou didst rejoice the holy people with the work of thy hands; thou didst deliver the mystery of thy delightful law to the meek (Moses); on mount Sinai didst thou reveal thyself with ten thousand of thine angels; thou didst declare aloud, „I am the Lord thy God!“ Thou didst break the sea in thy strength, and didst trample it with thy feet; thou didst redeem thy people with voice from the midst of the flames of of fire; thou didst illuminate the light of those that received the commandment, „thou shalt not have unto thee.“ Thou

מול סיני. קבלו הלכה
למשה מסיני: כלת
לבנון הזהיר משה.
כתב שלישים למדם
משה. לערפל נגש
משה. להשמיע לעם
וירד משה: מתוך האש
אמר אלהים. מתוך
האור בתורת אלהים.
נפת צופים נתן אלהים.
נחמדים מזהב ומפז.
וידבר אלהים: שמחת
גוי קדוש במעשה ידיך.
סדרת לענו סוד
שעשועיך. על הר סיני
נגלית ברבבות אלפיך.
ענית ואמרת אנכי יי
אלהיך: פוררת ים
בעזך ועליו דרכה
רגליך. פדית בלהבות
אש אשר חצב קולך.
זהרת אור מקבלי לא

didst command, thou shalt not take my glorious name in vain in thine expression. Sanctify the precept of remember, and confirm the precept of, to keep the sabbath, and the congregation of Jacob shall answer with praise. Hasten to perform the command of, honour thy parents, and perfect its light in all its ways: see, that thou dost not kill those that are formed in the image of thy former, then shalt thou preserve thyself. Commit not fornication and adultery, that thou get not a bad name; and be careful not to steal, lest thou come to shame; at no time shalt thou devise, or bear false witness against thy neigbour; neither shalt thou covet the desirable things of thy neighbour, of man or beast.

יהיה לך. צוית לא
תשא לשוא כבוד שמי
במליליך: קדש זכור
וקים שמור. קהלות
יעקב יענו מזמור הין
למצות כבד ואור
נתיבותיך תגמר. ראה
לא תרצח צלם צורך
ועצמך תשמור: שם
רע לא תנאף וזנוני
זמה. שמור לא תגנב
פן תישת לכלמה.
תמיד לא תענה ברעך
עדות מזמה. תאות
רעך לא תחמד מאדם
ועד בהמה:

השמרו עם בלי נגוע בהר. וענן כבד על ההר.
קולות וברקים מן ההר. שמעו נצבים בתחתית
ההר. יוצר אור בעמו יבחר. קדוש:

If the Festival happens on a Week Day, begin here.

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו

If on Sabbath, begin here.

הכל All beings give thanks unto thee; they all praise thee; and every one declare that

הכל יודוך והכל ישבחוך. והכל
יאמרו אין קדוש כיי׳ הכל ירוממוך

מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם

On the Sabbath:

סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ: מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתְּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

there is none holy like the Lord. They all extol thee, for ever, O thou who formest all things. O God! who daily openest the portals of the gates to the east, and cleavest the windows of the firmament: bringest forth the sun from its place, and the moon from the place of its residence, and enlightenest the universe, and all its inhabitants, which thou didst create according to thy attribute of mercy. Thou, who with mercy illuminateth the earth, and those who dwell therein; and in thy goodness, every day constantly renewest the work of the creation. Thou art the only King to be extolled, praised, glorified, and exalted, ever since the creation. Thou art the everlasting God! in thine abundant mercy, have compassion on us; O Lord! thou art our strength, the rock of our fortress, the shield of our salvation, be thou our defence. There is none to be compared with thee; nor is there any besides thee; there is no other save thee; and who is like unto thee? There is none to be compared with thee, O Lord, our God! in this world; nor is there any besides thee, O our King! in the future state. There is no other save thee, O our Redeemer! in the days of the Messiah; and who will be like thee O our Saviour, at the resurrection of the dead.

עלינו. אדון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו. משגב בעדנו: אל ברוך גדול דעה. הכין ופעל זהרי חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות צבאיו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד־אל וקדשתו: תתברך יי אלהינו על־שבח מעשה ידיך. ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

On the Sabbath

אל אדון על כל המעשים
ברוך ומבורך בפי כל נשמה.
גדלו וטובו מלא עולם. דעת
ותבונה סובבים אתו: המתגאה על
חיות הקדש. ונהדר בכבוד על
המרכבה: זכות ומישור לפני
כסאו. חסד ורחמים לפני כבודו:
טובים מאורות שברא אלהינו
יצרם בדעת בבינה ובהשכל: כח
וגבורה נתן בהם. להיות מושלים
בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים
נגה. נאה זיום בכל העולם. שמחים
בצאתם וששים בבואם. עושים
באימה רצון קונם: פאר וכבוד
נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר
מלכותו: קרא לשמש ויזרח אור.
ראה והתקין צורת הלבנה: שבח
נותנים לו כל צבא מרום. תפארת
וגדלה שרפים ואופנים וחיות
הקדש:

אל God is the Lord of all productions; he is praised and adored by the mouth of every soul breathing; his power and goodness fill the universe. Knowledge and understanding encircle him; who exalteth himself above the angels, and is adorned with glory on his heavenly seat. Purity and rectitude are before his throne; kindness and mercy complete his glory. The luminaries which our God created are good; for he formed them with knowledge, understanding, and wisdom; he hath endued them with power and might, to bear rule in the world. They are filled with splendour, and rediate brightness; their splendour, is grace ful throughout the world. They rejoice when going forth, and are glad at their return; and with reverential awe perform the will of their creator They ascribe glory and majesty to his name, joy and song to the commemoration of his kingdom. He called the sun, and it rose in resplendent light: at his look the moon assumed its varying form. The whole heavenly host ascribe praise unto him; the seraphim, ophanim, and holy angels, ascribe glory and majesty.

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים:

On the Sabbath:

לאל We will give praise to God who rested from all his works, on the seventh day he exalted himself, and sat on his majestic throne. With honour did he adorn the day of rest, and called the sabbath-day a day of delight. This is the glory of the seventh day; the Omnipotent rested thereon from all his work; and the seventh day therefore praiseth itself with a psalm and song for the sabbath. Therefore all whom God hath formed, shall glorify and bless him; they shall ascribe praise, honour, and glory unto the King, who hath formed all things; and who through his holiness, causeth his people Israel to inherit rest on the holy sabbath. Thy name, O Lord, our God! shall be sanctified, and thy memorial, Our King! be glorified in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praiseworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou hast formed: they shall glorify thee for ever.

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה וישב על כסא כבודו: תפארת עטה ליום המנוחה. ענג קרא ליום השבת זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל מכל־מלאכתו: ויום השביעי משבח ואומר. מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל־יצוריו. שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל. המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש: שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרך מלכנו יתפאר. בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך. ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה: (תתברך צורנו)

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה: להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל־הארץ כבודו:

אופן סס המגדל בדלתי החרוזות שמינו.

ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפואר. ברקמי שיר מעטף ומעטר ומתואר. בהוד והדר ושבח מבאר. בעטרת גאות וכתר נורא יתפאר:

שמעו לי מללו. עזוז נורא פלאי גדלו. ששמו ערב לו. וזכרו נעים להללו. והיכלו נחמד לו. וכבודו נהדר לו. והודו נאה לו. ומשרתיו מנעמים לו:

ואשרי עבדיו המשמיעים בקול שבחו. כי ערבים לפניו ומקבלים נכחו. שמעאל השר משמיעם בכחו. לשתק המון מעלה ברון בני אורחו:

דרכי. וחובי תת קדשה למקרה אוירים. המשגב ומכתר בכתרי כתרים. פאר מלכים תהלה לברורים. מפחדו יחילו איתנים וצורים:

---

*) Translation see above pag. 10.

יִשְׁמְרוּ. נִכְסָפִים לְחַצְרוֹת מְעַט מִקְדָּשׁוֹ. בְּפַחַד וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ: חזן אַחַר שְׁתֵּי תֵיבוֹת מַזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁוֹ. לְהוֹדִיעַ לְכָל בִּיהֶם זֶרַע קְדוֹשׁוֹ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה

בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

יש לִזהר אלהיכם לאמת לכן יתן ריוח ונעני סלה יבילע הלל ק:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ׃

אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין
אלהים זולתך:

זולת   ע״פ א״ב חתום שמעון בר יצחק חזק.

*) אנכי שמעת ונתאימו. קבלו מלכותי
ולא תאשמו. שמעו מוסר וחכמו:
לא יהיה מקויכם זר ותרעו. ומעבודתי בל
תגרעו. ואל תפרעו:
לא תשא עוש לחללי. ותנצל
ממכאוב ומחלי. אשרי אדם שמע לי:
זכור. ושמור את יום. ותמצא כופר ופדיום.
לשקד על דלתי יום יום:
כבד. נא הוריך במבטחי. ותאריך ימים
ותהיה חי. לשמור מזוזות פתחי:
לא תרצח. בנפש מחיים. ויהי חלקך
בחיים. כי מוצאי מצא חיים:
לא תנאף. רשף כוויה. מרחיקה ישבע
עדני. ויפק רצון מיי:
לא תגנב. יגיע איש לאישו. כי עמלו
לריק יחישו. וחוטאי חומס נפשו:
לא תענה. צדק לעות. מלשני יירש צלמות.
כל משנאי אהבו מות:

*) Translation above pag. 16.

לֹא תַחְמֹד. חֲפָצִים הִרְבֵּיתָה. תְּעוּדָה קָשַׁר
אֲהֵבָתָהּ. חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ:
וְכָל קִנְיָנֶיךָ שֹׁבְעָה. יָקָר מְאֹד טִבְעָהּ. חָצְבָה
עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

חזן חֲזַק וֶאֱמַץ בִּגְזָרָה. בְּיִרְאַת צוּרְךָ
לְהִתְאַזְּרָה. וְהוּא יִהְיֶה לְּךָ לְעֶזְרָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ
לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ.
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ
שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת
אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ
גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ.
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם
וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפוֹדֶה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה
לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן. בָּרוּךְ
הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: *) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

---

*) יש קהלות נוהגים לומר זה.

*) יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הַטְבוּעַת בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְכָל רוֹאֵי יְשֻׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַדְּגָלִים בֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נְפוּרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לִשְׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים: שירה חדשה שבחו גאולים: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ מִי כָמֹכָה יְיָ בָּאֵלִים: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) **מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם** (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) **חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ** (בְּאַהֲבָה) **מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃**

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאוּלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג השבועות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו. ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך | חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום. לשמחה ולששון. כאשר רצית ואמרת לברכנו. (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) **קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו** (באהבה וברצון) **בשמחה ובששון** (שבת ו) **מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש** (השבת ו) **ישראל והזמנים:**

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ב פ א״ב

אוֹרַח | חַיִּים | מוּסַר תּוֹכַחַת. בְּתַתְּךָ לְנוֹשָׁעִים בְּשׁוּבָה וָנַחַת. נָעֲשׁוּ עַמּוּדֵי רוּם וְתַחַת. הַדְּבֵקְךָ בְּבוֹאָם מַתָּנוֹת לָקַחַת: הִסַּעְתָּ עַם כַּצֹּאן לַנְחוֹת. וְנִהַגְתָּם כָּעֵדֶר בְּשׂוֹבַע שְׂמָחוֹת. וְזִכִּיתָם לַתּוֹרָה בְּאַהַב לְהָאַחוֹת. חֹדֶשׁ שְׁלִישִׁי בְּצֵאתָם

אורח The instruction and reproof of the law leads to the path of life, and which when thou didst give to those that were saved in rest and tranquillity, the pillars of heaven and earth shook, when those that adhere to thee came to take the gifts. Thou didst cause people to go forth, and didst guide them as sheep; as a flock didst thou lead them gently in the fulness of joy; in love and friendship didst thou make them worthy of the law, in the third month that they went forth to enlar-

gement. Before that thou didst reveal thyself in Seir, and Paran, thou didst make known to them thy statutes, their reward, and punishment; but when thou didst see that they refused to keep them, thou didst slight them, and didst think proper to disperse them. It was given from the wilderness, a place common to all, apposite the sight of all, to cause the rebellious to dwell in a dry land and to root them out, at the time that they came to be examined in judgment. Thy mouth did not speak in a secret place; thou didst speak righteousness, and declare rectitude: with thundering, lightning, and burning fire-brands; kings and princes saw it and were astonished. A threefold law didst thou form for the theefold people; thou didst choose a third one of the third tribe; to bring down the perfect pure law, that quickeneth the souls, and didst support me, that I might inherit it in the third month.

לְהוֹרוֹת: טֶרֶם נִגְלֵיתָ
בְּשֵׂעִיר וּפָארָן. יִדַּעְתָּם
חֻקֶּיךָ עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן.
בִּרְאוֹתְךָ כִּי מֵאֲנוּ
לְשָׁמְרָן. לֹא חֲשַׁבְתָּם
וְרָאִיתָ לְהַתִּירָן:
מִמִּדְבָּר נִתְּנָה מְקוֹם
הֶפְקֵר. נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ לְעֵין
כָּל סוֹקֵר. סוֹרְרִים שָׁכְנוּ
צְחִיחָה לְהִתְעַקֵּר. עֵת
יָבוֹאוּ בְמִשְׁפָּט
לְהִתְחַקֵּר: פִּיךָ לֹא דִבֵּר
בְּמִסְתָּרִים. צֶדֶק דּוֹבֵר
מַגִּיד מֵישָׁרִים. קוֹלוֹת
לַפִּידִים וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים.
רָאוּ וְתָמְהוּ מְלָכִים
וְשָׂרִים: שְׁלִישִׁים כָּתַבְתָּ
לְעַם מְשֻׁלָּשׁ. שְׁלִישִׁית
שָׁלִישׁ מִשֵּׁבֶט שְׁלִישִׁי.
ײ תְּמִימָה וּבָרָה
מְשִׁיבַת נַפְשִׁי. תָּמַכְתָּ
לְהַנְחִילִי בְּיֶרַח שְׁלִישִׁי:

קה׳ מֵישָׁרִים כָּל מַעְגְּלֵי טוּבוֹ. הִשְׁמִיעַ מִפִּיו לְעַם קְרוֹבוֹ. חז׳ לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹל חִצְּבוֹ. מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

מישרים All the paths of his goodness and uprightness he made known from his mouth to the people that is near to him; flames of fire proceeded from his voice; he is a buckler to all those that trust in him. Blessed art thou, O Lord! the shield of Abraham.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

יוצר ע״פ תשר״ק

קהל תָּמְכוּ כָּבוֹד נוֹחֲלֵי תְעוּדָה. שֻׁתְּפוּ בְּמַתַּן יְקָרָה וַחֲמוּדָה. רְצוּיָה חֲשׁוּקָה מִכָּל כְּלֵי חֶמְדָּה. קְרוּאָה בַּת מֶלֶךְ כְּבוּדָה: צִיר נֶאֱמָן קָרָאתָ לַעֲלוֹת. פִּנִּינֶיךָ בֵּאַרְתּוֹ חֲמוּרוֹת וְקַלּוֹת. עֳנָשִׁין וְאַזְהָרוֹת פְּרָטוֹת וּכְלָלוֹת. שְׂכַר הַמִּצְוֹת וְשִׁלּוּם גְּמוּלוֹת:

תמכו They who inherit the testimony are upheld with glory; they all were sociable when the precious and desirable law was given, that is more acceptable and desirable than the most desirable vessels; she is called the King's all-glorious daughter. Thou didst call the faithful messenger to ascend, and didst explain thy precepts to him, both weighty and light, the punishments of generals and particulars; the reward for the performance of the precepts, and the retributions &c.

the breach of them. Thou didst say unto him, thus shalt thou say, neither more nor less; to speak tenderly to the woman, but to inform the men of the difficult accuracies of the law. He came down from the mount, and caused them to hear sweet reasons, and pleasant words; when they all were unanimous, and in union hastened to declare, we will hear, and do them. And on the third day, he sanctified them, at his table; though it is usual for the scholar to wait for the preceptor, but he waved his greatness to the seed of his beloved. When they sojourned together from the Red Sea, they travelled in quarrel and strife, but at the time that they sojourned from Rephidim, they came to Sinai united as one man. Praise ye the Lord, for he ever was, and will be;

נאמת לו כה תאמר. מלפחות ומלהוסיף מאמר. לנשים בלשון רכה לומר. כובד הדקדוק לאנשים לגמר: ירד מן ההר והשמיעם. טעמי מתק ואמרי נועם. חברו והשוו כאחד במדעם. זרזו להקדים | מעש למשמעם: ובשלישי ליום התקדשם בו. הקדים על ידם | מלך במסבו. דרך תלמיד להמתין לרבו. גדלתו הפליא לזרע אוהבו: בנסעם מים סוף אגודים. בריב ומצה נוסעים ועומדים. יי אז בעת נסעו מרפידים. אל סיני באו כאחד אחודים:

קה׳ הללויה כי הוא
היה ויהיה. בגשם
נדבות אותנו יחיה.
חז׳ לפניו יקימנו ונחיה.
וצדיק באמונתו יחיה:
ברוך אתה יי מחיה המתים:

with liberal showers will he revive us; he will raise us up, and we shall live in his presence; and the righteous shall live in his faithfulness. Blessed art thou, O Lord! who reviveth the dead.

[illegible]

קה׳ שלמים בחניתם
נגד ההרה. שוים
ונכונים ברוח נשברה.
שמעתם חקיך ערובה
ושמורה. שמעה עמי
ואדברה: מצות וחקים
דת ודין. משם למדו
מאמצי הדין. מדשן
ביתך זכו להעדין:
משמים השמעת דין:
עד לא נגלה למצוקי
ארץ. עבר וזרח והופיע
בארץ: עמים | משם
נפרצו פרץ. עמד
וימודד ארץ: ומרבבות

שלמים They were perfected when they encamped against the mount, equally prepared with an humble spirit, when thou didst cause them to hear thy statutes, ordered and sure; and saying, hearken, my people and I will speak. Commandments and statutes, laws and judgments, from whence they learned the strict rules of justice; from the fatness of thine house, they acquired delight; from heaven didst thou cause them to hear the judgments. Before he was revealed to those that are the pillars of the earth, he rose up, passed by, and shone in the earth: from thence the people were surely scat-

tered; he stood, and measured the earth. And with a part of ten thousand angels he came with a step, and from Sinai, appointed the people near to him; when the pillars of the world shood and trembled, and the everlasting mountains were broken asunder. The nations tumultuously assembled when they heard it, and went to the diviner, to ask him what was the cause? Who said to them, the reason of this storm is, because God giveth the strong and mighty law to his people. Thou didst consider from afar. those that were to inherit the testimony: and for their sake he founded his troop on the earth; therefore will we serve thee, with joy and reverence in the assembly of the upright congregation. Thy coming down to Sinai was with flaming angels, who came forth from under thy feet, as burning coals, in glorious array; all creatures trembled and melted away; the mountains saw thee, and were terrified. The earth saw thee, and sor-

קדש אתה במצער.
ולעם קרובו מסיני נועד
ועמודי תבל נעשו
להרעד ויתפוצצו
הררי עד: נקבצו
לאמים רגש בשמעם.
נאספו לקוסם לשאלו
מה טעם. נאם השיבם
על מה הרעם. נותן עז
ותעצומות לעם: בנתה
מרחוק לנוחלי תעודה.
בשלם יסדת על ארץ
אגודה. בכן נעבדך
בגיל ורעדה. בסוד
ישרים ועדה: רדתך
לסיני באלים בערים.
רשף לרגלך יצא
בהדורים. רועדים
נמוגים כל יצורים.
ראוך יחילו הרים:
ראה ותחלה מתנאה
הארץ. ויומה פן תהפך

לְתֹהוּ בְּחֶרֶן. יֻסְּדוּ
עַמּוּדֶיהָ בְּאָנֹכִי בְּמֵרִין.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ:
צְבָאוֹת קֹדֶשׁ אֲחָזוּם
בְּעָתְרָהּ. צֶלַע כְּגִיגִית
עֲלֵיהֶם כָּפַפְתָּ. צְרוּפָה
קִבְּלוּ בְּמָגוֹר וְאֵימָתָה.
צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ:
חָשׁוּ הָרִים לְקַבֵּל
שְׁכִינָתוֹ. חֲפֵצִים
לְהִתְעַלּוֹת בִּיקַר
תִּפְאַרְתּוֹ. חוֹבֵב חוֹרֵב
מֵהָרֵי אֲדָמָתוֹ. חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ. קָרָאתָ
רְעֵנִי מְרוֹם גְּבוּהִים.
לְהַנְחִיל תְּעוּדָה לְעַם
בְּמֵהִים. יְיָ מְאֹד נַעֲלֵיתָ
עַל כָּל אֱלֹהִים. וּמֹשֶׁה
עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים:

moved because of her agreement, and thought she should be turned to emptiness by the determination thereof! but the foundation of her pillars were strengthened, when he said, I am. All the kings of the earth shall praise thee, O Lord! Dread siezed the holy hosts, when thou didst turn the mountain over them as a tub; they received the pure law with fear and tremor; she looketh to the ways of her household. The mountains hastened to receive his divine presence; desiring to be exalted with his honoured glory; but he loved Horeb above all the mountains of the earth; yea, God desired it for his dwelling. Thou didst call the meek (Moses) from the height of the mount, to cause the people that longed, to inherit the testimony; thou art exceedingly exalted above all gods; and Moses went up unto God.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אם Were it not for thine amiable words, the laws of heaven and earth would not exist: thou didst give them for an inheritance to the fewest of the people; because of thy love to them, and in the remembrance of the oath to the patriarchs; and didst exceedingly desire them, because they were perfect, and did set their hearts to the statutes of thy judgments; and by the mystery of the law, those that fear thee, return proper answers; to keep thy covenant, to walk in the perfect way; and at the time that thou didst cause them to hear thy perfect statutes, they all stood in awe, perfectly united; the secret of the heavenly angels was revealed to them, when they said, we will do it, before that they heard it; and thou didst say, O that their heart would be so for ever, to fear me, that it might be well with them

אם לא אמריך הנעימים. חקות שמים וארץ לא מתקימים. והנחלתם מורשה למעוטי עמים. מאהבתך אותם ובזכר שבועת קדומים. ומאד התאוית למו להיות שלמים. ובמשפטי חקיך לב ודעת משימים. ובסוד יראיך ישיבו טעמים. בריתך לנצור לכת בדרך תמים. ובעת השמעתם חקיך התמימים. עמדו במורא כאחד משלמים. ונגלה למו רז מלאכי מרומים. עשיה לשמיעה היות מקדימים. ונמת מי יתן והיה לבבם זה לעולמים. ליראה אותי

all their days. O that my people would hearken to me, and be marked with my ways; then would they be justified and praised, and be guiltless; I should soon have subdued their enemies, and turned my hand against their adversaries, and those that rise up against them, Israel shall be saved by the Lord with eternal salvation; they shall not be ashamed, nor confounded; and thou art the Lord, the Rock that is perfect; in the light of thy countenance shall they walk to the utmost length of days; the beginning of thy words, make them understand in wisdom, and render them worthy of living permanently; and dwell in the midst of them, O thou who art exalted above the highest.

לטוב להם כל הימים. לו עמי שמע לי בדרכי מהימנים. ויצדקו ויתהללו בלי היות אשמים. כמעט מפניהם אכניע שוטמים. ואשיב ידו על אויבים וקמים. קו׳ ישראל נושע ביי תשועת עולמים. לא בושים ולא נכלמים. ואתה אדון הצור תמים. באור פניך יהלכון לאורך ימים. פתח דבריך הבינם בחכמים. ותזכם להיות חיים וקימים. ובתוכם תשכון רם על רמים:

קו״ח חי וקים נורא ומרום וקדוש:

ויקם And he established a testimony in Jacob, and appointed an express law in Israel, an inheritance for the congregation of Jacob, for he is holy.

קו״ח ויקם עדות ביעקב. ותורה שם בישראל לנקוב. מורשה קהלת יעקב. קדוש:

פיוט הפייטן איך הדברות חלוקות חמשה מול חמשה ויסודו במכילתא
וחתום שם המחבר שמעון בר יצחק בר אבון חזק.

קהל: שְׁבוּיַת מָרוֹם לָקְחָה כְּהַיּוֹם. מִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מִפִּי אָיוֹם. מִמִּדְבָּר נְתוּנָה לְיוֹצְאֵי פִּדְיוֹם: מַאֲמָר וְצִוּוּי וְעוֹנֶשׁ וְאַזְהָרָה. חוֹק וּמִשְׁפָּט בְּרִית וְתוֹרָה. נוֹעַם הֶגֶא דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחַר זֶה. וּצְמוּדִים מֶחֱזֶה אֶל מֶחֱזֶה. לוּחוֹת כְּתוּבִים מִזֶּה וּמִזֶּה: וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים לְאַשְּׁשָׁה. חֲקָקָם זֶה כְּנֶגֶד זֶה לִדְרָשָׁה. כּוֹנְנָם וְהִתְוָם חֲמִשָּׁה מוּל חֲמִשָּׁה: נוֹעַם אָנֹכִי הִשְׁמִיעַ בְּמַאֲמָר. כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִרְצָח הִזְהִיר בְּמִשְׁמָר. זֶה עַל זֶה לְהָבִין וְלִגְמֹר: בְּהִכָּשֵׁל יְצוּרִים לִשְׁפּוֹךְ דָּם. כְּאִלּוּ מְמַעֲטִים דְּמוּת בְּהוֹדָם. כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: וּמוּ לֹא יִהְיֶה בַּשֵּׁנִי הַדִּבּוּר.

שבוית The heavenly captive was taken this day; her precepts and instructions were from the mouth of him who is most terrible; from the wilderness it was given to those that were brought forth to redemption. The word commandment, punishment, and admonition; statute, judgment, covenant, and law; and with the pleasant expression of the ten commandments. They were set in order one after the other, and joined sight against sight, being tables written on this side, and on the other side. And the writing was the writing of God to strengthen it; he engraved them opposite each other, that they might be commented upon he arranged them, and marked them, five against five. The pleasant expression, "I am", he caused them to hear; and opposite it, he admonished them to observe, «thou shalt not kill,» to understand and to judge the one from the other, that when creatures stumble, and spill blood, it is equally as heinous as if they presumptuously diminished the glory of God, for in the image of God, made he man. And the second

בְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנְאָף הִזְהִיר
לַצִּבּוּר. עַל אוֹפַנָּיו דָּבָר
דִּבּוּר: יַגִּיד וְיוֹכִיחַ עַל
כּוֹפְרִים. דּוֹמִים לְאִשָּׁה
מְנָאֶפֶת מֵאֲחֵרִים. תַּחַת אִישָׁהּ
תִּקַּח אֶת זָרִים: צִוָּה לֹא
תִשָּׂא לַשָּׁוְא שֵׁם כִּלְיוֹת
חוֹקֵר. בְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנֹב
הִזְהִיר לְהִתְיַקֵּר. הַגַּנָּב רוֹצֵחַ
וְנוֹאֵף וְהִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר: חִוָּה
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. בְּנֶגְדּוֹ
לֹא תַעֲנֶה הִזְהִיר בְּמִשִּׁיבַת.
פֶּן תְּשַׁקֵּר וְתוֹצִיא דִבַּת:
קוֹרְאֵיהֶם יוֹכִיחוּ לוֹ לָלוּ לָדוּן.
כָּל מְחַלֵּל יוֹם קֹדֶשׁ בְּזָדוֹן.
כְּאִלּוּ מֵעִיד עֵדוּת שֶׁקֶר
בְּאָדוֹן: בְּשׁוֹמֵר יְצִיר שַׁבָּת
מֵחַלֵּל. מֵעִיד כִּי לְשִׁשָּׁה
עוֹלָם שֻׁכְלַל. וְאַתֶּם עֵדַי
נְאֻם יְיָ וַאֲנִי אֵל: רָשַׁם
מִצְוַת כַּבֵּד לְעַם נִבְרָא. אָב

commandment he pointed to, «thou shalt not have,» and opposite it, he admonished the congregation, «thou shalt not commit adultery;» thus was every word fitly spoken. To shew that he that denieth God, is like to a woman that committeth adultery with others, for instead of her husband, she taketh strange men to her. He commanded, «thou shalt not take in vain the name» of him who searcheth the reins; opposite it, he admonished, «thou shalt not steal,» to aggrandize thyself; for the thief, murderer, and adulterer, swear falsely. He spake, «remember the sabbath-day;» opposite it, he admonished in the law, «thou shalt not bear false witness,» lest thou speak falsely, and utter slander. Whoever reads them thus, one against the other, may judge that they who profane the holy sabbath-day wilfully, are equally criminal as if they bore false witness against the Lord. But when man observeth the sabbath, and doth not profane, he beareth witness that the world was perfect in six days: and ye are my witnesses, saith the Lord, that I am God. He noted for the created people, the precept of, «honour thy father and mother,» in fear; then shalt thou not fear any evil tidings. against this was put, «thou shalt not

וְאֵם | מְכַבֵּד בְּמוֹרָא. מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא: אוֹמֵר לֹא תַחְמֹד שֵׁת לְנֶגְדּוֹ. בֵּית רֵעַ וַאֲמָתוֹ וְעַבְדּוֹ. שׁוֹרוֹ וַחֲמוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ: בֵּאֵר מַאֲמָר לְמַאֲמָר לְמוּלוֹ. יַגִּיד עַל הַחוֹמֵד לְהַכְשִׁילוֹ. סוֹפוֹ לְהוֹלִיד בֵּן שֶׁהוּא מְקַלְּלוֹ: וְאֵלּוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת הַכְּלוּלוֹת. נֶחֱרָתוּ עַל הַלּוּחוֹת הַמְּעֻלּוֹת. וּמִפֶּה אֶל פֶּה הוּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹת: נְבוֹנִים שֶׁלְּהָבוּ מִלַּהַב הַמִּשְׁמָע. וְהִשְׁמִיעוּ אֵין יְכוֹלֶת לִשְׁמֹעַ. קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע: חַי הוֹדָה לַאֲשֶׁר אָמְרוּ. זָכוּ קְדוֹשִׁים וּמִשָּׁם נִתְאַשְּׁרוּ. בְּנָם הֵיטִיבוּ אֵת אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ:

חזן וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל | לִנְקוֹב. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

covet thy neighbour's house, his maid-servant, or his man-servant, his ox, or his ass, or all his glory. He thus explained one expression by the other opposite, to inform us, that whoever stumbles to covet, will in the end beget a son that will curse him. And these ten general commandments, were engraven on the exalted tables, and from mouth to mouth were they heard with a loud voice; the intelligent people were terrified at the flame of the words that they heard; for they heard that which is scarcely possible for creatures to hear; they therefore said unto Moses, draw thou nigh and hear. The living God approved of what they said; whence they obtained holy prophets, and were praised, when he said, they have said well in all that they have spoken. And he established a testimony in Jacob, and appointed an express law in Israel, an inheritance for the congregation of Jacob for he is holy.

בהרבה מקומות אין אומרים אל נא.

אֵל נָא. לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ. וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשָּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ

מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תוקף תהלות תפארתו:

פ״ק כאשר נגלית לאבותינו ביום הזה. כן נזכה שכינתך לחזות. ונאמר הנה אלהינו זה. קדוש:

ובכן יי קנני ראשית דרכו:

שעשוע יום יום | מראש
אמונה. קדם | מפעליו
אלפים שנה. אז ראה ויספרה
חקרה והכינה: בימינו חקקה
ובחיקו נתנה. הלא חכמה
תקרא ותבונה. בראש
מרומים קולה נתנה. אליכם
אקרא בעלי אמונה. שמעו
כי נגידים אדבר לבינה.
מפתח שפתי מישרים
ונכונה. בצדק כל אמרי פי
בלי תואנה. כלם נכוחים
ליודעי בינה. קחו מוסרי ואל
כסף ותבונה:

שעשוע She was brought up with him and daily was his delight for two thousand years before he began his work; then he viewed her, searched, prepared, and proclaimed her; with his right hand he engraved it, and placed it in his lap. Is she not called wisdom and understanding? On the high places she raiseth her voice, saying, unto you I call, ye faithful men, hearken unto me, for I will speak of excellent things that deserve attention; the opening of my lips is just and proper; all the words of my mouth are righteous, without deception; they are all plain to those that have knowledge and understanding; therefore receive my instruction and not silver and wealth.

מקדמי קדם | מראש
נסכתי. באין תהום ומעין
נתהללתי. בטרם הר וגבע
נתחוללתי. בהכינו שמים
שם הייתי. באמצי שחקים

מקדמי Of all the most ancient, I was appointed at first; when there was neither spring nor abyss, I was praised; before there was either mountain or hill, I was brought forth; when he prepared the hea-

vens, I was there; when he strengthened the clouds above, I was with him. I, wisdom dwell with prudence; they that seek me early shall find me; for I love those that love me; my fruit is more choice than gold, yea, than fine gold; I lead to the path of righteousness and justice. Turn unto me, ye who are simple, and want understanding, to eat bread, and drink the wine that I have mingled; for riches and honour are found with me.

עצתו He brought me up, and I was of his council of old, he appointed the statutes of heaven and earth for my sake; with mercy he possessed me in the first of his way, and rendered me more sweet than honey, and the dropping of honeycombs; gold and rubies cannot equal me, for my whole house is clothed with scarlet; for an addition of grace and health hath he ordained me; my hands are spread out to the poor; my mouth is opened with wisdom, and he instructed me with intelligence, and the law of mercy is on my tongue. I have prepared my entertainment, and set my table in order; length of days is in my right hand, and honour in my left hand.

ובעצתי He who rideth upon the cherubs took counsel of me, when he fixed the measure of the earth, and united the clouds; when he spread out the heavens, and made the clouds his secret place; when he caused the sun to shine, and formed the moon and stars; and covered the earth

עמו נמצאתי. אני חכמה ערמה שכנתי. משחרי ימצאונני ואוהבי אהבתי. מחרוץ ומפז נבחרה תבואתי. באורח צדקה ומשפט התהלכתי. יסורו אלי חסר לב ופתי. ללחום בלחמי ולשתות יין מסכתי. כי עושר וכבוד נמצא אתי:

עצתו מרחוק אמן לאמני. חקות שמים וארץ שם למעני. ראשית דרכו בחסד קנני. ומצוף דבש ונופת המתיקני. זהב ופנינים לא יערכוני. כי כל ביתי לבוש שני. לוית חן ורפאות נתנני. ידי וכפי לפרוש לעני. פי פתוח בחכמה ובשכל הבינני. ותורת חסד על לשוני. טבוח טבחי וערוך שלחני. אורך ימים וכבוד בשמאלי ובימיני:

ובעצתי נועץ רוכב כרובים. ממדי ארץ שם ודבק רגבים. שמים נטה ושם סתרו עבים. שמש הזריח וצר ירח וכוכבים. והרשיא והזריע

with grass and herbage, and planted trees, and created in abundance fish, fowls, and grasshoppers, and beasts and cattle, and all things that increase and multiply. He then with his hand formed the principal of terrestrial beings; when he created him, he formed him, with tabrets and pipes; and in love made him but a little lower than the angels, and crowned him with strength, glory, and honour; and caused him to bear rule over his mighty and abundant works.

ואלנות ועשבים. והשריץ
דגים ועופות וחגבים. וחיה
ובהמה ובכל פרים ורבים.
ויצר בכפו ראש לכל נציבים.
בהבראו כוננו תפים ונקבים.
וימעט מאלהים הפרו
באהבים. ובכבוד והדר עטרו
בשגובים. והמשילו במעשיו
העצומים והרבים:

נעם He founded a beautiful tabernacle of precious stones for him, he wrought him curiously in his image, and beautified his form, and from one end of the earth to the other he raised his height; and gave him a part of his intelligent knowledge, and endowed him with the wonderful gift of speech, so that he gave names to all his creatures, and his dwelling was in the garden of Eden, and to make me palatable to his mouth, it was his desire, because he was the first created being of the dust of his earth; that he might meditate with his words in my laws and statutes, and to declare to him the beautiful judgments of my righteousness.

נועם אבן יקרה שת
מסוכתו. בצלמו רקמו
והפאיר תמונתו. ומקצה עד
קצה הקים קומתו. וחלק לו
משכל תבונתו. ובמלת לשון
הפלא דברתו. ויקרא שמות
לכל בריתו. ועל כל יצורים
היתה אימתו. ובעדן גן היתה
חניתו. ולהמתקני בפיו
היתה תאותו. ערב היותי
ראש עפרות אדמתו. חקותי
ותורותי להגות באמרתו.
ונועם משפטי צדקו להורותו:

בשורי But when I viewed his work, it surely appeared strange unto me, and he did not keep God's commandment, but broke it, and therefore

בשורי מעשהו זר מעשהו.
לא שמר צווי ויפרהו. ביקר
לא לן וגרשהו. ונמשל

did not abide in honour, for he drove him out; and it chanced to him, like unto the beasts that perish, when he ate from the tree, which he commanded him not to eat thereof, nor to taste it. I then arranged my words before his Creator, saying, I take no delight in him, because he is rebellious; lo! he could not keep one precept, how, then, will he keep sex hundred and thirteen? He will die for want of wisdom, and will not be able to save himself; I and him, can by no means be united.

כבהמות נדמה מקרהו.
באכלו מן העץ אשר צוהו.
לבלתי אכול ממנו ולטעמהו.
והרצתי אמרי לפני בוראהו.
לא חפצתי בו כי מרי הוא.
במפקד אחד לא עמד
לקימהו. ובקצות תלתלי איך
יעמוד הוא. בחסר לב ימות
בלי להחידהו. לא נוכל
להדבק אני והוא:

רבו The years multiplied, and the generations passed away, while I was treasured up in his exalted abode, and discoursed with the pure angels; when there arose a righteous man in his generaions, who trod in his straight path, and walked uprightly with God, he comforted, mankind from their work, the toil of the curse of the earth; he was delivered from the wrathful flood; and when he went forth to enlargement from the ark he offered burnt-offerings of all clean beasts and birds; then God desired to unite him to me, to instruct him in my words.

רבו שנים והלכו דורות.
אני הייתי אצורה במרומי
דורות. בין אראלי טוהר
אמרותי טהורות. ועמד איש
צדיק תמים בדורות. מישר
מעגל ומסלות ישרות. את
האלהים התהלך בכושרות.
מנחם ממעש ומעצב מארות.
ובשטף זעם נחלץ מעברות.
בצאתו לרוחה מתוך
מסגרות. הקריב קרבן מנחה
ותשורות. מכל חיה ובהמה
ועופות טהורות. ורצה לדבקו
בי אמרותי להורות:

יום But on the day that he was intoxicated, his desire was separated; he satisfier his

יום נשתכר נפרדה תאותו.
ממטעי כרמו הרוה שתיתו.

ונתגל באהלו וגלה נבלותו. ובנו נכנס וראה ערותו. ויקץ מיינו יארהו בקללתו. עבד עבדים לאחיו היותו. בעשותו ככה מאסתיו לשנאתו. ונמתי ליוצרי לא אחפוץ קרבתו. כי בשכרותו יצא מדעתו. ויפר חקי ויקרב מיתתו. לץ היין הומה בשתותו. כל שוגה בו לא ירבה חכמתו:

thirst from the plant of his vineyard, and being uncovered in his tent, he shewed his folly, and his son went in, and saw his nakedness: therefore when he awoke from his wine, he cursed him with his curse, saying, a servant of servants shall he be to his brethren. When he acted thus, I rejected him, even to hatred; and said to my Former, I desire not his union, for in his inebriation he went out of his mind; he therefore will break my statutes, which will cause his death; the scorners roar when drinking wine; and all those that thus err will not increase in wisdom

צדק לעשרים העיר ממזרח. בוראו הכיר לשלוש איתן האזרח. וכתת ושבר אלילי תרח. ומבין חשכים אורו זרח. ומבית מולדתו גולה וברח. והצליח בדרכו וכחבצלת פרח. אשל נטע והעוברים הארח. ובקצוי ארץ דתו הורח. ותועי דרך הסליל בורח. יתן לפניו גוים ומלכים הברח. וישמר תורות ובמצות טרח. וגבר כצאת השמש מן המזרח:

צדק At the and of twenty generations. the righteous Abraham rose up from the east; who knew his Creator at three years of age, and continued strong in faith, and brake in pieces the images of Terah; thus his light shone forth from the midst of darkness; and from his father's house he was driven, and fled away; but prospered as he went, and bloomed as the lily he planted a grove, and hospitably entertained the weary travellers; so that his fame was known to the ends of the earth; and those that erred in their way, he led into the right path; nations were subdued before him, and he made kings flee; he observed the laws, and was diligent in the precepts; and grew strong as the sun when he goeth from the east.

הבב ונחשק בשמרו אמונה. בנסיונות עשר

הבב He was acceptable and desirable to God, because he observed the truth; he was

tried and proved ten times; and at an hundred years obtained his son, and with him began the observance of the precept that is to be performed on the eighth day; the Creator then said, the time is come, and the season draweth nigh, that thou who wast brought up with delight, shouldest be given unto him for a gift; I then said, that I was willing to be united to him, but that he had said, whereby shall I know that I shall inherit it? and asked a sign to know its completion; and thereby caused four hundred years bondage to his posterity; I therefore forebore dwelling on the earth.

נִצְרַף לְבַחֲנָה. וּמָצָא שְׂכַר בִּטְנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמִצְוָה נִתְּנָה לִשְׁמוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים לְהִנָּתֵן בְּמַתָּנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצֵיתִי בוֹ לְהִתְחַתְּנָה. לוּלֵי נָם בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה. וְשָׁאַל אוֹת לְהוֹדִיעוֹ נְכוֹנָה. וְגָרַם גֵּרוּת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. בְּפֶרֶךְ לְעַנּוֹת עֲדַת מִי מָנָה. אָז חָדַלְתִּי בָּאָרֶץ לִשְׁכֹּנָה:

קם His son rose up in his stead, and was appointed a prince in his father's ways he walked uprightly, to do perfect justice and righteousness; and with a pure heart, he was offered as an offering of a sweet savour; and was accepted as an whole burnt-offering, and the members of a peace-offering; and he sowed, and received an hundred fold; he also prepared, and acted wisely with prudent speech; and therefore God desired to exalt him with the admonishing law; I also loved him, and desired him from his youth, were it not that be had favoured the troubler (Esau); by the smoke of whose incense his eye-sighty was darkened; on his account, I was not willing to be known in the gates.

קָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו וְהוּשַׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹדוֹ הָלַךְ בְּמֵישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים. וּכְקָרְבַּן נִיחוֹחַ הוּעֲלָה בִּבְרוּרִים. וְנִרְצָה כְּכָלִיל וְשַׁלְמֵי אֱמוּרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׂכִּיל וְהִנְעִים אֲמָרִים. וְחָפֵץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוּסָרִים. וְגַם אֲנִי אֲהַבְתִּיו וַחֲמַדְתִּיו מִנְּעוּרִים. לוּלֵי שְׂאֵתוֹ פְּנֵי עוֹכֵר בְּעוֹכְרִים. וּבַעֲשָׁנוֹ נֶעְשַׁן וְהֵכְהָה מְאוֹרִים. בַּעֲבוּרוֹ נִמְנַעְתִּי לְהִוָּדַע בִּשְׁעָרִים:

חביון In the strong hiding-place, I rested with delight, so that I did not descend to the earth to be studied; when a plain man arose, and earnestly desired me; he continually dwelt in the tents; he inherited the blessing, and was appointed lord over his brother and was promised that his seed should be multiplied as the sand, that cannot be measured; with a liberal mind was he endowed; he walked in his simplicity and continued in his integirty; his Creator loved him, and he was desirable, in my sight; he shewed him to me, and said, lo, this man is amiable and desirable, and it would be proper for him, to study and meditate on thee, that his heart may be supported by the words, and be initiated into thy mystery.

חביון עוז שכנתי במחמד.
לארץ לא ירדתי להתלמד.
ועמד איש תם ותאותי חמד.
יושב אהלים עתותי להתמד.
ברכה ירש ולגביר הועמד.
זרעו להרבות כחול | לא
ימד. ורוח נדיבה סמכתהו
להצמד. בתמו הלך ובכשרו
עמד. יוצרו אהבו ובעיני
נחמד. ויורני הנה זה נעים
ונחמד. ונאה לו בהגיונך
ללמד. יתמוך לבו דבריך
ובסודך יועמד:

זך He was a pure and faithful man, and was fit to delight himself with the hidden gift, but he had neither rest nor leisure; in his father's house, he could not rest for strife, his brother comforting himself, by purposing to kill him in enmity; he therefore rose up, and went to Padan Aram because of him; with his staff he passed over Jordan and came to Haran, and served twenty years for a wife, and was wearied with the rearing of his children. Joseph was told that he might be a relief and shield to him; for in the years of famine, he went down to Goshen. I therefore did not fall into his lot for gift.

זך היה וגבר ואיש אמונה.
וראוי להשתעשע במתן
צפונה. אבל | לא שקט
ולא הופגה. בבית אביו לא
נח מתלונה. אחיו מתנחם
להרגו בשטנה. עמד מפני
וילך פדנה. במקלו עבר
ויבא חרנה. באשה שמר
עשרים שנה. בגדול בנים
נטרח באנינה. נמסר פורת
לתאלה ולמגנה. ובשני
רעבון ירד גושנה. לכן לא
נפלתי בגורלו למנה:

קרב When the time and the season drew nigh, and he saw the affliction of the people that is not widowed, and raised up for them a saviour and a faithful shepherd; who when he first went out to see their burdens, smote the Egyptians, and destroyed all the idols and solar statutes that were in Egypt, and caused all the princes and mighty men to cease; he made the light shine to those that were in darkness, and prepared salvation for those that were bound in affliction, causing them to pass through the sea, and made them journey to the border; he brought them quails, and caused manna to rain for them; he smote the rock, and its water flowed; and he desired to make them inherit the work of the great artificer.

קרב מועד והגיע זמן. ושר
בעני עם לא אלמן. ויקם
מושיע רועה נאמן. תחלת
צאתו מצרי טמן. ויך במצרים
כל אליל וחמן. ויכחד כל
גבור שר ומשמן. והגיה אור
להוי אשמן. אסירי עני
לישע זמן. העבירם והסיעם
לתחומן. והגיז למו שלו
והמטירם מן. הכה צור
ויזובו מימן. ואוה להנחילם
מעשי ידי אמן:

ובירח And in the third month of their going forth to freedom, all their congregation came to Horeb, and encamped opposite the mountain, and all were unanimous in opinion and counsel; when Moses went up, and was appointed as a signet; and was commanded, „go unto the people, and sanctify them," and command their separation this day, and to-morrow, he added one day more to purify them; and he arranged their order, according to the precept of the bounds; he also built an altar, and made a covenant with them, and set up pillars according to the perfect tribes; and sanctified the people, and they washed their clothes.

ובירח השלישי לחופש
לצאתם. באו לחורב כל
מקהלותם. ונגד ההר היתה
חניתם. הסכימו דעתם והשוו
עצתם. ומשה עלה והושם
כחותם. ונצטוה לך אל העם
וקדשתם. היום ומחר צוה
פרישתם. ויום אחד הוסיף
לטהרתם. וסדר ענינם ומצות
הגבלתם. ובנה מזבח וכרת
בריתם. והקים מצבות כנגד
שבטי תם. ויקדש את העם
ויכבסו שמלותם:

אזי Then on the third day, in the morning, the King

אז בשלישי בהיות בוקר.

shone forth in his glory in the midst of them, and twice ten thousand angels chanted his praise; and there were thunders and lightnings, and resplendent light; with his powerful and majestic voice, and the stormy wind fulfilling his word, and a thick cloud covered his mount; while the rock were cast down, and the mountains torn up by the roots, and the voice of his trumpet waxed louder and louder, cleaving the flames when he broke the cedars, and the voice of the Lord shook the wilderness; and all spake of his glory in his beauteous oracle.

מלך במסבו הופיע ביקרו. רבותים אלפי שנאן משנני פארו. ויהי קולות וברקים והדריה אורו. קולו בכחו וקולו בהדרו. ורוח סערה עושה דברו. וענן כבד כסה על הרו. והצורים נתצו הרים בעקרו. הולך וחזק קול שופרו. חוצב להבות ארזים בשברו. קול יי יחיל מדברו. וכלו אומר כבוד בפאר דבירו:

מתפארת I exulted on the day of my nuptials; behold, the crisis is come, and the time approached to make known my beauty, and to declare my glory; my disposition will be known, and my nuptial canopy be exalted; so that all will know what my occupation is; for righteournes and justice are in my paths; they will comprehend the depths of my wisdom, and the profundity of my understanding; also the reward I bestow, the punishment I inflict and my admonition; the precepts that are plain, and those which require explanation; the ordination of my fingers, and the greatness of my work; for till now, I dwelt in heaven, but this day was I taken for a gift to man.

מתפארת הייתי ביום חתנתי. הנה בא קצי והגיע עתי. להודיע יפיי ולהגיד תפארתי. יצא טבעי ותתעלה חפתי. ידעו הכל מה מלאכתי. צדק ומשפט בתוך נתיבתי. עומק חכמתי וסוד בינתי. יבינו שכרי עונשי ואזהרתי. ערך שלהני וסגר מסגרתי. תקון אצבעותי ורב פעלתי. כי עד עתה במרומים שכנתי. והיום באדם מתנות לקחתי:

The faithful messenger (Moses) was exalted above all the chosen, and as acceptable

ציר אמונים נתעלה בבחירים. כצנת שלג ביום

as the cooling snow on the day of harvest; the wise man went up to the abode of the mighty angels, and brought down the majestic trust to the beautified nation: whose amiable words were more precious than rubies and which he (Moses) received from the right hand of him who formed the mountains, while the holy hosts (Israel) answered, and said, before we hear them, we will observe them; and when they heard the ten commandments from his mouth they were afraid and trembled, because of the mighty thunderings; and all creatures proclaimed, the Lord giveth strength and upright judgments to his people. And all the people rejoiced with the pleasant words of the law; the messenger was also appointed their shepherd; as is said, and Moses went down from the mount unto the people.

ובכן And thus Moses went down from the mount to the people.

אלוף A prince encompassed with splendour; in his hands were the golden tables of the law, which adorneth the necks of those that study it; its words are properly arranged and fitly spoken, and are compared to the three most desirable liquors, that are best preserved in the

קְצִירִים. חָכָם עָלָה לְעִיר
גִּבּוֹרִים. וַיּוֹרֶד עוֹז מִבְטָחָה
לַהֲדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים |
מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקִבְּלָם |
מִימִין יוֹצֵר הָרִים. וְצִבְאוֹת
קֹדֶשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. טֶרֶם
נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ
מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים. וּפָחֲדוּ
וְרָעֲדוּ מֵרְעָמִים כַּבִּירִים.
וּפָתְחוּ וְעָנוּ כָּל הַיְצוּרִים. יי
עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים
יְשָׁרִים: יי׳ וַיִּשְׂמְחוּ כָּל הָעָם
בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נוֹעַם. וְנִתְמַנָּה
צִיר | רוֹעָם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
הָהָר אֶל הָעָם:

וּבְכֵן. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
הָהָר אֶל הָעָם:

ב״פ א״ב

אַלּוּף מְסֻבָּל בְּהוֹד
אֲפוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי
זָהָב עַמּוּדִים. גָּרוֹן עֲנָק
לְשׁוֹן לִמּוּדִים. דְּבָרִים
דְּבוּרִים בְּאוֹפַן שְׁקוּדִים
הַמְּשׁוּרִים לְשָׁלֹשׁ
מַשְׁקִים נֶחֱמָדִים.

meanest vessels, and flow from the heights of the low places; they establish life and health to those that seek them; they are pure, refined seven-fold, more precious than gold, and more desirable than pearls; and the most desirable things are not to be compared to them; they declare good instructions, and admonitions; they are agreeable, and a cure for the bones and veins; they were given from the midst of the fire, and penetrate as fire; they are a balm of life to those that revere them; they forsake those that forsake them, but embrace those that honour them; they are taught by thirteen logical rules; they that explain them, are seated among princes; and those that possess them, are prepared for everlasting life, to partake of the abundant good that is hidden for the pious; they that observe them are delivered from all fear;

וּבְפָחוּת שֶׁבַּכֵּלִים
נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים.
וְנוֹחִים הַגָּבוֹהַּ וְלַנָּמוּךְ
יוֹרְדִים. חַיִּים וּרְפָאוֹת
לְמוֹצְאֵיהֶם מַעֲמִידִים.
טָהוֹר בַּעֲלִיל שִׁבְעָתַיִם
מְנֻקָּדִים. יְקָרִים מִזָּהָב
וּמִפְּנִינִים נֶחֱמָדִים. כָּל
חֲפָצִים לְנֶגְדָּם בַּל
נִמְדָּדִים. לֶקַח טוֹב
וּמוּסָר מַגִּידִים. מֶתֶק
וּמַרְפֵּא לַעֲצָמוֹת וְגִידִים.
נְתוּנִים מֵאֵשׁ וּכְאֵשׁ
יוֹקְדִים. סַם חַיִּים לְבָם
מִתְכַּבְּדִים. עוֹזְבֵיהֶם
עֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם
מְכַבְּדִים. פִּלְפּוּלָם
בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
מִתְלַמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם
מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים.
קוֹנֵיהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם
עֲתִידִים. רַב טוּב הַצָּפוּן

they that are supported by them are happy, but their despisers are destroyed in flames of fire.

מלפידים There were burning flames, and resplendent lightnings, when he spoke with a mighty voice from the high heavens. And God spake.

תחתיות The nethermost part of the earth melted like wax; the everlasting and immoveable hills sank; the thunder was abundant, and the lightning strong; strange and mighty voices; the sound of the word of the Almighty was like flashes of lightning, as an hammer that breaketh the rocks in pieces; one expression of the Lord was divided into two; the principle of the reverence of God and of the righteous judgments; the voice of the שופר (cornet) was exceeding loud; but when Moses spake with God, all were silent; he then caused his people to inherit that which is sweeter than honey; the rectitude of the stability of the desirable times; the

לחסידים. שומריהם
יצלו מכל פחדים.
תומכיהם מאשרים
ובוזיהם מלפדים:

חזן מלפדים לפידים וברקים
נוגהים. בתתו קול עוז
משמי גבוהים:

קו״ה וידבר אלהים:

ע״פ תשר״ק

תחתיות ארץ כדונג
נמקים. שחו גבעות
עולם המצוקים. רבו
רעמים וגברו זיקים. קולי
קולות משנים וחזקים.
צפצוף הדבור כנצוצי
ברקים. פטיש
מפוצץ סלעי נקיקים.
עורך אחת ושתים |
מתחלקים. סוד יראים
ומשפטים צדיקים.
נותני קול שופר
מתחזקים. משה ידבר
והכל שותקים. לעמו

הִנְחִיל מִדְּבַשׁ מְתוּקִים. כּוֹשֶׁר אֱמוּנַת עִתִּים חֲשׁוּקִים. יְדִיעַת חוֹסֶן וִישׁוּעַת נְזִיקִים. טַעֲמֵי חָכְמָה וָדַעַת מְפִיקִים. חִנָּם נְתָנָם גּוֹזֵר וּמֵקִים. זְכָם בְּמַתָּנָה דְּבֵקִים. וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מַמְתַקִּים. הִשְׁמִיעַ אָנֹכִי בְּרֹאשׁ פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בַּעֲשׂוֹת בְּמַיִם עֲמוּקִים. גִּבּוֹר נִגְלָה וְנִלְחָם בִּמְצוּקִים. בְּתִתּוֹ בְּסִינַי דָּתוֹת וְחֻקִּים. אָז כְּרַחֲמָן נִגְלָה מִשְּׁחָקִים:

knowledge of the strength of salvation from injury, affording reasons from knowledge and wisdom; these, he who decreeth and establisheth, gratuitously gave for a meritorious gift to those that adhere to him; they are all desirable and sweet to the palate; he first caused them to hear, „I am the Lord thy God, who brought thee out of the land of Egypt", because when he made a path through the deep waters, he appeared as a mighty warrior, and fought with the powerful Egyptians; but when he gave the law and the statutes on mount Sinai; he then appeared from heaven, as a most merciful Being.

חזן מִשְּׁחָקִים הִבְרַקְתָּ נְגֹהֶיךָ. וְהִשְׁמַעְתָּ לְעַם כְּמֵהֶיךָ:

קהל אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

משחקים From heaven didst thou illuminate with thy lightning, and cause the people that long for thee, to hear, I am the Lord thy God.

ס פ א ב

אֶרֶץ עָשִׂיתִי וְאָדָם בָּרָאתִי. בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם לַיָּם שַׂמְתִּי. גִּלִּיתִי שַׁחַר וָנֶשֶׁף וּבוֹקֶר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזִיז קֹלוֹת

I made the earth, and created man, and appointed bars and gates for the sea; I revealed light and darkness, and commanded the morning,

and divided a way for the thunder of the clouds, and made the light and darkness rest in their places: and created the earth and its fulness for my glory; I brought forth מזלות (the planets) to shine in their season, and appointed the statutes for the dominion of heaven and earth: they that joined lies, I drestoyed with a flood, and confounded the language of those that descended to the plain. I smote Chederlaomer, and those that helped him, and divided the night in the valley of שוה; the binding of an only son I saw on mount Moriah, and therefore vowed a vow, saying, by myself have I sworn. When Jacob wrestled with an angel, I was his help. I spoke to, and admonished him that pursued him. I wounded the Egyptians with ten plagues, and on the self-same day I redeemed your hosts. I divided the Red Sea, and caused you to pass through it; ye saw with your eyes what I did: I weakened the host, and destroyed him עמלק who pursued you; I caused you to inherit the holy sabbath: I conducted and carried you on eagles'

פלגת. האור והחשך
במקומם שכנתי. והארץ
ומלואה לכבודי יצרתי.
זריחת מזלות בעתם הוצאתי.
חקות שמים וארץ משטרם
שמתי. טופלי שקר בשטף
האבדתי. יורדי בקעה לשונם
בללתי. כדרלעומר ועוזריו
הכיתי. לעמק שוה לילה
חלקתי. מוריה עקידת יחיד
ראיתי. נדר נדרתי בי
נשבעתי. שר אל מלאך בעוזרו
הייתי. עמו מדבר לרודפו
הזהרתי. פתרוסים בעשר
מכות מחצתי. צבאותיכם
בעצם היום גאלתי. קרעתי
ים סוף ואתכם העברתי.
וראיתם בעיניכם אשר
עשיתי. שדדתי מזנב וחילו
החלשתי. שבת קדש לכם
הנחלתי. תרגלתי ובכנפי
נשר נשאתי. תוקף שליש
מתנות לכם נתתי:

חזן נתתי לך תוכחות

מוסרים. השמר לבל תסרה
אשורים:

ה״ק לא יהיה לך אלהים
אחרים:

כ״פתשר״ק

תעתועים המה מוסר
הבלים. שחר אין למו
ולא מועילים. רודפים
אחריהם לבם התולים.
קצף מוסיפים וחימה
מגדילים. צורת חמה
ולבנה נוטלים. פלשי
עב ותבנית מזלים.
עצבים בתבונם מעשה
כשילים. סוגדים להם
ואליהם מתפללים.
נותנים להם כבוד
והלולים. משתחוים
למו ומשאלותם
שואלים. לא ישיבו
ללבם ואינם משכילים.
כי יראתם פגרים
אומללים. וצעקו

wings: a threefold mighty gift I gave unto you.

נתתי I have given thee the law of reproofs and admonitions take heed that thou decline not from its paths. Thou shall have no other gods.

תעתועים They are idols and vanities, they cannot benefit, deluded hearts only follow them; they add wrath, and increase anger. They take the likeness of the sun, or moon, even a cloud, or the likeness of a planet, or even graven images; they bow down, and pray to them; they revere them, prostrate themselves, and entreat them to grant their requests. They neither consider in their heart, nor understand that these idols are lifeless and impotent: they cry unto them, but are not delivered; their eyes are closed, and their heart is foolish; they invoke the abominable idols, even the dumb abhorred cast off idols; but the portion of Jacob, is the God of

gods, who created things; he giveth a multitude of water, and causeth the clouds to ascend; he establisheth his word, and accomplisheth his counsel: he rebuketh the sea, and the waves roar. Adhere to him, then will he cause your enemies to fall down, as heaps of slain.

הללים I will cause all those that forget my name, to fall down as heaps of slain; therefore take heed that thou stumble not and offend. Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain.

אמתי The true and ineffable name, with which the earth was founded, and the heavens spread out, the bounds of the earth and the four winds; they were joined and fixed with his seal: his name was mentioned at the sea, it was cleft, and the God of glory thundered on the water: at the mention of his holiness, they ran and were saved. He cleaveth the flames of fire, and brea-

אֱלֹהִים וְאֵינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם וְלִבּוֹתָם סְכָלִים. דּוֹכִים יְשׁוּעָה מֵאִטִּים וֶאֱלִילִים. וְנוֹהֲמִים תְּעוּבִים שִׁקּוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל אֵל אֱלֹהִים. הֲמוֹן מַיִם נוֹתֵן וּנְשִׂיאִים עוֹלִים. דְּבָרוֹ מֵקִים וַעֲצָתוֹ יַשְׁלִים. גּוֹעֵר בַּיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלִּים. בּוֹ תִדְבָּקוּ וְעָדָיו הֱיוּ מְיַחֲלִים. אוֹיְבֵיכֶם יַפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

חֲלָלִים אַפִּיל כָּל שׁוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הִשָּׁמֵר תִּכָּשֵׁל וְתֶאְשָׁם:

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם:

אֲמִתִּי שְׁמוֹ הַמְפוֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְדוּ אֲרָצוֹת וְנִטְּעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרֻבָּעִים. דְּבֵקוּ בְחוֹתָמוֹ הָיוּ נִקְבָּעִים. הַזּוֹכֵר

על הים ונעשה בקיעים.
ועל המים אל הכבוד הרעים.
זכר קדשו בו ירוצו נושעים.
חוצב להבות ומפוצץ
סלעים. טהור עינים מראות
רעים. יצוריו בוחן בכל עתים
ורגעים. כלות בחמה בו
פושעים. להביא שבר
לחטאים ופושעים. מפרי
חוק ולשקר נשבעים.
נלכדים בעונם ובזדונם
נתבעים. שונאי תוכחות
ומוסר פורעים. עברות יכלו
וברוגז שבעים. פוקד עון
אבות על שלשים ורבעים.
צומת לבקרים כל רשעים.
קנוא ונוקם וקובע קובעים.
רואה וצופה טובים ורעים.
שמור והזהר מארור פגעים.
תירא מלשא לשוא שם
תמים דעים:

keth in pieces the rocks: his sight is pure, it cannot behold evil; he proveth his creatures at all times and seasons: and in wrath destroyeth those that transgress against him, to bring destruction to the sinners and transgressors, that make void the covenant, and swear falsely: they are taken in their iniquity, and questioned for their presumption; they who hate reproof, and despise admonition, bear the wrath of God, and are satiated with indignation: he visiteth the iniquity of the fathers on the third and fourth generations; he cutteth off the wicked every morning; he is jealous, and taketh vengeance, and spoileth those that spoil others; he looketh and beholdeth the good and the bad; be admonished, and beware of the fatal curse, and be fearful of taking in vain the name of him who is Omniscient.

תמים תמים דעים דבר בקדשו.
הזהיר על מורא מקדשו:

תמים The Omniscient spoke in his holiness, and admonished them to revere his sanctuary. Re-

member the sabbath-day to sanctify it.

תשלום On it all the work was finished and perfected; the sabbath-day is dedicated for rest, and sanctified for a blessing; to restrain the feet and diminish the journey; it is called delight, and it is to be honoured according to the constitution: the walk of its bounds is two thousand cubits, and not to walk with hasty steps thereon; the arrangements of its preparation is on the sixth day, and to prepare three meals, according to its commandment. On the sixth day each of the tender and delicate people gathered a double portion of מן (manna). At מרה the celebrati on of the sabbath was commanded, according to the law and the constitution thereof; and appointed as a sign on which we are to depend to prove that his work was all arranged in six days. On the sabbath, not dare not carry any thing from the limits of one place, to the limits of another place; to avoid the fatigue of bearing a burden

ח״ק זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃

ב״פ תשר״ק

תִּשְׁלוֹם כָּל מַעֲשֶׂה
וְגֶמֶר מְלָאכָה. שַׁבָּת
מְנוּחָה וְקִדּוּשׁ בְּרָכָה.
רֶגֶל לְהָשִׁיב וּלְמַעֵט
הֲלִיכָה. קָרוּא עֹנֶג
לְכַבְּדוֹ כַּהֲלָכָה. צַעֲדֵי
תְּחוּמָיו אַלְפַּיִם לֵילְכָה.
פְּסִיעָה גַּסָּה בּוֹ בְּלִי
לְהַלְּכָה. עֵרֶךְ הֲכָנָתוֹ
בְּשִׁשִּׁי לְעָרְכָה. סְעוּדוֹת
שָׁלֹשׁ מִצְוָתוֹ עֲרוּכָה.
נִכְפַּל בְּלַחְמוֹ לַעֲנֻגָּה
וְרַכָּה. מִמָּרָה נִתַּן כְּדָת
וַהֲלָכָה. לְאוֹת הוּשַׂם
עָלָיו לִסְמֹכָה. כִּי
לְשִׁשָּׁה מְלַאכְתּוֹ
נֶעֶרְכָה. יְצִיאוֹתָיו
רְשֻׁיּוֹתָיו בְּלִי לְהַפְּכָה.
טֹרַח מַשָּׂא בּוֹ לְהַשְׂכָּה.
חִלּוּל מֵזִיד לִסְקִילָה

on it; he that profanes it willfully, is to be stoned; the words of remember, and keep the sabbath-day, were heard at once; and its taste is of the form of the future state; he that observes it, will be delivered from three afflictions: the decree of its punishment and admonition hath been decreed by me, and its beneficial reward is support for me; between me and the blessed people, I have appointed it for a sign, that the sovereignty is mine.

למשכבה. זכירה ושמירה עדיו תנובה. ומעין העולם הבא מתקן לחנכה. הנוצרו יגל משלש מבוכה. דין ענשו ואזהרתו חתובה. גמול משכרתו מאתי תמוכה. ביני ובין אום המבורכה. אות שמתי כי לי הממלכה:

הממלכה Acknowledge my sovereignty, as thou hast promised, and thou shalt enjoy long life. Honour thy father and thy mother.

ה״ו הממלכה המליכני כנואמך. ותזכה לאורך ימיך:

ד״ה כבד את אביך ואת אמך:

אומן They were both occupied to nurse and preserve thee; thou wast the first of their care; they pour fourth their prayer and supplication, beseeching their Creator to let them embrace a son; they were associated with him, and thou wast formed, and born at the appointed time, and they procured thee the happi-

צ״פ א״ב

אומן ומינקת בך מתעסקים. בשלך תחלה באזור חבקים. געית שיע ותחן מפיקים. דורשים לצורם היות בין חובקים. השתפי שנידם עמי עסוקים. ונוצרת ונולדת לעתי חקים. וזכו והאביאוך בברית לחקים. חבקוך

ness to be brought into the covenant; they embraced thee on their knees, and thy mother suckled thee at the breast; they procured thee thy stated food, both meat and drink and shared the produce of the toil of their labour with thee. In moral rectitude they trained thee up, and strenghtened thee; they taught thee eloquence, and ancient things (the law); they prepared thee an help, to be joined in wedlock; they offered up their prayers to God for thy sake; therefore, support them in their old age, with meat and drink, and delicacies, and clothe them with decend - garments, regard their rebuke, that they be not troubled; attend to their admonition, and follow not vain things: observe to honour and revere them. The Lord who decreth and performeth, made their honour equal to his own; therefore the kings of the earth give thanks to him.

ברכים ושדים ומניקים. טרף חקיך זנים ומשקים. יגיעת עמלם עמך מחלקים. כושר ומוסר מחנכים ומחזקים. לשון למודים ודברים עתיקים. מתקנים לך עזר ולהשיאך זוקקים. נושאים פלל עבורך ולאל זועקים. סמכם במאכל ובמשתה ובתפנוקים. ענדם בכסות נקיה בחשוקים. פנה לגערתם לבל יהיו מצוקים. צפה למוסרם ולא תרדף רקים. קים כבודם ומוראם כחקים. רבות אורך ימים מעון מנקים. שים לכבודו ולמוראו גוזר ומקים. תחת כן יהודוהו מלכי ארקים:

חזן ארקים וגבוהים יסד במצה. קבל מוראו ואל תעיז מצח:

ק״וח לא תרצח:

ארקים He founded the earth and the heavens with his word: acknowledge his reverence, and be not of an hardened forehead. Thou shalt not murder.

תּוֹכַחַת Love the rebuke and instruction of those that fear God; take heed, and be careful not to be seduced by sinners, for their feet are swift, and hasten to evil: they enter into a conspiracy, to cause the innocent to fall: but these wicked oppressors are hurled into the fathomless pit of hell; they produce sorrow, and cause man to stumble: the watchword is, lurk for blood: but the foolish inherit folly; their backslidings kill; by lingering diseases: consent not to the counsel of those hated ones, for they wither as grass and herbage. The proud who sin in wickedness, weary me as with the load of their evil deeds; they pollute and defile the earth with blood, and cause him to withdraw the splendour of his divine presence from amongst them: and through the number of slain that are found, they cause the heifer's neck to be broken in the valley; they who shed blood ignorantly, when none see it, for them, cities of refuge are appointed;

ע״פ תשר״ק

תּוֹכַחַת אֱהֹב מוּסַר יְרֵאִים.
שְׁמֹר וְהִזָּהֵר מִפִּתּוּי חַטָּאִים.
רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוּבָאִים.
קֶשֶׁר קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל
הַלְּכָאִים. צָרִים בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל
קְרוּאִים בְּאֵרוֹת לִבְלִי הֵיק
בָּאִים. עַצֶּבֶת נוֹתְנִים וּמִכְשׁוֹל
מַמְצִיאִים. שִׂפְתוֹתֵיהֶם אֱרֹב
דָּם מְמַלְּאִים. נַחֲלַת אִוֶּלֶת
יִנְחֲלוּ פְתָאִים. מְשׁוּבָתָם
תַּהַרְגֵם בְּתַחֲלוּאִים. לֹא
תֹאבֶה לַעֲצַת נִשְׂנָאִים. כִּי
כֶּחָצִיר יִמָּלוּ וְכַדְּשָׁאִים.
זֵדִים אֲשֶׁר בְּרֶצַח חוֹטְאִים.
טוֹרַח נִזְרָתָם עָלַי מַשִּׂיאִים.
חֲנֻפִּים אֶרֶץ בְּדָם מְטַמְּאִים.
הוֹד שְׁכִינָתוֹ מִתּוֹכָם
מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים
הַנִּמְצָאִים. הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה
בַּנַּחַל מְבִיאִים. דָּם שׁוֹפְכִים
בִּשְׁגָגָה בְּלֹא רוֹאִים. גּוֹלִים
לְעָרֵי מִקְלָט הַנִּקְרָאִים.
בִּהְיוֹתָם לְהַ״ר בְּצֶלֶם בְּרוּאִים.

but if they willfully murder those that are created in the image of God, thou shalt avenge the blood in the sight of all.

רואים That all the spectators may be admonished. and beware of wickedness; observe the precepts, and long not for vanity. Thou shalt not commit adultery.

אשת Avoid the house of the foolish, dissolute, and treacheorus woman, for she troubleth the souls; in her bosom are burning coals, and consuming fire; the way that leads to her is the way to hell, to death; he that follows her is led to the slaughter. as a fool is led to the correction of the stocks; she increaseth anger. and hasteneth sorrow; she stirreth up wrath and hatred: she uttereth sweet words with her lips, but her latter end is bitter as wormwood. Call wisdom thy friend; be instructed in rectitude.

אַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם לְעֵין כָּל רוֹאִים׃

קי"ז רוֹאִים יִוָּסְרוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאָף. שְׁמוֹר מִצְוָה וְלַהֶבֶל אַל תִּשָּׁאֵף׃

ק"ח לֹא תִנְאָף׃

מ"ב א"ב

אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָהּ הַרְחֵק כִּי נְפָשׁוֹת עוֹכֶרֶת. גֶּחָלִים בְּחֵיק מַחְתָּה וּמְבַעֶרֶת. דְּרָכֶיהָ שְׁאוֹל וּמָוֶת הוֹרֶרֶת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לַטֶּבַח מוּסֶּרֶת. וּכְעֶכֶס אֶל מוּסַר אֱוִיל מְסַפֶּרֶת. זַעַם מַרְבָּה וְעֶצֶב מְמַהֶרֶת. חֲמַת גֶּבֶר וְשִׂנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טִיף נוֹפֶת בִּשְׂפָתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה מְמֻרֶרֶת. כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לְךָ שְׂעָרִים

which will guard thee for ever and ever; rejoice with the wife of thy youth that is joined to thee: adhere to her, and not to any other; and let thy fountain flow rfom her abroad; that thy plants may increase in fame and glory. Sanctify thyself; be careful to observe the precepts; hearken to instruction, it is a decoration about thy neck, a garland, and an ornament of grace to thy head.

יזן Thou shalt inherit a crown, and be fruitful in old age if thou wilt refrain from stealing any person's substance. Thou shalt not steal.

תתעב Abhor the society of thieves who at all times rob and steal; refrain from fraud, and be perfect; adorn thy transactions by being just; have regard to the wise men, and learn their ways; the fruit of their righteous work is everlasting life. Avoid the perverse, who pervert their ways; their lips glow, in

לפי קרת. מודע תקרא
לבינה המאשרת. נצח
עדי עד עליך משמרת.
שמח באשת נעוריך
המחברת. עמה
תתרפק ולא באחרת.
פוצת מעינותיך חוצה
עוברת. צמחים תרבה
לשם ולתפארת. קדש
עצמך בפרישות
אחרת. רצה לעשות
משמרת למשמרת.
שמע מוסר וענדהו
לגרגרת. תתן לראשך
לוית חן ועטרת:

יזן ועטרת תנחל ובשיבה
תנוב. אם תשמור הון
מלגנוב:

קיה לא תגנוב:

פ״פ תשר״ק

תתעב מתי גנבים וסיעתם.
שוללים והומסים כל עתם.
רחק מעשק והיה תם. קשט

their heart they cherish wickedness; the strokes of judgment are prepared for their body; they cause strife, and contention is their delight; but the deceitful men shall not roast what they take in hunting; for iniquity and perverseness is under their lips: and the day will come when they who deal treacherously shall be taken in their wickedness; and their life will be plucked and shaken out in pollution. They who take part with thieves, hate their own souls; this is their way, and their end is vanity; walk not, therefore, with those whose ways are perverse and dangerous: and be careful that thou art not taken in their snares; they (the thieves) must make restitution four and five-fold; if they have nothing, they are sold for their theft. My son, go not one way with them; refrain thy feet from their paths.

מעבדיך והצדק אותם. צפה לחכמים ואלף ארחותם. פעלת צדקה לחיים תבואתם. עקשים הרחק המעקלים נתיבתם. שפתותיהם חולקים ובלבם רעתם. נכונו שפטים ומהלומות לגויתם. מדון משלחים ומצה אהבתם. לא יחרכו רמיה צידתם. כי און ועמל תחת שפתם. יום ילכדו בוגדים בהותם. טורפים בנוער ובקדשים חיתם. חולקים עם גנב שונאי נפשותם. וזה דרכם ולהבל אחריתם. ואל תאשר נלוזי מעגלותם. הזהר פן תלכד במצודתם. דין ארבעה וחמשה השלמתם. גנבה אין למו נמכרים בגנבתם. בני אל תלך בדרך אתם. את רגלך מנע מנתיבתם:

מנתיבתם Refrain from their paths, then shalt thou not be disgraced, neither shall any evil

פזן מנתיבתם חשך ואל תתגנה. ורעה אליך לא תאנה:

befal thee. Thou shalt not bear false witness.

לא תענה׃

Utter not false and lying expressions with thy lips: for even the fools when they are silent, are accounted wise men: the tale-bearers cause the punishment of three, but those of a faithful spirit conceal, and are silent: a divulging tongue is more dangerous than the sharp arrows of the mighty: they silently hide nets and snares, counsel deceit, and utter lies: their speech is as the piercings of the smiting sword: but the tongue of the wise men produceth happiness: from the fruit of their mouth men shall be satisfied. The lip of truth shall be established for ever among the sages: but a lying tongue is but for a moment: they open the lip to ruin and destruction: they pursue trouble, and seek punishment: they stand up to bear false witness, and are not ashamed: those foolish men pour forth their spirit: when they bear false witness, and are closely examined they are found.

אמרי כזב ומען בחשים.
בגב שפתיך בל יהי אישים.
גם אוילים אשר מחרישים.
דומים נחשבים לחכמי
חרשים. הולכי רכיל שלשה
מענישים. ונאמני רוח מכסים
ומחשים. זה יתר מ שנים
המרגישים. חצי גבור
שנונים קשים. טומני פח
ומוקש יוקשים. יועצי מרמה
וכזב מרחשים במדקרות
חרב בוטים מנקשים. לשון
חכמים מרפא מגישים.
מפרי פיהם ישבעו אנשים.
נכון דבריו במתלהמים
קשים. שפת אמת תכון
בישישים. עד ארגיעה לשון
מפשים. פושקי שפה מחתה
עושים. צרות רודפים ועונש
מבקשים. קמים להעד חמס
ולא בושים. רוחם יוציאו

liars: thou shalt then do to them, as they thought to afflict others.

כסילים אנושים. שקר בהעדם יוזממו בפרושים. תעשה למו כזמותם להאשים:

להאשי Retrain thyself always from trespassing, then shalt thou ever stand in my presence. Thou shalt not covet.

חזן להאשים | מנע עצמך לתמוד. ונצח לפני תעמוד:

ק״ק לא תחמד:

שכן Thy neighbour's abode, his house and tent; his cattle, his possession, and all his substance; his man-servant, maid-servant his field, and all the bounds thereof; his ox, and his ass; and all that he hath; his plantation, vineyard, garden, and pathway; his beast, wood, fruit, and increase; his chariot, horsemen, his forest and pasture, his silver and gold, and his great fame; his sheep and his oxen; his meat and drink, his wife or any of his precious things. What can it avail him who is formed out of clay; if he desires and covet that which is not his? Even that which is called his, is really not his; wherefore, then, should he covet that which is not his? let him but properly consider and understand that it is best to rejoice and be satisfied with the portion of his lot.

סהמ״ח שמעון בר יצחק חזק.

שכן רעך ביתו ואהלו. מקנהו וקנינו וכל חילו. עבדו ואמתו שדהו וגבולו. ושורו וחמורו וכל אשר לו. נטעו וכרמו גנו ושבילו. בעירו ועציו פרותיו ויבולו. רכבו ופרשיו יערו וכרמלו: יקר כספו וזהבו ונועם גדלו. צאנו ואלפיו משקהו ומאכלו. חברתו וכל מחמדי מכללו: חזן קרוץ מחומר מה מועילו. חומד ומתאוה את שאינו שלו. וזה שיש לו למה הוא לו. יבין וישכיל בדעו ושכלו. ישמח ויעז במתת גורלו:

חזן גורלו הנחיל אל | ליראיו. בקולות וברקים ולפידים נוראים:

קהל וכל העם רואים:

גורלו God caused those that feared him, to inherit his lot, (the law,) with thunder and lightning, and tremendous flames of fire. And all the people perceived it.

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

וכל העם רואים את הנראה והנשמע. ושומעים את הנשמע והנראה. כשהדבור יוצא מפי הגבורה. ונחצב על הלוחות בתפארה. קול קולי קולות ורוח סערה. ולפיד ולפידים ולפידי אש בוערה. קול יי בכח וקול יי בהדרה. מפרש את הדבור לבארה. יסובבנהו יבוננהו סתרי תורה. וירא העם וינעו לבם לשברה. ויעמדו מרחוק מילין שנים ועשרה. ומלאכי השרת ירדו לסיעם משמי שפרה. ומלאכי צבאות ידדון בהליכה ידדון בחזירה. ולא הם בלבד כי אם עוטה אורה. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני להעזרה. ונשתלהבו מכח האש ורוחם עברה. ועננֵי

וכל And all the people perceived that which could be seen and be heard; and heard that which could be heard, and be seen; when the word came out of the mouth of the Supreme, and in glory was hewn on the tables: the claps of thunder, and the stormy wind with flames of fire, and flashes of lightning; the voice of the Lord was powerful, the voice of the Lord was majestic, clearly explaining the word; he encompassed them, and instructed them in the secrets of the law; and the people saw it, and their hearts were moved ready to break; and they stood afar off, the distance of twelve מיל and the ministering angels came down from the glorious heaven, to assist them; the hosts of angels led them gently, going and returning; and not they only, but he who is enveloped with light, his left hand supported my head, and his right hand embraced me, to assist me; the flames of fire

caused them to languish; their spirit began to fail, but from the glorious clouds dropped a reviving dew. The earth shok; the heavens also dropped abundant rain! liberal showers didst thou pour down, O God! to the beautiful and pure people, whereby thou didst preserve and strengthen thine inheritance when weary; when they rejoiced at thy pure word, as one that findeth great spoil; and said: we will do and be obedient: but they had not power to receive more than the ten commandments; when they ssid to their shepherd, (Moses), go thou near, and hear the word: for if we should heer any more, we shall die quickly; and the Supreme acknowledged that their words were pleasing in its sight; and from thence they merited to have prophets raised up to strengthen them: and he said, O that there was such an heart in them, to choose the good; if it were possible to swallow up death, and annihilate it; but that is impossible, because the decree hath long ago been decreed; and on this condition they attended to receive the law. I then said, ye are as angels be glorified, but if ye destroy your work, ye shall surely die alike men in wrath; while Moses encouraged and comforted all their ranks; for which the written word prai-

כבוד הזילו טללי אורה. ארץ רעשה וגם שמים נטפו לחשרה. גשם נדבות תניף אלהים ליפה וברה. נחלתך ונלאה אתה כוננתה לשמרה. וכמוצא שלל רב ששו באמירה טהורה. ונעשה ונשמע השמיעו באמירה. ולא היה בהם כח לקבל יותר מדברות עשרה. ונמו לרועם קרב אתה ושמע אמירה. כי אם יספים אנחנו לשמוע נמות מהרה. ורוח הקודש הודה לדבריהם בעיניו לישרה. ומשם זכו להעמיד נביאים להתאשרה. וגם | מי יתן והיה לבבם זה להם לבחרה. אלו אפשר לבלע המות ולהעבירה. אבל אי אפשר שכבר נגזרה גזרה. ועל תנאי כך עמדו לקבל התורה. אני אמרתי אלהים אתם להתפארה. חבלתם | מעשיכם אכן כאדם תמותון בעברה. ומשה מזרז ומפיס לכל שורה ושורה. והכתוב משבחו והחכמה תעוז לחכם

ses him, saying, "and wisdom strengtheneth the wise, more than ten mighty men;" he said to them, be ye not afraid of the fire, and the tempest; for to try ye, is he come, and to exalt your crown, and that the pure reverence of God may be continually before you; it is a good sign in man when he is modest and humble, for the divine presence resteth upon the meek as is said, I will dwell in the high and holy place, and with the contrite and holy spirit, to help them: for such a one will I regard, even him that is humble, and of a contrite spirit, to be entreated of him I will deliver him, and grant him honour, and be with him in time of trouble. Then the meek went hastily into the innermost of the three inclosures, viz, darkness, cloud, and thick darkness; without was darkness, the cloud within, and thick darkness inmost, where he was received favourably, and by his hands they received six hundred and thirteen precepts; he also set his heart on the law, with counsel and knowledge; and therefore the whole of it was called by his name, remember ye the law of my servant Moses, who stood in the breach, which I commanded unto him on mount חורב the mount that was chosen above all the mountains of the earth, the statutes, judg-

יותר משלשים עשרה. ואמר
להם אל תיראו מן האש ומן
הסערה. כי לבעבור נסות
אתכם בא ולגדל | לכם
עטרה. ובעבור תהיה על
פניכם יראה טהורה. סימן
טוב באדם שהוא ביישן ורוחו
נשברה. שכל מי שהוא עני
עמו שכינה שורה. אשכון
את דכא ושפל רוח
לעזרה. ואל זה אביט אל
עני ונכה רוח להעתרה.
אחלצהו ואכבדהו עמו אנכי
בצרה: ועני נכנס לפנים |
משלש מחיצות. חשך ענן
וערפל מחוצות. ענן לפנים
וערפל לפני ולפנים וחשך
בחוצות. וספר לו פנים
להתרצות. וקבלו על ידו שש
מאות ושלש עשרה מצות
קבוצות. ונתן | נפשו על
התורה בדעת ובמועצות. ולכן
נקראת על שמו תלתיה
קוצות. זכרו תורת משה
עבדי אשר עמד בפרצות.
אשר צויתי אותו בחורב הר
הנבחר מהרי ארצות. חקים

ments, and excellent laws. And all that generatien that heard his divine voice, had the happiness to be equal to the angels of heaven; they depended on him; and lived under his shelter; he placed his dwelling and tabernacle in the midst of them; he multiplied them and shewed them his wonderful works, his power, greatness, andglory; and when their soul returned to his perfect treasure, the worms had no power over their flesh to consume it; happy were they in this world, where he led them in his path, and in the future world he will gather them together; and of them it is said in the book, happy the people who are thus; and on this day, they heard his glorious voice, and all the inhabitants of the earth burst forth in his praise and the heavenly angels sweetly chauted loud, and in his temple they all spake of his glory; the אופנים שרפים all the sparkling חשמלים all hasten to praise and sanctify him; and the holy חיות who appear to bear the majestic throne, but are actually borne by it; and the river of fire that passed before him; all ascribe might and greatness to him; and from the time that the lot of his inheritance (Israel) sanctified him, his congregation exalted and extolled him daily, the heavenly hosts do

ומשפטים ותורות להיך
נמלצות: וכל הדור ההיא
אשר שמעו קולו. זכו להיות
כמלאכי זבולו. עליו נתרפקו
וחיו בצלו. ונתן בתוכם ׀
משכנו ואהלו. והראם והרבם
להראותם ׀ מופתי מפעלו.
וידו החזקה וכבודו וגדלו.
ובשוב רוחם לאוצר מכללו.
לא שלטה בבשרם רמה
לאכלו. אשריהם בעולם הזה
הדריכם שבילו. ולעולם הבא
יאספו לו. ועליהם הכתוב
אומר מלולו. אשרי העם
שככה לו. ובכל יום זה השמיע
את הוד קולו. וכל יושבי
תבל פצחו הלולו. ומלאכי
מעלה הנעימו מהללו.
ובהיכלו כבוד אומר כלו.
שרפים ואופנים וזיקי השמלו.
קדשה ותהלה קדמו לסלסלו.
וחיות הקודש אשר עליהם
סבלו. נראים נושאים ונשאים
בחילו. ונהר דינור העובר
למולו. נותן עז וגדלה להללו.
ומאז מקדישים חבל גורלו.
יום יום ינשאוהו וירוממוהו:

קהלו. חילי מעלה אינם מעריצים לו. עד יקדישוהו העם אשר בחר לו. ואלו אחר אלו מאדירים צלצולו ושלוש קדשה ישלשו לו. דרי מעלה עם דרי מטה קוראים ומשלשים להקדיש לו:

but reverence him, until the people that he hath chosen, sanctify him, when those after those forcibly praise him with the threefold sanctification; thus, those who dwell above, and those who dwell below, together call aloud thrice to sanctify him.

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול. מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

קהל ברוך כבוד יי ממקומו:

חזן ממקומך מלכנו תופיע. ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

קהל ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

After which the Reader says אתה בחרתנו &c.

הלל. קדיש שלם כדלעיל. ואח״כ אומרים מגלת רות.

מְגִלַּת רוּת.

א וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃ וְשֵׁם
הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן
אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם׃ וַיָּמָת
אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים
מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר
שָׁנִים׃ וַיָּמוּתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי
יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה
בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב
אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה
לְבֵית אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים
וְעִמָּדִי׃ יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן
וַתִּשֶּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ וַתֹּאמַרְנָה לָּהּ כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעַי
וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְןָ כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי
יֶשׁ לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה
עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר לִי
מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְהוָה׃ וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק
עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל
עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִי
לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי
אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר
כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ וַתֵּרֶא
כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃ וַתֵּלַכְנָה
שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל הָעִיר
עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אַל תִּקְרֶאנָה לִי
נָעֳמִי קְרֶאןָ לִי מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי
וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי

*יעש זרק *א׳ ומקום ה׳

הרע לי: ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי
מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

ב ולנעמי מידע* לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו
בעז: ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה
בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: ותלך
ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה
לבעז אשר ממשפחת אלימלך: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר
לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: ויאמר בעז לנערו
הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב על
הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב:
ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא
ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: ויאמר בעז
אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא
תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי: עיניך בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמית
והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים: ותפל על
פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל
אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך
וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום:
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר אמצא חן בעיניך אדני
כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתיך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלום ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל
ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין
העמרים תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ותלקט בשדה עד הערב ותחבט
את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: ותשא ותבוא העיר ותרא

*מודע קרי

חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־לִקֵּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה
מִשָּׂבְעָהּ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי
מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֵּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם
הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ
הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר
לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ (חצי הספר) וַתֹּאמֶר רוּת
הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם כִּי־אָמַר אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־
כִּלּוּ אֵת כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב
בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק
בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד־כְּלוֹת קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים
וַתֵּשֶׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ׃

ג וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר
יִיטַב־לָךְ׃ וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו
הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ
שִׂמְלֹתֵךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתִּי* הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת׃ וִיהִי בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת
וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי* וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר
אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי * אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה
הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ
וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃
וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן
לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל־
תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת
חַיִל אָתְּ׃ וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אם גֹאֵל אָנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב
מִמֶּנִּי׃ לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא
יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ וַתִּשְׁכַּב
מַרְגְּלוֹתָו* עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶום* יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־

*וירדת קרי *ושכבת קרי *אלי קרי ולא כתיב. אם כתיב ולא קרי
*מרגלותיו קרי *יתיר ו׳.

יודע כי באה האשה הגרן: ויאמר הבי המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר:
ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש: ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר
* אל תבואי ריקם אל חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר
תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

ד ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז
ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב: ויקח עשרה
אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב:
ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך
לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום קנותך
השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים
שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית
את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: וזאת
לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף
איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הגאל
לבעז קנה לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים
אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי: וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי
לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם
אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם אשר
בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז
את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן: ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך

*אלי קרי ולא כתיב. *ואדעה קרי. *קנית קרי. *יהי׳

גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת
שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה
בָּנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת׃
וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ
עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת
חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב
הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָה׃ וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת
בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃ וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד
אֶת דָּוִד׃ קדיש יתום.

סדר הוצאת ספר תורה sec pap. 284

קריאת התורה ליום ב׳ דשבועות

וקורין בס״ת ראשון בפ׳ ראה, בשבת מתחילין עשר תעשר ומתחלק לז׳ גברי
ובחול מתחילין לקמן כל הבכור ומתחלק לה׳ גברי.

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה
שָׁנָה שָׁנָה׃ וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל
שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּ בַּכֶּסֶף

עשר Thou shalt truly tithe all the increase of thy seed, that thy field bringeth for thee year by year. And thou shalt eat before the Lord thy God, in the place which he shall choose to place his name there, the tithe of thy corn, of thy wine, and of thine oil, and the firstling of thy herds, and of thy flock; that thou mayest learn to fear the Lord thy God always. And if the way be too long for thee, so that thou art not able to carry it, because the place be too far from thee which the Lord thy God shall choose to set his name there, when the Lord thy God hath blessed thee; then shalt thou turn it into money, and bind up the money in thy hand, and shalt go unto the place which the Lord thy God shall

וצרת הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו׃ ונתתה הכסף בכל אשר־תאוה נפשך
בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃
והלוי אשר־בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך׃ ס מקצה שלש שנים תוציא את־כל־
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ ובא
הלוי כי אין־לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל־מעשה ידך אשר תעשה׃ לוי ס
מקץ שבע־שנים תעשה שמטה׃ וזה דבר השמטה
שמוט כל־בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא־יגש
את־רעהו ואת־אחיו כי־קרא שמטה ליהוה׃ את־
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־אחיך תשמט ידך׃
אפס כי לא יהיה־בך אביון כי־ברך יברכך יהוה

---

choose. And thou shalt bestow that money for whatsoever thy soul lusteth after, for bulls, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for whatsoever thy soul desireth: and thou shalt eat there before the Lord thy God, and thou shalt rejoice, thou and thy household. And the levite that is within thy gates thou shalt not forsake him; for he hath no part nor inheritance with thee. At the end of three years thou shalt bring forth all the tithe of thine increase the same year, and shalt lay it up within thy gates. And the levite, because he hath no part or inheritance with thee, and the stranger, and the fatherless, and the widow, which are within thy gates, shall come, and shall eat, and shall be satisfied; that the Lord thy God may bless thee in all the work of thy hand, which thou doest.

At the end of every seven years, thou shalt mace a release. And this is the manner of the release: every creditor that lendeth ought unto his neighbour, shall release it; he shall not exact it of his neighbour, or of his brother, because it is called the Lord's release. Of a foreigner thou mayest exact it again; but that which is thine with thy brother, thy hand shall release; although there should be no poor among you: for the Lord shall greatly bless

בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק
אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם
רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא
יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־
פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־
יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ
בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

thee in the land which the Lord thy God giveth thee, for an inheritance to possess it; only, if thou carefully hearken unto the voice of the Lord thy God, to observe, to do all these commandments which I command thee this day. For the Lord thy God blesseth thee, as he promised thee, and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt reign over many nations, but they shall not reign over thee.

If there be among you a poor man of one of thy brethren, within any of thy gates, in the land which the Lord thy God giveth thee, thou shalt not harden thine heart, nor shut thine hand from thy poor brother; but thou shalt open thine hand wide unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need, in that which he wanteth. Beware that there be not a thought in thy wicked heart, saying, the seventh year, the year of release is at hand; and thine eye be evil against thy poor brother, and thou givest him nought, and he cry unto the Lord against thee, and it be sin unto thee. Thou shalt surely give him, and thine heart shall not be grieved when thou givest unto him; because that for this thing the Lord thy God shall bless thee in all thy works, and

בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן
מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח
אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי־יִמָּכֵר
לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־
בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה
בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־
כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי
מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ פ שלישי

---

in all that thou puttest thine hand unto. For the poor shall never cease out of the land: therefore I command thee, saying, thou shalt open thine hand wide unto thy brother, to thy poor and to the needy in thy land.

If thy brother, an Hebrew man, or an Hebrew woman, be sold unto thee, and serve thee six years; then in the seventh year thou shalt let him go free from thee. And when thou sendest him out free from thee, thou shalt not let him go away empty. Thou shalt furnish him liberally out of thy flock, and out of thy floor, and out of thy wine press: of that wherewith the Lord thy God hath blessed thee, thou shalt give unto him. And thou shalt remember that thou wast a bond-man in the land of Egypt, and the Lord thy God redeemed thee; therefore I command thee this thing to-day. And it shall be, if he say unto thee, I will not go away from thee, because he loveth thee and thine house, because he is well with thee; then thou shalt take an awl, and thrust it through his ear into the door, and he shall be thy servant for ever; and also unto thy maid-servant thou shalt do likewise. It shall not seem hard

בקול מתחילין כאן:

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר
תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא
תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה
בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה
בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמָּיִם׃ פ לוי (בשבת ד׳) שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת

---

unto thee when thou send him away free from thee; for he has been worth a double hired servant to thee, in serving thee six years; and the Lord thy God shall bless thee in all that thou doest.

כל All the firstling males that come of thy herd, and of thy flock, thou shalt sanctify unto the Lord thy God; thou shalt do no work with the firstling of thy bulls, nor shear the firstling of thy sheep. Thou shalt eat it before the Lord thy God year by year, in the place which the Lord shall choose, thou and thy household. And if there be any blemish therein, as if it be lame, or blind, or have any ill blemish, thou shalt not sacrifice it unto the Lord thy God; thou shalt eat it within thy gates; the unclean and the clean person shall eat it alike, as the roe-buck, and as the hart. Only thou shalt not eat the blood thereof, thou shalt pour it upon the ground as water.

Observe the month of Abib, and keep the passover unto the Lord thy God; for in the month of Abib, the Lord thy God brought thee forth out of Egypt by night. Thou shalt therefore sacrifice the passover unto the Lord thy God, of the flock and the herd, in the place which the Lord shall choose to place his name there. Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction;

לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר
אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ג (ובשבת ה)
וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין
מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃
לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפָּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ
לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס ד (ובשבת ו)
שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל
לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה

---

for thou camest forth out of the land of Egypt in haste: that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life.

And there shall be no leavened bread seen with thee in all thy coasts seven days; neither shall there any thing of the flesh which thou sacrificedst the first day at even, remain all night until the morning. Thou mayest not sacrifice the passover within any of thy gates, which the Lord thy God giveth thee. But at the place which the Lord thy God shall choose to place his name in, there thou shalt sacrifice the passover at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt. And thou shalt roast and eat it in the place which the Lord thy God shall choose; and thou shalt turn in the morning, and go unto thy tents. Six days thou shalt eat unleavened bread, and on the seventh day shall be a solemn assembly to the Lord thy God: thou shalt do no work therein.

Seven weeks shalt thou number unto thee; begin to number the seven weeks from such time as thou beginnest to put the sickle to the corn. And thou shalt keep the feast of weeks unto the Lord thy God with a tribute of a freewill offering of thine hand,

אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ ה (ובשבת ז)

חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ
וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃
שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה כִּי־יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־
זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג

---

which thou shalt give unto the Lord thy God according as the Lord thy God hath blessed thee. And thou shalt rejoice, before the Lord thy God, thou, and thy son, and thy daughter, and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite that is within thy gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are among you, in the place which the Lord thy God hath chosen to place his name there. And thou shalt remember that thou wast a bond-man in Egypt: and thou shalt observe and do these statutes.

Thou shalt observe the feast of tabernacles seven days, after that thou hast gathered in thy corn, and thy wine. And thou shalt rejoice in thy feast, thou, and thy son, and thy daughter, and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates. Seven days shalt thou keep a solemn feast unto the Lord thy God, in the place which the Lord shall choose; because the Lord thy God shall bless thee in thine increase, and in all the works of thine hands, therefore thou shalt surely rejoice. Three times in a year shall all thy males appear before the Lord thy God, in the place which he shall choose: in the feast of

המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את־
פני יהוה ריקם׃ איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן־לך׃

למפטיר בפרשת פינחס.

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת
עבדה לא תעשו׃ והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני־בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
שנה׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים אחד
לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו־לכם ונסכיהם׃

---

unleavened bread, and in the feast of weeks, and in the feast of tabernacles: and they shall not appear before the Lord empty. Every man shall give as he is able according to the blessing of the Lord thy God, which he hath given thee.

וביום Also in the day of the first fruits, when ye bring a new meat-offering unto the Lord, after your weeks be out, ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work. But ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the Lord, two young bulls, one ram, seven lambs of the first year; and their meat-offering of flour mingled with oil, three tenth-deals unto one bull, two tenth-deals unto one ram. A several tenth-deal unto one lamb, throughout the seven lambs. One kid of the goats, to make an atonement for you. Ye shall offer them besides the continual burnt-offering and its meat-offering: they shall be unto you without blemish, and their drink-offerings.

When the Law is elevated, the Congregation say:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

נוהגין לאומרים זה אחר פסוק ראשון של הפטרה, ובמדינות אלו נוהגין לאומרו קודם ברכת ההפטרה.

חתום ר׳ יעקב ברבי מאיר לוי בראשי החרוזים.

יציב פתגם. לאת ודגם. ברבו רבבן עירין :
עני אנא. במנינא. דפסלין ארבעה טורין :
קדמוהי. לגו מוהי. נגיד ונפיק נהר דינורין :
בטור תלגא. נהור שרגא. וזיקין דנור ובעורין :
ברא וסכא. מה בחשוכא. ועמיה שרין נהורין :
רחיקין צפא. בלא שטפא. וגלין ליה דמטמרין :
בעית מניה. ית הורמניה. ובתרוהי עדי גוברין :
ידעי הלכתא. ומתניתא. ותוספתא ספרא וספרין :

יציב These words are true, and are a sign and likeness of the praise offered by the thousand myriads of watchful angels; I who proclaim the praise of God, according to the number of the precepts that are hewn from the four rows. Before him in the midst of the waters, he causes a river of fire to proceed and flow, and in the mountain of snow, he lighteth a lamp, and causeth sparks of fire to burn. He created, and vieweth what is in darkness for the light dwelleth with him. He vieweth that which is distant without intervention; and that which is hidden is revealed to him. Of him, I first crave permission, and afterwards of those men that

מלך חיא. לעלמיא. יגן עם להון משחרין׃
אמיר עליהון. כחלא יהון. ולא יתמנון היך עפרין׃
יחורון בעין. להון בקעין. וטופון נעוהי חמרין׃
רעותהון הב. ואפיהון צהב. ינהרון כנהר צפרין׃
לי הב תקוף. ועינך זקוף. חזי עדך הכך כפרין׃
יהון כתבנא. בגו לבנא. כאבנא ישתקון חפרין׃
יהב אורתן. גבר ענותן. בכן ליה נמטי אפרין׃

ברכות קודם הפטרה

He that reads the Portion from the Prophets called Haphtarah says the following before he begins.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe; who hath chosen good prophets, and delighted in their words which were delivered in truth.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Blessed art thou, O Lord! who hath chosen the law, his servant Moses, his people Israel, and the true and righteous prophets.

---

are versed in the traditions, Mishna, Gemare, and Siphree. May the King who liveth eternally, shield the people that seek him: of whom it is said, they shall multiply as the sand of the sea, and shall not be numbered any more than the dust of the earth. May the corn of their plains be white as sheep, and their fats flow with wine. Grant their request, and brighten their countenance, that they may shine as the morning star. O grant me strength, and lift up thine eyes to view those, that deny thee. They shall be as stubble in the mortar, be dumb as a stone, and put to shame. God gave the law by the hands of the meek man; therefore let us offer him thanks.

הפטרה ליום ב׳ דשבועות

(בחבקוק סימן ג׳)

תפלה A prayer of חבקוק, the prophet, upon שגיונות. — O Lord! I have heard thy speech and was afraid. O Lord! revive thy work in the midst of the years: in the midst of the years make it known: in wrath remember mercy. God came from Teman, and the Holy One from mount Paran. Selah. His glory covered the heavens, and the earth was full of his praise. And his brightness was as the light, and streamed from his hand to him: and there was the hiding-place of his power. Before him went the pestilence, and burning coals went forth at his feet. He stood, and measured the earth: he beheld and dispersed the nations; and the everlasting mountains were broken asunder, the perpetual hills did bow; his ways are everlasting. I saw the tents of Cushan in affliction; and the

תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא
עַל שִׁגְיֹנוֹת׃ יְהוָה
שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי
יְהוָה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב
שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב
שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם
תִּזְכּוֹר׃ אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן
יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר־פָּארָן
סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ
וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ׃
וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה
קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם
חֶבְיוֹן עֻזֹּה׃ לְפָנָיו יֵלֶךְ
דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו׃
עָמַד וַיְמֹדֶד אֶרֶץ רָאָה
וַיַּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ
הַרְרֵי־עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת
עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ׃
תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי
כוּשָׁן יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת

curtains of the land of Midian did tremble. Was the Lord displeased against the rivers? was thine anger against the rivers? was thy wrath against the sea, that thou didst ride upon thy horses, and thy chariots of salvation? Thy bow was made quite naked, according to the oath to the tribes, even thy word. Selah. Thou didst cleave the earth into streams. The mountains saw thee, and they trembled; the overflowing of the waters passed by: the deep uttered his voice, and lifted up his hands on high. The sun and moon stood still in their habitation; at the light of thine arrows they went, and at the shining of thy glittering spear. Thou didst march through the land in indignation, thou didst thrash the heathen in anger. Thou wentest forth for the salvation of thy people, even for the salvation of thine anointed: thou didst wound the head out of the house of the wicked, by discovering the foundation unto the neck. Selah. Thou didst strike through with his staves the head of his villages; they rushed out as a whirlwind to scatter

אֶרֶץ מִדְיָן׃ הֲבִנְהָרִים
חָרָה יְהוָה אִם בַּנְּהָרִים
אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ
כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה׃
עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ
שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר
סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־
אָרֶץ׃ רָאוּךָ יָחִילוּ
הָרִים זֶרֶם מַיִם עָבָר נָתַן
תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדֵיהוּ
נָשָׂא׃ שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד
זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ
יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק
חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם תִּצְעַד־
אָרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם׃
יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע
אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ
רֹּאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת
יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה׃

me; their joy was great, as when they thought to devour the poor secretly. Thou didst march through the sea with thine horses, through the heap of mighty waters. When I heard, my heart trembled, my lips quivered at the voice; rottenness entered into my bones, and I trembled in my place; I might rest in the day of trouble; when he cometh up unto the people, he will invade them with his troops. Although the fig tree shall not blossom, neither shall fruit be in the vines; the labour of the olive shall fail, and the field shall yield no food; the flock shall be cut off from the fold, and there shall be no herd in the stalls: yet will I rejoice in the Lord; I will exult in the God of my salvation. The Lord God is my strength, and he will make my feet like hind's feet, and he will cause me to tread upon mine high places. To the chief musician on my stringed instruments.

נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ
פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי
עֲלִיצֻתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל
עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ
בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם
רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי ׀ וַתִּרְגַּז
בִּטְנִי לְקוֹל צָלֲלוּ שְׂפָתַי
יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי
וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ
לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם
יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי־תְאֵנָה לֹא־
תִפְרָח וְאֵין יְבוּל
בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה־
זַיִת וּשְׁדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה
אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן
וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים׃
אֲנִי בַּיהוָה אֶעְלוֹזָה
אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃
יְהוִה אֲדֹנָי חֵילִי וַיָּשֶׂם
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־
בָּמוֹתַי יַדְרִכֵנִי לַמְנַצֵּחַ
בִּנְגִינוֹתָי׃

פרזיו קרי

ברכות אחר ההפטרה

Afther the Portion is read, he says the following.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (בשבת השבת הזה ועל יום) חג הסכות הזה. שנתת לנו יי אלהינו (בשבת לקדושה ולמנוחה) לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

On the Sabbath, the following is said:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה, וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא. וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן. וְיַסְגֵּי יוֹמֵיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְישְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. וּבַרְיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן. וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן. מִן כָּל עָקָא. וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר״ה,

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמֹר וְיִנְצֹר וְיַעֲזֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ

. . . . . .

ירום הודם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם. וְיִדְבֹּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

A Prayer for the Sovereign

הנותן He who dispenseth salvation unto kings, and dominion unto princes, whose kingdom is an everlasting kingdom, who delivereth his servant David from the destructive sword, who maketh his way in the sea, and a path through the mighty waters; may he bless, preserve, guard, assist, exalt, aggrandize, our most gracious Sovereign and his family.

May the supreme King of kings, through his infinite mercy, preserve them, and grant them life, and deliver them from all manner of trouble and danger. Subdue nations under his feet; cause his enemies to fall before him, and cause him to prosper in all his undertakings. May the supreme King of kings exalt and highly aggrandize him, and grant him long and prosperously to reign. May the supreme King of kings, through his infinite mercy, incline the heart of his counsellors and nobles, with benevolence towards us, and all Israel. In his days and ours may Judah be saved, and Israel dwell in safety; and may the redeemer come unto Zion; may this be his gracious will, and let us say, Amen.

סדר הזכרת נשמות.

THE MEMORIAL OF DEPARTED SOULS.

It is customary to make mention of the Souls of departed Parents, &c. on the day of Atonement, and the ultimate Days of the Three Festivals: and to offer for Repose of their Souls.

Prayer for the Father:

יזכור May God remember the soul of my honoured father (A. B.) who is gone to his repose; for that, I now solemnly offer charity for his sake; in reward of this, may his soul enjoy eternal life, with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob; Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and the rest of the righteous males and females that are in Paradise: and let us say, Amen.

כשמזכיר נשמת האב יאמרים:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פב״פ) שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו. בשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

Prayer for the Mother:

יזכור May God remember the soul of my honoured mother (C. D.) who is gone to her repose; for that I now solemnly offer charity for her sake; in reward of this, may her soul enjoy eternal life,

כשמזכיר נשמת האם:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פב״פ) שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה

with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob; Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and the rest of the righteous males and females that are in paradise; and let us say, Amen.

בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן׃

For Grand-parents, Brothers, Sisters and other relation.

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יזכור May God remember the souls of my father and mother, my grandfathers and grandmothers, my uncles and aunts, my brothers and sisters, whether paternal or maternal, who are gone to their repose; for that I now solemnly offer charity for their sake: in reward of this, may their souls enjoy eternal life, with the souls of Abraham, Isaac, and Jacob; Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and the rest of the righteous males and females that are in paradise; and let us say, Amen.

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן׃

בעבור נשמות קרובים המומתים על קדושת השם.

יזכור אלהים נשמת (פב"פ) ונשמות כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה. הוא יברך את (ר' פב"פ) בעבור שיתן מתנת ידו לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל. בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

אב הרחמים. שוכן מרומים. ברחמיו העצומים. הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאריות גברו. לעשות רצון קונם. וחפץ צורם. יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוך: ככתוב בתורת

אב O may the most merciful Father, who dwelleth on high, in his mighty mercy, visit the pious, upright, and perfect, in every holy congregation, who willingly offered their souls for the sanctification of his holy name: they who were lovely and amiable in their life time and were not separated (from their faith) at their death; they were swifter than eagels and stronger than lions, to perform the will of their Creator and the desire of their Maker; may God remember them for good among the rest of the righteous of the world. May he in our day, and in our sight, avenge the blood of his servats, that hath been shed: as it is written in the law of Moses,

משה איש האלהים הרנינו
גוים עמו כי דם־עבדיו יקום.
ונקם ישיב לצריו. וכפר
אדמתו עמו: ועל־ידי עבדיך
הנביאים כתוב לאמר: ונקיתי
דמם לא־נקיתי. יי שכן
בציון. ובכתבי הקדש נאמר
למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך:
ואומר כי־דורש דמים | אותם
זכר לא־שכח צעקת ענוים:
ואומר ידין בגוים מלא גויות.
מחץ ראש על־ארץ רבה:
מנחל בדרך ישתה על־כן
ירים ראש:

the man of God. Cause his people to rejoice, O ye nations; for he will avenge the blood of his servants, and will render vengeance to his adversaries; and he will be reconciled to his land and to his people. And by the hands of thy servats, the prophets, it is written saying, I will avenge the blood which I have not yet avenged. I, the Eternal! who dwelleth in Zion. And in the holy writings, it is said, wherefore should the heathens say, where is their God? Make known among the heathens, in our sight that thou avengest the blood of thy servants that hath been shed. And it is said, the avenger of blood will remember them, and not forget the cry of the humble. And it is said, he will judge the nations, he will fill their places with dead bodies; he woundeth the chief of רבה. He shall drink of the brook in the way, because he proudly exalted himself.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יי לכל. ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך. וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל־עולמים. וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזוקף לכל הכפופים: עיני־כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את־אכלם בעתו: פותח את־ידך. ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת־שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר־פי. ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

On the return of the Law to the Ark, the Reader says:

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו:

יהללו Praise ye the name of the Lord! for his name alone is exalted.

While the Reader says יהללו the Congregation say:

הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

הודו His glory is above the earth and the heavens; he will also exalt the horn of his people, the praise of all his saints; even the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

*) לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה. תבל וישבי בה: כי־הוא
על־ימים יסדה. ועל־נהרות יכוננה: מי־יעלה בהר־יי. ומי־יקום
במקום קדשו: נקי כפים ובר־לבב. אשר לא־נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי. וצדקה מאלהי ישעו: זה
דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם. ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
עזוז וגבור. יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם. ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. יי צבאות
הוא מלך הכבוד סלה:

As the Law is put into the Ark, say:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו־צדק וחסידיך ירננו:
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם
תורתי אל־תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר:
דרכיה דרכי־נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי אליך ונשובה
חדש ימינו כקדם:

The Reader says חצי קדיש.

On the Sabbath say:

*) מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש:
קול יהוה על המים אל־הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול
יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את־
ארזי הלבנון: וירקידם כמו־עגל לבנון ושריון כמו בן־ראמים: קול
יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר
קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר
כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: ובנחה

תְּפִלַּת מוּסָף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לשליח צבור.

חזן נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קהל קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים

קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים. וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קהל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם׃ וְאֶת מוּסַף יוֹם (לשבת וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ

כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת. וקרבן היום כאמור:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם. כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליי. פרים בני בקר שנים איל אחד. שבעה כבשים בני שנה:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. ויין בנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

לשבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיך. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך. שלש

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר

חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך׃

ועל־כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

אם אין שם כהנים יאמר הש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו וכו׳.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים. עם קדושך כאמור: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל־ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את־עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדושתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך ועננו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך

יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תְּפִלָּה לִשְׁלִיחַ צִבּוּר בְּקוֹל.

החזן חוזר התפלה עם קדושה עד ושני תמידים כהלכתם (נכנת עד זכר למעשה בראשית) והחזן אומר זה:

אַזְהָרַת רֵאשִׁית לְעַמְּךָ נָתַתָּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בְּמִסְפַּר בְּמִפְקַד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחַמָּה: גַּם ׀ מִצְוֹת עֲשֵׂה מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה. כְּנֶגֶד אֵבָרִים שֶׁבָּאָדָם: חוֹק וְחֵלֶק הָעֵדָה בָּנוּ. עַל עָנְשָׁן וּשְׂכָרָן. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת וְהַטּוֹב וְהָרָע: הוֹרֵיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת. וְקָשַׁרְתָּ לָנוּ עֲשָׂרָה כְתָרִים: וּבִשְׁנֵי לֻחוֹת חֲקַקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הִנְחַלְתָּם. עַל יְדֵי נֶאֱמָן נְתַתָּם. וּבֵין שְׁנֵי כְּרוּבִים הִנַּחְתָּם. וְהֵן מִקְרָא וְתַרְגּוּם תּוֹרָה נְבִיאִים שְׁמוֹנָה. וּכְתוּבִים מְשֻׁלָּשִׁים אַחַד עָשָׂר: חִקְרֵי הֲלָכוֹת וּסְדָרִים שִׁשָּׁה. וַעֲלֵיהֶם הַתַּלְמוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: טַעֲמֵי מְשָׁלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאָלֶף: יְהוּדָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רִבּוֹא. לְעַם אֲשֶׁר בָּחַר מִשִּׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם: לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁלֹשָׁה כְתָרִים. כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה אָדוֹן: מֶלֶךְ הֲדָרוֹ בְּרֹב נוֹרָאוֹת. אַדִּירוֹ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִגָּהּ: נִקְרָא שְׁמוֹת שִׁבְעִים וְעַמּוֹ בָּחַר מִשִּׁבְעִים. וּשְׁמוֹ מַעְלָה לְמַעְלָה

משבצים: סדורה בסמנים ובמסורות ובדקדוקי תקונות. בדיני ממונות ודיני נפשות: עטופת הוד גדולה וגבורה יראה ונבואה הגיון ומליצה תפארת ושבח. פרקי אגדות וערכי ענינות. דקדוקיה ודקדוקי סופרים: ציר כתבם בסוד שלישים. ונתנם באהבה לגזע המקדיש: קבלה בששי בחדש השלישי. ונהגה יחד לזרע ישרון: ראשית ואחרית חקוק בתורה. והעד עליהם שמים וארץ: שירה פתח עני עד זאת ואמר שירת הדבה. ועוד יאמר אין כאל ישרון: תורה תמימה הנחיל ארון לשבטים. כדי להכניסם בגן עדן לעולמי עולמים: תורה תמימה נתתי לכם. עמי ונחלתי קראתי אתכם. כדי שאתן לכם שכר טוב בעולם הזה ותלך טוב לעולם הבא: חזן דברי אמת וקח צדק ושכל טוב ינחלו עושיהם לעולם ועד:

חזן אז שש מאות ושלש עשרה מצות. פרוש ענשו ומתן שכרן. אמרות טהורות מזוקקות שבעתים. צרופות ככסף ובחונות כזהב:

אהובים שמרים. עמוסים חקרים. בכל לב נצרים. בחכמה חרשים: את אלה תזכר לנו אלוה מעונה. ותרצה לנו ותמלא משאלותינו:

עליונים ששו ותחתונים עלזו. בקבלת תורה הכתובה מסיני (נ״א בקבלת כלה כתובת חתן) תואר כלה מאד נתעדה. בקבלת יום זה עשרת הדברים:

קהל, לעולם אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן. והשיאנו. רצה. ויעבור וכהני
הוכן והש״ץ מסיים אין כאלהינו ועלינו כדלהלן.

———

אם חל ביום א׳ אומרים :

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא
עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם
בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה
עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

אם חל ביום ב׳ אומרים :

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד: בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן. קִרְיַת
מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים
נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה
אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים
יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ:
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד
הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

אם חל ביום ג׳ אומרים :

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל. וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל

וְיָתוֹם. עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ:
לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ. יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ:
אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן.
וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה
תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

אם חל ביום ד' אומרים:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צא אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ:
הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ. עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ:
יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק. יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ
יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ. וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־
יָּהּ. וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם. וּכְסִילִים מָתַי
תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר
גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ. הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם.
כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ:
לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע. עַד־יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה
עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט. וְאַחֲרָיו כָּל־
יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן.
לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי. כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה
רַגְלִי. חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ
נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת. יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ
צַדִּיק. וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב. וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי.
וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם: יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה.
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

אם חל ביום ה' אומרים:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ. הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף. כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ

שׁוֹפָר. בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׂפַת לֹא־
יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ. כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה:
בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם. אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה
סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי. לֹא יִהְיֶה
בְךָ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי.
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם. יֵלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי. יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט
אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ.
וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה. וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

ביום ו׳ אומרים: הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל
תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ
יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

בשבת אומרים: הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי
נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן:
מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע.
וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יש נוהגין לומר גם מזמור זה

כז לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי
מִמִּי אֶפְחָד׃ בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי
צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה
לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃
אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־
יְהוָה כָּל יְמֵי־חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר
יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה
בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־
יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי
אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט
בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃
אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃
לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה
אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

*בסכו קרי

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן בַּשַּׁבוּעַ

חזן אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:

קהל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:

חזן בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ.

קהל לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמֶּה אֲקַדֵּם. וּבַמֶּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:

חזן אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:

קהל וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:

חזן אַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִּים. דָּם כְּמַיִם לַיָּם מְכֻסִּים:

קהל וּכְחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן. בְּהִלּוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שֶׁמֶן:

חזן וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וּקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

קהל וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:

חזן וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:

קהל וְיַיִן כִּמְטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר נֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:

חזן וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. וּלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בְּכִנּוֹר וּרְנָנִים:

קהל וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים וְשִׁירִים:

חזן וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים בִּמְסִלּוֹתָם:

קהל וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּתוֹ כָּלָה. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

חזן הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לָאֵל הַכָּבוֹד.

קהל כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדוֹנֵנוּ:

חזן אָכֵן לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קהל וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:

חזן וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדָךְ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ

קהל כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי:

חזן וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

קהל וְלֹא תוּכַל דֵּי גְמוּלֶיךָ. כִּי טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

חז׳ על הטובות לא עבדתיך. אחת לרבוא לא גמלתיך:

קה׳ אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:

חז׳ ומה אשיב לך ומכל שלך. לך שמים אף ארץ לך:

קה׳ ימים וכל אשר בם בידך. וכלם ישבעון מידך:

חז׳ ואנחנו עמך וצאנך. נכספים לעשות רצונך:

קה׳ ואיך נעבוד ואין לאל ידינו. ונשרפה אש בית מקדשנו:

חז׳ ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה. כי לא באנו אל המנוחה:

קה׳ ומים אין להעביר טומאה. ואנחנו על אדמה טמאה:

חז׳ שש אנכי על אמריך. ואני באתי בדבריך:

קה׳ כי כתוב לא על זבחיך. ועולותיך אוכיחך:

חז׳ על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם:

קה׳ מה שאלתי ומה דרשתי ממך. כי אם ליראה אותי:

חז׳ לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמוע מזבח טוב:

קה׳ ולב נשבר ממנחה טהורה. זבחי אלהים רוח נשברה:

חז׳ זבח ומנחה לא חפצת. חטאת ועולה לא שאלת:

קה׳ מזבח אבנה בשברון לבי. ואשברה את רוחי בקרבי:

חז׳ רום לב אשפיל ואת רום עיני. ואקרע לבבי למען אדני:

קה׳ שברי רוחי הם זבחיך. יעלו לרצון על מזבחך:

חז׳ ואשמיע בקול תודותיך. ואספרה כל נפלאותיך:

קה׳ אשר ידעה נפשי אחבירה. אמלל גבורות ואדברה.

חז׳ ומה אעריך ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה:

קה׳ כי אין חקר לגדלתו. וגם אין מספר לתבונתו.

חז׳ חכם לבב הוא מי כמוהו. שגיא כח לא מצאנוהו:

קה׳ עשה גדולות ורב נוראות. גדול אתה ועשה נפלאות.

חז׳ עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע כי לא יחקר:

קה׳ איזו עין אשר תעידך. ואיזו פה אשר יגידך.

חז׳ הן לא ראוך ולב לא ידעך. ואיזו שבח אשר יציעך:

קה׳ גם משרתיך לא ראוך. וכל סביבי לב לא מצאוך.

חזן אתה לבדך כביר שבחך. ואין זולתך יודע כחך:
קהל ואין יודע בדרכיך. שבחות ראויות לכבודך.
חזן על כן תבורך כראוי לך. בפי קדושיך כבודך וגדלך:
קהל ומפי הכל בכל אליליתם. כפי מדע אשר אתה חננתם.
חזן יודו פלאך השמים. ויאדירוך קולות מים:
קהל ויריעו לך כל הארץ. יודוך כל מלכי ארץ.
חזן אף יודוך כל העמים. וישבחוך כל האמים:
קהל כל זרע יעקב עבדיך. כי עליהם גברו חסדיך.
חזן את שם יי יהללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם

שיר היחוד ליום שני בשבוע

חזן ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותך.
קהל דברי שבחיך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא אמרה.
חזן אין אליך ערוך כספר. אגודה עצמו מספר:
קהל חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה:
חזן ולתבונתו הלא אין חקר. ומספר שניו לא יחקר:
קהל וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך:
חזן איזו עין אשר תעידך. וחי לא ראה פני כבודך:
קהל נבון וחכם הן לא ידע. ואיך אערוך עד אשר לא אדע:
חזן ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוך אליו ובמתכנתו:
קהל אבא ואמצא תכלית שבחו. לא נאמנה את אל רוחו:
חזן יבקע כי לא ידע ערכו. אחרית פיהו ראשית דרכו:
קהל ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטא וחכי:
חזן אספרה לאחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:
קהל ככתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך אלהים:
חזן ואמרת עם זו יצרת לי. יספרו שמי ותהלתי:
קהל כבצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי:
חזן ואני עבדך גם בן אמתך אספר באזני אדירים מעשה אבי:

קהל וַאֲהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

חזן וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדְךָ אֵת אֲדֹנָי:

קהל וָרוּ בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְהִלָּתֶךָ:

חזן כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וַאֲמַרְּרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:

חזן וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

קהל יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:

חזן כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

קהל הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. קָשֶׁה לָהֶם הֵמָּה מְשִׁיבִים:

חזן וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלְּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

קהל וּדְרֹשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:

חזן הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא לְבַד אֲנַחְנוּ:

קהל עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

חזן בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

קהל וְתָמִיד בְּפִינוּ תְהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

חזן עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדְךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

קהל אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:

חזן וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתְךָ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

קהל גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ. נַעֲבוֹד הַבֵּן אָב וּנְכַבְּדֶךָ:

חזן וְהִנֵּנוּ עַל יִחוּדְךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

קהל בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

חזן אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יִחוּדְךָ עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

קהל אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

חזן רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:

קהל אֵין קִצְבָּה אֶל גְּבוּרוֹתֶיךָ. וְאֵין פֵּה לְעֹמֶק מְחוֹנוֹתֶיךָ:

חזן אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
קהל אֵין צַד וְצֵלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:
חזן אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶךָ:
קהל אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָּ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָּ:
חזן וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע:
קהל מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּשָׁבוּעַ

חזן אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:
קהל אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
חזן אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּכַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:
קהל וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
חזן וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:
קהל מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
חזן מֵת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
קהל הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
חזן וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
קהל חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:
חזן לֹא יְחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
קהל וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נוֹצָר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:
חזן כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל גֶּשֶׁם:
קהל כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:
חזן כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:
קהל וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעָצְמֶךָ:
חזן עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. וּלְיָדְךָ וּלְהַסְּפְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

קה הכל צריכים לצדקותיך. ואינך צריך לבריותיך:

חז כי שמים לא יכילוך. ובכל מאומה לא נצרכת:

קה ראשית ואחרית בידך ערוכים. אתה גם הם ברוחך שרובים:

חז כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:

קה כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהם:

חז מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשכח כי אתה אצלם:

קה אתה בראתם ובידך עתם. לבדך תדע מקומם ודרכם:

חז כן אין דבר ממך נעלם. כי לפניך נכונים כלם:

קה אין חשך ואין מנוס וסתר. לנוס שמה ולהסתר:

חז את אשר תבקש אתה מוצא. בלי נשות אליהם בעת שתרצה:

קה כי את הכל באחת תראה. לבדך תעשה ואינך נלאה:

חז כי על גוי ועל אדם יחד. על כל הדבר ברגע אחד:

קה תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפלות:

חז אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל לבותיהם:

קה ולא תאריך על מחשבתיך. ולא תתמהמה על עצתך:

חז אצל עצתך ערכך. הכין ולמועד קריאתך:

קה וקם באמת בתם וביושר. מבלי עדף ומבלי חסר:

חז וממך דבר לא יאבד. ודבר ממך לא יכבד:

קה כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:

חז וכלות בחפצך קשורה. וברצותך לא אחרה:

קה אין דבר סתר ממך נבדל. עתידות ועוברות לך הם יחד:

חז אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:

קה חדשות תגיד וסוד תקים. אל עבדיך ומלאכיך:

שיר היחוד ליום שלישי

חזן ואינך צריך להשמיעך. דבר סוד וסתר להודיעך:

קהל כי לך כל סוד יגלה. בטרם על לב כל יציר יעלה:

חזן בלב כל נברא לא תמצא. מפני עתק לא יצא:

קהל באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:

חזן באין לו רוחות ולא רוחות. אין לו שיחות בו מוכיחות.

קהל למרחוק מי ישא דעו. ולא תכלה ולא סוף להגיעו:

חזן אגודים אחודים תוך וסוף וראש. פה ולב אבלום מדרוש ומחרוש:

קהל גבה ועומק נעוצים בסובב. חכם ולב נבוב לא ילבב:

חזן סובב את הכל וממלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:

קהל אין עליך ואין תחתיך. אין חוץ לך ואין בינותיך:

חזן אין מראה וגב ליחודך. ואין גוף לעצם יחודך:

קהל ואין בתוך ממך נבדל. ואין מקום רק ממך נחדל:

חזן ואינך נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונחדל:

קהל מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן ועדן ולא כל שמצה:

חזן כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משנם:

קהל כל מדע לא ישיג אתך. אין שכל אשר ימצא אתך:

חזן כמדתך חכמתך. כגדלתך תבונתך:

קהל חכם אתה מאליך. חי מעצמך ואין כגילך:

חזן זולת חכמתך אין חכמה. בלתי בינתך אין בינה ומזמה:

קהל חקקת בלב חכמים שכל. ורוחך תמלאם ודעתם תשכל.

חזן מבלעדי כחך אין גבורה. ומבלעדי עזך אין עזרה:

קהל אין | נכבד כי אם כבדתו. ואין גדול כי אם גדלתו:

חזן כל יקר וכל טוב מידך. לאשר תחפוץ עשות חסדך:

קהל אין חקר לגדלתך. ואין מספר לתבונתך:

שיר היחוד ליום שלישי

חז אין עוד זולת היותך. חי וכל תוכל ואין בלתך:
קה ולפני הכל היית. ובהיות הכל את כל מלאת:
חז לא לחצוך ולא דחוק. יצורך אף לא מעמיד:
קה במעשיך כל לא נבדלת. מתוך מלאכתך לא נחדלת:
חז בעשותך את השמים. ואת הארץ ואת המים:
קה לא קרבוך ולא רחקוך. כי כל קירות לא יחזקוך:
חז זרם מים לא ישטפך. ורוח כביר לא ירדפך:
קה אף בך טנופת לא תטנפך. אש אוכלה אש לא תשרפך:
חז לחיותך אין חסרון. ולייחודך אין יתרון:
קה כמו היית לעולם תהיה. חסר ועדף בך לא יהיה:
חז ושמך מעיד כי היית. והוה ותהיה ובכל אתה:
קה היה לעולם יען נודעת. נעלם ובו בך העידות:
חז שאתה הוא והיה בכל. עלך הכל וממך הכל:
קה שמות יחודך עצמי ועזוזי. בתקף יחוד בך יתיחדו:

ליום רביעי בשבוע

חז ארוממך אלהי אבי ואלי. אנוה אלהי צורי וגואלי:
קה איחד אלהי השמים והארץ. בכל יום פעמים:
חז אל הי אחד הוא בראני. אביר יעקב אב קנני:
קה אדונינו אדון כל הארץ. מה אדיר שמך בכל הארץ:
חז אין כאל איש אוכלה וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
קה אורי וישעי מעוז חיי. עזי תהלתי כל מאויי:
חז אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו זעמו גוים ואיים:
קה אדיר ואמיץ כח ורב אונים. אלהי האלהים ואדוני האדונים:
חז אלוה עושי אישי ובעלי. אלהי נעורי שומרי וצלי:
קה בורא כל וישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:

חזן בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:

קהל גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים.

חזן גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

קהל גָּבֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נִשָּׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עָשָׂה.

חזן גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:

קהל דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה.

חזן דַּיָּן יְתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:

קהל הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הָדוּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו.

חזן הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:

קהל וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

חזן וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם | מִלְחַמְתֵּנוּ:

קהל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשֹׁנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל הוּא אֱלֹהֵי יְשָׁנִים.

חזן זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

קהל חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל.

חזן חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חָכָם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:

קהל טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה. טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה.

חזן יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

קהל יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יְפֵרֶנָּה. וְיַחְתּוֹךְ וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה.

חזן יָפֶה דּוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:

קהל כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת.

חזן כַּנֶּשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו | וִישַׁר הֲדוּרִים:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ רַב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל.

חזן כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ רָעֲשׁוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד:

קהל כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל.

חזן כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ:

קהל כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ.

חזן כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל. נוֹקֵם וְכֹפֶר הוּא לְיִשְׂרָאֵל:

חז׳ כוסי מנת חלקי וגורלי. אני לדודי נחלה ודודי לי:

קה׳ כבודי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו:

חז׳ כאריה ישאג וככפיר ינהם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם:

קה׳ כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל והיה למאכל

חז׳ כגבור אין איל וכאיה. גם ובוזה מר צירתה:

קה׳ כאריה משחית וככפיר לעזביו. ברקב גם כעש לאיביו:

חז׳ ככפיר כח כשמיר ושית. ולא ישאיר בנקף זית:

קה׳ כשמיר ושית צרים ימגן. כצפרים עפות לעירו יגן:

חז׳ כגשמי נדבה לנו יבא. כמלקוש וכטל להדבקים בו:

קה׳ כנשר יחיש על גוזליו. ובצל כנפיו יחסו מיחליו:

חז׳ כצפרים על עירו יגן. ובצל כנפיו רננות נרנן:

קה׳ לבדו יי הוא ונפלאות גדלות עשה. אל נורא עלילה:

חז׳ לצבי ועופר דומה דודי. כי יקדמני אלהי חסדי:

קה׳ לפני עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפי נשרים:

חז׳ לעולם חלקי הוא וצור לבבי. כלה שארי לך ולבבי:

קה׳ לבדו יי הוא ונפלאות גדולות עשה. ורב נוראות:

חז׳ מקום ומעון אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך:

קה׳ מוראי אל רועי ויוצרי. צור ירכי מחוללי וצורי:

חז׳ מרום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עז שם יי מנוסי:

קה׳ מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:

חז׳ מגדול ישועות ומשען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:

קה׳ מושל עולם | מלכותך. בכל דור ודור ממשלתך:

חז׳ מי יתנך כאח לי לצרה. הושע יי כי ידך לא קצרה:

קה׳ מקור חיים | מקוה ישראל. לא אעזב כי מעוזי אל:

חז׳ מגן ישעי ותרב גאות. לשמך יהודך נפש תאוה:

קה׳ מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:

חז׳ נבר ינעים נאיר ונורא. נאדר ונאור שמו בגבורה:

קה׳ נאמן נצח ישראל וגאלו. לא ישקר אשרי כל חוכי לו:

חזן נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:

קהל נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:

חזן נקדש ונערץ אלהי קדושי. נכון ונשגב יי נסי:

קהל נוקם ונוטר ובעל חמה. לצריו לאיביו איש מלחמה:

חזן גרי יי בהלו נרו עלי ראשי. ונר לרגלי דברו:

קהל סומך וסועד יי סלעי. סובל וסולח ונשא לפשעי:

חזן סהדי יי סלעי וסתרי. סולח וסיבי סעדי ומברי:

קהל סלענו יי ומצודתנו. עזרתנו ומפלטנו:

חזן עזוז וגבור עזי ועזרי. עליון עוז לי אל יהי ערי:

קהל עיר וקדיש שת סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:

חזן עד ממהר לשלם גמול ׀ לאויביו. שומר ברית והחסד לאוהביו:

קהל פדה את אברהם ידידו. הוא יפדה את ישראל עבדו:

חזן פחד יצחק יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:

קהל פועל וחוקר ודורש ובודק כל לבבות. לו אתן צדק:

חזן צרור המור אשכול הכפר. נותן לעמו צריו כפר:

קהל צח ואדום דודי בצבאיו אות. על כן נקרא שמו יי צבאות:

חזן צדיק יי הצור תמים. אבטח עדי עד בצור עולמים:

קהל צבא השמים משתחוים לו. שרפים עומדים ממעל לו:

חזן קדוש הוא בכל מיני קדשות. כהות שלש קדוש משלשות:

קהל קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא דשמיא:

חזן קוני מרחם ׀ מקנא לשונאיו. קרן ישעי וקרוב לקוראיו:

קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם יי ושפל יראה:

חזן רעי יי לא אחסר כל. ורב כח ורב חסד לכל:

קהל רחום יי רופא ומחבש לשבורי לב. ועון כובש:

חזן רעי כלו הוא מחמדים. משפטיו אמת מתוקים והנחמדים:

קה׳ ראשון ואחרון מעולם ועד עולם אתה אל. שוכן עד:

חז׳ שליט מלך שמיא בכל דר ודר. לית אנא משבח מרומם ומהדר:

קה׳ שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:

חז׳ שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמוהו:

קה׳ שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:

חז׳ שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו כביר וכאריה:

קה׳ שדי מאורי מלבי ואדי. הללויה שמי נפשי הודי:

חז׳ תתמם עם יושבי נטעים. השרגים שלשת הרועים:

קה׳ תתחסד תתבר עמם ועם עקשים תתפל | קדמם:

חז׳ תמים דרכך תקיף מכל. תוכל | לבדך לעשות את כל:

קה׳ תוחלתי וסברי ותקותי. תאות נפשי ותשוקתי:

חז׳ תהלתי ותפארתי ועזי. ממעי אמי גחי ועזי:

קה׳ תמים דעים אל דעות אחד. כל הקהלות דורש יחד:

ליום חמישי בשבוע

חז׳ מי כמוך פעה מדה. ניב שפתים אתה בורא:

קה׳ מחשבותיך עמקו ורמו. ושנותיך לא יתמו:

חז׳ לא למדוך חכמתך. ולא הבינוך תבונתך:

קה׳ לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשלתך:

חז׳ לעולם יהי לך לבדך. ולא לאחרים כבוד הודך:

קה׳ ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתך לפסילים וזרים:

חז׳ וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא יזרים אתך:

קה׳ אתה תעיד ביחודך. ותורתך ועבדיך:

חז׳ אלהינו על יחודך. אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:

קה׳ לפניך לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:

חז׳ לא נועצת ולא למדת. בחרשך בריאת כי נבונת:

קה׳ מעמקי מחשבותיך. ומלבך כל פעלותיך:

חזן קצות דרכיך הלא הכרנו. וממעשיך הן ידענו:

קהל שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:

חזן לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:

קהל כי היית לפני הכל. ואז באין כלולא נצרכת כל:

חזן כי מאהבתך עבדיך. כל בראת לכבודך:

קהל לא נשמע מן אז והראה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:

חזן ולא נודע אל זולתך. ואין כמוך ואין בלתך:

קהל וגם אחריך לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:

חזן ברוך אתה יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:

קהל אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיך וכגבורותך:

חזן אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:

קהל כל אשר תחפוץ תעשה בכל. כי אתה נעלית על כל:

חזן אין כמוך ואין בלתך. כי אין אלהים זולתך:

קהל אתה האל עושה פלא. ודבר ממך לא יפלא:

חזן מי כמוך נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:

קהל אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתיך:

חזן אין תבונה כתבונתך. אין גדלה כגדלתך:

קהל כי מאד עמקו מחשבותיך. וגבהו דרכי אורחותיך:

חזן אין גאוה כמו גאותך. אף אין ענוה כענותך:

קהל אין קדשה כקדשתך. אין קרבות כמו קרבותך:

חזן אין צדקה כמו צדקתך. אין תשועה כתשועתך:

קהל אין זרוע כזרועותיך. אין קול כרעם גבורותיך:

חזן אין רחמים כרחמנותך. אין חנינות כחנינותך:

קהל אין אלהות כאלהותיך. ואין מפליא כשם תפארתך:

חזן כי שמותך אלים | מרוצים. בזכרך לחוצים להפריא נחוצים:

קהל ואשף וחרטום לא ילחצוך. וכל שם ולהט לא ינצחוך:

חזן לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:

קהל אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:

חזן לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ:

קהל מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:

חזן עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

קהל אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:

חזן אַתָּה מִקְוֶה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה. לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ הָרָוֶה:

קהל וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם. וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בָּךְ אֵין דִּמְיוֹנָם:

חזן לֹא מַחְשְׁבוֹתָם | מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:

קהל וְאֵין דִּמְיוֹן | נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:

חזן סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוּס מִכָּל עֲמֻסִּים וּמִכָּל כְּמֻסִּים:

קהל דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל. צָפוּן וְנִכָּר מִכֹּל יָכֹל:

חזן נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:

קהל גָּבֹהַּ מִכָּל גָּבֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:

חזן חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:

קהל שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:

חזן לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מְצִיאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:

קהל מִקְרֶה וְרַעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֵבֶר וּמִסְמָךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל

חזן וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע:

קהל לָכֵן נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:

חזן וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:

קהל מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּירֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפָרְטְמֵהוּ:

חזן בְּכָל שִׂכְלֵנוּ הִפְשַׁטְנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצֹא מַה הוּא:

קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעֲנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:

חזן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם | מְיוּחָד:

קהל כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:

חזן בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם | אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

קהל בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם.

חזן בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

קהל בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:

חזן וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:

קהל לְמַמֵּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:

חזן וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:

קהל כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:

חזן וְשֶׁבַע כַּמָּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נְדוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:

קהל הֵן בַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְרָאָם כֻּלָּם יָחַד:

חזן כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ:

קהל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

חזן אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:

קהל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:

חזן אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

קהל רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם | מִן הַשָּׁמָיִם:

חזן נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

קהל עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:

חזן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:

קהל כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:

חזן וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:

קהל כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:

חזן וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:

קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל הִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹּל פָּעָלְתָּ:

חזן וְעַל | לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

קהל זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:

חזן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָּבָר הִקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כֹּל דָּבָר | רוּחֲךָ עוֹשָׂה:

קהל לִפְעֻלָּתֶךָ לֹא דָמִיתָ. אֶת כָּל תּוֹאַר לֹא שָׁוִיתָ:

חזן וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:

קהל לִרְצוֹנְךָ לֹא קָדְמוּ וְאֵחֲרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:

חזן מִכָּל חֲפָצֶיךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:

קהל לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר | רֵק בָּם לֹא פָּעָלְתָּ:

חזן אַתָּה תְּשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

קהל הֲחִדּוֹת בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:

חזן מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם.

קהל הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חזן כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:

קהל וְעַד לֹא כָל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל.

חזן וּמָעוֹן וּמִקְוָה תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

קהל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים.

חזן אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אַדֶּר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:

קהל בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כָּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ.

חזן אָז בְּעֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אוֹרֵג גֵּאוּת לָבֵשׁ.

קהל אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה.

חזן עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מַהֲלָכִים.

קהל הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמָיִם. בְּמִתִּיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם.

חזן מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

קהל עֵשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה.

חזן בְּקֶרֶן שָׁמֵן גַּן | נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

קהל עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לּוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ.

חזן כֹּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:

קהל לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:

חזן לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:

קהל שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים.

חזן רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:

קהל מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ.

חזן עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת יְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאֶרֶת:

קהל כָּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדֶךָ כָּל קִנְיָנֶךָ:

שיר היחוד ליום השבת

חזן אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:

קהל וְעַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:

חזן בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

קהל כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חזן וּבְמִצְרַיִם הַחִילוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:

קהל עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

חזן בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:

קהל נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלֶךָ:

חזן וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

קהל יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

חזן תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

קהל תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים. עַמִּים יָרְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:

חזן בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

קהל וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

חזן בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

קהל וַתֹּאמַר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צֵדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
חזן כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
קהל וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
חזן בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
קהל הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
חזן יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
קהל אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵטִיב:
חזן יְיָ תִּבָּנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
קהל וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
חזן זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
קהל וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
חזן וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
קהל בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶּלָה:
חזן וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
קהל וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:
חזן וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵיהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ.

חזן סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

VELUT ARBOR ÆVO

Presented to the

LIBRARY *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

from

the Library of

THE BETH JACOB SYNAGOGUE